

TRANSILVANYA'DA GÜNDOĞUMU

TRANSİLVANYA'DA GÜNDOĞUMU

RADU CİNAMAR

Kitabın orijinal başlığı: İçerideki Düşman. Gücün Gizli Koridorlarında

Mart 2009, Radu Cinamar

2003 yılında Romanya'nın Bucegi Dağları'nda dikkat çekici ve benzeri görülmemiş bir arkeolojik keşif yapıldı. Transilvanya sınırına yakın bu dağlarda, diğer pitoresk megalitlerin arasında duran antik bir sfenks bulunmaktadır. Pentagon, en son uydu teknolojisini kullanarak Romanya Sfenksi'nden çok da uzak olmayan gizemli bir mühürlü oda tespit etti. Pentagon, masonluğun en üst düzeyleri aracılığıyla Romanya İstihbarat Servisi'nin en gizli bölümüyle bir ittifak kurmayı başardı. Romenler ve Amerikalılar birlikte Pentagon'un gizli teknolojisini kullanarak, insanların erişemeyeceği bu odaya girdiler. “Transilvanya'da Gün Doğumu”, gelişmiş bir uygarlığın bıraktığı holografik bir Kayıtlar Salonu'na ve İç Dünya'nın derinliklerine giden üç gizemli tünele tanıklık ettiği bu gizli bölgeyi ziyaret etme fırsatı bulan Radu Cinamar'ın gerçek yaşam öyküsüdür. “Transilvanya'da Gün Doğumu”, günümüzün bu eserlerinin keşfini çevreleyen siyasi entrikaları anlatıyor ve insanoğlu için yeni bir çağın şafağını temsil eden bu eserlerin kısa ve tutarlı bir tanımını yapıyor.

David Anderson adında gizemli bir bilim adamı 1999 yılında Romanya'ya olaylı bir gezi yaptı. ABD hükümeti tarafından ileri zaman- bükülme alanı teknolojisini geliştirdiği kabul edilen Dr. Anderson, Romanya'ya yaptığı bu seyahatte diplomatik bağlantılar kurmuş ve burada zaman yolculuğunun matematiğini incelemeye adanmış ileri bir araştırma tesisi kurmuştur. Amerika Birleşik Devletleri'ne döndükten sonra Dr. Anderson, “Montauk Projesi ”nin uluslararası üne sahip yazarları Preston Nichols ve Peter Moon'u ziyaret etti: Zamanda Deneyler” kitabının uluslararası üne sahip yazarları Preston Nichols ve Peter Moon'u ziyaret etti ve kendini tanıttı. Dr. Anderson'ın önerisi üzerine Peter Moon ile kısa süren, zayıf ve sonunda Long Island'da kurulmuş olan benzer bir zaman araştırma merkezine yapılan lojistik saldırı sonucunda güvenlik kaygıları nedeniyle iptal edilen bir işbirliği başladı. Dr. Anderson'ın Romanya'ya devam eden yolculukları sonunda Peter Moon'un Romanyalı bir yayıncı ve Romanya İstihbarat Servisi'nin okült departmanının bir üyesi olan Radu Cinamar ile bağlantı kurmasıyla sonuçlandı. Bu işbirliğinin amacı, insanlık tarihinin tartışmasız en önemli arkeolojik keşfiyle ilgilidir: modern bilimin kavramlarının çok ötesinde bir teknoloji kullanan gizemli bir holografik kayıtlar salonu. Transilvanya'da Gün Doğumu, bu gizemli keşfin ve onu çevreleyen siyasi entrikaların Radu Cinamar tarafından ustalıkla anlatılan hikâyesidir. Peter Moon bu olağanüstü hikayenin yayın haklarını aldıktan sonra, Dr. Anderson onu Romanya'ya davet etti ve orada bu gizemleri bir adım daha ileri götürdü. Hikaye bu kitabın içinde ve okunmayı bekliyor.

Bölüm 1 - Atmacanın Gözü Altında

Bu kitaptaki hikayeyi gerçekte olduğundan daha uzun ya da daha dramatik hale getirmeyeceğim. Bunu şık edebi süslemelerle süslemeyeceğim ve bu nedenle metnin herhangi bir varsayımsal sanatsal değerinin kabul edilmesini beklemiyorum. Bunun yerine, Romanya halkının kalbini ve ruhunu giderek artan bir derinlik ve hızla kemiren gizli bir çibana işaret eden çok sayıda işaret ve çok sayıda kanıtın arka planında, Romanya ve halkı için ezici bir öneme sahip olayları olabildiğince basit ve öz bir şekilde aktaracağım. Aslında ülkenin idari, ekonomik, dini ve kültürel yapılarındaki pek çok üst düzey yetkili bu görüşü destekliyor.

Şu anda Romanya'daki en büyük devlet sırrı olarak kabul edilen ve dünyadaki başlıca devlet gücünün üst düzey temsilcileriyle olan ilişkilerin ve toplantıların doğası göz önüne alındığında, belki de bu gezegendeki en korkunç sır olarak kabul edilen şeyin bir kısmını kendi adıma görebildim. Bunun etkileri çok büyüktür, ama sezgilerim bana bu kitapta aktarılacak gerçeklerin bilinmesinin zamanla insan varoluşunun kalitesinde kayda değer bir sıçramaya yol açacağını ve sonunda iktidardakiler ile ülke içindeki ve dışındaki bazı organizasyonlar ve kişilerin gizli çıkarları tarafından örülen kalın ikiyüzlülük, gizleme ve yalan duvarını yıkacağını söylüyor. Bu nedenle bu hikayeyi anlatışım zaman zaman kabaca yontulmuş bir elmas gibi kör ve cilasız, hatta kışladaki yaşam gibi alaylı olabilir. Ama bunun, siyaset dünyasının, eski Securitate'nin ve günümüz Romanya İstihbarat Servisi'nin (RIS) bazı benzersiz ve hatta gizli yönlerini okuyucuya tanıtmak için en uygun üslup seçimi olduğunu düşünüyorum. Böylece amacım, benim ve diğer yetkin kişilerin görüşüne göre ülkenin geleceği için büyük önem taşıyan karmaşık bir dizi olayı, olguyu, gerçeği ve ilişkiyi kronolojik bir sırayla ortaya çıkarmaktır.

Bu hikaye aslında gerçek olan ama pek çok kişinin bir efsanenin ya da bir bilim kurgu macera kitabının kahramanı olduğunu düşüneceği bir karakterin biyografisidir (2003 yılına göre güncellenmiştir). Okuyucuyu en başından itibaren şüphe ve güvensizliğin ucuz tuzağına düşme tehlikesine karşı uyarma cüretini göstereceğim. Aktaracağım gerçekler ve hakikatler öncelikle üzerinde düşünülmeli ve ancak ondan sonra okuyucunun uygun göreceği sonuçlar çıkarılmalıdır.

Bu hikayenin kahramanıyla tanışmak gibi olağanüstü bir fırsatım oldu ve dürüstçe itiraf etmeliyim ki kendisi beni birçok kez teşvik etmemiş olsaydı bu kitabı yazmaya karar veremezdim.

Onunla bazı gizli yerlerde yaptığımız uzun konuşmalar beni, daha sonra çeşitli durumlarda kendi kendime kontrol edebileceğim, şüphelenmediğim gerçekliklerin varlığına ikna etti. Ama bu hikayeyi anlatmaya karar vermemde beni en çok ikna eden şey, Ağustos 2003'te Bucegi Dağları'nda, bu kitabın kahramanının benim için kolaylaştırdığı olağanüstü koşulların birleşimi sayesinde kısmen erişebildiğim şok edici keşif oldu. Bunu yaparken, hala sahip olabileceğim en ufak bir suskunluk izini bile yok etmek istemiş olabilir. Ama artık biliyorum. Buna tanık oldum. Ona dokundum. Artık zamanın başlangıcından bu yana Romanya'nın ve hatta tüm bu

gezegenin gerçek tarihine kuşbakışı - ve bu konuda doğru bir bakış açısına sahip olduğumu söyleyebilirim.

Oraya erişebilen az sayıdaki insanın yüzündeki huşu, şaşkınlık ve hatta paniği doğru bir şekilde resmetmek benim için oldukça zor olacak. Şimdi söyleyebileceğim şey, bunun keşfin sadece başlangıcı olduğudur çünkü tüm unsurlarına erişimim yoktu ve orada her şeyi gerçekten görmeme izin verilmedi. Bununla birlikte, tüm araştırmaları yönlendiren ve bana o önemli keşfin yapıldığı yeri gerçekten görme şansını sunan kişi, maksimum güvenlik nedeniyle erişimimin engellendiği yerin gizemli kısmından da bahsetti. Ama kimse acele etmemeli ya da öngöründe bulunmamalı. Her şeyi tam zamanında, olduğu gibi anlatacağım. Bununla birlikte, o anın hem dünyaya bakış açımı hem de sürdürmekte olduğum kariyerimi yeniden şekillendirmemde kuşkusuz bir dönüm noktası olduğunu söylemekten çekinmiyorum. Okuyucudan bana tahammül etmesini ve önce Bucegi Dağları'ndaki olağanüstü olaylara giden yolu izlememe izin vermesini istiyorum.

Özünde bu yol, kaderin karmaşık dokusunun beni en hafif tabiriyle tuhaf bir şekilde yanına getirdiği ve yanında tuttuğu kitabın kahramanının son derece gizemli ve sıkıntılı varlığıdır. Anlaşılması kolay nedenlerden ötürü, kendisi söz konusu olduğunda Cezar Brad takma adını kullanacaktır.

Cezar Brad'i neredeyse beş yıldır tanıyorum. Bu süre zarfında tanıştıkça ve konuştukça, onun gücünün ve olağanüstü karakterinin tamamen farkına vardım. Devlet iktidarının karmaşık mekanizması içindeki tamamen özel konumu, çeşitli nedenlerle görüşmelerimizin bazen aceleyle gerçekleşmesine rağmen, yaptığımız birkaç görüşme sırasında bana anlattığı parçalı ama yine de çok özlü ve tutarlı hikayelerde onu daha da inandırıcı kılıyor.

Bu hikâyeyi anlatmak için onca insan arasından neden beni seçtiği hâlâ bir muamma. Bunun nedeni büyük ölçüde onun olayları anlatışını her zaman ciddiyetle ve büyük bir ilgiyle dinlemiş olmam olabilir. Sıradan insanların zihninin sindirmekte zorlanabileceği şeyler vardır. Ancak içinde yaşadığımız zaman çok özel bir zaman, öyle ki bir zamanlar hayal gibi görünen ya da hayal gücünün sınırlarını zorlayan şeyler artık tamamen mümkün.

Son görüşmemizin sonunda Cezar sakin ve tarafsız bir tavırla bana verdiği bilgileri yazma ve yayınlama kararının tamamen bana ait olduğunu açıkça belirtti. Tüm varlığım bu sorumluluğun ağırlığı altında eziliyordu ve itiraf etmeliyim ki o andan itibaren olayları netleştirip bana sunuldukları sıraya koymayı ve özellikle de mümkün olduğunca açık bir şekilde tasvir etmeyi başarana kadar neredeyse bir yıl geçti. Olaylar zincirini ve Cezar Brad'in açıklamalarını mümkün olan en yüksek sadakatle, kendisinin hikâyeyi anlatırken kullandığı kelimelerin neredeyse aynısını kullanarak aktarmak istedim.

Bu kitabı basit ve doğal bir şekilde yayınlamam için teşvik edildim. Daha sonra, korkudan veya başka nedenlerden dolayı benden isteneni yapmamış ve kitabı

yazmamış olsaydım bile, Cezar'ın bu kararı mükemmel bir tarafsızlıkla değerlendireceği ve şüphesiz niyetini yerine getirmek için başka bir yol bulacağı konusunda net bir izlenime sahip oldum.

DİĞERLERİNE BENZEMEYEN BİR DOĞUM

Uzun bir gecenin yerini şafağa bırakmasının ardından, basit ama hoş imkanlara sahip genç bir kadın, kasılmaları başladığı için ameliyathaneye getirildi. Çılgılık atmıyordu ama oldukça korkmuştu.

Oldukça yorgun ve işlerinin rutinliğinden biraz sıkılmış olan nöbetçi iki hemşirenin kadınla pek ilgilendikleri söylenemezdi. Yetmişli yıllarda, her şeyin “halkla birlikte” ve “halk için” ve demagojik bir şekilde “eşit” ve “adil” olduğu ve artık bir sandalye ile bir insan arasındaki farkın gerçekten ayırt edilemediği Komünist “çok taraflı kalkınma”nın tüm hızıyla devam ettiği bir dönemdeydik.

Anne adayının zihnine hiç bitmeyen yüzyıllar gibi gelen birkaç saatlik doğumun ardından nihayet çağrıldığında, Doktor Nenu hastasının tıbbi kayıtlarına yorgun bir bakış attı: kabul nedeni, amniyotik sıvı kesesinin yırtılması; genel durum, iyi; tansiyon, normal; rahim kasılmaları, nadir; genişleme, küçük. Her şey normal bir doğumun doğal seyrini takip ediyor gibi görünüyordu.

Hastasından çok kayıtlara bakarak zaman geçirdiğini fark eden doktor, yorgunluğun kendisine oyun oynadığını ve bu yüzden dikkatsizleştiğini düşünerek başını sallayarak masaya yaklaştı. Uykusundan ve ilgisizliğinden eser kalmayacağından en ufak bir kuşku bile yoktu. Hızlıca bir göz attı ve doğum sürecinin hangi aşamada olduğunu hemen netleştirdi; çok yakındı. Dilatasyonlar normalde olduğu gibi giderek büyüyordu ve Doktor Nenu içten içe neşter kullanmak zorunda kalmayacağına seviniyordu. Kasılmaların sonuncusu ve en acılısı, önce çocuğun başını, sonra da onun hassas ve itaatkâr bedenini dünyaya getirdi. Doktor çocuğun ellerini dikkatle tutarak dışarı çıkmasına yardım etti.

İlk sorun göbek kordonunun uzunluğuydu. Nenu hayatında pek çok göbek bağı görmüştü ama neredeyse 1,5 metre uzunluğuyla normal standartların çok üzerinde olan kordonu görünce birkaç saniyeliğine hayretler içinde kaldı. Zaman değerliydi ve doğum sürecinin başarıyla tamamlanması gerekiyordu. Şaşkınlığı geçince hemşirenin elinden makası aldı ve kordonu kesti; ya da kariyeri boyunca daha önce yüzlerce kez yaptığı gibi kesmeye çalıştı ama makasın bıçakları sanki metale değmiş gibi kayıyordu! Hemşireler hareketsiz dururken doktor şaşkınlık içinde bakıyordu. Takip eden birkaç saniye içinde iki çift makas değiştirdi ama nafile: kordon teslim olmuyordu. En dayanıklı kauçuktan bir parça gibi son derece esnekti.

Doktor Nenu uzun yıllara dayanan tıbbi deneyime sahipti ve artık kendine hakim bir adam olmuştu. Hassas hareketlerle bir neşter aldı ve kordona defalarca ve kuvvetle bastırdı. Sonunda kordon pes etti ve ilk yaşam çılgılığı duyuldu. Çocuk, alışılmadık derecede net ve rahat yüz hatlarına ve çok garip bir göbek kordonuna sahip tombul bir

oğlan çocuğuydu. Bu olay 1970 baharında bir günün şafağında gerçekleşti. Ardından olaylar gelişti.

Doktor, “Amalia, hemen Albay'ı ara ve mümkün olan en kısa sürede hastaneye gelmesini söyle,” diye emretti. Sonra diğer hemşireye döndü ve şöyle dedi: “Sen bu kordonu koruma altına al. Ben kadınla ilgileneceğim. Bana onun kaydını getirin.”

Albay Datcu yaklaşık yirmi dakika sonra hastaneye geldi. Doktor Nenu ile kısa bir süre konuştuktan sonra Bükreş'teki üstlerinden biriyle uzun bir telefon görüşmesi yaptı. Öğle vakti, E... kasabasındaki doğum hastanesinin önüne siyah, resmi plakalı bir limuzin yanaştı ve içinden sert ve sessiz iki adam çıktı. İçlerinden biri bir evrak çantası taşıyordu.

Doktor Nenu, Albay Datcu ve iki adam hastanenin ofislerinden birinde yaklaşık yarım saat konuştular. Nenu, Securitate adamlarının kendisine verdiği bir formu doldurdu ve ardından bir süre dışarıda beklemesi istendi. Birkaç dakika sonra adamlar ayrıldı ve Albay oldukça sıkıntılı olan doktora yaklaştı.

“Bu bizim boyumuzu aşar, Nenu! Bu, terfi ettikten sonra aldığım ilk gizli talimatlardan biriydi. Bu gibi durumlarda çok katı ve gizli bir prosedür izlemem gerekir. Özellikle senin için bugün özel bir şey olmadı ve sen de garip bir şey fark etmedin. Anlıyorsunuz, değil mi?”

Albay Datcu düşünceli bir şekilde bir sigara yaktı. Birkaç dakika sonra doktorun bulunduğu yöne bakmadan, “Başka bir şey daha var. Çocuğun kişisel tıbbi kaydı yok. Hiç kaydı olmadı. Onu hemen yok edeceksin. Bu doğumla ilgili hiçbir şey arşivlerde kalmamalı! Gerisi, inan bana, bizi ilgilendirmeyecek kadar karmaşık.”

Albay Datcu, doktorun omzuna dostça bir dokunuşla hastaneden ayrıldı. Arkasında, Doktor Nenu şaşkın şaşkın boşluğa bakarken, koğuştta masum bir anne yeni doğan çocuğunu sevgiyle göğsüne bastırıyordu.

KENDİNE AİT BİR ZİHİN

Küçük Cezar etrafındaki özel ilginin farkında değildi ve belli ki Securitate'nin onu nasıl izlediği hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Bu yaşta önemli bir ilgi konusu olmasının nedenini anlaması mümkün değildi. Aynı şey hiçbir şeyden şüphelenmeyen ailesi için de söylenebilirdi. Bu normal bir doğumdu (anneye doğum hastanesinde olanlar hakkında hiçbir şey söylenmemişti) ve takip eden aylar Brad'lerin basit ve mütevazı evlerinde olağandışı bir şey getirmedi.

Ancak zaman geçtikçe bebeğin davranışlarında, hiç ağlamaması ya da parmaklarını garip pozisyonlarda tutması gibi küçük tuhaflıklar ortaya çıkmaya başladı,

Düzenli aralıklarla aynı şekilde ortaya çıkan kalıplara dönüşen şekillerde onlara dokunuyor veya büküyordu. Ailesi onu şaşkınlıkla ama sakince izliyordu. Sağduyuları, çocuklarının bu garip meşguliyetlerinde hiçbir sorun olmadığını anlamalarını sağladı.

Tam tersine, çocuğun küçük parmaklarının oyununu izlemenin onlar için gerçek bir zevk olduğu zamanlar geldi; bu oyun onun için çok zarif ve ikinci bir doğaydı. Bazen çocuk dakikalarca kıpırdamadan durur, parmaklarının aynı yapısını korur, ya bir daire şeklini alır ya da çaprazlanır ve sonra başparmağıyla iyi belirlenmiş pozisyonlarda art arda dokunurdu.

Cezar'ın ebeveynleri küçük oğullarının ağlamamasından ve geceleri sorun çıkarmamasından çok memnundu. Ama hepsinden önemlisi, o zamana kadar hiç hastalanmadığı için mutluydular. Ancak zaman, günlük yaşamlarının huzurunu hafifçe bozan gizli bir sıkıntının tohumlarını sinsice ruhlarına ekti. Küçük Cezar yakında bir yaşına basacaktı ve henüz tek kelime bile etmemişti. Yine de sorun çok ciddi değildi. Daha önce de böyle vakalarla karşılaşmış olmalarına rağmen, doktora gitmeyi düşünüyorlardı.

Cezar bir yaşına bastığında, her ikisi de şık giyimli ve buz gibi soğuk bakışlı, gri gözlü, uzun boylu iki adam kapıyı çaldı. Zarif tavırlarının ve Cezar'ın ebeveynleriyle yaptıkları konuşmadaki kasıtlı olarak nazik tonun ardında, olası herhangi bir direnişe karşı tahammülsüzlük ve ebeveynlerin “yukarıdan gelen emirlere” itaat etmemeleri halinde misillemeyle ilgili zımnı ama açık bir tehdit olduğu kolayca anlaşılıyordu. Kendilerini Securitate'nin özel bir bölümünün üyeleri olarak tanıttılar.

Hareketleri rahattı ama yine de onları dinleyenlere garip bir şekilde korku hissi aşıyorlardı. O zamanlar Komünist Securitate, eylem ve gözdağı yöntemleriyle zaten acı bir şekilde ünlüydü, ama Brad'ler söz konusu olduğunda yöntemleri biraz daha insancıl bir hal aldı. Ziyaret kısa sürdü ve Cezar'ın ebeveynleri yüzlerinde mahcup bir ifadeyle ayakta dururken iki adamın monologundan ibaretti. Monoloğun ana noktası, Brad'lerin kendilerine verilen talimatlara harfiyen uymaları gerektiğiydi.

Zavallı insanların dikkatine, oğullarının, bilmemeleri gereken büyük devlet çıkarlarıyla ilgili nedenlerden dolayı ilgili bazı yapıların gözetimi altında olduğu getirilmişti. Görevleri, çocuklarının davranışlarındaki herhangi bir garip, olağandışı veya sıra dışı gelişmeyi derhal, doğrudan ve herhangi bir üçüncü tarafa başvurmadan (iki adam bu gereklilik konusunda çok ısrar etti) bildirmektir. Kendilerine doldurmaları için bir form verilmiş ve her ikisinin de hüküm ve koşulları kabul ettiklerini onaylayan bir beyanname imzalamaları istenmiştir. İfadede ayrıca Albay Datcu'ya aylık bir rapor verilmesi gerektiği de belirtiliyordu. Herhangi bir soru sormalarına veya bu eylemin nedenlerini öğrenmelerine izin verilmedi. Yine de ziyaretin sonunda, kendilerine zorla dayatılan bu garip durumun bir tür “telafisi” olarak, o zamanlar için oldukça normal olan, her ay nakit olarak alacakları “özel bir ödenek” teklif edildi. İki adam bunun hemen ardından ayrıldılar.

Bu noktada Cezar'ın ebeveynlerinin davranışlarına ışık tutabilecek bazı bilgilerden bahsetmeliyim. Nicolae Brad otuz yaşının üzerindeydi ve özellikle sessiz, biraz çekingen ve çalışkan bir adam olarak tanınıyordu (Belediye Başkanlığı'nda memur olarak çalışıyordu). Çoğu durumda itaatkâr olmakla birlikte, yine de ruhunun bazı yarıklarına ve baskılarına ihanet ederek uzlaşmaya varabiliyordu. İstihbarat Servisi onun psikolojik siciline zaten sahipti ve içsel eğilimlerini haklı olarak

değerlendirmişti, çünkü daha sonra ortaya çıktığı gibi, nakit ödenek esas olarak bazı olası memnuniyetsizlikleri yatıştırmak ve Bay Brad'in samimi işbirliğini sağlamak içindi. Gerçekten de psikologlar onun duygusal profilini doğru bir şekilde değerlendirmişlerdi çünkü maddi güvence konusunda hassas olduğu ve hatta bunu bazı ahlaki meselelerin üzerinde tuttuğu ortaya çıkmıştı.

Nicolae Brad'in "uzlaşması" buydu ve onu Securitate'nin "davası" için kazanmak oldukça kolay olmuştu. Bay Brad ve karısı Smaranda birbirlerinden çok farklıydılar. Cezar'ın genç annesi romantik ve hassas bir yapıya sahipti ve hayatın maddi yönü ona pek ağır gelmezdi. Çocukluğundan beri resim çizmek onun tutkusuydu ve spontane olarak ilham aldığı çok çeşitli temaları tasvir eden eskizleriyle uzun saatler boyunca eğlenir ya da derin düşüncelere dalardı. Ne yazık ki, hayatla yüzleşmek için gereken enerjiyi kullanamadı ve çelişkili durumlar ona acı çektirdi. Kendi çocuğunu "gözetlemek" zorunda kaldığı için ailesindeki durum oldukça gerginleşmişti. Sessiz ama çaresiz reddinde, kocasının da yanında olmasını isterdi ama kocası hemen hiçbir komplikasyon içermeyen pratik bir çözümü tercih etmişti.

"Aslında bizden yanlış bir şey yapmamız istenmiyor," diyerek onu yatıştırmaya çalışıyordu. "Ne bekleyeceğimizi bile bilmiyoruz. Zaman her şeyi halledecektir."

Bu onun olağan ve felsefi kapanış sözüydü. Aslında bu, aralarında fiziksel değil ama çoğunlukla duygusal sonuçları olan bir ayrılığın başlangıcıydı.

Üç yıl iki aylık olduğunda Cezar Brad tek bir kelime bile söylememişti. Ailesi bir süre onun aptal olduğunu düşündü ama daha sonra çocuk güldüğü, zaman zaman çığlık attığı ve hatta gevezelik ettiği için durumun böyle olamayacağını anlamakta gecikmediler. Doğru, bu durumlar oldukça nadirdi ama eğer varsa, bozukluğunun patolojik olmadığını kanıtlamak için yeterliydi.

Albay Datcu ile Securitate'nin kendilerini ziyaretinden sonraki ilk ay içinde, imzaladıkları taahhünameye göre onu görmek ve bir rapor vermek zorunda olduklarında tanıştılar. Onlara göre nazik, ciddi ve hatta anlayışlı bir adamdı ve sadece bir zorunluluktan dolayı hareket ettiği izlenimini bırakıyordu. Yine de görevini titizlikle yerine getirmiş, ebeveynlerle çocuklarının davranışları hakkında ayrıntılı olarak konuşmuş ve çocuk hakkında kendisine söylenen her şeyi titizlikle not etmişti. Her ay Nicolae Brad'e özel harçlık parasını kendisi veriyordu. Her ziyaretin sonunda, her zaman şöyle derdi: "Bu konular hakkında kimseyle konuşmayacaksın, ama her şeyden önce çocukla ilgili hiçbir doktora görünmeyeceksin. Herhangi bir sorun çıkarsa, ilk arayacağın kişi ben olacağım ve gerekli önlemleri alacağım."

Çocuk üç yaşına geldiğinde, çok nadir görülen bir durum olan hiçbir hastalığa yakalanmamıştı. Bu durum, hastaneye gitmeden önce Securitate servislerine haber verme zorunluluğunu biraz daha kolaylaştırdı. Yaklaşık o yaşlarda Cezar'ın anne ve babası arasındaki ilişkide ilk büyük değişiklik ortaya çıktı. Cezar'ın bana anlattığına göre, annesi resim yapmaya büyük bir tutku duyuyormuş ve yeteneği çok açıkmuş. İçten içe resim yapmak istiyordu ama bu mali zorluklar, özel bir stüdyo, zaman ve bunun dışında pek çok şey demekti. Bu nedenle tutkusunu, yalnızlık anlarını

neşelendirecek basit çizimler ve eğlencelerle sınırlamıştı. Çizimlerini evin çeşitli yerlerinde saklar ya da bazen en güzellerini duvara asardı. Ve onlar düşene ya da kendisi yerine yenilerini koyana kadar orada kalırlardı.

Smaranda'nın çizgileri, daireleri ya da eğrileri net bir fikri olmayan desenlerle birleştiren soyut çizimlere eğilimi vardı. Kocasına bu çizimlerin kendisini çok spontane ve özgür hissettirdiğini, bunun da üzerinde canlandırıcı bir etkisi olduğunu söylerdi.

Bir gün Smaranda Brad, bir çizim defterindeki boş bir sayfanın ortasına bir dizi basit eşmerkezli daire çizdi. Yarattığı şeyi bir hedefin deseniyle karşılaştırarak kendini eğlendirdi. Daireler neredeyse mükemmel olduğu için sayfayı odalardan birinin duvarına yapıştırdı. Her şey birkaç saat sonra Cezar'ı resmin önünde oturmuş, kıpırdamadan ve gözünü kırpmadan resme bakarken bulmasıyla başladı.

Bu pek doğal olmasa da Cezar'ın annesi olayı çok fazla önemsemedi ve evdeki işleriyle ilgilenmeye devam etti. Ama Nicolae Brad işten döndüğünde, çocuk hâlâ resmin önünde oturuyordu, kıpırtısız ve sessizdi. Bu olay oldukça garipti: üç yaşındaki bir bebek yatağın üzerinde oturmuş, saatlerce sinir bozucu derecede basit bir resme bakarken, annesi onun yanında ellerini ovuşturuyor, sessizce ağlıyor ve ne yapacağını bilemiyordu. Anne çocuğu resimden uzaklaştırmaya çalışmış ve hatta resmi duvardan sökmüştü ama nafile. Rahatsız edildiğinde, çocuk yüksek sesle çığlık atmaya başladı. İki ebeveyn uzun bir süre birbirlerine baktılar ve konuşmaya gerek duymadılar.

Sonunda Cezar'ın babası şöyle dedi: “Onları aramanın zamanı geldi. Kim bilir sırada ne var?!”

“Bekle!” Smaranda telaşlanmaya başladı. “Biraz daha zaman tanımalıyız. Bu sadece çocuğun ruh hali olabilir.”

Çok zor da olsa onu henüz bir şey söylememeye ikna etti. Çok endişeli bir şekilde, günün geri kalanını Cezar'ın dikkatini o resimden uzaklaştırmak için çeşitli yöntemler deneyerek geçirdiler. Bu nedenle onu normale döndürmeyi umuyorlardı ama tüm girişimleri başarısız oldu. Rahatsız edilir edilmez Cezar çığlık atmaya, ağlamaya başladı ve onunla daha fazla başa çıkmaları mümkün değildi. Sonunda pes ettiler ve böyle bir şeyin mümkün olabileceğine neredeyse inanamayarak uzun bir süre onu izlediler: çocukları kıpırdamadan ya da gözünü kırpmadan resme bakıyordu. Hiçbir şey yememişti ve yemek istediğine dair bir işaret de göstermiyordu. Etrafındaki hiçbir şey onu konsantre bir şekilde harcadığı çabadan alıkoyamazdı.

Akşam saat on sularında Nicolae Brad, Albay Datcu'yu aradı ve ona durumu anlattı. Albay Datcu, kendisi bazı yetkili kişilerle birlikte evlerine gelene kadar panik yapmamalarını ve hiçbir şey yapmamalarını söyledi. Gerçekten de sabah saat altı sularında Albay Datcu ile birlikte üç adam geldi. İki Securitate'dendi ve aynı belirgin görünüşü taşıyorlardı: sert yüzler, şık takım elbiseler, soğuk bakışlar. Üçüncü kişi ebeveynlere tuhaf göründü. Asyalı özellikleri olan, kısa beyaz sakallı ve biraz öne eğik yürüyen yaşlı bir adamdı. Securitate'nin adamlarından biriyle İngilizce konuşuyordu.

Albay Daciu onu Çin'den gelen ve bu tür vakalarda uzman olan bir bilim adamı olarak tanıttı ve ailelere endişelenmemelerini tavsiye etti.

Çinli doktor Cezar'ı dikkatle izledi, nabzını yokladı, avuçlarına garip bir şekilde dokundu ve bir elini başının üstüne, iki parmağını da alınının ortasına koyarak çocuğun görüş alanına girmemeye dikkat etti. Tüm bunlar olurken Cezar hiç kıpırdamadı ve önündeki resme derinlemesine daldı. Doktor İngilizce bir şeyler söyledi ve sonra evden dışarı çıktı.

“Her şey yolunda, ama onu rahatsız etmemelisiniz,” diye tercüme etti Securitate'nin adamlarından biri. “Albay Daciu aracılığıyla irtibata geçeceğiz.”

Hepsi bu kadardı ve hemen ayrıldılar. Ebeveynler kendilerini karmaşık bir oyundaki iki kukla gibi hissediyorlardı, ama koşullar öyle gerektiriyordu ki başka seçenekleri yoktu. Çocuklarının garip davranışlarından dolayı endişeli ve derin bir kaygı içinde, yorgunluktan uyuyakalmış bir halde onun yanında kaldılar. Cezar ancak ertesi gün öğlen, neredeyse yirmi dört saat sonra ayağa kalkmak istediğine dair ilk işareti gösterdi. Çocuk kendi içine kapanmaya devam etti ama en azından doyasıya yedi. Ailesi rahat bir nefes aldı ve Albay Daciu'yu değişiklikten haberdar etti.

Bu, Cezar'ın hayatında kesin bir iz bırakan bir dizi özel olayın başlangıcıydı. Anne ve babası Nicolae ve Smaranda Brad, Cezar'ın içsel yaşamı ve yaşadığı olağanüstü deneyimler - ki bazılarını burada anlatabilmem için bana bizzat anlatmıştı - onun kaderini derinden etkileyeceğinden arka plana çekildiler.

Bu olağandışı olaydan sonra Cezar sık sık içine kapanır ve gözleri kapalı bir şekilde dakikalarca kıpırdamadan dururdu. Bu, günün en beklenmedik anlarında, oyun oynarken bile olurdu. Bir keresinde annesi onu beslerken aniden gözlerini kapattı ve on dakikadan fazla öyle kaldıktan sonra hiçbir şey olmamış gibi yemeye devam etti. Bu davranışlar artık sıradan yaşamın bir parçası haline gelmişti ve anne babası bunlara alışmıştı, ama nedenlerini anlamıyorlardı ve o zamana kadar Cezar tek kelime bile konuşmadığı için hiçbir açıklama ya da açıklama yapılmamıştı.

Değişim, çizim olayından iki ay sonra, Cezar hayatında ilk kez konuştuğunda meydana geldi. Cezar'ın sözleri, o sırada evde bulunan herkesi, hem bu sözleri söyleme kolaylığı ve netliği hem de fikirlerinin olgunluğu karşısında şaşkınlığa düşürdü.

O gün, çocuğu çok seven akrabaları Brad'leri ziyaret ediyordu. Daha çok inzivaya çekilen çocuk, bir süre yalnız kalabileceği bir yer arıyordu. Gözlerini kapattı; ama etrafta çok fazla konuşma, çok fazla gürültü ve çok fazla soru vardı. Herkes telaş içindeydi ve ilgi odağı olmamasına rağmen yemek hazırlığı çok fazla hareket, konuşma, kahkaha ve telaş içeriyordu. Onu masanın kurulduğu odaya getirdiklerinde, herkes onu okşayıp okşarken, Cezar açıkça “Düşünmek istiyorum!” dedi.

Bu sözlerin çevredeki herkeste yarattığı büyük şaşkınlık ve sevinç hızla geçecek. Cezar o andan itibaren akıcı ve hiç zorlanmadan konuşmaya başlamış, söylediği her şeyde olgunluk göstermişti. Dört yaşına geldiğinde, yetişkinlerin bile şaşırtıcı bulacağı

konular hakkında konuşurdu. Zihin, üzerinde durmaktan hoşlandığı konulardan biriydi. “Düşünceler nereden gelir? Nereye giderler? Nelerden oluşurlar? Neden tüm insanlar aynı şeyleri düşünmüyor?” Bunlar Cezar'ın etrafındakileri şaşırtmak için en sık sorduğu sorulardan sadece birkaçıydı. Zavallı ailesi ne yapacağını şaşırmıştı. Onu oyun oynamaya ya da konuyu değiştirmeye gönderirlerdi; ama Cezar çoğu zaman kararlılığından vazgeçmezdi. Onun yaşındaki bir çocuğun olağan faaliyetlerinin aksine, düşüncelere dalmayı tercih ediyordu. Garip bir şekilde, o anlarda ne hissettiğini veya ne düşündüğünü söylemesi istendiğinde inatla açıklama yapmayı veya cevap vermeyi reddediyordu. Ancak çok nadir durumlarda, gözlerini kapattıktan sonra aniden odadan çıkıyormuş gibi hissettiğini söylerdi; ama gittiği yer hakkında nasıl konuşacağını veya bunu kelimelerle nasıl tarif edebileceğini biliyordu.

Altı yaşına geldiğinde, Cezar yılda bir kez gizemli Çinli doktor eşliğinde iki Securitate adamı tarafından ziyaret ediliyordu. Doktor, Cezar'ı özet bir muayeneden geçirir, her zaman memnun bir şekilde başını sallar ya da ateşli bakışlarıyla çocuğun gözlerine bakardı. Cezar bana, karşısındaki küçük adamın o neredeyse kişiliksiz, sert ve son derece esrarengiz bakışını çok iyi hatırladığını ve yüzünde sadece bir gülümseme olduğunu söyledi. Yıllar sonra onunla karşılaşacak ve ondan beklenmedik bir şekilde hayatın pek çok gizemini öğrenecekti, çünkü kader ikisini çok karmaşık bir şekilde bir araya getirmişti.

Belki de Doktor Xien'in Cezar'ı izlerken ne düşündüğünü ya da çocuğun olağandışı kapasitelerinden ne anladığını asla bilemeyeceğiz. Kesin olarak bildiğimiz şey, daha sonra çocuğun varlığında son derece önemli bir rol oynadığı ve onun olağanüstü yetenekleri ve armağanları konusunda doğru bir sezgiye sahip olduğudur. Aslında kendisinin de normalüstü kapasite ve güçlere sahip olması ve Cezar'ın öğrencilerinden biri olarak elde ettiği başarıların bu olasılığı neredeyse hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde doğrulaması çok muhtemeldir.

Birkaç yıl sonra, Doktor Xien çocuğun özel eğitiminde belirleyici bir rol oynadı. Bu esrarengiz karakter hakkında daha fazla bilgiye sahip değilim, ama Cezar'ın açıkladığı az sayıdaki bilgiden Çavuşesku'nun (o zamanlar Romanya'nın diktatörü) o zamanlar belirli bir parapsikoloji eğitim programına ve bu programın deneklerinin ulusal çıkarları ilgilendiren çok gizli davalarda kullanılmasına ilgi duyduğunu anladım. O dönemde ABD ve SSCB'de yürütülen yoğun araştırma ve parapsikolojik deneylere dikkatini çeken bir istihbarattan etkilenmiş gibi görünüyordu. Devletin Başkomutanı sıfatıyla Çavuşesku, olağandışı yeteneklere sahip insan deneklerin işe alınması, eğitilmesi ve geliştirilmesi için Securitate Servisi bünyesinde özel bir departman kurulması emrini verdi.

Bu emir, basit gizli bilgilerin çok üstünde bir gizlilik içeriyordu. Hiyerarşik istihbarat blokajı olarak bilinen bir yöntem nedeniyle, yeni departmanla ilgili gizliliğin korunmasında özel bir zorluk yaşanmadı, ama personel ve lojistik konusunda hala yapılması gereken çok şey vardı. Neredeyse tüm Komünist girişimlerde olduğu gibi, yatırımlar söz konusu olduğunda, özellikle de hakkında çok az şey bilinen bir alanda ilerleme hantaldı. Çavuşesku'nun bu yeni parapsikolojik hareket tarzının hangi amaca hizmet etmesini istediği açık değildir, ama diktatörlük iktidarını sürdürmek amacıyla

kitleler üzerinde psöşik manipölasyon ve etki yaratmaya yönelik bu prosedürleri ve daha az ölçüde de olsa ulusal savunma veya dış çatışmaların çözümü gibi konuları hedeflediği tahmin edilebilir.

Çavuşesku 1968'de, iktidara gelişinden kısa bir süre sonra bu dairenin kurulmasını emretti ve böylece o dönemde yükselişte olan Batı'daki popölaritesinden azami fayda elde edebildi. Yaygın diplomatik başarısı iki temel unsurun sonucuydu: Moskova ile işbirliğine karşı neredeyse açık sözlü düşmanlığı ve 1968'deki ünlü "Prag Baharı"nda silahlı müdahaleye karşı çıkması. Ancak o dönemde Çavuşesku'nun istisnai yeteneklere sahip kişiler üzerinde araştırma ve deneyler yapmak üzere özel bir departman kurulmasını emretmesi ilginç ve hatta bazı yönleriyle çelişkiliydi. Bu durum, kendisinin de öncelik listesinde üst sıralara yerleştirmek yerine, zihninin bir köşesinde umut verici bir şekilde mayalanmakta olan bir fikirle oyalandığı sonucuna varılmasına yol açabilirdi. Yine de, paranoyak eğilimli her kurnaz kişilik gibi Çavuşesku da ne pahasına olursa olsun kendisini tartışmasız ve sorunsuz bir hakimiyet sağlayacak kesinlikler ve araçlarla çevrelemek istiyordu. Açıkçası, tüm farklı fikirlerini aynı ölçüde geliştiremedi; ama her birine geri dönüyor ve uzun bir süre önce sadece bir tomurcuk olan şeyi parlak bir çiçek haline getiriyordu.

1968 yılında Romanya Securitate'i, alışlagelmiş yayın standartlarına uymayan çok gizli bir emirle karşı karşıya kaldı. Emir 28 Ağustos tarihliydi, Çavuşesku'nun şahsi imzasını taşıyordu ve son derece nadir bir durum olarak bazı kişisel notlar da içeriyordu. Kararname, o zamanki Securitate Servisi'nin diğer bölüm ve birimlerinden bağımsız olarak çalışacak ve doğrudan ve sadece Servis Başkanı ve ülkenin Cumhurbaşkanı'na rapor verecek (Çavuşesku'nun yazdığı ve hem emrin çok gizli niteliğine hem de izlenmesi gereken yola dikkat çeken notta bundan bahsediliyordu) Sıfır Departmanı adında özel bir departman kurulmasını talep ediyordu. Ancak kararname, çok kısa bir personel tablosu ve başlangıçta gelecekteki deneklerle ilgili olarak işe alma ve gözetim yöntemlerini içeren ana eylem hatları hakkında asgari talimatlar dışında ekonomik bilgiler içeriyordu.

Kararname, Securitate Servisi'nin o zamanki yönetim yapısını zor bir duruma soktu çünkü bir yandan nispeten yeni ve denenmemiş bir alan söz konusuydu; diğer yandan da mutlak gizlilik nedeniyle Standart finansman prosedürünü takip edemiyorlardı.

Sıfır Departmanı faaliyetinin ilk günlerinde Çavuşesku'nun onayını almak için bu alanda belli bir geçmişi olan bir başka devletle işbirliğine gidildi: Çin. İki ülke arasındaki diplomatik ilişkiler oldukça iyiydi ve 1972 yılında yetkililer biraz garip bir "takas" konusunda anlaşılabilir. Doktor Xien on beş yıl süreyle Romanya'daki bölümün teknik yapısını oluşturacak ve yönetecek, Çavuşesku ise aynı süre boyunca Romanya'ya gelecek yüz Çinli öğrenci için burs sağlayacaktı. Çin ayrıca Sıfır Departmanı (DZ olarak bilinir) personeline parapsikolojik deneylerinin bazı bulgularını ve diğer faydalı çalışma yöntemlerini sunmaya gönüllü oldu. Böylece anlaşma Romanya'daki en gizli ve korkunç insan eylemlerinden biri olan parapsikolojik yöntemin temelini atmış oldu.

Cezar Brad işe alınan ve DZ'ye kaydedilen ilk deneklerden biriydi, ancak Doktor Xien ya da departmandaki yüksek mevkilerde bulunanlar (ailesinden yazılı raporları alanlar) bile çocuğun ayrıntılarından ya da süptil deneyimlerinden, özellikle de içsel nitelikteki ayrıntılardan haberdar değildi. Cezar bunlar hakkında kimseyle konuşmazdı.

DZ'nin ilk uyguladığı yöntem, denegin bir süre “gözetim altında tutulması” ve denetlenmesini içeriyordu. Denekler ancak olağanüstü psişik yeteneklere sahip olduklarını kanıtladıktan sonra bölümün yapısına entegre edilirdi. Cezar'da olduğu gibi bazen bu “gözetim” ve kontrol dönemi yıllarca sürebiliyordu. Ancak diğer zamanlarda, alınan bilgiler kontrol edildikten hemen sonra denek entegre edilirdi.

Cezar, giderek daha derinlerine dalmaktan hoşlandığı ve olağanüstü duyular ve algılarla zenginleşmiş olarak geri döndüğü kendine ait bir zihinsel deney dünyası bulmuştu. Bu, Cezar'ın varsayımsal psişik adaptasyon zorlukları ya da bir tür zihinsel yabancılaşma gibi nedenlerle sığındığı düşünülebilecek dünyalardan biri değildi. Tam tersine, gerçek farklıydı. Gerçek kapasitemizin çok üstünde olan bir şeyi kavrayamıyor olmamız, o şeyin, varlığın, davranışın veya deneyimin olumsuz veya kınanabilir bir yönü olduğu veya daha da kötüsü var olmadığı anlamına gelmez.

Cezar Brad'in durumu tuhaftı. O zamanlar, DZ personeli tarafından bile bu konuda çok az şey anlaşılmış ve kabul edilmişti. Ancak onun vakası DZ deneklerinin işe alınması için gereken modele uyuyordu.

İtiraf etmeliyim ki ben de Cezar'ın çocukluğunun ilk yıllarında yaşadığı inanılmaz başarı ve deneyimlerin sadece bir kısmından haberdarım. Genel olarak kendimi kendi kendini oluşturan, kendi kendini derleyen bir birey olarak görürüm ama Cezar'ın hikayeleri hayal gücümün çok üzerindeydi. Elbette yaşadıklarını bana anlatırken gözlerimin önünde ne duygusal olarak dengesiz bir insan, ne bir bilim kurgu yazarı ne de bir paranoyak vardı. Ezoterik konularda biraz bilgisi olan ve hala devlet yapılarında kilit pozisyonlarda bulunan ya da çok gizli bilgi ve arşivlere erişimi olanlar için bu kitaptaki hikayenin ana unsurlarını hızlıca tanımlamak zor olmayabilir.

Ama geri kalanlar için, yani pratikte doğru bilgiden yoksun olan ve neredeyse sürekli olarak birbiriyle çelişen veri ve hikayelere maruz kalan çoğu insan için, tutarlı bir sağduyulu kişisel görüşe sahip olmak oldukça zor hale gelmiştir. Birkaç yıl önce üstlendiğim hükümet danışmanlığı görevim sayesinde, bazı gizli araştırmalar yapabildim ve kendi gözlem ve sezgilerime dayanarak Cezar Brad'in istisnai bir karakter olduğunu kendim görebildim. Bana başlıca deneyimlerini ve faaliyetlerini alçakgönüllülikle anlatması ve benim de onun huzurunda karşılaştığım bazı küçük “olaylar”, beni yavaş yavaş inkar edilemeyecek bir gerçeğe ikna etti: yani, bazı insanların bizim kavramsal, zihinsel veya örgütsel standartlarımızın çok üzerinde olduğuna. Eğer isterlerse, bu insanlar üstün yeteneklerinin gücüyle diğer insanların kaderlerini dönüştürebilirler.

Cezar'ın yeteneklerinin tartışılmaz bir kanıtı, birkaç yıl önce talep ettiği ilk toplantımızla ortaya çıktı. Bu buluşma güvenilir kişiler arasındaki bazı karmaşık anlaşmaların sonucuydu, ama asıl amacı benim için hala bir gizemdi. Bugünkü

Romanya İstihbarat Servisi (RIS) bünyesindeki Sıfır Departmanı'nı az çok biliyordum ama hepsi bu kadardı. İşten çıkar çıkmaz kurumun arabalarından biriyle buluşma yerine geldim. Gece vakti ve bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu, ben de içeride kalıp şoförle sohbet ettim. Birkaç dakika sonra arabanın kapısı aniden açıldı ve Cezar tüm formaliteleri bir kenara bırakarak arka koltukta yanıma oturdu ve dostça ve çok sakin bir şekilde doğrudan konuya girerek konuşmaya başladı.

Konuştuğumuz konunun içine hızla çekildim, öyle ki ancak birkaç dakika sonra şoförün motoru çalıştığını ve benim ya da Cezar'ın talebi olmadan sessizce bilinmeyen bir yere doğru gittiğini fark ettim. Cezar'ın bir oda ayırttığı Sofitel Oteli'nin önüne geldiğimizde, hiçbir talimat almamış olan şoförün davranışından duyduğum şaşkınlığı dile getirdim.

Odasına doğru ilerlerken Cezar bana bazı durumlarda kelimelerin işe yaramadığını ve zihinsel işlevin iyi kontrol edildiğinde ve dış müdahalelerden arındırıldığında kelimeler kadar verimli çalışabildiğini söyledi. Başka bir deyişle, benim için telepatinin prensiplerini özetliyordu. İlk başta benimle dalga geçtiğini düşündüm; ama hemen ardından bana bunu nasıl yaptığını anlattı: merhaba dediği ve arabada yanıma oturduğu anda, şoföre motoru çalıştırması ve belirli bir hedefe gitmesi için zihinsel talimatlar göndermişti. Sözlü talimatı duyduğuna ikna olan şoför buna göre hareket etti.

Cezar hafif bir gülümsemeyle, “Bu yöndeki eğitim yoğun ve azimli olduğunda, düşüncelerin telepatik aktarımı artık bir sorun olmaktan çıkıyor,” dedi.

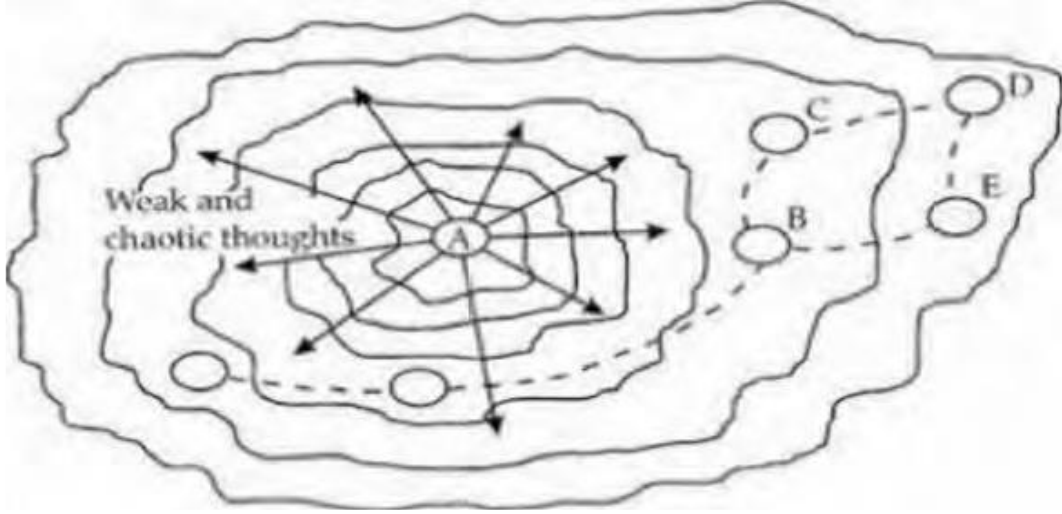
Odasına girdikten sonra bir kâğıt parçasına bir çizim yaptı. Aynı zamanda bana gerekli açıklamaları şu şekilde yaptı:

“A bireyinin bir bireyler topluluğunun parçası olduğunu varsayalım. Güçlü olmayan düşünceleri, diğer insanların düşünceleriyle karışır ve bu düşünceler genellikle zayıf, belirsiz ve zayıf tanımlanmış olduğu için bir tür zihinsel 'sise' neden olur. Bunlar sadece yüzeysel, yarım yamalak fikirlerin parçalarıdır. O halde bu bireylerin her birinin kendi zihinsel dünyalarında göreceli bir izolasyon içinde yaşadıkları söylenebilir. Bir şekilde, söz konusu bireyin alıcılığında ve etrafındakilerin düşüncelerinden az ya da çok etkilenirler.

“Çoğu zaman, bu dış etkileri bilinçsizce, sadece eğilimlerdeki veya içsel zihin durumlarındaki değişiklikler gibi algırlarlar. Bu nedenle zihinsel 'sis' terimini kullandım.

“Çünkü insanlar bu seviyede birbirlerini göremezler, tıpkı sisli havada dümensiz kalan bir gemi gibi.”

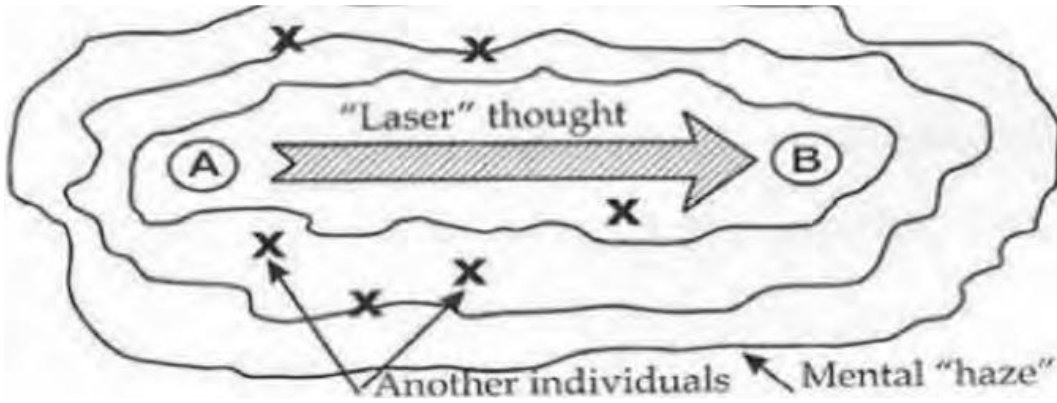
ZİHİNSEL BULANIKLIK

Cezar bir süre sessiz kalarak yeni bir çizim daha yaptı.

“Ama eğer bir birey çok yoğunlaşmış bir düşünce gönderirse, bu düşünce mükemmel bir şekilde lazer gibi odaklanmış bir ışık demetine benzeyecektir” diye ekledi. “Dahası, eğer bu kişi zihinsel ışınını büyük bir hassasiyetle başka bir B kişisine yönlendirirse, o zaman B kişisi bu ışını, bir deniz fenerinin ışınları ya da gemileri kıyıya yönlendiren güçlü bir ışık gibi, etraftaki 'sisin' içinden geçen güçlü bir ışık gibi algılayacak ve zihinsel olarak 'görecektir'. Bu nedenle süreç basittir, ama gayretli bir eğitim gerektirir.”

ZİHİNSEL ODAK

“Ama zihinsel arınma derken neyi kastediyorsun?” Yaptığı açıklamaların çok yeni olmasından kaynaklanan bir masumiyetle sordum.

“Gerçekte,” diye açıkladı Cezar istekle, “zihinsel ya da zihin dediğimiz şey, birçok işleve hizmet eden ve çeşitli enerjisel titreşim frekanslarına göre yapılandırılmış çok karmaşık ve ince bir dokudur. Bazıları bu frekans bantlarını yetenekler veya güçler olarak adlandırır. Bu yüzden başarılar her yerde aynı değildir, çünkü tüm insanlar aynı güçlere sahip değildir.”

"Örneğin, A bireyi öğrenirken kolayca odaklanabilir, B bireyi duygularını iyi kontrol edebilir, C bireyi diğer insanlardan daha iyi bir hafızaya sahiptir, ama tüm bunlar bizim için mevcut olan potansiyelin sadece küçük bir kısmıdır. Öyle olsa bile, bunlar çevredeki zihinsel sıradanlıkta kendini gösterir ama henüz rafine edilmemiş ya da yeterince eğitilmemişlerdir.

"Belirli eğitim yöntemleri kullanılarak, insanların zihinsel yetenekleri çok fazla geliştirilebilir ve bu da onların daha sonra son derece verimli bir şekilde hareket etmelerini sağlayacaktır. Ben buna 'arındırma' diyorum çünkü mecazi anlamda konuşursak, zihin ya gerçek içerik açısından boş ya da zayıf ve güçsüz olan kötü niyetler tarafından sık sık bozulan ikincil düşünceler katmanını atar. Zihinlerini bu şekilde 'arındırabilenler' olağanüstü bir zihinsel güç elde edebilirler. Bu kişilerin zihni kitlelerin zihinsel 'sisini' tıpkı bir okun dumanı delip geçmesi gibi kolayca delip geçebilir. İnsanlar ancak bu seviyeden itibaren zihnin süptil bir enerji biçimi olarak maddeden daha üstün olduğu ve dolayısıyla onu zapt ve kontrol edebildiği gerçeğini öğrenir ve aynı zamanda bunu deneyimlerler.

Paranormal güçler bu şekilde ortaya çıkar. Ancak bunlar da yüksek derecede bireysel farkındalık gerektirir çünkü o zaman sorumluluklar çok büyük olur. Doğaüstü güçler bireylerde kaderlerini büyük ölçüde zorlaştırabilecek bencil ve kibirli eylemleri tetikleyebilir. Tıpkı duvara bir top fırlatıldığında topun aynı güçle geri tepmesi gibi. Bu nedenle kişi sadece kendi çıkarları için değil, etrafındakilerin yararına olacak şekilde olgun ve anlayışlı davranmalıdır.

"Ne yazık ki bazı insanlar bu tür güçleri bencil, bireysel ya da küçük grup çıkarlarına hizmet etmek için geliştirmektedir. Bazı durumlarda, amaç kitleleri etkileyerek onlar üzerinde güç ve mutlak kontrol sahibi olmak olduğunda sorun daha da ciddi bir hal almaktadır."

Sözleri karşısında tamamen hayrete düşmüştüm. Sadece birkaç on dakika içinde, var olduğunu hayal bile etmediğim fikir ve kavramlarla karşı karşıya kalmıştım. Bir parçam öfkelenmişti ve bana kesinlikle bir grup yalanın ya da alayın hedefi olduğumu söyledi. Tüm senaryo biraz fantazmagorikti: çok hızlı, çok fazla, çok beklenmedik.

Tüm bunlara rağmen, Cezar Brad'e tamamen güvenme ve hatta koşulsuz işbirliği teklif etme dürtüsü ağır basıyordu. Koşullar göz önüne alındığında son derece doğal olan kuşkularım, yaptığım şeyin iyi ve asıl olduğuna dair derin hislerime zemin kazanamadı. Karşımdaki adam bana gizemli bir güven ve iç huzuru aşıladı; bu da "normal" mantığımın karşı çıkma ya da itiraz etme dürtüsünü neredeyse yok etti; böylece beni büyüleyen gizemli bir aleme giden yolu bana açtı.

Cezar hiçbir dakikayı gereksiz konuşmalarla ya da karmaşık ve uzun süren tanıştırmalarla harcamak istemiyordu. Böylece bana kararlılığından ödün vermeyen, lafı dolandırmadan ya da gereksiz gecikmeler yaşamadan doğrudan konuya giren bir adam izlenimi veriyordu.

Tüm bunlara rağmen, teklifini kabul etmem için tek bir an bile herhangi bir zorunluluk ya da baskı hissetmedim. Bu benim için son derece önemliydi. Diğerlerinin yanı sıra Cezar Brad, belirli bir konuda coşku yaratma ve insanların dikkatini ve ilgisini zahmetsizce çekme konusunda inanılmaz bir yeteneğe sahipti, ama bu açıkça kendiliğinden ve tamamen doğal bir etkiydi. Ruhları çok hoş bir şekilde dolduran onun çok süptil ışıltısıydı.

Bunu takip eden şaşırtıcı olayları anlatmak için sabırsızlanıyorum; ama yine de "görevim" aşamalı olmalı, aksi takdirde okuyucunun zihninde şüphelere yol açarak onları biçimlendirilmemiş bir şekilde anlatılan bir dizi olayla karşı karşıya bırakma riskim var. Bu nedenle Cezar Brad'in hayatındaki başlıca olayların kronolojik açıklamasına geri döneceğim, böylece okuyucu, küresel düzeyde faaliyet gösteren ve ağlarını Romanya'yı da kapsayacak şekilde gizlice atan bazı gizli kişi ve kuruluşların amaçlarını ve araçlarını mümkün olduğunca iyi anlayabilir. İlerleyen sayfalardan da anlaşılacağı gibi, bu durum, ana karakteri Cezar'ın kendisi olan olağanüstü bir değişime yol açacaktı.

Daha önce de söylediğim gibi, zirve noktası Bucegi Dağlarında yapılan ve şu anda başta Amerikan devleti ve diplomasisi olmak üzere dünyanın birçok devletinin ve bölgesinin dahil olduğu inanılmaz keşifti. Bu konudaki bilgim beni, 2003 yılında dağlardaki büyük keşiften hemen sonra Romanya ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki diplomatik ilişkilerin çok karmaşık hale geldiğini ve dengelerinin oldukça kırılgan olduğunu söylemeye sevk ediyor. Bu durum, olağanüstü keşfin ardından çatışan niyetlerin tetiklediği gerilimlerden kaynaklanıyordu. Diğerlerinin yanı sıra, bu niyetler insan ırkının durumunu da hedef alıyordu.

Bu dönüm noktası niteliğindeki olayı takip eden aylarda, iki devletin en üst düzey diplomatik kademelerinde hazırlanan ortak bir eylem planı ile gerginlik yatıştırıldı. İlgili düzenlemeleri doğru zamanda açıklayacağım. Şimdilik sadece Romanya ve ABD arasındaki mutabakatın, ülkemizdeki vizyonları çok daha ilerici olan bazı siyasi güçler için uygun olmadığını söylemekle yetineceğim. Bu durum daha fazla gerginliğe yol açtı ve hatta Romanya siyasi yelpazesinde bir fikir değişikliğini tetikledi.

Bu kitap baskıya girmeden hemen önce bana ulaşan son dakika bilgisi, Cezar Brad ile gelecekte (son görüşmemizden neredeyse bir yıl sonra) yapacağım ve Cezar'ın Bucegi Dağları'ndaki keşif gerçeğinden başlayarak ortak bir Romen-Amerikan ekibiyle yürüttüğü "büyük keşif gezisi" ile ilgili diğer çarpıcı ve gizli yönleri öğreneceğim bir görüşmeyi doğruladı.

Keşif gezisiyle ilgili ana verilere şimdiden sahip olmama rağmen, daha fazla değerli bilgiye ulaştıktan sonra her şeyi tutarlı bir şekilde ve ayrıntılı olarak anlatmayı tercih ediyorum. Bu adımın, özellikle de insanların tarihi gerçekleri ve bu gerçekleri on yıllar boyunca kimin ve hangi nedenle manipüle etmek istediğini bilmeye hakları olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak gerekli olduğunu düşünüyorum. Bu kitaptaki hikayenin özü budur.

İnsanların bilincinde yankı bulacak mı, yoksa tam tersine ironi ve güvensizlikle mi karşılanacak, yine de bu kitabı yazma ve yayınlama kararlılığının, en azından insanların zihninde bazı sorulara yol açacağı ve kendini tanımanın gizli ve ince boyutlarına ilgi uyandıracığı için son derece yararlı ve olumlu bir karar olduğuna inanıyorum.

Cezar yedi yaşındayken okula başladı ama hiçbir derste çok başarılı değildi. Ortalama performans gösteren normal bir öğrenciydi. Hiçbir şey onun meşguliyetlerine ve düşüncelerine ihanet etmiyordu ve notları daha çok sınıfta duyduklarının ve anladıklarının bir yansımasıydı çünkü evde neredeyse hiç ders çalışmıyordu. Ancak Cezar üçüncü sınıftayken, derin bir sıkıntı ve şaşkınlık içinde olan öğretmeni anne ve babasını okula çağırdı. Çocuğun davranışlarında olağandışı bir şey fark edip etmediklerini öğrenmek istedi, ama hem Nicolae hem de Smaranda Brad, Securitate temsilcileri tarafından kendilerine söylendiği gibi bunu kesin bir dille reddettiler.

Öğretmen daha sonra onlara neler olduğunu anlattı. Not vermesi gereken bazı ödevler olduğundan, öğrencilerine önceden sınıfın önünde yüksek sesle okuduğu birkaç kıtalık bir şiiri ezberlemeleri talimatını verdi. Bundan kısa bir süre sonra, herkes şiiri öğrenirken Cezar'ın dalgın dalgın pencereden dışarı baktığını görünce şaşırıldı. Ona şiire dikkat etmesini söyledi; ama birkaç dakika sonra onun da aynı şeyi yaptığını gördü.

“Cezar, ayağa kalk!” diye bağırdı çocuğa. “Neden sen de herkes gibi şiiri öğrenmiyorsun?”

Sakinliğini ve soğukkanlılığını koruyan çocuk, öğretmenin tehditkâr ses tonundan hiç de korkmuş görünmüyordu.

“Ama ben zaten biliyorum,” diye alçak sesle cevap verdi.

“Ne demek zaten biliyorum? Neden bana yalan söylüyorsun?”

“Yalan söylemiyorum. Sen bize yüksek sesle okuduğunda duydum,” diye cevap verdi.

Çocuğun cesaretine kızan ama aynı zamanda gerçeği merak eden öğretmen, şiiri sınıfın önünde söylemesini istedi. Cezar şiirin tamamını hatasız bir şekilde tekrarladı.

“Bunu daha önce evde öğrendiğini sanıyordum. Ama bu yeni bir dersti ve sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, öğrenme konusunda aşırıya kaçmıyor,” diye heyecanla anlatmaya devam etti kadın.

“Sonra ondan, el kitabında olmayan ama ona sadece bir kez okuduğum, ilki kadar uzun iki şiir daha söylemesini istedim. Dikkatle dinledikten sonra ikisini de hatasız ve hiç ara vermeden tekrarladı. İşte bu yüzden sizi görmek ve sizinle konuşmak istedim, çünkü daha önce böyle bir şey görmemiştim.”

Ancak kısa bir süre sonra bu olay unutuldu. Cezar bana, diğer insanlarla birlikteken kendini belli etmemenin faydasını çabuk anladığını, çünkü bunun tacizden, meraktan ve hatta özellikle arkadaşlarının kötü niyetinden ve kıskançlığından kaçınmak için iyi bir yol olduğunu söyledi.

“O yaşlarda bile dikkatleri üzerime çekmemenin çok önemli olduğunu hissediyordum. Evde odamdayken tüm dikkatimi ve ilgimi gerektiren çok daha önemli şeyler vardı,” dedi esrarengiz bir gülümsemeyle.

Elbette, dış etkilerden uzakta, kendi içinde derinlere daldığında yaşadığı gizemli, süptil deneyimlerden bahsediyordu.

Ailesi uzun zaman önce davranışlarıyla ilgili sorular sorarak onu rahatsız etmekten vazgeçmişti. Bu, aylık raporlar ve Securitate'den önceden haber verilmeksizin gelen ziyaretler gibi normal bir tutum haline gelmişti. On yaşına gelene kadar, etrafındakiler Cezar'a “tuhaf” bir insan olarak bakmak için sadece bir fırsat buldular. O da, o sırada Brad'leri ziyaret etmekte olan teyzesine özel bir uyarıda bulunduğu zamandı.

Cezar teyzesinin gelişinden habersizdi ama içeri girip teyzesiyle göz göze geldiğinde sanki karşısındaki kadının bedenine bakıyormuş gibi donup kalmıştı. Herkes bir şeylerin ters gittiğini fark etmiş ve ona sorunun ne olduğunu ya da kendini iyi hissedip hissetmediğini sormuştu ama çocuk cevap vermek yerine odasına yöneldi. Ancak akşamın erken saatlerinde, sıkıntılı ve endişeli bir halde teyzesine Bükreş'e ne zaman döneceğini sordu. Ertesi gün için bir tren bileti aldığını öğrenince biraz sakinleşir gibi oldu. Yine de teyzesinden araba ile seyahat etmemesini rica etti; bu tavsiyeyi orada bulunan herkes dikkate almamayı tercih etti.

Cezar'ın teyzesi Emilia, ertesi gün kardeşi Nicolae Brad ile birlikte bazı ailevi sorunları halletmek üzere Bükreş'e gidecekti. Paradoksal bir şekilde, saat bozulduğu ve alarm çalmadığı için ertesi sabahki trene yetişmek için zamanında uyanamadılar. Emilia'nın Bükreş'te bulunmasına o sabah çok ihtiyaç vardı, bu yüzden bir arabaya bindi ve bir arabadaki son boş koltuğa oturdu. Cezar'ın babası eve dönmüştü ve bir sonraki trenle başkente doğru yola çıkacaktı.

Korkunç haber, tren istasyonuna doğru yola çıkmadan kısa bir süre önce geldi. Emilia'yı arabasına alan şoför Bükreş civarında ciddi bir kaza geçirmişti. Araçtakilerden sadece Emilia ölmüş, diğerleri yaralanmış ama kurtulmuşlardı.

Smaranda Brad, Cezar'ın tuhaf davranışlarını ve Emilia Teyze'ye verdiği öğüdü hatırlayan tek kişiydi.

Bunu aylık raporuna yazdı, ama kısa bir süre sonra yaşadığı büyük sürpriz karşısında bu kayda değer olay bile önemini yitirdi. Bu, Cezar'ı ailesinden sonsuza dek uzaklaştıracak bir olaydı.

YUKARI VE UZAK

Cezar on yaşındaydı, ama algı, muhakeme ve davranış seviyesi bu yaşın çok üzerindeydi. Mahalledeki diğer çocuklar tarafından çok az tanınıyordu çünkü onlarla çok nadiren oynardı. Ona bir ucubeymiş gibi bakarlar ve hakkında türlü türlü kötü hikayeler uydururlardı ama Cezar onlara aldırılmazdı. Onun tutkusu uzun süre, hatta saatlerce, gözleri kapalı, ailesinin hakkında en ufak bir fikri olmadığı gerçekliklere derinlemesine dalmaktı.

Bana bunları anlatırken, o kesinlikle özel anlarda yaşadığı, diğer insanların tamamen ötesinde olan deneyimleri kendisine sormak için doğru zaman olduğunu hissettim. Cezar birkaç dakika düşündü, belli ki en uygun kelimeleri arıyordu.

“Şu anda özellikle Batı'nın hayata bakışında hakim olan standart mantık ve akıl kategorilerine girmeyen bazı gerçeklikleri sıradan terimlerle tasvir etmek çok zordur. Daha ziyade, bu süptil dünyalar Hindu mistiklerinin kendi ruhsal deneyimlerini anlattıkları hikayelere daha yakın ve benim yaşadıklarımın çok benziyor.”

Cezar bana gizemli zihin durumlarından ve sıradan insanlar için çok garip ve alışılmadık olan derin hislerinden kısaca bahsetti.

“Bir keresinde tamamen başım dönmüş bir şekilde fiziksel gerçekliğe geri döndüm ve bulunduğum yeri tanımak için dakikalarca uğraştım” diyerek hikayesine devam etti. “Gözlerim açık olmasına rağmen, sanki sisin içinden görüyordum ya da daha iyi bir ifadeyle, etrafımdaki nesnelere gerçekten var olan konturlara sahip olduğunu fark edemiyordum. Yavaş yavaş ve çok yavaş bir şekilde normal durumuma dönmeye başladım; o zaman zihin ve duyular arasında belirli bir bağlantı olduğunu açıkça anladım. Bazı süptil boyutlara o kadar derinden dalmıştım ki bu bağlantının çok üzerindeydim.

"Nesnel dünyayla bağlantıyı koparmak, yani kişinin duyularından aldığı dışsal hislere kayıtsız kalarak mümkün olan en iyi şekilde kendi iç benliğine odaklanması genellikle oldukça zordur, ama bu benim için artık bir sorun değildi. Paradoksal olarak, o zamanki zorluğum zihin ve duyular arasındaki bağlantıyı yeniden inşa etmekte yatıyordu, böylece dış bilgi döngüsüne yeniden entegre olabilirdim. Kuşkusuz görüşüm çok iyiydi ve gözlerim açıktı ama tüm bunlara rağmen dışarıdaki normal koşullara uyum sağlamakta zorlanıyordum.

“Kolay anlaşılması için, birkaç yıl boyunca yaşam standartlarınızın çok yüksek olduğu dünyanın en büyük şehirlerinden birinde yaşadığınızı düşünün. İstenmeyen koşullar sizi okyanusun ortasında, kayaların ve uçurumların hakim olduğu ve yaşam koşullarının ilkel olduğu ıssız küçük bir adaya götürüyor. Geriye doğru sıçrama çok büyüktür ve yeterince adapte olmanız biraz zaman alacaktır.

"Bu vesileyle insan zihninin bedensel duyularla yakından bağlantılı olduğunu, ama sıkı bir şekilde kontrol edildiğinde ve özenli uygulamalarla ustalaşıldığında duyumlardan da arınabileceğini fark ettim. Bazen o kadar derin translara giriyordum ki

annem beni tokatlayarak translardan çıkarıp nesnel gerçekliğe geri döndürmek zorunda kalıyordu. Diğer zamanlarda, meditasyondan çıktığımda hissettiğim coşkulu sevincin pençesinde, son derece rafine zihin durumlarıyla ilişkili olan o anlarda neler yaşadığımı aileme açıklamak için tüm dürüstlüğümlle çabalardım.

"Ne yazık ki kelimeler, fiziksel gerçekliğin üzerindeki süptil tezahürlerle birlikte gelen bu süptil durumların zenginliğini yakalamak için çok zayıftır. Yüksek seviyedeki süptil dünyalar, fiziksel seviyedeki toplu bir bilincin sıradan referans standartlarına göre genellikle akıl almazdır. Bununla birlikte, bir keresinde böyle bir meditatif deneyimde sahip olduğum algıları kelimelerle açıklamaya çalışmışım. Ailem bunu onlara anlatmam için çok ısrar etmişti.

"Sonuç olarak, onlara aklıma gelen ve eriştiğim o son derece rafine süptil dünyanın tanımına en iyi cevap verebilecek tek şekil ve renk çağrışımının, çivit mavisi bir arka plan üzerinde düzensiz kalınlıkta kırmızı ve sarı şeritlerden oluşan bir kareli desen olduğunu söyledim.

İlhamın, o dünyanın özelliklerini doğru bir şekilde yansıtan bu düşündürücü imgeye yardımcı olmasından çok mutluydum, ancak onların inanmayan ve şefkatli bakışlarını fark ettiğimde coşkum neredeyse anında azaldı. Daha sonra herhangi bir açıklama girişiminin kayda değer bir sonuç vermesinin mümkün olmadığını fark ettim. Cehalet insan evrimi için korkunç bir sınırdır. Bu nedenle, anlatılması neredeyse imkânsız olan şeyleri açıklama girişiminden tamamen vazgeçtim.

"Derin meditasyona daldığımda ve bu dünyayı pratik olarak geride bıraktığımda, o anlarda algıladığım en önemli his muazzam bir hareket özgürlüğü ve bu gezegendeki herhangi bir yerin veya eylemin gizemini kavrayabileceğime dair net bir duyguydu. Zamanla daha uzak diyarları nasıl keşfedeceğimi öğrenmişim ama bunun bir ulaşım aracıyla yapılan bir yolculuğa benzediğini düşünmemelisin."

Gerçekten de o anlarda böyle süptil bir deneyimi zihinsel düzeyde hayal etmeye çalışıyordum ve bunun bir uzay aracının yıldız evrenindeki yolculuğuyla ilişkilendirilebileceğini düşünüyordum. Ancak Cezar, bu düşüncemi hemen yakaladı ve ardından, anlayışla dolu bir şekilde, beni doğru imgeleme konusunda uyardı.

"Zihinsel ve nedensel dünyalar," diye devam etti, "içinde yaşadığımız fiziksel düzeyde farkında olduğumuzdan çok daha kapsamlı başka yasalar ve özellikler tarafından yönetilir. Ancak toplantımızın konusu bu değil.

Süptil boyutlardaki 'seyahatlerimde' asla yalnız olmadığımı, devasa ama sevgi dolu olarak algıladığım bir güç tarafından sıkı ve kesin bir şekilde yönlendirildiğimi ve bu gücün karşılaştığım pek çok gizemi bana açıkladığını ve gösterdiğini söylemek yeterli olacaktır. Bu tür ince bir 'koruma' sayesinde çocukluğumun ilk yıllarını ve yaşadığım bazıları çok tuhaf olan psişik deneyimleri başarıyla atlattım."

Cezar birkaç dakika sessiz kaldı. O zaman tüm kalbimle bir gün, bu dünyadaki rolümle ilgili olarak bana geçerli bir cevap sunabilecek olan üst dünyaların gizemlerini

öğrenebilmeyi istedim. Az ya da çok açık bir şekilde, her birimiz hayatımızda en az bir kez bu dürtüyü hissetmişizdir, ama çoğu zaman bu dürtüye göre hareket edip etmemenin yolunu bize kader gösterir. Bana kalırsa Cezar Brad'i kaderimin “sesi” olarak görüyordum ve onun yardımıyla inisiyasyon ve inisiyasyonun çoğu zaman karanlıkta kalan pek çok yönü hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmek istiyordum.

Cezar'ın hayatındaki ilk büyük değişiklik 1980 yılında ortaya çıktı. Brad'ler komşuları arasında “tuhaf” bir aile olarak biliniyordu, özellikle de neredeyse hiç bağ kurmadıkları için. Ayrıca susuyor ve sorulara sadece yarım cevaplar veriyorlardı. Öte yandan Cezar odasında tek başına daha fazla zaman geçiriyor, derin düşüncelere dalyordu.

Olaylar, baskıcı ve istismarcı uygulamaları o dönemde zaten yaygın olarak bilinen Securitate'ye özgü bir şekilde hızla gelişti.

O yılın Ocak ayının başında, dağların eteğindeki küçük kasabanın üzerine iri ve kabarık kar tanelerinin bembeyaz düştüğü sakin bir kış gününde Cezar okuldan, nedenini kendisinin de tam olarak açıklayamadığı bir içsel coşku içinde döndü. Eve döndüğünde neredeyse her zaman yaptığı gibi hevesle odasına gitti ve en sevdiği pozisyonda yatağa oturdu, bacak bacak üstüne attı ve en derin meditasyonlara hazırlandı. Alışkanlıklarına zaten aşına olan annesi onu rahatsız etmedi ama kısa bir süre sonra gelip öğle yemeği yemesi gerektiğini söyledi.

İlerleyen saatlerde yaşananlar, bir insanın iyi niyetini zorlu bir sınava tabi tutar. Cezar'ın unutulmaz deneyimini yaşadığı günün üzerinden yirmi yıldan fazla bir süre geçtikten sonra kendi sözleriyle olayı aslına sadık bir şekilde anlatmaya çalışacağım.

“Oldukça hızlı bir şekilde, o zamanlar zaten aşına olduğum zihinsel alemin enginliğine girdim ve 'hava' dediğimiz şeyin arketipsel enerjileriyle ilgili bazı soyut yönleri düşünmeye daldım. Meditasyonun derinliklerindeyken etrafımdaki dünya tamamen değişirdi. Her zaman tükenmez bir enerji akışıyla canlanırdım ve aynı zamanda kendimi tamamen özgür ve bilgiye aç hissedirdim. Kitaplarda ve el kitaplarında rastladığımız sıradan bilginin çok üstünde bir bilgiden bahsediyorum. Modern bilimsel bilginin kendisi oldukça sınırlıdır, özellikle de etkilere dayandığı ancak bunların temel kök nedenlerini kavramadığı için.

Bahsettiğim bilgi söylemsel değil, derin sezgisel ve ruhsal bir bilgidir. Bu bilgi teorik olarak anlaşılabilir ama doğrudan deneyimle edinilebilir.

“O zaman meditasyon konusunun farklı bir işlevinde titreşen bilinç, artık fiziksel bedenin sınırlarını algılamaz. Bu nedenle her yerden gelen bir sesin yüce dünyasına dalmıştım. Aslında daha çok saf ve son derece rafine enerjiyle dolu aydınlatıcı bir ses hissine kapılmıştım. O anda hissettiğim genel duyumsama sonsuz, sınırsız bir ihtişamdı. O ses ve ışık demetinin içine dalmamın üzerinden ne kadar zaman geçtiğini hatırlamıyorum ama bir saatten fazla olamazdı. Bedenimin ve etrafımdaki dünyanın belli belirsiz farkındaydım ve belli bir anda ayaklarımda belli belirsiz bir titreme ve

fiziksel bedenimde, garip bir şekilde neredeyse dışarıdan görebildiğim hafif bir sallanma hissettim.

“Bu göreceli bir dengesizlik hissiydi ama daha önce de benzer deneyimler yaşadığım için endişelenmedim. Yine de garip bir şeyler oluyordu çünkü herhangi bir temelin varlığını hissedemiyordum. Sanki artık yatakta oturmuyordum. Yarı uyanık bir halde gözlerimi açtım ve sonra irkildim çünkü yatağın yaklaşık yarım metre üzerinde, havadaydım. Bacak bacak üstüne atmıştım, neredeyse ilk pozisyondaki gibi ama hafifçe aşağı sarkıyordu. Bedenim çok yavaş bir şekilde havada sallanıyor ama çoğunlukla aynı bölgede kalıyordu. Korkmuyordum, aksine tüm bedenimi saran güçlü duygularla aşırı heyecanlanmıştım. Hayatımda ciddi sorunlara ve komplikasyonlara yol açmak istemiyorsam gelecekte bu fenomeni çok iyi kontrol etmem gerektiğini düşünüyordum. Tam bunları düşünürken annem aniden kapıyı açtı ve beni yemeğe çağırırdı. Sonrasında neler olduğunu kolayca tahmin edebileceğini düşünüyorum. Bayılmadı ama çok korkmuştu ve duvara yaslanmış, şaşkınlıkla bana bakıyordu.

Aniden açılan kapının gürültüsü ve annemin boğuk çığılığıyla biraz şoka uğrayan ben, daha sert bir şekilde normal koşullara döndüm, bir tarafa ve yatağa düştüm. Belli belirsiz bir mide bulantısı ve boynumda bir ağrı hissettim.”

Cezar bana bu olayı basit ve doğal bir şekilde ve beni hikayesinin doğruluğuna ikna etmeye hiç niyetli olmadan anlattı. Aynı zamanda, tuhaf bir yönün açığa çıkmasının veya herhangi bir şeye inanmanın genellikle sıradan bir merakı tatmin etmenin doğrudan sonucu olmadığını anlamamı sağlamak istedi. Daha sonra böyle bir kanıt talep etmiş olsaydım, kibar bir ret cevabıyla karşılaşacağımı açıkça hissettim.

Bir başka seferinde Cezar bana, belirli paranormal güçlere sahip olan ve bu güçlerin önemini, nedenini ve misyonunu derinlemesine anlamış olan kişilerin, özel yeteneklerini diğer insanlara kanıtlamak için asla kibirli davranmayacaklarını ve doğaüstü güçlerini asla bencil kişisel amaçlar için kullanmayacaklarını söyledi. Bu nedenle bu kişiler asla yeteneklerinin kabul edilmesini istemeyecek ve geçici olan şöhret peşinde koşmayacaklardır. Ayrıca, bilgi, deneyim ve güçlerinde samimi olanlar şüpheli, materyalist ve güvensiz olanları ikna etmeye çalışmayacaklardır çünkü gerçek inancın istikrarlı olması ve gelecekte meyve vermesi için önce içten gelmesi gerekir.

Çoğu insanın zihni zayıftır ve bazı gerçeklerin şokuna karşı hazırlıksızdır. Bu boşluğu doldurmak için, maddi dünya ile Yaratılışın süptil alemleri arasındaki sınır çizgisinde yer alan “yasak” konulara karşı genellikle kibirli ve alaycı bir tavır takınırlar.

Aslında güvensizlikleri, temelinde bilinmeyene karşı duydukları derin korkunun yattığı bilgi edinme isteklerinin eksikliğine ihanet eder. Sıklıkla, paranormal güçlerin bir aldatmaca olmayan bir gösterisine tanık olurlarsa, dünyada fiziksel evrenden daha fazlası olduğuna hemen inanacaklarını iddia ederek hem kendilerini hem de diğer insanları kandırırlar. Deneyimler göstermiştir ki, böyle bir gösteri durumunda, ham bir zihnin maruz kaldığı şok, genellikle düşük anlayış seviyesi için çok beklenmedik ve güçlüdür. Genel olarak, bu tür gösterileri izleyenler iki olası şekilde tepki verirler. Ya az önce talep ettikleri ve daha sonra kendi gözleriyle gördükleri şeyi şiddetle de olsa

inkar etmeye devam ederler. Bu bazen gerçek bir histeri nöbetine dönüşebilir. Eğer inkar etmiyorlarsa, o anın dürtüsüyle, aslında içsel inançtan yoksun bir tür resmi kabullenmeye başvururlar. Bu kabullenme çok geçmeden yerini, anlaşılamayan ya da tekdüze varoluşlarının günlük rutinini bozabilecek şeylere karşı psişik bir koruma duvarı gibi eski inançsızlıklara bırakacaktır.

Böylece, zamanla uygulamanın inanca yol açtığını anladım, çünkü o sırada gösterdiğimiz çabalar bile bir şekilde bir tür inançtır. Aslında, insanların büyük çoğunluğu bir şeye kesin olarak inanır, ama inançları yanlış bir şekilde yıkıcı ve sapkın bir şekilde hedeflenir. Bu nedenle, pek çok insan inanmadıklarına güçlü bir şekilde inanmaktadır ve bu da korku ve şüphelere; endişe ve önyargılara kapıları açmaya ve böylece onları şeylerin özünü anlama kapasitesinden mahrum bırakmaya yetmektedir. Ama en büyük dezavantaj, neredeyse farkına varmadan ruhlarına pranga vurmalarıdır. Gerçek hislerin gücünden ve titreşiminden yoksun, sığ, bencil ve duygusal olarak düz hale gelirler. Çoğu zaman, kendi potansiyellerine sınır koyanlar insanların kendileridir.

Smaranda Brad gördükleri karşısında henüz hazırlıksız olabilirdi. O gün, anlayışı zorlu bir sınava tabi tutulmuştu ama öyle görünüyor ki bilinmeyenin duygusunu deneyimlemek için gerekli güce sahip değildi. Nicolae Brad işten döndüğünde karısı ona olayı anlattı. İkisi de yeni irtibat kişisini bilgilendirmeleri gerektiği konusunda hemfikirdi (Albay Datcu terfi etmiş ve başka bir şehre taşınmıştı).

Gece geç saatlerde evlerinin önünde bir araba durdu ve iki Securitate ajanı indi. Bu kez Doktor Xien orada değildi. Raporda sözü edilen olay, farklı bir dizi önlem ve farklı bir protokol gerektiriyordu. Ajanlar, tabi tutulması gereken özel bir kontrol bahanesiyle Cezar'ı yanlarına aldılar, arabaya bindirdiler ve gecenin karanlığında hızla uzaklaştılar. Bu, ailesini son görüşüydü.

İkinci Bölüm - Sıfır Departmanı

1980 yılında, Securitate'de bu “gizli” departmanın kurulmasından on üç yıl sonra, departmanın kurulma amacını yerine getirmek için izlenecek politikanın daha net bir resminin çizilmesini sağlayan bazı hedeflere ulaşıldı. Başlangıçta Çavușesku'nun bu departmanı kurma “hevesi” pek çok karışıklığa ve başlangıçta ortaya çıkan pek çok soruna yol açmıştı. Ancak 1980'lere gelindiğinde oldukça iyi tanımlanmış bir organizasyon yapısı kurulmuş ve lojistik kaygılar giderilmişti.

Aslında finansman en başından beri “sıcak” bir konuydu çünkü Çavușesku -görünüşe göre açıklanamaz bir şekilde- finansmanın nasıl sağlanacağını açıkça belirtmeyi “unutmuştu”. Öte yandan, kimse ilk günlerdeki kafa karışıklığını bozacak kadar cesur davranmamıştı.

Komünist Diktatörün önünde böyle bir girişim meydan okuma ya da en azından beceriksizlikle eşdeğer olurdu. Her iki yorum da her “girişimci” ruh için büyük sorunlara yol açacak ve kariyerine son verecekti. Finansman yöntemi genellikle olağanüstü durumlarda uygulanan bir yöntemdi: Devlet Başkanının mutlak emrine başvurulacak ve diğer alanlardaki mevcut miktarlardan toplanarak finansman sağlanacaktı. Departman kurulduktan sonraki ilk üç yıl boyunca uygulanan uzlaşma yöntemi buydu.

Zaman geçtikçe işler daha iyiye gitti ve iki gizli operasyonel üs kullanıma açıldı: biri B... kasabası yakınlarında, diğeri ise Valea Ursului'den (gerçek konumu korumak için kullanılan hayali bir kasaba) kısa bir mesafede bulunan Retezat Dağları'nda. Departmanın kurulmasından bu yana bir tür lojistik tabanın büyümekte olması nedeniyle, 1972'den itibaren, dikkatle seçilmiş anlarda Çavușesku ile tekrarlanan “diplomatik” müdahalelerden oluşan yeni fon çekme taktikleri kullanıldı. Departmanın gelişiminin sunabileceği imkanlar konusunda ikna olmuş ve hatta heveslenmiş olan Çavușesku, Sıfır Departmanının Uruguay'daki iki “hayali şirket” tarafından mali olarak desteklenmesi talimatını verdi.

Bu şirketler resmi belgelerde petrol işlerinin aracıları olarak gösteriliyordu ama aslında Latin Mafyasının yasadışı işlemlerinden elde edilen gelirleri aklama konusunda uzmanlaşmışlardı. “Revita Unió” ve 'Nann & Co.' Çavușesku'lara inanılmaz miktarlarda para sağlayan iki şirketti ve o dönemde bu alanda gerçek bir deha tarafından yönetiliyordu. Bu kişi, şahsen tanışma fırsatı bulduğum General Meres'ti. Muhtemelen Avrupa'daki Komünist sistemin sonunu ve Çavușesku'nun çöküşünü ya da daha doğru bir ifadeyle bunun hangi koşullarda gerçekleşeceğini -son aşamadan çok önce- doğru bir şekilde sezebilen az sayıdaki insandan biriydi.

“Sözlerime kulak ver Radu,” dedi. “Bu işin kökeninde hiç umulmadık güçler var... sis perdesine hizmet eden ve Çavușesku'nun altını oyan insanlar, onun kibirli dürtüleri, ekonomi... ve bunlar içeriden işlemiyor. Ama benim ve ailemin geleceği güvence altında. Securitate'den Notorean bunların hepsini biliyor ama ben görevden

alınamayacak kadar iyi bir konumdayım. Bu durumun iki ya da üç yıldan daha uzun süre devam edebileceğini sanmıyorum.”

Bu tartışma 1988'de bir süre gerçekleşti ve itiraf etmeliyim ki biraz kehanet gibiydi çünkü General, ilham verici bir söylemle, Çavuşesku'nun halkın öfkesinden “temiz” bir kaçış şansı olmadığını ve aynı gizli güçlerin (o zamanlar adını vermiyordu) sadece onun düşüşünü değil, aynı zamanda iktidarın kademeli olarak ele geçirilmesini de sağlayacağını tahmin etti.

Ülkenin daha sonraki siyasi ve ekonomik evrimi onun sözlerini şiddetle doğruladı. Meres 1989 yılında, Devrim'den kısa bir süre önce aniden ortadan kayboldu. Daha iyi bir zaman seçemezdi çünkü o zamanın Avrupa'sında Komünist sistemi saran “kargaşa”, olağan prosedürün gerektirdiği gibi “haini” bulmak için kapsamlı bir soruşturma için gerekli zamana izin vermiyordu. Yine de büyük nüfuzuna ve gizli gücüne güveniyordu,

Neredeyse her zaman kulislere hareket eden General Meres, kendisinin ve ailesinin sığınabileceği yer hakkında hiçbir zaman ipucu vermemişti. Karmaşık kişiliği onu çok güçlü ve etkili ama pratikte görünmeyen ve bilinmeyen bir kuklacı gibi davranmasına neden oluyordu.

Yakın çevresine erişebilen birkaç kişiden biriydim, ama yine de onun hakkında ya da çok gizli yaşamı hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordum. Kendini koruma duygusu, rafine egosu ve iş dünyasındaki olağanüstü sezgileri, iki şirketin yönetimindeki olağanüstü finansal başarısına yol açtı. Bunlar da Çavuşesku'nun çeşitli amaçlarına ulaşmak için zaman zaman başvurduğu çok güçlü diplomatik ilişkileri sayesinde kurulmuştu. Başlangıçta sadece bir söylenti olan Meres'in, Çavuşesku'ların yaklaşık bir milyar dolar değerinde olduğu tahmin edilen tartışmalı mali hesabının açılmasını ve yenilenmesini sağlayan ana karakter olduğu artık iktidarın üst koridorlarında kesinleşmiştir.

Bu hesaba tam olarak ne kadar para yatırıldığını ve hesabın şu anki durumunu sadece General ve belki de iki ya da üç kişi daha bilmektedir - bu çok büyük çıkarların söz konusu olduğu bir konudur. Yine de Çavuşesku'nun Uruguay'daki iki hayali şirketi yönetme görevini tamamen kendisine verirken elini serbest bıraktığı General Meres'in diktatörün kişisel hesabını doldurmakla yetinmeyip kendi ceplerini de büyük miktarda dövizle doldurduğunu varsaymak kolaydır. Çavuşesku bunun farkında olabilirdi ama kendi mali çıkarları söz konusu olduğundan ve yerine aynı derecede uygun birini bulmak hem zor hem de çok hassas olacağından cezalandırıcı önlemler almadığı tek örnek buydu.

Bu nedenle Meres ve Çavuşesku arasında üstü kapalı ve karşılıklı avantaj sağlayan bir anlaşma yapıldığı ve her birinin diğerinin düşünceleriyle ilgilenmiyormuş gibi davrandığı tahmin edilebilir. Bu nedenle General Meres'in devletin siyasi ve ekonomik mekanizmasındaki konumu tamamen özeldi ve onu tanıyanlar onu bir tür “gizli yetkili” olarak görüyorlardı. Bir bakıma Meres yok edilemezdi ve bildiğim kadarıyla Çavuşesku'nun Komünist Diktatör olarak tüm kariyeri boyunca yorum yapmadan

kabul ettiği tek durum da buydu. Büyük olasılıkla Meres şu anda Balear Adaları'ndan birinde ya da Girit'in ihtişamında altın çağını yaşıyor ve Bükreş'teki iktidarın işleyişini uzaktan -yüzünde kötü niyetli bir gülümsemeyle- izliyordur. Farklı bir perspektiften bakıldığında, Romanya olağanüstü organizasyon ve kararlılık yeteneklerine sahip bir adamı kaybetti. General Meres devletin temel direklerinden biri olabilirdi ama aynı zamanda, zamanından önce “emekli” olmasına neden olan bazı sırları bildiği de neredeyse kesindi. Sezgileri ve diplomatik deneyimi, mümkün olan en iyi zamanda emekli olmasında ona çok yardımcı oldu.

Çavuşesku, Sıfır Departmanının Meres'in yurtdışındaki iki şirkette yönettiği fonlardan cömertçe finanse edilmesini emretti. 1968'den 1980'e kadar Sıfır Departmanı en az beş daire başkanı tarafından yönetildi, ama içlerinden sadece Albay Obadea (1979'da atanmasından sonra) girişimci ruhu ve departmanın faaliyetlerini geliştirmeye çok yardımcı olan yeni fikirleriyle öne çıktı.

O dönemde bu Securitate Departmanının faaliyet alanı hala nispeten belirsiz olduğundan ve kimsenin ne yapılması gerektiği konusunda herhangi bir deneyimi veya fikri olmadığından, Obadea, departmanın bağımsız hale getirildiği ve faaliyetlerinin çok gizli kategorisi altında listelendiği bir zamanda büyük bir karar verme özgürlüğüne sahip olma fırsatına sahipti. Bu durum dolaylı olarak Albay Obadea'nın devlet gücü hiyerarşisindeki konumunun bir bakanınkine benzer olduğu anlamına geliyordu. Bununla birlikte, Securitate aygıtıyla olan tamamen özel ilişkisi nedeniyle, Albay'ın konumu teoride daha ağır ve hatta daha etkiliydi, bir Devlet Bakanı'ninkine daha yakındı, ama siyasi alanda kullanılması imkansızdı.

Albay Obadea başında bulunduğu departmanı yapılandırırken basit bir prensip izledi: bilgi doğrudan aktarılmalı (en fazla bir aracıya başvurulmalı) ve operasyonlar iskelet bir kadroyla yürütülmeliydi.

Ancak aynı zamanda, departman için çalışmak üzere seçilenlerin son derece yetkin ve hatta alanlarında profesyonel olmaları gerekiyordu. Albay, bu temel fikirleri uygulamak için hiçbir ödün verilemeyeceği içgüdüüne sahipti. Özel ekipmanlara ve hepsinden önemlisi, olağandışı müdahaleler için özel olarak eğitilmiş paramiliter elitlere ihtiyacı vardı. Pozisyonuyla ilgili protokol göz önüne alındığında, Albay Obadea, koşullar ne olursa olsun Çavuşesku'ya doğrudan ve anında erişebilen birkaç kişiden biriydi.

Raporlar Obadea'nın kendisi tarafından diktatöre sunuluyor ve aynı gün içinde kendisine teslim ediliyordu çünkü - azami güvenlik önlemi olarak - tek nüsha halinde daktilo ediliyor ve daha sonra sadece Albay tarafından imzalanıp mühürleniyordu. Konumu o kadar güçlüydü ki, yaptıklarını Devlet Başkanı ve Securitate Başkanı dışında kimseye açıklama ihtiyacı duymuyordu. Öte yandan, ülkedeki herhangi bir kurumdan yardım ve destek talep etme yetkisine sahipti. Çavuşesku ile arasında özel bir telefon hattı kurulmuş ve Sıfır Departmanından alınan bilgi ve raporlar Devlet Sırrı olarak sınıflandırılmıştı - sınıflandırma seviyesi: 5. Erişim sadece Çavuşesku, Securitate Başkanı, Genelkurmay Başkanı ve tabii ki Obadea'nın kendisine verilmişti.

Başlangıçta (Sıfır Departmanının başına atandıktan kısa bir süre sonra) Albay, Diktatöre departmanın kusursuz bir şekilde çalışması için gerekli altyapıyı oluşturan on altı öneriden oluşan bir liste sunmuştu. Çavuşesku bunların hepsini onayladı. Ancak daha sonra, kendine özgü kurnazlığı ve Obadea'nın gücünün tehlikeli bir emsal oluşturabileceği korkusuyla hareket eden Çavuşesku, bazı “emniyet supapları” yarattı. Sonuç olarak, Albay artık ülkedeki tüm kurumlara değil, sadece dairenin faaliyetleriyle ilgili alanlarda faaliyet gösterenlere müdahale edebilecekti. Ancak bu açıklamanın sınırları çok belirsizdi. Bir diğer kısıtlama da Obadea'nın kendi departmanından çıkan gizli bilgiler dışında diğer devlet sırlarına veya Securitate'nin sırlarına erişimine artık izin verilmemesiydi.

Son olarak, talep edildiğinde, Çavuşesku'nun kullanımı için Securitate Başkanı'nın herhangi bir karar verme yetkisi olmaksızın bilgi toplama raporları yazma imkanına sahip olmasını kabul etmek zorunda kaldı. Yine de, Bakanlığın özelliğinden dolayı, bu küçük “değişiklikler” Albay Obadea'yı fazla rahatsız etmedi. Takip eden yıllarda gösterdiği mükemmel performans, profesyonelliğini ve astlarıyla çoğu zaman karmaşık olan ilişkilerini idare etme becerisini kanıtladı. Bu olağanüstü güvenlik önlemlerinin Devrim'den birkaç yıl sonra bile son derece etkili olduğu ortaya çıktı ve bu da Sıfır Departmanının çok sağlam ve güvenli bir zemin üzerine kurulduğunu kanıtladı.

Benim inancım, Sıfır Departmanı dosyalarındaki sırların, ordu sırlarından ya da yabancı istihbarattan bile daha iyi saklandığı yönündedir. Bu dosyalar Çavuşesku'ya sunuldu ve aşağıdaki şemada olduğu gibi çeşitli işaretler taşıyordu:

GİZLİ

Bilgi seviyesi: 5

DEVLET ARŞİVİ

No. 00345789/ Bölüm I

Devlet Başkanı

ÇOK GİZLİ

RAPOR - SIFIR DEPARTMANI

No. 9. Galeri veya

Cave Stani ile ilgili

Eşsiz kayıt

Devlet Başkanı raporların içeriğini not ettikten ve Obadea ile özet bir görüşme yaptıktan sonra dosya Albay'a teslim edildi ve Valea Ursului'deki operasyon üssünde bulunan ofisinde özel bir kasaya kilitlendi. Bundan önce dosya geniş kırmızı bir bant ve kurşun bir mühürle mühürlendi. Kasette şu kelimeler yazıyordu:

SINIRLI ERİŞİM: 1. ÜLKENİN BAŞKANI

2. SIFIR DEPARTMANI BAŞKANI

3. GÜVENLİK MÜDÜRÜ

SERİSİ: AI-NO.9 (GİZLİ DEVLET ARŞİVİ)

Securitate, Ordu ve İçişleri Bakanlığı'nın birim ve departmanlarından oluşan kalın ağda, Sıfır DepartmanI ayrı bir ada olarak göze çarpıyordu, neredeyse Batılı bir bakış açısına sahipti ve kendine özgülüğüyle devletin diğer faaliyetlerinden ayrılıyordu. Cezar 1980 yılında B... yakınlarındaki gizli üsse getirildiğinde genel çerçeve buydu.

Ülkesindeki yaşam standartlarıyla kıyaslandığında Cezar'ın üsteki tüm konfora ve olağanüstü teknik donanımına erişimi vardı. Üssün tasarımı ve inşası Amerika Birleşik Devletleri'ndeki uzman bir şirkete emanet edilmiş, teknoloji ve ekipman Hollanda'dan sipariş edilmiş ve ithal edilmişti.

Bina neredeyse bir yıl önce, Albay Obadea'nın daire başkanlığına atanmasından kısa bir süre sonra faaliyete geçmişti. Binanın iki ana bölümü vardı: biri personel ve rutin faaliyetler için ayrılmıştı, diğeri ise -daha büyük ve sofistike- seçilip getirilenler için ayrılmıştı. Daha geniş alan birkaç daire, bir mutfak, bir kafeterya ve deneylerin yapıldığı izole bir laboratuvar alanından oluşuyordu.

Üs bölgesi yüksek bir beton duvarla çevriliydi ve bölgeye erişim askeri koruma altında yüz metrelik bir alanla sınırlandırılmıştı. Görünüşe göre, tüm bölge ne şüphe ne de özel bir ilgi uyandıran basit bir askeri birliğin tüm izlerini taşıyordu. Dış dünyayla teması minimumda tutmak için haftada bir erzak geliyordu.

Cezar geldiğinde dört denek daha oradaydı: üç çocuk ve bir yetişkin. Her birine ana binadaki şık dairelerden biri tahsis edilmişti ve sadece belirli saatlerde çıkmalarına izin veriliyordu. Programları çok yoğun değildi ama güvenlik çok sıkıydı. Gizemli Doktor Xien'e danışmanlık yapan on kişilik bir personel - dokuz erkek ve 35-40 yaşlarında bir kadın - vardı. Cezar bana burayı ve faaliyetlerini ayrıntılı bir şekilde tarif etmesine rağmen bu tür ayrıntılara daha fazla girmeyeceğim.

Daha sonra, elverişli koşulların bir araya gelmesiyle burayı ziyaret etmeme izin verildi ve itiraf etmeliyim ki beni derinden etkiledi. Her ne kadar o zamanlar üs 80'lerde olduğu gibi aynı amaca hizmet ediyordu, faaliyetleri çok sıkı ve gizli koşullar altında devam etti.

Cezar bu askeri kampüste beş yıl geçirdi. Ailesi ile ilişkisinin muhtemelen sonsuza dek bittiğini çabucak fark etti, ama en azından burası ona özel yeteneklerini geliştirmesi için hiç ummadığı olanaklar sundu. Arkadaşlarıyla ya dinlenme ve spor saatlerinde ya da Doktor Xien'in özel dersleri sırasında tanıştı. Her biri Cezar'ın bana kısaca ve mizahla anlattığı bazı güçlerle donatılmıştı.

Örneğin, çocuklardan biri, 14 yaşında bir erkek çocuğu, göbek bağının genişliğiyle -yaklaşık on santimetre çapında - karnının büyük bir bölümünü kaplamasıyla dikkat çekiyordu. Hava koşulları ne olursa olsun, sadece bir çift ince pamuklu pantolon giyerdi. Adı Eduard'dı. Psikik radyasyonu o kadar güçlüydü ki, etrafındaki herkes kendini biraz huzursuz ve güvensiz hisseder, hatta kaynağı belli olmayan ama kısa sürede bunaltıcı hale gelen bir korku duygusuna kapılırdı. Bu hisler Eduard sakin ve rahat olduğunda hissediliyordu, ama herhangi bir nedenle sinirlendiğinde bedeninin ve özellikle de başının etrafında kıvılcım benzeri küçük parlamalar görülüyordu. Böyle

anlarda yakın çevresindeki nesnelere kırılıyor ya da bozuluyordu. Bu yüzden dairesinde çoğunlukla ahşap ve plastik eşyalar bulunurdu, çünkü bunların değiştirilmesi daha kolaydı. Yaz aylarında, yirmi santigrat dereceyi aşan sıcaklıklara dayanmadığı için dairesi özel bir hava soğutma sistemine bağlıydı. Klima seçeneği tatmin edici değildi çünkü Eduard'ın dediği gibi, hava serin olsa da enerjisel ve yaşamsal unsurlardan yoksundu. Başka bir deyişle, faydadan çok zarar getiren “ölü” bir havaydı. Çocuğun ana paranormal yeteneği telekinetik gücüydü, yani maddi nesnelere onlara dokunmadan iradesinin gücüyle harekete geçirebilme yeteneğiydi.

Eduard uzaktan nesnelere havaya kaldırabiliyor, konumlarını koruyabiliyor ya da dakikalarca hareket ettirebiliyordu. Cezar, arkadaşının yeteneklerinden pek etkilenmemiş olsa da, Eduard'ın en büyük başarısının, yoğun bir konsantrasyonun ardından bir su küresini çıkarıp kaldırması ve ardından odanın içinde hareket ettirmesi olduğunu söyledi.

Neredeyse Cezar'ın kendisi kadar büyük olan Octavian adındaki bir başka çocuk ise özel bir yeteneğe sahip olduğu için göze çarpmıyordu. Ancak onun istisnai bir özelliği de, bugünden geleceğe doğru 10-20 saat aralığında gerçekleşecek olayları genel hatlarıyla öngörebilmesiydi. Octavian'ın performansını kademeli olarak 28 saat sonrasında kadar geliştirdiğini ve tahminlerinin giderek daha kesin olduğunu öğrendim. Yine de, Cezar'ın bana söylediği gibi, hiçbir zaman bu sınırın ötesine geçemedi.

Yetkililerin ona özel bir ilgisi vardı, bu da çocuğun özel muamele gördüğü anlamına geliyordu. Çocukların oyun oynadığı teneffüs saatlerinde bile, çocuğun etrafta kimseye tahminlerde bulunmamasını denetlemekle görevli sert ve sağlam yapılı bir adam sürekli olarak ona eşlik ediyordu. Octavian oldukça yalnız, dalgın ve hatta zaman zaman kayıtsız olduğu için bu önlem oldukça boşunaydı. Zayıf bir bünyesi vardı, gözleri yuvalarında derinlere dalmıştı ve genellikle dış etkilerden uzakta derin düşüncelere dalıyordu. Cezar onu paranormal güçlere sahip olanlar arasında bile özel bir çocuk olarak tanımlıyordu. Belirli bir zaman aralığında geleceği algılayabilme konusundaki bu garip yeteneği, bu yeteneği kart okuma, kahve falı bakma ya da benzeri bir uğraşla ilişkilendiren çoğu insanda olduğu gibi sadece sezgisel değildi.

“Olan her şey, bu evrende ortaya çıkan her şey, herhangi bir eylem, hareket, düşünce, duygu veya his, bir tür süptil ‘destek’ üzerinde yüksek doğrulukla ‘depolanır’.”

Cezar bana anlattı ve böylece doğal sorularıma cevap verdi.

"Bir benzetme yapmak gerekirse, bu bir ‘kayıttır’ ve belirli sınırlar dahilinde, senin ya da bir başkasının hayatının örneklerinin bir fotoğraf makinesi kullanıldığında bir fotoğraf filmine kaydedilmesiyle karşılaştırılabilir. Aksi takdirde geçmişi ya da geleceği araştırmak mümkün olmazdı.”

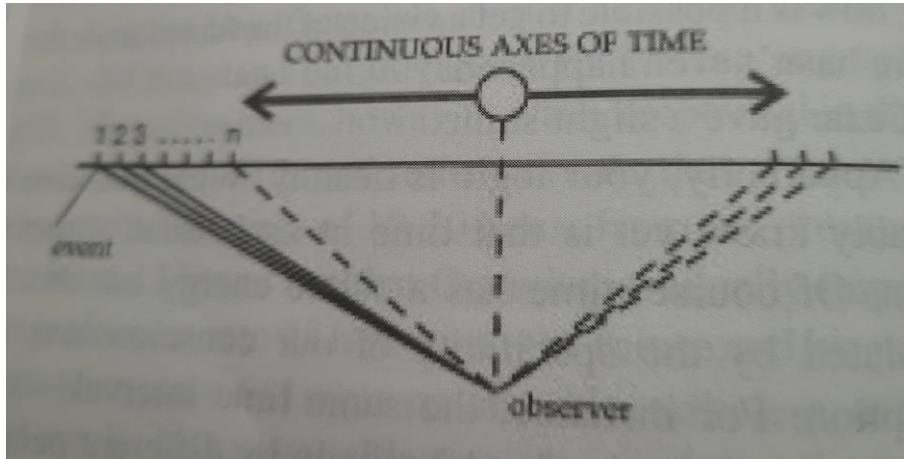
Ben de biraz utangaç ama şaşkın bir şekilde söze girdim: “Peki, gelecek henüz gerçekleşmemişken geleceğin görüntüsünü almak nasıl mümkün olabilir?”

Cezar hafifçe gülümsedi. "Görünüşe göre mantığın sağlıklı. Muhtemelen henüz bilmediğin şey, zamanın kendi içinde yanıtıcı bir kavram olduğu. Elbette zamanın süptil bir enerjisi vardır ama bu enerji bilincimizin ya da algımızın özgülüğü tarafından modüle edilir. Örneğin, aynı zaman aralığı - diyelim ki bir saat - farklı insanlar tarafından öznel olarak algılanır çünkü bazılarında göre 'zaman yavaş geçer', bazılarında göre ise 'zaman hızlı geçer'.

Hatta bazıları "zamanın göz açıp kapayıncaya kadar geçtiğini" bile söyleyebilir. Zaman aralığı aynı olmasına rağmen algılar farklıdır. İnsanın bilinci yalnızca geçmiş ya da gelecek yanılmasına kapılır çünkü bu kavramlar da sıradan insanların zamana ilişkin parçalı algılarından kaynaklanır. Şimdi, zaman dediğimiz bu son derece süptil enerji formunun - mecazi anlamda - kesintisiz bir şerit ya da açılmış bir fotoğraf filmi gibi görüldüğünü hayal et."

Cezar daha sonra verdiği açıklamaların mümkün olduğunca net olabilmesi için bir kağıt parçası üzerine basit bir çizim yaptı. Ondan, o zamana kadar bilgimin erişemediği gerçekler hakkında yeni sınırlar öğrenmeye hevesliydim. Samimiyetimi defalarca dile getirdiğimi fark eden Cezar, gerçek bir usta gibi, ötesinde gerçek inisiyatif bilginin yattığı aldatici gölgelerde bana rehberlik etmeyi örtülü olarak kabul etti.

"Zaman eksenini sürekli olarak ama insanlar onu geçmiş ve gelecek olarak ikiye ayırarak algırlar. Genel terimlerle, şimdiki zaman görecelidir çünkü şimdiki an bir sonraki anda geçmiş olur; bir sonraki an ise yeni şimdiki zaman olur, her ne kadar bir an öncesi gelecek olsa da.

ZAMANIN SÜREKLİ EKSENLERİ

"Sürekli olan zaman, açılmakta olan bir şerit gibidir. İnsanlar tam olarak bu 'zaman şeridinde' yaşar ve kendilerini onun kısmi yönleriyle özdeşleştirirler; bilinçleri sadece bir bilgi parçasıyla sınırlı olduğu için artık sürekli olan zaman şeridinin tamamını değil, onun parçalarını - bir geçmiş ve bir gelecek - algırlar. Şimdi bu bilincin genişlediğini ve devasa bir küre gibi büyüyerek neredeyse tüm evreni algı ve bilgi alanına aldığını varsayalım. Bu genişleme zaman bariyerinin ötesine geçmek için

yeterlidir ve kişi bunu sonsuza kadar mevcut olan yekpare bir bütün olarak algılar. Geçmiş ve gelecek göreceli anlamlarını yitirir. O zaman, bu bilinç seviyesini deneyimleyen kişi, emrinde çok geniş bir 'görüş' alanı olan bir tür bağımsız gözlemci haline gelir.

“Bir benzetme yapacak olursak, kişi geleneklerle dolu bir kasabadaki bir turist gibidir. Yolculuğun başında kişi sokaklarda yürür ve tüm ilginç yerleri teker teker ziyaret eder, çünkü her şeyi aynı anda görme imkanı yoktur. Binalar, insanlar, arabalar ve ağaçlar - hepsi yolunuza çıkar. Ama sanki bir balonun içindeymiş gibi havaya yükselir yükselmez, tek bir bakışta tüm şehri görebilirsiniz. Aranılan herhangi bir bölge ya da bina anında fark edilebilir çünkü kasabanın tüm koşuşturması - farklı bölgelerinde yaşayan farklı sakinlerine göre parçalanmış olsa da - aynı anda ve tüm ayrıntılarıyla bir bütün olarak görülebilir. Umarım bu benzetme, bu zaman sorununu olabildiğince iyi anlamak için yeterince açıklayıcı olmuştur. Zamanda yolculuk, zaman enerjisinin gerçekliğine erişebilen bilincin genişlemesinden başka bir şey değildir. Bunu başarmak zordur ve çok az insan bu konuda ustalaşmış onu mükemmel bir şekilde kontrol edebilir. Ama ara aşamalar da vardır. Octavian da bu aşamalardan birindeydi. Ne yazık ki 1984 yılında başka bir yere taşındı ve o zamandan beri onu hiç görmedim.”

Açıklamaların özünü kavramış olmama rağmen, hala birkaç sorum vardı. Örneğin, bilincin nasıl genişleyebildiği ya da kişinin bir irade eylemiyle zamanın belli bir parçasını nasıl algılayabildiği açık değildi. Bu sorunlar aklıma gelir gelmez Cezar, ben daha soruyu sormaya vakit bulamadan anında cevap verdi:

"Bilinçli bir seviyede zamanda gerçekten yolculuk yapabilmek için, kişinin özellikle rafine bir algı ve bilgi seviyesine ihtiyacı vardır. Zihinsel seviyede zamansal 'hedef' belirlendikten sonra, kişinin zihinsel enerjisini o bölgeye odaklaması bir rezonans sürecini tetikleyecek ve böylece kişi ilgili zaman aralığında gerçekten 'yaşamaya' başlayacak ve tıpkı bir filmde bir şekilde o filmin gerçekliğinin bir parçası haline gelen bir seyirci gibi, kendini o zamanların zihin çerçeveleri, duyguları ve özellikleriyle mükemmel bir şekilde özdeşleştirecektir. Başka bir deyişle, kişi normalde kendi zaman diliminde yaptığı gibi görebilir, duyabilir, koklayabilir, tadabilir ve dokunabilir, ancak duyular zaten gerçekleşmiş oldukları için orada ve o anda hissedilirler. Bu aslında kişiye zaman yolculuğu deneyiminin yaygın bir hayal gücünün yanıltıcı bir ürünü olmaktan çok gerçek bir deneyim olduğu kesinliğini verir. Elbette fiziksel beden de zamanda yolculuk yapma olasılığı vardır ama bunun bireysel olarak nasıl başarılacağı daha karmaşık açıklamalar gerektirir. Bunun yanı sıra, böyle bir yolculuk için motivasyonun çok güçlü ve önemli olması gerekir çünkü yolculuk sırasında büyük müdahaleler söz konusudur."

Şimdilik bu açıklamalardan tatmin olmuşum ve içten içe kendime bu büyüleyici gerçeklikleri bizzat deneyimleme hedefi koymuştum. B...'deki üste geçirdiği süre boyunca Cezar, algılama becerilerini ve süptil eylem yeteneklerini geliştirerek dikkate değer bir ilerleme kaydetti. Olağanüstü ruhsal deneyimlerinden bazıları, Cezar'a tüm bu süre boyunca ve ne zaman zorluklarla karşılaşırsa büyük bir yetkinlik ve özenle yol gösteren gizemli Doktor Xien tarafından biliniyordu.

Doktor Xien ve asistanı 1989'daki Devrim'den kısa bir süre sonra aniden ortadan kayboldu, ama kimse bunun nasıl ve neden olduğunu bilmiyor gibiydi. Genel bakış açısı, uzun bir işbirliği sözleşmesinin sona erdiği yönündeydi. Cezar'ın bu konudaki gerçeği bildiğinden eminim ama nedense bana daha fazla ayrıntı vermek istemedi.

Cezar ve kuruluşun diğer sakinleri arasındaki temaslar çok az sayıda ve sadece ikinci derecedeydi, bu konudaki kurallar çok sert ve hızlıydı. Aslında, 1986 yılının başına kadar, nakledilmeden o yerde tutulan tek kişi oydu. 1980'de orada bulunduğu kişilerden hiçbiri onun ayrılışına kadar orada kalmadı. Zaman geçtikçe arkadaşları başka yerlere gönderildi, ama bu nakillerin nedenleri bilinmiyordu. Başka insanlar da getiriliyordu ama Cezar onlar hakkında pek bir şey öğrenemiyordu çünkü çok çabuk naklediliyorlardı.

1986 yılı Cezar'ın hayatında bir "dönüm noktası" oldu ve olağanüstü bir ruhsal deneyimle doruğa ulaştı. Yine de o dönemdeki olaylar Sıfır Departmanı Başkanı Albay Obadea'nın varlığı ve eylemleriyle yakından ilişkiliydi. Obadea Cezar'ı çok takdir ederdi ve ikisi sık sık departmanın faaliyetleriyle ilgili çeşitli konuları tartışıyorlardı. Bir genç olmasına rağmen, Cezar'ın kişiliği o yaşla ilişkilendirilen "normalliğin" yakınında bile değildi. B...'deki üsteki yaşam ve deneyimler, dış dünyadakilerden çok daha yüksek olan başka standartlara göre geliyordu. Burası ürkütücü bir şekilde fizik yasalarının ve sakinlerinin kavram ve fikirlerinin artık oybirliğiyle kabul edilmiş normlara uymadığı paralel bir dünyaya aitmiş gibi görünüyordu.

Albay Obadea'nın Sıfır Departmanının başı olarak daha çok askeri, güvenlik, idari ve hatta siyasi konularla ilgilendiği doğrudur; ama aynı zamanda her "deneğin" gizli dosyasının içeriğinden tamamen haberdardı ve oraya getirilen herkesin faaliyetlerini ve başarılarını büyük bir ilgiyle takip ediyordu. O dönemde Obadea, Securitate'nin kusursuz ahlaki davranışlara sahip ve açık fikirli birkaç kişisinden biriydi. Aynı zamanda, oyundaki çeşitli güçlere ve çıkarlara karşı siyasi olarak da kurnazdı. Daha sonraki olaylar Albay'ın plan ve fikirlerinin o dönemde çoktan hayata geçirildiğini kanıtlayacaktı, ama biz yine de tahmin yürütmeyelim.

1986 yılında, Obadea ile departmanın "bağımsızlığından" pek de yana olmayan Securitate Başkanı arasında bir çıkar çatışması yaşanıyor. Securitate Başkanı Sıfır Departmanı üslerinde birkaç kontrol gerçekleştirmişti bile. Bu kontrolleri başlatmak için hiçbir gerekçe yoktu, ama bu, Diktatöre sunulan olumsuz bir notla biten raporlarla Obadea'nın Çavuşesku karşısındaki konumunu kademeli olarak "zayıflatmanın" bir yoluydu. Amaç Obadea'yı görevden almak ve Sıfır Departmanını Securitate'nin genel yapısına dahil ederek departman üzerinde karar verme yetkisine sahip olmaktı.

Ancak bu plan yarım yamalak ve incelikten yoksundu. Şüpheli kişiliğiyle tanınan Çavuşesku'nun kendisi, Securitate Başkanı'na fazla ilgi göstermedi ama gerginlik vardı. Bu nedenle Obadea'nın dikkatli davranması ve üstünün, yani Securitate'nin başının dikkatini atlatmak için dolambaçlı bir yol izlemesi gerekiyordu. O yıl Albay, Cezar'ın ailesini ziyaret etmesi gerektiğine dair şaşkıncu bir karar aldı ve bunu da sözde "sallantılı" duygusal dengenin yeniden sağlanması gerektiği şeklinde gerekçelendirdi.

“Gerçekte,” dedi Cezar hafif bir gülümsemeyle, ”Obadea'nın niyeti tamamen farklıydı. Ziyaret sadece bir sis perdesiydi, çok daha önemli bir eylem için dikkati başka yöne çekmekti. Kendi adıma, ailemden fiziksel olarak soyutlanmış olsam da ailemin durumunun tamamen farkındaydım. Örneğin, babamın iki yıl önce aptalca bir kazada öldüğünü 'biliyordum'; ve annem bu kayıptan sonra çok zorlukla iyileşmişti. Üstün ayrılmadan ve kimse bana ne olduğu hakkında bilgi vermeden bunu nasıl öğrendiğimi merak ediyor olmalısın. Sana söyleyebilirim ki hareketi kısıtlanan sadece fiziksel bedenimdi, ama diğer süptil bedenlerde çok büyük bir düşünce ve hareket özgürlüğüne sahiptim.”

Yüzümden okunan şaşkınlık ve güvensizliğe karşılık Cezar iyi niyet ve sabırla açıklamaya devam etti.

”Şüphelen temel gerçeklikler hakkındaki bilgi eksikliğinden kaynaklanıyor. Sanki hakkında hiçbir şey bilmediğin parayla doldurulmuş bir palto giymişsin gibi. Onu giymeye devam ediyorsun ama kendini desteklemek için her gün dileniyorsun. Sanırım bizim, ağırlığı olan fiziksel bir bedenden çok daha fazlası olduğumuzu zaten anlamışsındır.

Pratik deneyim bunu sana hiçbir şüpheye yer bırakmadan kanıtlayacaktır. Daha sonra, çok daha 'esnek' ve 'hafif' diyebileceğim farklı bir beden, sana başka pek çok sırrı ve gizemi açıklamak için emrinde olduğunu keşfedeceksin. Elbette, doğası gereği fiziksel bedenden daha süptil olan bu bedenin kendisi de belirli yasalar ve kısıtlamalarla yönetilir, çünkü içimizde bu diğer bedenden çok daha rafine ve süptil yapılar vardır; ama fiziksel bedenle kıyaslandığında, bu beden okült ve inisiyelerin 'astral boyut' olarak adlandırdığı daha yüksek bir boyutta yer alır.

"Fiziksel bedende olduğu gibi kendi astral bedeninin de bilincinde olma becerisini edinmek bazı insanlar için nispeten kolay bir süreçtir. Belli bir derecede arınmayı ve bilincin o seviyede yükselmesini içerir. Bu alandaki makalelerin 'bilinçli astral bölünme' ya da 'duyular dışı deneyim' olarak adlandırdığı bu türden en az bir deneyim yaşamış olan pek çok insan vardır. Böyle bir deneyim tesadüfen meydana gelebilir: örneğin güçlü bir duygunun ardından ya da REM uykusu sırasında kısa ya da uzun süreler boyunca kişinin rüya gördüğünün farkında olması gibi. Ya da, kişi istediği zaman bir irade eylemiyle gerçekleşebilirler, ama bunu başarmak daha zordur.

Psişik ve ruhsal yeteneklerini yüksek derecede geliştirmiş olan bazı kişiler astral bedenlerinin tamamen farkındadırlar; fiziksel bedenlerinde normal bir şekilde yaşayıp hareket etseler bile. Ama bu, şu anda hakkında konuşmayacağımız oldukça yüksek bir bireysel bilinç gelişimi seviyesini içerir.

“Genellikle, bilinçli astral bölünme deneyimini yaşayanlar, peşinde koştıkları bazı kötü niyetli veya bencil çıkarlar nedeniyle özel yerler veya koşullar hakkında bilgi almak veya bunlara erişmek isterler. Bu yöntem dünyanın büyük güçleri tarafından askeri, ekonomik ve hatta siyasi casuslukta belli bir hata payıyla kullanılmıştır. Ancak, bu psişik gücü bencilce kullananlar, eylem ve sonucu arasındaki uyum ve ilişkiyi tanımlayan bazı temel yasaları bilmedikleri ya da basitçe görmezden geldikleri için,

düşünce ve davranışın alt düzeylerinde tekrarlanan başarısızlık, hayal kırıklığı ve durgunlukla karşı karşıya kalırlar. Bir benzetme yapacak olursak, bu durum içinden serbestçe su akan bir borunun yavaş yavaş biriken kirlere takılarak tıkanmasına benzer. Bu nedenle, başlangıç aşamalarında edindikleri ya da zaten sahip oldukları çeşitli psişik güçlerin keyfini çıkararak pek çok kişi zaman içinde bu güçlerin giderek azaldığını ve bazı durumlarda tamamen kaybolma noktasına geldiğini fark edebilir.

“Bu durum, bu tür vakalarda eylem sorumluluğunun özel önemini anlamanızı sağlamalıdır. İnsanların büyük çoğunluğunun, özellikle de cehalet veya uyuşukluk nedeniyle, duyuları veya doğrudan deneyimleri yoluyla doğrudan erişemedikleri şeyleri veya gerçekleri inkar etmeyi tercih ettiklerini bilmelisiniz. Ama yalnızca birkaçı - ulaştıkları belli bir yücelme derecesi nedeniyle - bilinçli astral bölünme deneyimlerinde sahip oldukları eylem özgürlüğünün bencilce değil yapıcı bir şekilde kullanmaları gereken bir gerçeklik olduğunu farkındadır.

"O zaman kişi günlük yaşamın nispeten sıradan olan yönlerini fark edebilir ve bilebilir, ama bazı insanların bilmek isteyeceği ama bilemeyeceği sırları öğrenmek de mümkündür. Tıpkı fiziksel seviyede engeller olduğu gibi, astral seviyede de belirli gizli yerler veya yönler hakkındaki bilgilere erişimi engelleyen belirli “engeller” vardır.

Yine de, eylem ve hareket özgürlüğü fiziksel seviyedeki olasılıkların çok ötesindedir. Astral seviyedeki engeller ve bariyerler, belirli sırları ve gizemleri öğrenmek isteyenler için bir seçim süreci olarak hizmet etmek içindir.

“Bu, hem onların özel titreşim frekansları hem de hareketin ardındaki neden dikkate alınarak yapılır. Astral seviyede hareket, fiziksel dünyadakilerden tamamen farklı prensiplere uyar, bir irade eylemiyle tetiklenir ve ister su altında, ister yeraltında, ister yer üstünde veya havada olsun, bu gezegendeki herhangi bir noktaya ya belirli bir hızda - genellikle çok yüksek - ya da neredeyse anında gerçekleşir.

“İlk aşamada deneyimlerin güneş sistemimizle sınırlı olması gerekirken, kozmik uzayda diğer gezegenlere veya gök cisimlerine yapılan seyahatler doğası gereği daha özeldir. Ancak daha sonraki bir aşamada, evrenin bazı yönleri ve gizli yasaları yavaş yavaş doğru bir şekilde anlaşıldıkça, seyahatler galaktik düzeye kadar uzanabilir ve galaksimizdeki çeşitli alanların keşfine izin verebilir. Galaksiler arası seviyede bireysel bilincimizin projeksiyonları söz konusu olduğunda, bunlar astral bedenden çok daha süptil başka bedenler vasıtasıyla mümkündür, ama burada ve şimdi bundan bahsetmeyeceğiz.

"En çok anlamamı istediğim şey, fiziksel maddenin astral beden hareketi üzerinde hiçbir etkisi olmadığıdır. Bunun yerine, bu hareket hem astral hem de fiziksel seviyelerde bilgiye erişimin kısıtlandığı belirli 'noktalarda' veya belirli 'kilit alanlarda' hareket eden belirli süptil güçler ve varlıklar tarafından engellenir.

“Örneğin, hazineler veya özel ve gizli depolar, belirli kapılar, galeriler veya gezegendeki diğer noktalara ve hatta diğer dünyalara hızlı erişim yolları gibi

korumanın güvence altına alınması gereken yerlerde bu tür bir kısıtlama ile karşılaşılabilir. Diğer zamanlarda, astral 'engeller' özel olarak çağrılmış koruyucu varlıklar tarafından korunan belirli okült inisiyasyonlara veya gizemlere erişimi kısıtlar. Bunlar değişmez kısıtlamalar olarak yorumlanmamalıdır, ama çoğunlukla yeterince evrimleşmemiş ve dolayısıyla kişisel ve bencil amaçlar için kullanmaya niyetlenmeksizin belirli gizemlerle yüzleşmeye henüz hazır olmayanları ilgilendirirler. Bilinçli astral bölünme güçleri edinmenin pratik yolları ve astral bölünme deneyimiyle ilgili diğer ayrıntılar hakkında söylenecek daha çok şey var, ama tüm bunlar hakkında ayrıntılı olarak konuşabileceğimiz zaman gelecektir.

“Şimdilik Albay Obadea'nın asıl niyetinin beni F... kasabasına annemi ziyarete göndermek değil - tabii ki özel güvenlik önlemleri altında - Bükreş yakınlarındaki Cernica Manastırı'na çok gizli bir yolculuğa çıkarmak olduğunu söylemek yeterli. O dönemde üst düzey siyasi ya da askeri yetkililerin dini kurumları ziyaret etmesinin son derece tehlikeli olduğunu biliyorsunuzdur. Doktrini gereği ateist olan Komünist rejim, bu tür bir yaklaşımı en başından itibaren cezalandırma tehdidiyle kınayacaktır.

“Manastırın kapısına gelene kadar yolculuğumuzun varış noktası hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Bana Albay Obadea eşlik ediyordu ve gece vakti üstten Bükreş'e helikopterle, Bükreş'ten de Cernica'ya arazi aracıyla seyahat ettik. Yolda Albay bana bir din adamıyla tanışmamı ve konuşmamı istediğini söyledi, çok özel bir rahipti bu, büyük güçlere ve ilahi lütfaya sahip gerçek bir aziz olduğunu söyledi.

“Manastırın kapısına geldiğimde, ülkenin dört bir yanından manastırı ziyaret etmek ya da tüm inançlarıyla dua etmek için gelen insanlarla dolu birçok araba gördüm. Aslında Obadea bana otoyolda bekleyen neredeyse herkesin Arsenie Boca adlı keşişle konuşmak için oraya geldiğini söyledi.

Albay bu buluşmayı birkaç gün önceden planlamıştı. Avludan geçip keşişin hücreğine doğru yürürken, hücrenin kapısının her iki yanında mevzilenmiş iki sivil giysili muhafızın varlığını fark ettim. Bu iki adam tartışma boyunca rahatsız edilmememiz için güvenlik amacıyla oradaydı. Henüz şafak sökmemiş olmasına ve dışarıdaki havanın oldukça soğuk olmasına rağmen, muhtemelen sabah duasına gitmekte olan birkaç keşiş hiç ses çıkarmadan avluda aceleyle ilerliyordu.

“Hücreye girmeden önce Obadea bana, 'Senden istediğim tek şey Peder Arsenie ile açıkça konuşman. Onunla yalnız olacağız ve bu tartışma gizli kalmalı. Çok düşmanımız var' dedi.

”Üstü kapalı kabul ettim. Albay, Çavuşesku tarafından dayatılan Komünist sistemin 'dolambaçlı yollarında' nasıl ilerleyeceğini bilen ve diktatörlüğünün günlerinin neredeyse sayılı olduğunu doğru bir şekilde sezebilen zeki ve yetenekli bir adamdı. Bu 1986 yılıydı. O dönemde Albay'ın yeteneği, 'yeni geçiş' için zemin hazırlamaya paralel olarak departman başkanı olarak kusursuz bir performans izlenimi bırakmaktan ibaretti.

"O zamanın standartlarına göre çok nadir görülen bir durum olan yedi yıl boyunca departman başkanı olarak kalmıştı ve özellikle de tüm ülke için yeni bir başlangıç umudu belirmişken yanlış bir hareket yapmak istemiyordu. Bu amaçla yapılacak her türlü eylem en ince ayrıntısına kadar planlanmalı ve son derece dikkatli bir şekilde yürütülmeliydi. Neredeyse herkesin - hem halkın hem de bazı siyasi ve askeri yetkililerin - umut ettiği değişim çok yakındı ancak olası bir başarısızlığı önlemek için maksimum güvenlik koşullarında gerçekleşmesi gerekiyordu. Komplolar kurmak ve grup oluşturmak tehlikeli hale gelmişti ve başkalarına güvenmek neredeyse imkansızdı. Obadea'ya sadece çok dar bir manevra alanı bırakılmıştı, yani Sıfır Departman'ının özgüllüğü. Akıllıca kullanılırsa, bu manevra alanı yine de etkili olabilirdi.

Albay'ın kendisi için siyasi bir beklentisi yoktu ve iş dünyasında zengin olmak da istemiyordu. O daha çok bu geçiş süreciyle ve departmanda başardıklarını en iyi koşullar altında sürdürmek ve geliştirmekle ilgileniyordu. Olaylara özel bir pratik bakış açısı vardı ve okült fenomenlere ve inisiyatif yönlerine büyük saygı ve güven duyuyor, fiziksel yaşamın unsurlarını ve koşullarını eylem için süptil yöntemlerle mümkün olduğunca faydalı bir şekilde birleştirmeye çalışıyordu.

Albay Obadea, ölümcül olabilecek her hamleyi önce ihtiyatla değerlendirirdi. İçinde bulunduğu durum göz önüne alındığında, kaybedeceği en büyük şey pozisyonu değil, hayatının ta kendisiydi. Çavuşesku ile ilişkileri oldukça iyi olsa bile, herhangi bir hata yapmayı göze alamazdı. Niyetinin ortaya çıkması halinde Diktatör'ün onu idam etmeden önce iki kez düşünmeyeceğini biliyordu. 'Kurtlar her zaman sinsisi dolaşır,' derdi bana.

"Obadea'nın planı oldukça basitti: Cernica'ya yapılan ziyaretle ilgili olarak herhangi bir meraklı ses duyulur ya da rahatsız edici sorular sorulursa, her şeyi 'departmanın faaliyetinin özgüllüğü' ile gerekçelendirecekti. Çok gizli bazı 'kontroller' ve 'deneyler' yapılmasını isteyecekti. Öte yandan, her şey normal olsaydı, Peder Arsenie Boca ile yaptığımız görüşmenin gizemi sadece üç kişi tarafından bilinecekti.

"Münzevi üç yıl sonra, 1989'da, Devrim'den kısa bir süre önce öldü. Bu, sırrı bilen tek kişinin ben olduğum anlamına geliyordu, ama dış dünya için nispeten 'engellenmiş' bir kaynaktım. Elbette bir soruşturma durumunda işler hiç de kolay olmayacaktı ama bu seçenek Albay'a en az tehlikeli olanı gibi görünüyordu.

"Obadea'nın bana daha fazla güvenmeye karar vermeden önce altı yılın geçmesine izin verdiğini de anlamamızı isterim. Doktor Xien'in hakkımda tuttuğu tüm dosyaları dikkatle incelediğinden eminim. Farklı durumlardaki davranışlarımı uzaktan gözlemledi ve hatta beni dolaylı olarak test ettirdi. Bu da, oradaki tüm meslektaşlarımın aksine, neden B..'deki üstten hiç transfer edilmediğimi açıklıyor. Cernica'da Obadea'nın beni gizlice hazırlamaya ya da gelecekteki bazı planlar için 'eğitmeye' niyetli olduğunu anında ve sezgisel olarak anladım. Benim de Albay'dan hoşlanmam ve onun samimi ve nazik yapısının farkında olmam bu girişimi kolaylaştırdı."

Cezar'ın hikâyesi bedenimde hiç beklemediğim bir ürperti yarattı. Ardeal'deki Sambata Manastırı'nın büyük azizi ve günah çıkarıcı papazı Arsenie Boca'yı da duymuştum ve Komünist sistem tarafından ezildiğini biliyordum. Onun ilahi lütuf ve güçlerine dair haberler uzun zamandır ülkenin dört bir yanına yayılmıştı ama tipik Komünist ideoloji ve eylem biçimi tarafından bastırılmıştı. Yetkililer halkın akın akın keşişi ziyaret edip kutsamasını istemesini engellemek için onu gizlice bir manastırdan diğerine taşıyor ya da manastırları koruma altına alıyor; böylece halkla konuşmasına izin vermiyorlardı.

Çok nadir durumlarda Peder Arsenie ayrıca Cernica'ya da taşınırdı. Söylentilere göre münzevinin zaman zaman bu kutsal mekânda bulunmasının nedeni, dönemin bazı siyasi yetkililerinin, hatta üst düzey yetkililerin, fazla riske maruz kalmadan onu ziyaret edebilmek ve özel olarak konuşabilmek için yaptıkları müdahalelerdi. Arsenie Boca'nın Bükreş yakınlarındaki Cernica'ya taşınmasını sağlayanlar politikacılar olmasaydı bile, yine de yıllar boyunca pederle defalarca gizli toplantılar ve özel sohbetler yaptıkları iyi bilinmektedir.

Cezar ve Albay'ın Cernica'yı ziyareti vesilesiyle durum biraz farklıydı. Peder Arsenie ile görüşmek isteyen Cezar değildi ve pederden özel bir şeyler öğrenmek isteyen de o değildi. Cezar zaten çok derin ruhsal deneyimler yaşamıştı ve keşiş bunları Cezar'ı görür görmez algılamıştı. Şüphesiz, bu buluşma gelmiş geçmiş en tuhaf ve en gizemli buluşmalardan biriydi. Cezar hikâyesine kaldığı yerden devam etti.

“Gerçekten de o günün şafağında Cernica'daki durum oldukça tuhaftı. Kimse ne olduğunu, kimin geldiğini ya da bir sonraki adımın ne olacağını bilmiyordu. Ancak bu göreceli huzursuzluk dışarıda, manastıra girmelerine izin verilmesini bekleyen inananlar arasında belirgindi ve belirsizlikler, diğer çeşitli söylentiler ve varsayımlarla daha da kötüleşiyordu.

“Sonradan öğrendim ki, Peder Arsenie'nin tutuklanıp götürülebileceği söylentisi üzerine oradaki insanlar bir anda korkudan titremeye başlamışlar. Kitlelerin psişesi son derece dengesizdir ve bu tekrarlayan yüksek tepki verme özelliğine sahiptir. Bazı kişiler ve gizli örgütler, kitlelerin görüş ve eğilimlerinin, sadece sözel düzeyde de olsa, kararlı bir şekilde etkilenebileceği kesin yöntem ve prosedürleri bilmektedir. Aslında, saptırma, söylenti yayma ve manipülasyon teorileri tam da insan kitlelerinin bu göreceli bilinçsizlik özelliğine dayanmaktadır. Bunlara ek olarak, bunlar teknolojik bir tahrik ve manipülasyon aygıtıyla desteklenirse - örneğin belirli frekanslarda enerji dalga boylarının yayılması yoluyla - o zaman etkiler neredeyse garantidir.

"Buradan, kitlelerin psişesinde kendiliğindenliğin hiçbir yeri olmadığı sonucunu çıkarmamalısınız. Ancak sorun çok daha karmaşıktır çünkü fiziksel düzeyde kullanılan manipülasyon yöntemlerinin etkileri, doğası gereği tamamen ruhsal olan belirli eylemlerle, özellikle de bunlar mümkün olduğunca çok sayıda insan tarafından birlikte gerçekleştirildiğinde, engellenebilir ve başarılı bir şekilde yok edilebilir.

“Kötü niyetli manipülasyon durumunda, insanlar eylemlerinde bir şekilde otomatik ve mekanik hale gelirler, zihinleri bulanıklaşır ve neredeyse hareketsizleşir. Çeşitli inisiyasyon yöntemleri vasıtasıyla yürütülen olumlu ve son derece faydalı ruhsal

eylemler söz konusu olduğunda, insanlar harika bir özgürlüğün ve bireysel ufuklarının açıklığının tadını çıkarabilirler. O zaman insanlar özgür seçimlerinin temel önemini gerçekten kavramaya başlarlar. Bazı kötü niyetli okült örgütlerin hedefi tam olarak buradadır: insanın özgür iradesini, kendi başına ve herhangi bir müdahale olmaksızın seçim yapma olanağını, kendini derinlemesine tanıma ve yaşam hakkındaki gerçeği öğrenme yeteneğini mümkün olan her yolla bastırmak.

“Dünyadaki mevcut bilgi yönetimi ve idare sisteminin en azından bir kısmını analiz etmeye meraklı olursanız, bu yöndeki her şeyin, sayısız yanıltıcı sloganda sapkınca iddia edildiği gibi özgür bilginin yolunu geliştirmek ve açmak yerine, bireyi bastırmak, sınırlamak ve kısıtlamak için olduğunu göreceksiniz. Şu anda amacım, insanlığın geleceğinin eninde sonunda bağlı olduğu bu önemli noktanın üzerinde durmak değil. Daha sonra, dünya egemenlik sisteminin karmaşıklığını çok daha derinlemesine anlamayı sağlayacak ayrıntılar vereceğim. Şimdilik, insanların yaşamlarındaki ölümcül 'hastalığı' tetikleyen 'mikrobun', bazı gizli örgütler tarafından yıkıcı bir şekilde beslenen cehalet ve bu 'hastalığı' yenmek için bireysel irade eksikliği olduğunu söylemek yeterli. Şimdi sana Peder Arsenie Boca ile yaptığım görüşme hakkında anlattıklarımı geri döneceğim.”

Hikayesine odaklanmış olan Cezar sandalyesinde kaykıldı ve hemen devam etti.

"Bu, tamamen yanlış söylentiler yayan insanlar hakkında bir sapmaydı. Ancak gerçek çok daha basitti. Daha sonra pederle yaptığım tartışmayı sana anlatmayacağım; aslına bakarsan üç saatten fazla sürdü. Albay, geleceğiyle ilgili bazı şeyleri öğrendikten sonra, zaman içinde mesleki bir tehlike olarak biriken o katılık ve esneklik katmanını yavaş yavaş attı.

“Yine de sana Arsenie Boca'nın, fiziksel olarak dünyada olsa da ruhen cennette olan bilge insanlar kategorisine ait olduğunu söyleyeceğim. Bu adam üzerimde gerçekten derin ve güçlü bir etki bıraktı. Diğer insanlarda gördüğüm ya da sahip olduğum tüm güçler ve kuvvetler, pederin varlığının yaydığı o ışıltılı, saf ve ilahi yüceliğin yanında hiç kalırdı. Kutsallığı ve insanın zihnine ve ruhuna dair kavrayışı olağanüstüydü. Bu sadece onun huzurunda anında gerçekleşmekle kalmadı, aynı zamanda kişinin kendisini tamamen ve isteyerek pederin bilişine sunmasını sağlayan bir tür sevinç ve özlemi de tetikledi. Bu his tarif edilemezdi ve varlığımızın ebedi, saf ve yok edilemez olan en derin ruhsal kökeniyle doğrudan bağlantılıydı.

“Metaforik olarak konuşursak, varlığımızdaki bu gizemli kaynağa giden yolu bir kuyu kazmakla ilişkilendirirsen, ulaşacağın soğuk, berrak ve harika suyun sonsuzlukta içeceğin hayat veren su olduğunu söyleyebilirsin. Arsenie Boca'nın, kişinin o suya ulaşmadan çok önce varlığının derinliklerinde o suyun varlığını kendiliğinden hissetmesini sağlayan inanılmaz süptil bir etkisi vardı. O zaman yüce ve ezici bir sevgi ve bağlılık duygusu sel gibi geliyordu ve bu, münzevinin ulaştığı ruhsal seviyenin ve ilahi lütfun gerçekliğinin en iyi testi idi.

“Ben de tanıştığım insanları geniş sınırlar içinde hissetme ve tanıma yeteneğine sahip olduğum için, Arsenie'nin olağanüstü psişik radyasyonunun çok ince nüanslarını

kavramak benim için oldukça kolaydı. Bilgisi anlık ve o kadar derindi ki, çoğu zaman karşısındakilerde çok gerçek katartik deneyimleri tetikliyordu; ama bu gibi duygular bile her bireyin yeteneklerine ve isteklerine bağlı olarak gelip gidebilirdi. Hücrelerine girdikten sonra orada hissettiğim duygu, muhteşem bir bilgi derinliği hissiydi ama saf sevgiden de kopuk değildi. Yine de, metafizik gözlemlerin soyut alanına girmek istemiyorum çünkü bunun bu aşamada sana pek yardımcı olacağını sanmıyorum; ne de tam olarak anlayabileceğinden eminim. Genellikle bu tür konuların zamanı, bu yönde birkaç adım atmış olduğunda gelir. Ancak çoğu insan günlük rutinlerine öylesine saplanıp kalmıştır ki, bilgi ve sevgi arasındaki ilişki gibi fikirler onlara tamamen aptalca ve çılgınca gelmeye başlar. En iyi ihtimalle, yanıldığınızı anlamanız için etrafınızdakilerin sözde 'üstün' bir konumdan yaptıkları yorumlarla karşılaşabilirsiniz.

“Daha önceki örneğe dönecek olursak, bu insanlar neredeyse susuzluktan ölüyorlar ama bunu bilmiyorlar. Peder Arsenie, mutluluğun en saf halini gerçekten yaşamış bir adamın tarif edilemez canlı ifadesiydi. Bireysel anlayış ve duyarlılık derecesine bağlı olarak, etrafındakiler de tıpkı piyanonun yanına konulduğunda titreşen ve aynı perdeden ses çıkaran bir diyapazon gibi bu toplam mutluluktan pay alabilirler. Süptil faydalı etki, sabır ve şefkat en karanlık ruhları bile dönüştürebilir.

"Albay Obadea'ya gelince, neredeyse en başından beri Peder Arsenie'nin gizemli ve ince etkisine kapılmıştı. Arsenie Boca, sınırsız bir nezaketle, onu takip edecek sıkıntılı zamanlardan uzak durması için ne yapması gerektiğini tavsiye etti. Kendi adıma, o küçük odaya girer girmez, Peder Arsenie'nin uzun bir süre boyunca bana hiç bakmadığını ve sanki orada değilmişim gibi davrandığını fark ettim. Albay'ın azizin sözlerini huşu içinde dinlediği bir buçuk saatten sonra Peder Arsenie bana döndü ve benim durumumda bana özel bir şey söylemesine gerek olmadığını, çünkü zaten yolu bulduğumu ve tereddüt etmeden onu takip etmeme yardım edileceğini söyledi. Daha sonra Obadea ve benim gelecekteki çalışmalarımızda başarılı olmak için birlikte çalışmamız gereken yolları açıkça belirtti. Bunlar, neredeyse yirmi yıl sonra bulunacak ve tüm dünyayı şaşkına çevirecek kanıtları gün yüzüne çıkararak son derece önemli olduğunu kanıtlayacaktı. Derin bir dalgınlık içinde olmama rağmen, pederin kehanette bulunduğu anda bedenimi güçlü bir heyecan kapladı. Bu da zihnimde çok karmaşık bazı sezgileri ve bağıntıları tetikledi.”

Cezar durdu ve birkaç dakika dalgın dalgın durdu. Biraz huzursuzlandım ve gerildim.

“Demek ki Peder Arsenie de benden bahsetmiş - yani benimle buluşup tüm bunları bana anlatacak ve olaylar hakkında bir kitap yayınlamamı önerecekmişsin?” Sonra Cezar'a sordum.

Hafifçe gülümsedi ama odaklanmaya devam etti. "Önce tohumları ekmek, sonra da bu insanların ruhsal dönüşümünün çiçeklerini yetiştirmek için doğru araçları bulacağımızı söyledi. Evet, bu süreçte önemli bir rol oynayacak bilgilerin yayınlanacağını söyledi. Ama seni seçmeyi de içeren bu dönüşümün gerçekleştirilmesiyle ilgili ikincil unsurlar ve diğer tüm unsurlar bu eylem için yaptığım planlamanın bir parçası."

“Yapılacak büyük keşif ve yeri hakkında bir şey söyledi mi?” Israr ettim.

“Hayır, bu konuda hiçbir şey söylemedi. Sadece bunun kesinlikle ülkemizde gerçekleşeceğini ve diğer ayrıntıları bilmemize gerek kalmayacak kadar büyük bir etkisi olacağını söyledi. Ama şiddetli bir mücadele olacağını birkaç kez tekrarladı. Bununla neyi kastettiğini bilmiyorum.”

Biraz öngöründe bulunarak, Peder Arsenie'nin sözlerinin tam da tahmin ettiği gibi gerçekleştiğini söyleyeceğim. İleride de belirtileceği gibi, şaşırtıcı keşif 2003 yılında, Cernica Manastırı'ndaki o unutulmaz toplantıdan on yedi yıl sonra yapıldı. Günümüzün en büyük gücü olan Amerika Birleşik Devletleri'nin siyasi, bilimsel ve dini dokusunu neredeyse paramparça etti. Dünyanın en korkunç sırrı derhal uygulamaya konuldu. Romanya bu keşfi tüm dünyaya duyurmak istediği için şiddetli bir diplomatik mücadele ve muazzam bir siyasi baskı başladı. Özgünlüğü göz önüne alındığında, bu keşif Vatikan'ın siyasi ve ideolojik etkisini tehdit etmekte ve hem modern bilimin antropolojik inançlarını hem de gezegenimizin ve insanlığın tarihi hakkındaki fikirleri geri dönüşü olmayacak şekilde paramparça etmektedir.

Cezar bana Arsenie Boca ile yaptığı görüşmeden bahsettiğinde, görüşmelerimiz 2002 yılının başlarında gerçekleştiği için yapılacak keşfin niteliği, yeri veya zamanlaması hakkında henüz hiçbir şey bilmiyordu. Ama olayların birbiri ardına geliş şekli, inanılmaz korelasyonlar ve keşfe katkıda bulunan kaynaklar, şimdi - tüm unsurlardan haberdar olduğumda - bu dönüm noktası niteliğindeki keşfe yol açan inanılmaz derecede karmaşık güçler kombinasyonunun tamamı hakkında genel olarak büyüleyici bir görüşe sahip olmamı sağlıyor. Şimdi bir odak noktası, farklı bir insan bilincine giden yolda çok önemli bir ilk “istasyon” gibi görünüyor. Romanya'da yapılmış olması ise daha da dikkat çekici ve düşündürücü görünüyor.

İlerleyen sayfalarda görüleceği gibi, bu keşif aslında Cezar'ın, uzmanlardan oluşan bir ekiple birlikte, daha da sıkıntılı gerçeklere açılan bir “ön oda” niteliğindedir.

Amerikalı ve Romanyalı temsilciler, bir yıllık bir “büyük keşif gezisi ‘nde (Ekim 2003'ten Temmuz 2004'e kadar) incelemelerde bulundular. Keşif alanında bulunduğum için keşif gezisinin genel yapısını ve yerlerini biliyorum. Cezar'ın kısa süre içerisinde benimle irtibata geçeceğini ve gerekli tüm detayları öğreneceğimi de biliyorum.

Ancak bu bilgilerin yayınlanması hâlâ tartışmalı bir konu. Başlangıçta Romanya devleti bu keşfin tüm dünya tarafından bilinmesini ve araştırmacıların erişimine açılmasını istiyordu. Keşfin artık ulusal bir mesele olmaktan çıkıp tüm dünyayı ilgilendiren bir konu haline geldiği düşünülüyordu. İnsanlık için olağanüstü öneme sahip bu bilginin ifşa edilmesini engellemek için yaşanan perde arkası mücadele, ABD'nin büyük müdahaleleri sonucunda başladı. Diplomatik müzakereler, artılar ve eksiler, tüm vaatler ve tehditler yaklaşık iki ay sürdü (Ağustos-Eylül 2003). İki devlet arasında imzalanan çok gizli bir anlaşmanın ardından Romanya, topraklarında yapılan keşfi tüm dünyaya duyurmamayı taahhüt etti.

Diğerlerinin yanı sıra, Romanya'nın 2004 baharında alelacele gerçekleşen NATO üyeliğinin de bu kararın gizli “telafi” paketinin bir parçası olması muhtemeldir. Bu

çerçeve, Romanya topraklarında Amerikan askeri üslerinin kurulması, Bucegi Dağları'ndaki konum için güçlü bir kalkan işlevi görerek önümüzdeki yıllarda kesinleşebilir. Her şey son derece karmaşık ve gizli. Şu an için Romanya'nın ABD ile ikili ilişkilerinde ne gibi avantajlara sahip olduğunu bilmiyorum, ama en üst diplomatik düzeyde bazı garip iyi niyet sinyalleri şimdiden görülüyor.

Tüm bunlara rağmen, Amerika'nın Romanya'ya olan ilgisini fark edebilen ancak anlayamayan dünyanın diğer devletleri ve güçleri nezdinde çok kısa sürede sorgulamalara ve utanç verici sorulara yol açmamak için Amerikan "sahne arkası operasyonları" çok dikkatli bir şekilde yürütülmelidir.

Bu keşfin sırrı pratikte tam bir sırdır. Daha önce böyle bir şeye hiç tanık olmadım ve sırrı koruma "görevinin" büyük bir kısmı Amerikalılar tarafından üstlenildi. Bazı unsurları yeri geldiğinde anlatacağım ama şimdiden şunu söyleyebilirim ki, ister kağıt, ister bant ya da fotoğraf filmi üzerinde olsun, keşif alanını terk etmiş hiçbir belge yoktur. Teknik ekipmanı ve tüm kanıtları depolamak ve işlemek için devasa bir yeraltı kulübesi inşa edildi. Tam donanımlı gerçek bir tesise benziyor ve burayı inşa etme fikrinin iyi bir ilham kaynağı olduğu kanıtlandı. Yine de edindiğim bilgilere göre Romanya bu büyük keşfin sırrını saklama konusunda kesin bir taahhütte bulunmadı. Şartlar ve koşullar şimdilik benim için bilinmiyor. Şu anda, keşif hakkında herhangi bir şey öğrenmeye yönelik her türlü girişimi ortadan kaldırmak için kullanılan yöntemler dezenformasyon ve herhangi bir maddi kanıtın olmamasıdır. Bu kolay bir iş değildir, ancak bildiğim kadarıyla bugüne kadar başarıyla gerçekleştirilmiştir. Ancak benim görüşüme göre bu durum daha fazla devam edemez. Romanya topraklarında bu istisnai keşfe yol açan tüm unsurları anlattıktan sonra bu ayrıntılara bakacağız.

"Fikir, tam olarak Diktatörün köşeye sıkıştığını hissetmeye başladığı bir zamanda yanlış bir hareket yapmamaktı," diye devam etti Cezar. "Peder Arsenie daha sonra bize Çavuşesku'nun kendisini gizlice ve tedbirli bir şekilde iki kez ziyaret ettiğini söyledi. Sonuncusu birkaç ay önceydi. Ülkedeki gücünün gelişimini öğrenmek istiyordu çünkü hem ülkede hem de Komünist bloğun diğer bölgelerinde bazı rahatsız edici siyasi, ekonomik ve sosyal istikrarsızlık belirtileri ortaya çıkmaya başlamıştı. Bunun üzerine münzevi ona, ülkeyi eskiden olduğu gibi aynı insanlık dışı yöntemlerle yönetmeye devam ederse, ani ve şiddetli bir ölümle karşı karşıya kalacağını söyledi. Bunu öğrenen Çavuşesku çok sinirlendi ve Arsenie Boca'yı hiç etkilemeyen gerçek bir histeri nöbeti geçirdi. Pederi tehdit etti ve hışımla oradan ayrıldı.

"Peder bize, onun ölmesini istediklerini bildiğini ve Diktatörle yaptığı görüşmeden hemen sonra bu amaçla aşağılık eylemlerin başladığını açıkladı. Ayrıca Cennetteki Baba'nın Krallığı için dünyadan ayrılmasının uzun sürmeyeceğini de söyledi. Bu, amacı onu zehirlemek olan korkakça bir komplo nedeniyle olacaktır. Yine de buna karşı çıkmayacaktı çünkü o zaman Dünya'daki görevi tamamlanmış olacaktır.

"Sonra sandıktan iri ve sağlam bir kitap çıkardı. Eski Yunancaydı ve Athos Dağı'ndaki Hıristiyan azizlerine aitti.

“Burada,' diye devam etti Peder Arsenie, 'Tanrı'nın ışığını ve iradesini engellemek için elinden gelen her şeyi yapacak olan zehirli nefesli hidranın tanımını bulabilirsiniz. Bu tehditle akıllıca savaşmanız gerekecek ve Kötülüğün kökünü kazımak için size ve diğerlerine bilgelik bahşedilecek. Kanseri her yerde olacaktır: işyerlerinde, dükkanlarda, devlet kurumlarında ve liderliğinde, ama hepsinden önemlisi siyasette. Ne yazık ki, kilisenin kalbine kadar sızacak ve oradaki bazı ruhları kirletecektir. İnsanlar neredeyse umutlarını kaybedecekler. Sadece gerçek inançlarını koruyanlar kurtulacak ve o zaman Tanrı'nın Yüceliği onların üzerine inecektir.

“Peder Arsenie daha sonra 'şeytani planın' sadece günümüzde değil, antik çağlardan beri, yüzlerce hatta binlerce yıldır iş başında olduğunu ve gerçekleşmek üzere olan son hesaplaşma için yavaş yavaş zemin hazırladığını söyledi. 'Şeytan'ın Planı' inceden inceye düşünülmüştü ve paranın ve ahlaksızlığın gücüyle, ki bunların arasında yalan, hile, entrika ve cinayet en önemlileriydi, bunu uygulayanlar ana hedeflerine, yani tüm dünya üzerinde kontrol ve hakimiyet kurmaya oldukça yaklaşmışlardı.

“Peder Arsenie daha sonra beklemediğimiz ama bizi bir ölçüde şok eden bir şey söyledi. Paradoksal bir şekilde ve kısa bir zaman aralığında, meydana gelecek olağanüstü değişiklikler ve materyalist bilginin anlama gücünün çok ötesine geçecek belirli işaretler nedeniyle dünyanın dikkatinin ülkemize çevrileceğini söyledi. Arsenie Boca ayrıca her şeyin Tanrı'nın iradesine itaat edeceğini çünkü her şeyin döngüsel olduğunu ve başladığı yere geri dönmesi gerektiğini söyledi.”

Cezar'ın sözleri tamamen şaşırtıcıydı çünkü anlattıkları tüm mantık kurallarına aykırıydı ve sıradan bir insanı bile şüpheye düşürebilirdi. Bana kalırsa, Cezar'a ve dürüstlüğüne çok güveniyordum olsam bile, ifadeleri aklımda yer bulmakta zorlanıyordu. Birincisi, onları anlayacak ve kabul edecek bir referans çerçevem yoktu, ikincisi ise inancım henüz çok güçlü değildi. Bu yüzden ilk başta Peder Arsenie'nin öngörülerini hatalı ve hayal ürünü olarak görme eğilimindeydim. Yine de, içimde derinlerde bir yerlerde, bana umut veren ve gelecek zamanların içsel heyecanını yükselten bir ışık parıltısı vardı.

Cezar'la konuştuktan sonra, görünüşe göre tesadüfi bir şekilde, aynı konu üzerine farklı yazarlar tarafından yazılmış birkaç kitapçık okuma fırsatım oldu. Bükreş'in yüksek tabakasından ya da Romanya'nın entelektüel elitinden çeşitli şahsiyetler ya da kişilerle bu konuda yaptığım marjinal tartışmalar sırasında, onların çoğunlukla ironik ya da en iyi ihtimalle kayıtsız tutumlarını üzüntüyle fark ettim. Açıkçası, bu öngörülerin lüks, konfor, zenginlik, nüfuz ve güç gibi dış koşulların kölesi olanları ruhsal “uykularından” hemen uyandırması beklenemez. Ama yine de en azından bir kısmının, bu dünyada sürdürdükleri yaşam ve gerçekleştirdikleri eylemlerin doğası hakkında kendilerine bazı sorular sormaları ihtimali vardır. Başka bir deyişle, büyümeleri ve daha sorumlu hale gelmeleri için hala bir şans var çünkü bir ulusun yaşam koşullarının dönüşümünün her şeyden önce bireysel üyelerinin bilincinin dönüşümünü gerektirdiği bilinen bir gerçektir. Bu da özellikle, mevcut saf olmayan, temel ve kaba olanlardan tamamen farklı prensipler ve ideallerden yola çıkılabilecek daha yüksek seviyelerden bir yaşam vizyonu ve algısı ile başarılabilir.

Ulusal ve küresel düzeyde hızlı bir bilinç dönüşümünü başarmanın en önemli yolları, saf ve gizlenmemiş haliyle sevgi ve fedakârlıktır. Temiz kalpli ve cömert niyetli duyarlı insanlar için bu basit gözlem, inançlarını dolaylı olarak destekleyen ve doğrulayan sağduyulu bir argüman olabilir. Ama gururlu, materyalist ve bencil kişiler için böyle bir fikir, onu savunanların “mevcut gerçeklere uyum sağlayamadığının” bir işareti değilse bile en fazla bir şaka olabilir.

Her şeyden önce, kişinin tüm kalbiyle sevmesi ve ihtiyacı olduğunda hiçbir karşılık beklemeden hemcinslerine yardım etmesi, onların yaşam hakkındaki fikirlerine ve yaşamaya alıştıkları şekle ters düşer. Pratik olarak konuşmak gerekirse, Tanrı ve kutsal şeyler hayatlarında yer bulamamaktadır. İkinci olarak, çoğu tarikatla ilgili konuları, dinleri, kiliseyi ve genel olarak manevi unsurları bir tür "yastıklama", sosyal dengenin korunması için gerekli bir faktör olarak görüyor. Ben hala bu konular üzerinde düşünürken Cezar hikayesine devam etti.

"Peder Arsenie Romanya'da yakın gelecekte ortaya çıkacak temel sorunlara kısaca işaret etti, ama önümüze ne çıkarsa çıksın başladığımız plandan vazgeçmememizi tavsiye etti. O zamanlar beni şaşırtan şey, Obadea ve benim başarmak zorunda olduğumuz şeylerden sanki bu normal bir şeymiş gibi çoğul olarak bahsetmesiydi. Gelecek, onun tamamen haklı olduğunu doğrulayacaktı. Doğrudan Albay'ın gözlerinin içine bakarak ani bir sözle tartışmayı bitirdi.

“Kalbinizin imanla dolu olmasına ve rüyanızda benim çağırma uymanıza sevindim. Tanrı ve O'nun yüceliği sizinle olsun!

"Biz ayrıldıktan sonra, Albay Obadea bana bir hafta önce çok garip bir rüya gördüğünü, rüyasında Peder Arsenie'nin göz kamaştırıcı bir ışıkla çevrili olarak görüldüğünü ve onunla birlikte Cernica'ya gelmemiz için kesin bir çağrı yaptığını anlattı. O anda kalbimde bu dürtüyü ve özel bir inancı hissettim, aynı zamanda hiç kaybolmayan hassas bir mutluluk hali yaşadım. B...'deki üste aldığım gizli eğitim, sonraki on beş yıl boyunca hayatımda meydana gelecek olaylara daha iyi hazırlanmamı sağladı.”

Cezar daha sonra acil olarak belli bir yerde bulunmasını talep eden önemli bir telefon görüşmesinin ardından durdu. Ondan ayrıldım ve gelecekteki olaylar bağlamında son derece önemli olan gizemlerle dolu keşfedilmemiş bir zemine girmiş olduğum hissine kapıldım. Önüme gelen çok sayıda bilgiyi bir şekilde “anında” ve kendi anlayış seviyemin izin verdiği ölçüde özümüyor ve sonuçlar çıkarıyordum. Net olmayan bir şey olduğunda, bir sonraki toplantıda tekrar konuşmak üzere bunu bir kağıda yazıyordum.

Son toplantımızdan bu yana birkaç ay geçti ve bu süre zarfında ana fikirleri sıraladım ve hatta bu olaylarla ilgili bir kitap için bir plan tasarlamaya başladım. Ezoterik ve ruhsal konularla ilgili birkaç makale okudum, ama buradaki çeşitli fikirleri değerlendirirken dengeli bir tutum sergiledim. Böylece yavaş yavaş ve derinlemesine bir veri tabanı yapılandırıyor ve gizemli ve yeni doğaları gereği, bunları öğrenmekle ilgilenebilecek herkes için paha biçilmez bir bilgi madeni olan yönleri başlatıyordum.

Haziran 2003'e kadar Cezar ile iki görüşme daha yaptım. Bu görüşmelerde anlatılan hikayelerin içeriği, bu kitabı yazma ihtiyacının en korkunç kanıtıdır.

Aslına bakarsanız, Cezar'ın bana dünya hakimiyetine yönelik okült yöntemlerle ilgili şaşırtıcı gerçekleri açıkladığı bu “tur” konuşmaları en heyecan verici olanları olarak görüyorum. Aynı zamanda, o zamana kadar tamamen göz ardı ettiğim, dünyadaki iyi ve kötünün ince nüanslarını da çok daha derinlemesine anlayabiliyordum. İlerleyen sayfalarda sunacağım tüm olgusal, ahlaki ve psikolojik çıkarımlar Cezar tarafından sabır ve sebatla ifade edildi, daha fazla açıklama istediğimde bile, çünkü bu yönlerin tüm insanlara iletmek istediği mesajın kalbi olduğunu düşünüyordu. Ben de, o zamanki ulusal ve küresel bağlam göz önüne alındığında, korkunç gizli örgütün bazı plan ve eylemlerinin ayrıntılı bir sunumunun neredeyse ahlaki bir görev ve doğal bir eylem dürtüsü olduğu görüşündeydim. Benim görüşüme göre, insanlar örgütün oluşturduğu büyük tehdidi bilmeli ve bu tehdide karşı uyarılmalıdır. Örgüt tarafından kullanılan eylem yöntemlerinin günlük yaşamda nasıl tezahür ettiği ve özgürlüğe doğru atılan her adımı engelleyen tüm dolapların, entrikaların ve hilelerin nasıl engellenebileceği konusunda bilgilendirilmelidirler.

İnsanlar farklı şekillerde yapılandırıldıkları için farklı hisseder, düşünür ve hareket ederler. İşte tam da bu nedenle ileride paylaşacağım bilgiler onları ya temkinli, kuşkulu, ironik ya da kayıtsız kılacak ya da temellerini sarsacak ve insanoğlunu tehdit eden en korkunç belanın, yani gizli Masonluk örgütünün iç yüzünü anlamalarını sağlayacaktır. Ağır bir hastalık gibi, insanoğlunun bedenini kemirerek onu tamamen ele geçirme tehdidinde bulunuyor. Dünya Masonluğu öncü olarak “kanaat eğilimi” yöntemini kullanır. Çıkarları tehdit edildiğinde bu eğilimi istedikleri yönde kullanabilirler. Ancak aynı “araç”, saldırganın kendisine karşı da kullanılabilir ve kullanılmalıdır.

Sadece görünüşte güzel giysilerle kaplı olan bazı gerçekler doğru ve derinlemesine anlaşıldığında, insanların düşünce ve eylem özgürlüğü gerçek bir mutluluk kaynağı haline gelir. Aslında, düşünce ve eylem özgürlüğü Masonluğun en korkunç ve tehdit edici yönüdür, çünkü bu özgürlük insanların hem varoluşsal durumlarının hem de çağdaş toplumun yapılandırılma biçiminin ve sisteminin farkına varmalarını sağlar. İnsanların düşünce ve eylem özgürlüğü kaçınılmaz olarak Masonluğun nesiller boyunca örmekle meşgul olduğu devasa kötü niyetli planlar, entrikalar ve fikirler dokusunun açığa çıkmasına ve çözülmesine yol açacaktır. İnsanoğlunun içinde yaşadığı gerçekliğe bu çok ihtiyaç duyulan “uyanışı”, tüm gezegenin büyük dönüşümü ve yeni bir ruhsal hakikat ve bilgi çağına geçişiyle ilişkilidir.

Bölüm 3 - İlk Karşılaşma: Baştan Sona Kötülük

Takip eden yıllarda ve 1989 devrimine kadar Cezar, Albay Obadea tarafından tasarlanan özel bir rejim altında yoğun bir eğitim ve hazırlık sürdürdü.

Program, deneylerin yanı sıra ekonomi, siyaset ve modern sosyoloji derslerini de içeriyordu. Buna ek olarak, Albay Cezar'a başlangıçta nispeten basit olan bazı görevler vererek ona bir dereceye kadar özgürlük ve hatta üste nüfuz vermeye başlamıştı.

Cezar bana “Albay içten içe samimi ve dürüst bir adamdı,” dedi. “Bu ülke ve insanları için gerçekten en iyi niyetlere sahipti ve bu yüzden insanların hayatını neredeyse imkansız hale getiren komünist sistemde bazı 'açıklar' yaratmaya niyetliydi. Obadea da benim gibi Peder Arsenie ile yaptığı görüşmeden çok etkilenmişti ve keşişin tavsiyelerine uymaya kararlıydı.

“1988 yılına gelindiğinde Albay bana departmanın yapısı ve hedeflerinin yanı sıra Çavuşesku'nun düşüşünü hazırlamayı amaçlayan gizli eylemlere ilişkin fikirlerini de açıklamıştı. Rejim değişikliği hazırlıklarında yalnız olmasa da, Albay Obadea kendi payına düşen katkıyı sadece departmanını kullanarak yapmayı tercih etti. Bunun nedenini çok geçmeden anladım. Albay'ın etrafı potansiyel 'insani tehditlerle' çevriliydi, çünkü rütbelisinden en üst rütbelisine kadar herkes ihanete ya da bilgi sızdırmaya eğilimliydi. Ancak, elbette, belli bir dereceye kadar güvenilebilecek bazı insanlar kalmıştı ve Obadea'nın potansiyel işbirlikçiler hakkındaki sezgileri kusursuzdu. Bu tür işbirlikçiler tarafından destekleniyordu ve danışmanları, bağlantıları, etkisi ve yetkisi vardı; ancak çevresindekilerle temas sadece 'çevresel' diyebileceğim bir düzeyde sürdürülüyor, meselenin özüne veya planladığı eylemin özüne erişmelerine izin verilmiyordu.

"Mümkün olduğunca verimli olma arzusundaki Albay Obadea, karmaşık planını merkezden tek başına destekleyemeyeceğini fark etti - bunun için zamanı da yoktu - çünkü Sıfır Departmanı'nın başkanlığını yapmak titiz bir çaba gerektiriyordu. Bu nedenle tamamen güvenebileceği birine ihtiyacı vardı; dürüst ama aynı zamanda kendini asil bir amaca adanmış ve perde arkası işlerden uzak birine. Böyle bir işbirlikçi yetiştirme fikri birkaç yıl önce, üste birbirinin yerine geçenlerin çoğunun çocuk olduğunu fark ettiğinde aklından geçmişti.

“Obadea uzun uzun düşündükten sonra, gerekliliklere ve niyetlerine cevap verdiğimi düşündü; bu nedenle, Devrim'den önceki yıllarda eğitimimi çok daha yoğun hale getirdi. Hatta aramızdaki ilişkinin ast-üst ilişkisinin olağan sınırlarının ötesine geçtiğini bile söyleyebilirim çünkü ruhun daha hassas seviyelerini içeriyordu. Aslında açık bir dostluk, güven ve karşılıklı saygı ilişkisine dönüştü çünkü genel olarak görüş, fikir veya ulaşılması gereken hedefler konusunda hiçbir farklılığımız yoktu. Yine de çok dikkatli olmak gerekiyordu çünkü istikrarsızlık, terör ve yolsuzluk dönemlerinde sürprizler hiç beklenmedik yerlerden gelebilirdi.

"Securitate içinde, Sıfır Departmanı'nın diğer departmanlar ve birimler içinde asimile edilmesi eğilimi vardı, çünkü bu sistemin bir parçası olmasına rağmen, Sıfır

Departmanı bazı insanların gurur ve çıkarlarıyla uyuşmayan bir özerkliğe sahipti. Ancak Albay Obadea, Sıfır Departmanının Securitate'nin diğer yapıları içinde 'eritilmesi' halinde bunun otomatik olarak 'siyasallaşmasına' yol açacağını çok iyi biliyordu. Yürüttüğü faaliyetlerde departmanın verimliliğini azaltmanın en güvenli yolunun bu olacağını düşünüyordu. Dahası, departmanın yönetimi dışarıdan bazı siyasi faktörler tarafından etkilenecek ve yolsuzluk departmanın köklerine kadar inecekti.

“Sıfır Departmanının önemi, özellikle önceki yıllarda ülkenin farklı bölgelerinde yapılan ve şu anda size genel hatlarıyla anlatamayacağım bir dizi şaşırtıcı keşif nedeniyle çok büyük hale gelmişti. Üstün yetenekli denekler üzerinde parapsikoloji araştırmaları yürütmenin ve Romanya topraklarında paranormal güçlere sahip insanlar için bir 'fidanlık' rolü oynamanın yanı sıra, Sıfır Departmanı çok önemli stratejik ve bilimsel öneme sahip vakalarda soruşturmaları ve çok gizli müdahaleleri de üstlenmişti. Bu amaçla devasa bir veri tabanı oluşturulmuş ve son teknoloji ürünü ekipmanlarla donatılmış paramiliter bir müdahale ekibi kurulmuştu.

“Bir 'kırmızı kod' vakası meydana geldiğinde, bir alarm tetiklenir ve müdahale son derece hızlı ve hedefe yönelik olarak, ilgili yere hareket etmek; bölgeyi güvenli hale getirmek; keşfin özgüllüğü ile temas kurmak; ön bilimsel analiz yapmak ve bölgeyi kapatmak gibi çok iyi belirlenmiş adımları takip eder.

Belirli bir bakış açısına göre en dikkat çekici olan 'kırmızı kod' müdahaleleri - bununla özellikle gerçekleştirilme biçimlerini kastediyorum - departmanın seçkin birliklerinin daha az önemli vakalarda göreve gönderilmemesini sağlamak amacıyla belirli ön kontroller yapıldıktan sonra gerçekleştirilir. 'Kırmızı kod' eylemleri çok gizli eylemlerdir ve bu nedenle özel müdahale ekibinde yer alanların dahil olma şekline ilişkin standart prosedürler oluşturulmuştur.

“Zaman içinde bazı siyasi figürler çeşitli saldırılar düzenlediler ve departmanın faaliyetleri hakkında yanlış bilgiler yaydılar. Bu durum Çavuşesku'nun dikkatine sunuldu, ancak bu tür vakalar, sadece Obadea ve Diktatör tarafından bilinen en üst düzeydeki bilgilerin güvenliğinde ilk önlemlerin oynadığı mükemmel rolü vurgulamaktan başka bir işe yaramadı (teğet olarak, bilgiler Securitate Başkanı'nın da dikkatine sunuldu). Bu nedenle Obadea'yı beceriksizlik gerekçesiyle Sıfır Departmanı başkanı olarak devirme girişimleri teker teker başarısız oldu. İddiaların en başından beri yanlış olduğu ortaya çıktı. 'Amatörler', bilgi sızmadığı ve bu nedenle hikayeler uydurmak ve yalan söylemek zorunda kaldıkları için uygulanabilir bir taktik senaryo oluşturamadılar.

“Çeşitli taraflardan taciz edilen (en zehirli komplolar o zamanki Securitate Başkanı'ndan geliyordu) ve Avrupa'daki Komünist Blok'un olası çöküşüne ilişkin endişe verici bilgiler nedeniyle giderek daha hassas bir duruma düşen Çavuşesku, kötü bir karar verebilirdi. Bu nedenle Albay ona keşifleri ve bunların en önemli ve gizli unsurlarını çok açık, samimi ve net bir şekilde sunmaya özen gösterdi. Bu da Devlet Başkanını kendisine hareket özgürlüğü tanımaya devam etmesi konusunda ikna etti. Çavuşesku açısından bu güven sorununu çözdükten sonra Obadea, rejim değişikliğinin

ardından gelecek geçiş dönemi için dikkatli hazırlıklara odaklanabilirdi. Değişimin gerçekleşmesinin sadece bir zaman meselesi olduğunu zaten biliyordu.

“1989 yazından itibaren Albay Obadea'nın faaliyetleri son derece hummalı ve karmaşık bir hal aldı. Ben kendisiyle yıl sonuna kadar sadece birkaç kez görüşebildim. Dışarıdan hiçbir bilgiye erişimim olmamasına rağmen, sezgilerim bana ulusal düzeyde çok önemli bir şeylerin yapılmakta olduğunu söylüyordu. Ama bunlar zaten çok aşına olduğunuz unsurlar, bu nedenle şimdi ayrıntılara girmenin bir faydası yok. Bu nedenle daha çok departmanın ana eylem yöntemlerinin tanımına odaklanacağım.

“Önemli bir keşif yapıldığında bilgi çok hızlı bir şekilde alınır çünkü bu tür durumlarda ilk irtibata geçilecek kurumlar polis ve Romanya İstihbarat Servisidir. Keşiflerin niteliğini ve önemini açıkça ortaya koyan çok sıkı bir protokol uyarınca, Sıfır Departmanı ile derhal temasa geçilir ve ekiplerimiz söz konusu bölgeye sevk edilir. Bu tür durumlarda gerçekleştirilecek eylemler çok net bir prosedür izler.

“1988'den itibaren, ben de ana müdahale ekibinin bir parçasıydım ve çağrıldığımız gizli yerlere giden ekibe eşlik ediyordum. Ekipteki üyeliğim bizzat Albay Obadea tarafından verilen bir emrin sonucuydu ve benim rolüm önemli keşifler durumunda risk derecesini değerlendirmek ve tamamen güvenli koşullar altında soruşturmalarda izlenecek özel prosedür için önerilerde bulunmaktı. Ayrıca ana ekipte lider olarak görev yapan ve ben vardığım sonuçları özetledikten sonra gerekli kararları anında vermek zorunda olan bir Securitate yüzbaşısı da vardı. Durumun son derece olağandışı olduğu durumlarda derhal Albay Obadea'ya rapor veriyor ve onun kararını bekliyordu. Ekibimizde ayrıca, soruşturmalar başladığında 'öncü' olarak görev yapan seçkin birliklerin çok iyi eğitilmiş üç üyesi de yer alıyordu.

"Bilim adamı ve araştırmacılardan oluşan dört kişilik ikinci bir ekip mevcuttu, ama bunların sayısı keşfin alanına göre değişebiliyordu. Keşif alanına ilk giren ve orada bulabilecekleri unsurların genel bir değerlendirmesi olan ilk bilimsel analizi yapanlar bunlardı.

“Üçüncü ve son ekip ise askeri personelden oluşuyordu ve görevleri bölgenin güvenliğini, kapatılmasını ve gerekli lojistiği sağlamaktı. Keşfin önemine bağlı olarak Albay Obadea da bilgilendiriliyor ve mümkün olan en kısa sürede bölgeye ulaşıyordu.

“Ancak bazen öngörülemez unsurlar ortaya çıkabiliyordu. Örneğin, ekip müdahale sisteminin henüz mevcut olmadığı ve operasyon protokollerinin güvenli olmadığı 1981 yılında, Intorsura Buzaului'ye yakın dağlık bir bölgede ve Karpat sıradağlarının kıvrımında bir görev için Sıfır Departmanı talep edildi. Burası çok uzak ve seyrek nüfuslu bir bölgeydi. İki dağcı kardeş yüksek ve oldukça izole bir kayaya tırmanarak antrenman yapıyorlardı. Duvarları çok dikti ve üst uçta iki dağcı için gerçek bir meydan okuma olan bir tür boşluk oluşturuyordu.

“Kardeşlerden biri kayanın yaklaşık dörtte üçüne tırmanmış ve orada taşta oyulmuş ve zamanın geçmesiyle neredeyse tamamen aşınmış bazı tuhaf işaretler fark etmiş. Kayanın dar platformunun tepesine ulaştığında eğildi ve zincire benzeyen çok garip

sarı bir nesne aldı; ama bir sonraki an aniden gözden kayboldu ve kardeşini kayanın dibinde yüzünde şaşkın bir ifadeyle bıraktı.

“Yerel milisler alarma geçirildi ve kardeşlerin Braila'daki aileleri olaydan haberdar edildi. Yetkililer başlangıçta kendilerini arayan kişinin gerçeği sakladığından şüphelendiler. Hatta kendileriyle dalga geçtiğini düşünerek onu tehdit bile ettiler. Ama kardeşlerin kendisi de eski bir dağcı olan babası kayaya tırmandı, cismi aldı ve ondan fazla tanıgın gözleri önünde anında kayboldu.

“Olay daha sonra tehlikeli bir hal aldı. Bükreş'ten birkaç Securitate subayı derhal olay yerine geldi ve aynı akşam Sıfır Departmanı'nı ilan etti. Askeri bir ekip kayanın etrafındaki yüz metrelik bir alanı kapattı. Başka bir Securitate departmanının temsilcileri köylülerin doğru bilgilendirilmediğini ve görgü tanıklarının susturulduğunu gördü.

“Tüm bu ayrıntıları Devrim'den sonra baştan sona okuduğum olayla ilgili çok gizli dosyadan öğrendim. Yirmi yıl önce bu tür operasyonlara henüz erişimim yoktu çünkü B üssüne kısa bir süre önce gelmiş bir çocuktum. Yine de, muhtemelen bazı siyasi figürlerin ve bilim adamlarının bölgede bulunmuş olmasından dolayı, olaydan yıllar sonra basında bazı unsurların yer aldığı görülüyor.

“Bilginin en başından itibaren tamamen izole edilemediği bu tür durumlar özel bir kod altında kaydedilir ve bunlara 'K-tipi olaylar' denir.

Bunlar genellikle tam olarak öngörülemeyen veya başka komplikasyonlara yol açan inişli çıkışlı durumlardır. Sonraki günlerde bir helikopter kaya bölgesini inceledi. 'Nesne' aslında kayaya tutturulmuş bir tür kaldıraçtı; ama bunun nasıl ve neden ve kim tarafından yapıldığı anlaşılamıyordu. İlgili işaretlerin sayısız resmi analiz için dünyanın en prestijli uzman kurumlarına gönderilmiş olsa da, kayanın duvarındaki yazı tam bir gizem olarak kaldı. Şekil olarak bazı benzerlikler olsa da, antik yazıların hiçbirisiyle net bir benzerlik kurulamadı.

“Farklı açılardan çekilmiş tüm resimlere erişimim vardı ve bu işaretlerin çok garip bir doğası olduğunu kendi gözlerimle görebiliyordum. Çok eski gibi görünüyorlardı, ama büyük ölçüde yosunla kaplı olmalarına rağmen hala görülebiliyorlardı. O zamanlar deneyimsiz olan ve yaratılan paniğin baskısı altında kalan sorumlular kayayı dinamitlemeye karar verdiler; ama daha sonra bunun Bükreş'teki üst düzey yetkililerin verdiği bir emir olduğu anlaşıldı.

“Şu anda, olaydan yirmi yıl sonra, bölge tamamen 'temiz'. Kayıp iki adam bir daha geri gelmedi. Ancak ilginç bir şekilde, kaya dinamitlendikten sonra, açık yeşil yarı saydam bir kontur hafif bir buhar gibi bölgede kalmaya devam etti. Ancak birkaç gün sonra o da yok oldu. Bu, Sıfırı Departmanı arşivlerinde bulunan çok sayıdaki K-tipi olaydan yalnızca bir tanesidir. Bunların önemi çok büyüktür ve içerdikleri bilgiler gizlidir. 'K' kategorisine sokulabilecek daha pek çok durum var, özellikle de 1992'den sonra meydana gelen olaylar.”

Cezar daha sonra bana iki şaşırtıcı vakadan daha bahsetti ama Romanya'nın toprak kaynaklarıyla ilgili oldukları ve bu nedenle çok gizli kabul edildikleri için kitapta bunlardan bahsetmememi istedi.

DEVİRİM SONRASI “SIÇRAMA”

Cezar, hayatının o dönemindeki ana olayları anlatmaya devam ederken, “Paradoksal olarak, Devrim'in yarattığı sarsıntı Sıfır Departmanı'nın faaliyetlerinde neredeyse hiç hissedilmedi,” dedi.

“Bunun iki nedeni olabilir. Bir yanda departmanın neredeyse tamamen izole edilmiş olması ve Albay Obadea'nın gizliliğin korunmasına yönelik istisnai önlemlerin doğrudan bir sonucu olarak departmana sağladığı özerklik. Öte yandan, Çavuşesku'nun iktidardan düşüşünün yakınlığı, hiçbir zaman doğrudan ifade edilmemiş olsa da, departmanda uzun zamandır hissediliyordu; ama şimdi burada Romanya'daki 1989 Devrimi'nin gizli yönleri hakkında konuşmanın zamanı değil. Sana sadece Devrim'den sonraki on yılın hayatıma getirdiği yeniliklerden bahsedeceğim.

“1990 baharında, iktidarın el değiştirmesinden birkaç ay sonra, ilk kez B... 'deki üstün Retezat sıradağlarına yakın G... Dağı civarında bulunan Valea Ursului'deki üsse transfer edildim. Hayatımın on yılını geçirdiğim üssün aksine, bu üs yerin iki kat altına kadar uzanıyordu. Mevcut ekipman son teknolojiydi ve personel çok iyi eğitilmişti.

“Yılın sonuna doğru Albay, Doktor Xien'in Romanya'yı kendi iradesinden bağımsız nedenlerle terk ettiği gerçeğini bilgime sundu. Bu haber beni biraz üzdü. Doktor Xien, diğer insanların varlığından bile şüphelenmediği gerçeklikler hakkındaki karmaşık bilgi labirentinde bana yol göstermişti. Yöntemleri tuhaf ve çok sayıdaydı ama çoğu zaman sessizdi. Benim için birçok zor durumda paha biçilmez yardımları olan son derece yetkin manevi bir üstattı.

“Aslına bakarsanız, kendisi de Romanya makamlarının bile her zaman yakından takip etmelerine rağmen hakkında çok fazla şey bilmediği özel ve gizli bir insandı. Doktor Xien'in ani ve görünüşe göre açıklanamaz ayrılışı hayatımda kayda değer bir değişiklik yapma şansı sundu.

“Yirmi bir yaşındaydım ve departmanın faaliyetleri konusunda oldukça deneyimliydim, ayrıca birçok hassas ve hatta tehlikeli durumda bana yardımcı olan kişisel psikik yeteneklerim vardı. Bu unsurları göz önünde bulunduran ve aynı zamanda Peder Arsenie'nin neredeyse beş yıl önce kendisine verdiği tavsiyeye uyan Albay Obadea bana Sıfır Departmanı'nın yönetici müdürü olarak iş teklif etti. Bunun Albay'ın eski bir fikri olduğunu biliyordum, bu yüzden teklifi hemen kabul ettim.

“Bu iş beni çok güçlü ve otoriter bir konuma getirdi. Tek ve doğrudan amirim Albay Obadea'ydı ve onun da üstünde Devlet Başkanı ve bir dereceye kadar Romanya İstihbarat Servisi Başkanı vardı. Bu pozisyona gelebilmem için Albay Obadea'nın perde arkasında çok uğraşması gerekmiş olabilir. Departmanın finansmanı söz konusu olduğunda, onun çabaları da faydalı oldu çünkü departman birçok açıdan İstihbarat

Servisi'nin diğer birimleri arasında bir tür 'hayalet' gibiydi. Dışarıda ne bir arşiv, ne bir dosya, ne de departmanın 'yaşamına' tanıklık eden bir bilgi vardı. Her şey sadece yetkili personelin erişimine izin verilen Valea Ursului'deki üste merkezileştirilmişti. Bu nedenle neredeyse hiç kimse departmanın varlığından haberdar değildi, daha da azı yerini biliyordu.

"K-tipi etkinliklere katılmanın yanı sıra, Sıfır Departmanı'nın icra direktörü olarak atanmam ülkenin çeşitli bölgelerine yoğun seyahatler yapmamı gerektirdi. Ulaşım için bir limuzin, iki koruma ve doğrudan talep üzerine departmanın malı olan helikopter her zaman hizmetimdeydi.

"1992 yılında Sıfır Departmanı ile Cumhurbaşkanlığı arasındaki ilişkiler netleştirildi. Çavușesku'nun ölümünden sonra neredeyse hiç kimse departmanın varlığından haberdar değildi, öyle ki Devlet Başkanı, Romanya İstihbarat Servisi'nin tüm yapıları üzerinde merkezi bir kontrole sahip olmak için, ilan edilmemiş ama bariz bir istekle derhal Sıfır Departmanı'nın tamamen itaat altına alınmasını ve siyasallaştırılmasını emretti. Albay Obadea'ya Başkan ile yaptığı gizli görüşmede eşlik ettim. Toplantı dört saatten fazla sürdü. Devlet Başkanı, departmanın yapısını değiştirmek ve Sıfır Departmanı'nı Diktatörlük döneminden 'miras kalan' diğer birkaç bölümle bir araya getirmek bile istedi. Ancak keşfedilen bazı şok edici gerçekleri ve bunların ülkenin siyasi ve ekonomik istikrarı üzerindeki büyük etkilerini ortaya koyduktan sonra, Başkan'ın şaşkınlığı, Romanya İstihbarat Servisi Başkanı'nın da gelişmelerden haberdar edilmesi şartıyla, Devrim öncesindeki benzer bir anlaşmaya yer bıraktı. Bir ay sonra Romanya İstihbarat Servisi Başkanı ile yapılan görüşmede herhangi bir sorun çıkmadı. Aksine, idari ve özel prosedür konuları söz konusu olduğunda bir miktar iyileşme bile sağladı.

"Önerilerden biri de İstihbarat Servisi ile Sıfır Departmanı arasında 'tampon' görevi görececek bir bölümün kurulmasıydı. Aslında bu bölüm şu anda garip keşifler ve olayların gizli alanına ilişkin özel bilgileri 'toplayan' ve 'tasnif eden' bir birim olarak faaliyet göstermektedir. Bu tür bilgi ve olayların hepsi Sıfır Departmanı'nın görev alanına girmediğinden, bazıları Romanya İstihbarat Servisi'ndeki diğer departmanlara yönlendirilmiştir.

'Tampon' bölüm 'Olağandışı Olayların Analizi Komisyonu' olarak adlandırıldı ve ortak bir personel olarak faaliyet gösterdi - yani hem Romanya İstihbarat Servisi'nden hem de Sıfır Departmanı'ndan personel. Ancak bölümün bu alandaki uzmanlığı nedeniyle bizim personelimizden birinin bölüm başkanı olarak atanmasına karar verildi. Sıfır Departmanında sahip olduğum pozisyonun bir uzantısı olarak bu göreve atanan kişi bendim. Romanya İstihbarat Servisi Başkanı, yaşımın resmi standartların çok altında olduğu gerekçesiyle bir süre itiraz etti. Haklı olarak bu kadar genç bir insanın böylesine etkili eylemlere liderlik etmesinin düşünülemeyeceği görüşünü savundu ama Albay Obadea sonunda tüm sorumluluğu üzerine alarak onu susturdu.

"Tamamen özel statüm nedeniyle, eylemlerimde azami derecede özgürlüğe ihtiyaç vardı. Bu durum parlamenter dokunulmazlığın da ötesine geçiyordu çünkü doğrudan özel erişim sırlarıyla bağlantılıydı. Görevlerim siyasi olmadığı için, mutlak serbest

erişim, Başkan tarafından şahsen imzalanan ve bu tür bir kimliğin verildiği kişi sayısına bağlı olarak Bölüm Sıfır/A-0 (...) sıralı numarasını taşıyan bir tür özel kimliğe dayanıyordu. Bu tür kimlik kartlarına sahip olanların sayısı son derece azdır ve bunlar Romanya İstihbarat Servisi ve Ordusunun en gizli birimlerine aittir.

“1992-1993 yıllarında1 kendimi durum hakkında bilgilendirmek için departmanın tüm dosyalarını inceledim. En gizli davaları yakından inceledim ve çok gizli ve şaşırtıcı yerlere gittim. Tüm bunlar gizli bir alanın parçasıdır ve şimdilik açıklanamaz. Valea Ursului'deki üste karargahı kurdum; ve buna paralel olarak daha az önemli vakalar için ikinci bir özel müdahale ekibi kurdum.

“2001 yılına gelindiğinde Romanya İstihbarat Servisleri ile 'ortaklığımızı' pekiştirmeyi başarmış ve Milli Savunma Yüksek Konseyi'ne (SCND) gerekli bilgileri sağlamıştık. Albay Obadea bana tamamen güveniyordu ve emeklilik yaşı hızla yaklaşıyor olsa da, yine de departmanın işleyişinden son derece memnundu. Romanya İstihbarat Servisi Generali rütbesine terfi etmişti ve planlarının çoğunun gerçeğe dönüştüğünü söyleyebilirdi. Departmandaki mevcut durumun genel görünümü kabaca böyledir.

"2002 yılı, hem ulusal hem de küresel düzeyde derin etkileri olan son derece önemli konulara müdahil olmam açısından bir dönüm noktasıydı, ama bu konuyu bir sonraki toplantımızda konuşacağız çünkü sana özellikle açıklamak istediğim temel konuya elimizden geldiğince odaklanmamız son derece önemli. Böylece gerçekliğin, insanların görmeye alışık olduklarından tamamen farklı bir ışık altında olduğunu anlayacaksınız."

Sanki uzun bir transdan yeni çıkmışım gibi derin bir nefes aldım. Bundan sonra ne açıklanacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama meselenin özüne ulaştığımızı dair bir sezgim vardı. Cezar bana aslında bu hikayeyi kamuoyuna duyurmamı istemesinin ana nedeninin bu olduğunu söyledi. Kendisiyle iki kez daha görüşecektim ve bu görüşmelerde bana ülkenin kaderi açısından kritik sayılabilecek olayları ayrıntılı bir şekilde anlatacaktı. Son kez Haziran 2003'te bir araya geldik ve iki ay sonra çığır açan keşfin yapıldığı Bucegi Dağları'ndaki gizli yere neyin yol açtığını o vesileyle öğrendiğimde hayretler içinde kaldım. Her ne kadar olaylar o anda geliştirse de, Cezar yine de bana keşfin yapıldığı yerde bulunma ve dağın içindeki gizli yapıyı ve ana özelliklerini kendi gözlerimle görme şansını verdi. Bu, işlerin kontrolden çıkmaya başladığı bir dönemde onun ve özellikle General Obadea'nın özel müdahalelerini gerektiriyordu. Keşif yapıldıktan hemen sonra beni orada bulundurma kararı son derece ilham vericiydi çünkü olaylar birkaç gün sonra olağanüstü karmaşık bir hal aldı. Bu, büyük ölçüde, tam donanımlı ekipler ve olağanüstü teknolojiyle sahada derhal bulunmalarını gerektiren Amerikan diplomatik baskısının bir sonucuydu. O andan itibaren, Başkanlık tarafından yetkilendirilmedikçe hiç kimse hem Romanya hem de Amerikan ordusu tarafından korunan güvenlik bariyerlerinin ötesine geçemedi. Bu nedenle, pek çok insana neredeyse inanılmaz gelecek bir şeyi gerçekten görme fırsatına sahip olduğum için çok şanslı ve hatta ayrıcalıklı olduğumu düşünüyorum. Keşfin merkezi çevresinde geçirdiğim birkaç saat içinde Cezar bana keşfin etkili bir şekilde yapılmasının (bazıları dramatik olan) unsurlarından kısaca bahsetti. Ayrıca keşfin

hemen ardından ortaya çıkan sonuçları ve Amerika'nın konuya müdahalesinin ana unsurlarını da özetledi.

Eylül 2003'te, geçmiş yıllardaki buluşmalarımızın ayarlamalarını da yapmış olan özel bir kurye aracılığıyla kendisinden yeni haberler aldım. Ancak bu sefer kurye, özel korumalı bir cihaz ve özel bir hat kullanarak Cezar ile bir telefon görüşmesi yapmamı sağladı. Cezar daha sonra bana Romanya-Amerika “müzakerelerinin” yakın zamanda öğrendiği bazı özel unsurlarından bahsetti. Ayrıca, birkaç gün içinde “büyük bir keşif gezisine” çıkacağını söyledi ve bana bu konuda bazı genel bilgiler verdi. Keşif gezisinin ne kadar süreceğini bilmiyordu ama dönüşte bana tüm ayrıntıları vereceğine söz verdi. Bir anlık tereddütten sonra, yine de bu unsurları içeren bir kitap yazmak ve yayınlamak için yeterli bilgiye sahip olduğumu söyledi. O da benim gibi insanların gerçekleri bilmeye ve gelecekleri hakkında kendi kararlarını vermeye hakları olduğuna inanıyordu. Bu Cezar'la son kez sözlü iletişim kurduğum zamandı.

Birkaç hafta önce, bu telefon görüşmesinden neredeyse bir yıl sonra ve tam da bu kitabın son bölümünü yazdığım dönemde, “büyük keşif gezisinden” döndüğüne dair bazı işaretler aldım ve doğasının olağanüstü olduğundan şüphelendiğim yeni unsurları öğrenebileceğim başka bir buluşma düşüncesi beni derinden gerdi. Ama Cezar'ın son görüşmemizden önceki olaylarla ilgili anlattıklarına geri dönmeme izin verin.

Bana çok ayrıntılı olarak anlattığı unsurlar, hiç şüphesiz küresel seviyede örgütlü Masonluğun perde arkası ilişkileri hakkında gerçek bir bilgi madeni. Cezar bana, örgütün dünyadaki en önemli temsilcilerinden biriyle yaptığı görüşmelerin unutulmaz bir özetini, Masonluğun kavramlarını, genel vizyonunu, niyetlerini ve eylem biçimlerini anlattı. Bu, dünya çapında Masonluk için pekâlâ geçerli olabilecek meşhur “kuzu postuna bürünmüş kurt” ifadesinin ince anlamını daha iyi kavramama yardımcı oldu. Öte yandan, paradoksal bir şekilde, Masonların bu girişimi olmasaydı, Bucegi Dağları'ndaki çığır açan keşfin ne zaman ve nasıl yapılacağını bilmiyorum.

Bazen kaderin yolu, özellikle de bir ulusun ve hatta insanlığın kaderi, insan zihninin tüm karmaşıklığını kavrayamayacağı kadar karmaşık ve dolambaçlıdır. Bu nedenle bize sadece, geriye dönüp baktığımızda ve şaşkınlıkla, İnsanlık için gerçek bir ileri adım olarak görülebilecek nihai bir sonuç verecek şekilde bir araya gelen inanılmaz olgular, ilişkiler, varlıklar ve bireysel kaderler labirentini not etme ve analiz etme imkanı kalır. Süptil güçlerin bu çok karmaşık kombinasyonlarını ve eylemlerini ayrıntılı olarak anlayamasak bile, en azından bunların belirli koşullarla belirlenmiş anlarda yarattığı kayda değer etkileri izleyerek yolumuzu bulabiliriz. Ama bu koşullar tam olarak, küresel düzeyde bile hayati öneme sahip olayları tetiklemek için gerekli olan uzamsal ve zamansal koşullardır.

Cezar'la son görüşmemizden birkaç ay sonra tekrar karşılaştığımda, sanki sadece su içmek için kısa bir ara vermiş gibi hikayesine kaldığı yerden devam etti.

“Mayıs 2002'de kod adı Alfa olan Valea Ursului'deki üsteydim. Özel müdahale ekipleri tarafından yürütülen yirmi yılı aşkın bir araştırma ve saha çalışması dönemini kapsayan departmanın gizli dosyalarını okumaya kendimi iyice kaptırdığım bir

zamandı. Sakin bir öğleden sonra, ofisimde derin bir çalışmaya dalmışken, doğrudan maksimum güvenlik hattından General Obadea'dan bir telefon aldım. Şaşırılmışım çünkü kendisiyle bir gün önce buluşmuştum ve bu telefon hattı sadece acil ve çok gizli aramalar için kullanılıyordu.

“Bana ilerleyen saatlerde çok önemli bir kişinin beni ziyarete geleceğini ve benimle özel bir konuşma yapmak istediğini söyledi. General'in ses tonunun hafifçe titremesi ve mesajının biraz bulanık bir şekilde ifade edilmesi de beni şaşırttı çünkü daha önce onda bu özelliklerin hiçbirini fark etmemiştim. Bana başka bir bilgisi olmadığını, bu kişinin kim olduğunu bilmediğini ve görüşme talebinin bir hükümet müdahalesinin ardından Romanya İstihbarat Servisi'nden geldiğini söyledi.

“Söz konusu kişi yabancıydı ama Romanya'yı tanıyordu ve Romence biliyordu. Romanya İstihbarat Servisi bu kişinin sadece İtalya'da çok önemli bir Mason locasının üyesi olduğunu, Romanya'da yüksek bir soyluluk rütbesine ve büyük bir mali nüfuza sahip olduğunu biliyordu.

Romanya İstihbarat Servisi'nin 'duvarını' aşmayı başardığına ve Sıfır Departmanına girdiğine göre siyasi bağlantıları da çok üst düzeyde olmalıydı. Ama beni nereden tanıdığı, departmanın varlığını ve benim yönetici müdür olduğumu nasıl öğrendiği bir sır olarak kaldı. Daha sonra, bir ülkenin hükümet ve güvenlik sisteminin tüm hiyerarşisini 'aştıktan' ve bunu gizlemeden yaptıktan sonra etkisinin olağanüstü olduğunu fark ettim. Bana kalırsa, henüz amacından habersiz olmama rağmen bu talebi kabul etmek zorundaydım. Denkleme buluşmanın yakınlığıyla yarışan yeterince bilinmeyen unsur vardı.

“Tüm bunlara rağmen, söz konusu kişiyle bağlantılı olduğu aşikâr olan bir tür garip 'yük' ve 'baskıyı' derinlerde hissedebiliyordum. Ve sonra, ilk kez, görüşmenin doğasını kavradım. Bu zor bir 'karşılaşma' olacaktı çünkü o varlığın 'yükü' radyasyonunu şimdiden hissedebiliyordum, sanki etrafını saran ve gerçek niyetlerini gizleyen tehditkâr bir bulut gibi. Onun gelişine birkaç saat kalmıştı ve ben de bu süreyi kendimi bir odaya kilitleyerek ve derin bir meditasyona dalarak o kişi hakkında daha fazla bilgi edinmek için kullandım.”

Tamamen hayrete düşmüştüm. Cezar'ın özel psişik güçleri olduğunu zaten biliyordum ve bu güçlerden çok az bahsetmişti, bunu da olabildiğince alçakgönüllülükle ve doğal bir şekilde yapmıştı. Ayrıca, benim yanımda güçlerini sadece iki ya da üç kez göstermişti. Bunlar da önemli durumlarda ve sadece hikayesinin kurgusal olmadığını dolaylı olarak kanıtlamak içindi. O zaman bile, eylemleri onları kullandığı durumun doğal bir parçasıydı, böylece çok fazla şaşkınlığa neden olmazlardı. Yine de, meditasyon sırasında iradesini bu yönde kullandığında bilgi bulma yeteneğine sahip olduğunu bilmiyordum. Bunun nasıl mümkün olduğunu bir türlü anlayamıyordum. Bu gizem hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyerek, ona önceden hakkında hiçbir şey bilmediği bilgilere nasıl erişebildiğini sordum.

Cezar açıklamasına “Meditasyon sırasında bilgi edinmek istediğimde uyardığım süptil bilgi alanının bir tür engin eter olduğu söylenebilir; ama bu çağdaş bilimin bahsettiği eter değil” diye başladı.

"Bu süptil gerçeklikten her şey ve her fenomen, her türlü düşünce ve madde ve genel anlamda fiziksel dünyada şekillenen tüm bilgiler gelir. Neredeyse sonsuz olan bu özel 'kodlar' okyanusundan tüm niyetlerimiz, düşüncelerimiz ve fikirlerimiz yavaş yavaş net bir şekil alır ve fiziksel dünyadaki sıradan bir varlığın algılama düzeyinde nesnellige doğru yol alır.

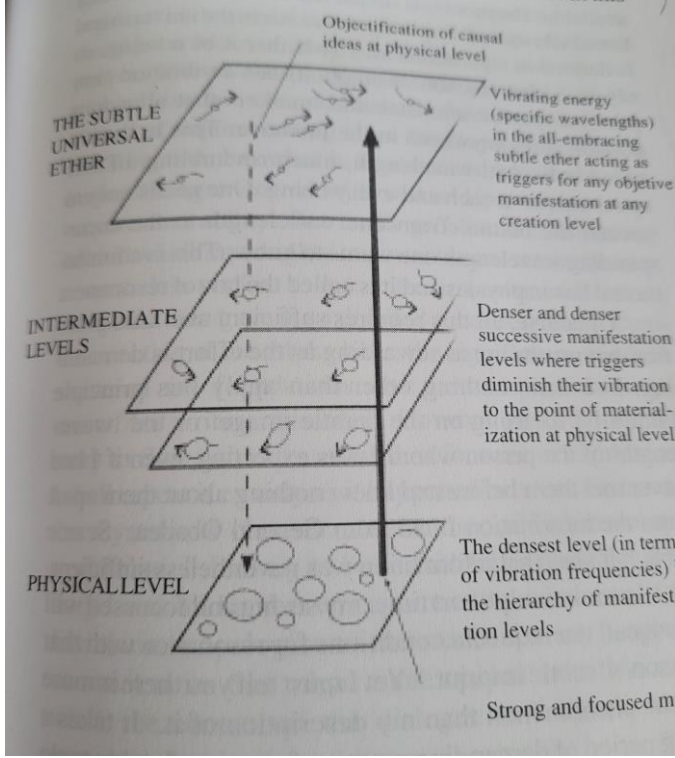
"Örneğin, havada asılı duran bir buhar kütleşi hayal et. Bu, havada yüzen çok ince parçacıklardan oluşan su buharlarından meydana gelir. Eğer sıcaklığa, onu düşürecek kadar müdahale edilirse, su buharları yoğunlaşacak ve su damllarına dönüşecektir - yani suyun gaz halini temsil eden buharlarınkinden daha yoğun birleşik bir halde olacaklardır. Eğer sıcaklık daha da düşük bir değere getirilirse, sıvı su katı madde olan ve birleşik hallerin en yoğununu olan buza dönüşecektir. Prensiptir basittir: başlangıçta buhar olarak sunulan aynı su atomları, birbirini takip eden dönüşümlerle buza dönüşür.

"Benzetme yapmak gerekirse, fiziksel düzeyde şekillenen her tür bilgi de aynı yukarıdan aşağıya yolu izler. Ham gizil haliyle bilgi, her bir elemente özgü titreşen enerjinin belirli bir biçiminden başka bir şey değildir. Daha önce bahsettiğim süptil evrensel eter, fikirlerin, düşüncelerin, niyetlerin ve olasılıkların sonsuzluğunu barındıran ortamdır.

Dolayısıyla, her şey evrensel eterdeki sonsuz enerjisel titreşim frekansları okyanusunun bir parçası olan ilgili titreşim seviyesindeki bilgiye erişmeye dayanır. Bu yapılması en zor şeydir, çünkü öncelikle kişinin süptil evrensel eterin varlığının farkındalığını sağlamak için uygun bilinç düzeyine sahip olması gerekir; ve tabii ki kişinin mevcut çokluktan hedeflenen enerjisel titreşim frekansını doğru bir şekilde seçme becerisine ihtiyacı vardır."

Cezar, anlaşılmasını kolaylaştırmak için bir kâğıt parçasına bir çizim yaptı.

"İyi hazırlanmış ve kötücül ve asalak düşüncelerden arındırılmış odaklanmış bir zihin, tezahürün süptil seviyelerine art arda nüfuz ederek sana bahsettiğim evrensel eter seviyesine ulaşma yeteneğine sahiptir; bu seviye çok özel bir doğaya sahip devasa bir alanı andırır. Bu son derece geniş alanda kişi ilgilendiği herhangi bir veçhe, varlık, nesne ya da fenomenin belirli bir 'izini' ya da belirli bir titreşim frekansını tespit edebilir. Asıl zorluk, kişinin aradığı belirli titreşim frekansını doğru seçmesinde yatar, tıpkı bir radyo kanalı aramak için bir frekans ölçeğinde bir kaydırıcıyı yukarı ve aşağı hareket ettirmesi gibi.

Nedensel fikirlerin fiziksel düzeyde nesnelleştirilmesi

Her şeyi kucaklayan süptil eterdeki titreşen enerji (belirli dalga boyları) herhangi bir yaratım seviyesinde herhangi bir nesnel tezahür için tetikleyici olarak hareket eder

Tetikleyicilerin titreşimlerini fiziksel düzeyde maddeleşme noktasına kadar azalttığı daha yoğun ve daha yoğun ardışık tezahür seviyeleri

Tezahür seviyeleri hiyerarşisindeki en yoğun seviye (titreşim frekansları açısından)

Kuvvetli ve odaklanmış zihin

FİKİRLER FİZİKSEL SEVİYEDE NASIL ŞEKİLLENİYOR

"Belki de zihnin mevcut olan sonsuz sayıdaki frekans arasından nasıl olup da sadece belirli bir frekansı seçebildiğini soracaksınız.

Süreç basittir ve evrensel titreşim yasasına dayanır. Evrende var olan ve belirli bir şekilde tanımlanan her şeyin (ister bir varlık, ister bir nesne, ister bir olgu ya da duygu olsun) bir titreşim 'izi', evrenin herhangi bir yerinde tanımlanmasını sağlayan belirli ve açık bir 'işaretleyicisi' vardır. Bu, her bir varlığa özgü bir DNA sarmalına çok benzeyen bireysel dalga boyudur. Kişinin sadece bir dalga boyundan bilmek istediği ilgili dalga boyuna 'düğmeyi çevirmesi' gerekir. Bu fizikte temel bir yasadır ve rezonans yasası olarak adlandırılır.

"Elbette tüm bunlar yeterli ve sıkı bir uygulama gerektiriyor, ama sonuçlar da çaba kadar ödüllendirici. Bu prensibi inançlı bir şekilde uygulamaktan başka bir şey yapmadım, beklediğim kişinin 'süptil görüntüsüne' ya da 'dalga boyuna' odaklandım, onunla daha önce hiç karşılaşmamış olsam ve General Obadea'dan aldığım bilgiler dışında onun hakkında hiçbir şey bilmesem bile. Kıt olmasına rağmen bu bilgi yine de yeterliydi.

"Nispeten kısa bir süre içinde, güçlü ve odaklanmış iradem, o kişinin 'süptil damgası' ile rezonans için gerekli koşulları yarattı. Yine de sana bu fenomenin benim tanımladığımdan daha fazlası olduğunu söylemeliyim. Kişinin bunu yapabilmesi için uzun bir süre zorlu bir pratik yapması gerekir ki bu da çok yüksek bir bilinç düzeyi gerektirir.

Kişinin öğrenmek istediği bilginin doğruluğu, bir yandan kendi zihninin berraklığına - ki o anda bir dağ gölünün yüzeyi kadar durgun olmalıdır - ve diğer yandan da bilmek için yola çıktığı şeyi canlı ve güçlü bir şekilde çağrıştırarak belirli rezonans koşullarını tetikleme becerisine bağlıdır. O anda, kişi çağrıştırılan varlığın belirli titreşim frekansına (az ya da çok doğruluk derecesiyle) 'uyumlanır'. Eğer kişi bu girişiminde başarılı olursa, ilgili kişinin baskın süptil sonucuna tüm yönleriyle doğrudan ve sezgisel olarak erişebilir, hatta bu kişi bu yönlerin diğer insanlar tarafından bilinmediğine inansa bile. Sana daha önce de söylediğim gibi, sorunun daha karmaşık olduğu doğrudur, çünkü diğer şeylerin yanı sıra bu yönde kişisel çaba gerektiren pek çok değişken vardır, ama önemli olan irade ve azim sahibi her sağlıklı insanın bu yeteneği kazanabileceğidir. Ama bu görüşmeye geri döneceğim; bu görüşmenin ardında, ilk etapta benim için belirsiz olan son derece önemli bir gizli neden yatıyordu. Ama o toplantıya geri döneceğim; bu toplantının ardında, ilk etapta benim için belirsiz olan son derece önemli bir gizli neden yatıyordu."

Cezar daha sonra bana Alfa üssündeki gizemli toplantıyı ayrıntılı bir şekilde anlattı; bu toplantının önemi temellerimi sarstı ve bana bu kitabı yazmam için kesin bir neden verdi. Ancak, hikayenin doğal bir şekilde akması ve anlatım kolaylığı açısından, Cezar ile Masonluğun dünya elitlerinden biri olan gizemli karakter arasında geçenleri aynen aktaracağım. Bana anlatılan hikayeye mümkün olduğunca sadık kalmaya ve hatta tartışmanın bazı nüanslarını yakalamaya çalışacağım. Ortaya çıkabilecek dil tutarsızlıkları için okuyucudan özür dilerim, ama daha sonra da belirteceğim gibi, diyalogun içeriği biçiminden daha önemlidir.

ORTA NOKTA

Öğleden sonra saat üç sularında Romanya İstihbarat Servisi'ne ait bir helikopter Valea Ursului'deki üsse indi. Helikopterden siyah takım elbiseli, uzun boylu ve ağırbaşlı bir bey çıktı. Dengeli ve kibirliydi. Sağ elinde fildişi sapı altınla süslenmiş bir baston taşıyordu. Yüzü sert bir karaktere sahip olduğunu belli ediyordu ve yeşil gözleri alışılmadık bir soğukluk yayarak neredeyse tuhaf bir etki yaratıyordu. Bu izlenim, oldukça ileri yaştaki bir adam için fazla bakımlı ve kalkık kaşlarıyla daha da güçleniyordu.

Üsde kendisini bekleyen subaylara kendisini Sinyor Massini olarak tanıttı ve Cezar'a gelişinin duyurulmasını sabırla bekledi. Görkemli tavırları olan ve sanki sadece yüksek soylu çevrelerde yaşamaya alışmış gibi, altmış beş yaşındaki Sinyor Massini, davranışlarında zorba, kendine çok güvenen ve insanlara hükmetmeye alışmış bir adam izlenimi veriyordu. Aslında, Avrupa'daki en önemli Mason locasının en yüksek rütbeli saygıdeğer üyelerinden biriydi ve aynı zamanda dünya düzeyindeki en etkili Mason örgütü olan Bilderberg Grubu'nun da bir üyesiydi.

Sinyor Massini, Cezar'ın kendisini beklediği üssün birinci katına götürüldü. Alışıl gelmiş tanışma faslından sonra Cezar onu protokol odasına davet etti ama saygıdeğer kişi bunu reddetti. Titiz olmamakla birlikte, ifade tarzı oldukça yapmacık

ve biraz eskimişti. Aslında Sinyor Massini, İtalya'da kraliyet soyundan gelen çok eski bir soylu ailenin üyesiydi.

“Teklifinizden etkilendim ve aynı zamanda memnun oldum, ama görüşmemizi dinlemeye yönelik olası girişimlere karşı kendimi korumak için temel ayrıcalığımı saklı tutuyorum. Bu talebimi kişisel olarak yadırgamazsanız çok müteşekkir olurum ama burada Romanya İstihbarat Servisi ile karşı karşıya olduğumuzu unutamayız,” diye açıkladı saygıdeğer şahıs.

Cezar hafifçe gülümsedi. Bunun Sinyor Massini'nin alışıl gelmiş konuşma tarzı mı olduğunu yoksa sözlerinde bir ironi izi mi sakladığını kestirmek hâlâ zordu. İkinci yorum daha olasıydı ama bu Cezar'ı hiç rahatsız etmedi. Bunun yerine iyi niyetle cevap verdi.

“Korkularınızı anlıyorum efendim ve bir dereceye kadar haklı buluyorum. Ama statüsü göz önüne alındığında, bu üssün çok yüksek bir güvenlik seviyesi var ve sadece Romanya İstihbarat Servisi ile işbirliği yapıyor, ona bağlı değil. Dolayısıyla protokol odasında huzur içinde ve hiçbir şeyden korkmadan konuşabiliriz.”

Ama Sinyor Massini talebinde kararlıydı. Tartışmanın açık alanda, üstün uygun bir mesafede yapılması konusunda kibarca ısrar etti. Bunun her iki tarafın da çıkarına olduğunu söyledi. Talep o kadar da aşırı değildi, Cezar rıza gösterdi. Üssün yüzey binasından yaklaşık iki yüz elli metre uzaklıkta küçük bir açıklık seçildi. Alana bir masa ve iki sandalye yerleştirildi; Cezar, düzenekten belli bir mesafede, üst düzey koruma hizmetlerinde uzmanlaşmış sekiz korumanın bir daire içinde bulunmasını emretti. Aslında bunlar “K-tipi olaylar” durumunda üçüncü özel müdahale ekibinin üyeleri idi. Yüksek teknolojili bir elektronik sinyal bozucu cihaz da yerleştirilmişti.

Hazırlıklar neredeyse bir saat sürdü ve bu süre zarfında Sinyor Massini sadece birkaç cümle kurdu ve hafif alaycı bir gülümseme sergiledi. Zaman zaman Cezar'a doğru hızlı ama dikkatli bakışlar atarak ölçüsünü almaya çalıştı. Öğleden sonra saat dört sularında hazırlıklar tamamlandı ve ikili açıklıktaki masaya oturdu.

Cezar bana, belli bir bakış açısına göre durumun oldukça tuhaf olduğunu söyledi. En yüksek siyasi kademelerde tartışılmaz bir nüfuzla sahip bir beyefendi, Romanya Gizli Servisi'nin en gizli departmanının genel müdürüyle çok gizli bir toplantı talep etmişti. Tüm “kapılar” neredeyse zahmetsizce açılmış ve tüm talepler derhal onaylanmıştı. Bir devletin en üst düzey siyasi çevrelerini bile etkisi altına alan bu gizemli etkinin doğası ne olabilirdi? Sinyor Massini'nin beklenmedik ve gizli ziyaretinin amacı neydi ve neyin peşindeydi, özellikle de görüşmeyi kolaylaştıran Romanya İstihbarat Servisi'nin herhangi bir müdahalesinden kaçındığına göre?

Hükümet'ten alınan kesin emir, Sıfır Departmanının faaliyet alanındaki gizlilik gerekçesiyle Romanya İstihbarat Servisi'nin görüşmeye herhangi bir müdahalede bulunmasını yasaklıyordu. Tüm bunlara rağmen durum oldukça garipti çünkü Romanya devletine “dayatılan” bir dış gücün müdahalesi izlenimi veriyordu. Dahası, ikili arasındaki görüşmelerin dinlenmesine izin verilmiyordu ve Cezar, Sinyor

Massini'ye verdiği sözü tutmak istiyordu. Öte yandan, Romanya İstihbarat Servisi görüşmeleri dinlemek için gerekli teknik imkanlara sahip olsa bile, saygıdeğer Massini'nin gelişı alelacele duyurulmuştı; dolayısıyla böylesine hassas bir eylemin hazırlanması için çok az zaman kalmıştı.

Ayrıca, Sinyor Massini'nin Romanya'daki en üst siyasi düzeyde sahip olduğu etki göz önüne alındığında, onun tarafındaki olası bir memnuniyetsizlik, Romanya İstihbarat Servislerinde böyle bir karar verecek olanlar üzerinde en olumsuz türden sonuçlar doğurabilirdi. Bu nedenle, tuhaf görünse de, Signore Massini - hızlı, yoğun ve talepkar bir eylemle - Cezar'la yapmak istediği konuşma için rekor bir sürede maksimum güvenliği sağlamayı başarmıştı. İkili arasındaki karşılaşma, dünyanın dört bir yanındaki insanların günlük yaşamlarında her geçen gün daha fazla tezahür eden gizli gerçeklerin en sansasyonel anlatımını ortaya çıkaracaktı.

TEST

Saygıdeğer Massini doğrudan konuya girerek, “Sizinle bu konuşmayı yapmak için buradayım, Bay Brad, her zamankinden daha az bir şekilde ve özel koşullar altında,” dedi.

“Bizim görüşümüze göre insanlar iki kategoriye ayrılır: manipüle edilebilen ve yönlendirilebilenler - ki büyük çoğunluk bu kategoridedir; ve belirli erdemlere sahip, belirli güçlerle donatılmış ve çok güçlü bir kişiliğe sahip olanlar.”

“Kısa bir açıklama için araya gireceğim,” diye söze karıştı Cezar görünür bir saflıkla. “Burada aslında kimin görüşünü temsil ediyorsunuz?”

Sinyor Massini sandalyesinin arkasına yavaşça yaslanarak kocaman gülümsedi. Tüm tavrı, fethedilemez bir gücün gururlu vicdanının ifadesiydi.

“Bay Brad, siz hayatının baharında genç bir adamsınız ve paradoksal bir şekilde sivil özgürlükler için bir zindan olan ama aynı zamanda size neredeyse kimsenin hiçbir şey bilmediği şeyleri bilme ve inceleme tatminini veren bir pozisyondasınız. Böyle bir pozisyonu elde etmek zordur çünkü olağanüstü içsel yeteneklere sahip korumalar gerektirir.”

“Teşekkür ederim,” dedi Cezar dostça ama temkinli bir şekilde.

“Yine de, sizin gibi çok donanımlı bir insan için bile pek çok şey bilinmezliğini koruyor ve bunlardan bazıları son derece çekici olabilir. Temsil ettiğim ve bugün buraya adına geldiğim grup, en yüksek masonik düzenin bir parçası ve görüşmelerimizin sonucuyla son derece ilgili.”

“Masonluk hakkında bazı şeylerin farkındayım,” dedi Cezar. “Örgüt piramidal bir hiyerarşı üzerine kuruludur, çok gizli inisiyasyon ritüelleri vardır ve gerçek niyetleri çoğu insan için belirsizdir.”

“Az önce söylediğin iki üç cümle için ben bile daha iyisini yapamazdım, canım!” dedi saygıdeğer Massini, üstün ve hafif alaycı bir kahkaha atarak. “Ben dünyanın en güçlü Mason locasının üstadıyım; ve bu çoğu kişi için iyi saklanmış bir sır olarak kalması gerekirken, bunu sizden saklamak gereksiz olurdu çünkü sizinle konuşmak istediğim konu benim gizli konumumun öneminin çok ötesine geçiyor. Aksine, en başından itibaren kiminle konuştuğunuzu bilmeniz kesinlikle gereklidir.”

Cezar bana toplantıyı anlatırken, Massini'nin ziyaretinin amacının ne olduğunu ve toplantının nasıl ilerleyeceğini tam olarak o anda anladığını söyledi. O anda, bundan sonra ne yapacağını ve Mason örgütünün kıvrımları ve dönüşleri hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmek ve anlamak için nasıl bir strateji uygulayacağını da biliyordu. Aslında bu, ikisi arasında bir zeka savaşı olacaktı ve çok fazla alıp vermenin gerçekleşeceği bir yer olacaktı, bunların hepsinin dikkatlice düzenlenmesi gerekiyordu çünkü oyundaki güçler - ve ardından gelebilecek sonuçlar - çok büyüktü.

Cezar ilk başta, saygıdeğer Massini'nin bir zayıflığını fark ettiği bir bölgeyi keşfetmeyi hedefledi: kendine duyduğu gurur ve şişirilmiş egosu, her ikisi de stratejik olarak onun uyanıklığını ve iç gücünü azaltabilirdi.

“Bu nedenle, locadaki konumunuz en yükseklerden biri. Hiyerarşinin otuz üç 'dereceyi' takip ettiğini biliyorum.

“Bilderberg Grubu tam olarak bir loca değildir. Bundan çok daha fazlasıdır ama şimdi ayrıntılara girmeyeceğim. Gerçekten de loca düzeyinde hiyerarşi bu otuz üç dereceyi takip eder ve terfiler açık gereklilikleri karşılamalıdır. Ayrıca bu derecelerin bir tür 'dış görünüş' olduğunu da bilmelisiniz. Gerçek güç, otuz üç hiyerarşik derecenin çok ötesine geçer ve size anlatabileceğim başka gereklilikleri de içerir ama sadece belirli koşullar altında. Böyle bir duruma açık olmak yalnızca sizin elinizdedir.

“Büyük bir ev düşünün. Mümkün olduğunca güzel görünmesi için, detaylara büyük özen gösterilerek zarif bir şekilde boyanmalıdır. Bir benzetme yapacak olursak, bunlar inisiyasyon seviyeleri olacaktır. Bununla birlikte, zenginliklerin çoğu ve en büyük sırlar evin içindedir, görülmez ve bilinmez, ama sayıları çok az olan ve tüm binanın sorunsuz işleyişinin, bakımının, idaresinin ve refahının arkasındaki güç olarak hareket eden evin ustaları tarafından bilinir. Bunun gerçekleşmesi için ne onların diğer insanlar tarafından bilinmesi ne de yol ve yöntemlerinin bilinmesi gerekir. Siz zeki bir adamsınız ve ne demek istediğimi kolayca anlayabilirsiniz.”

Cezar, Sinyor Massini'nin ifade tarzının giderek daha tanıdık ve açık bir tona dönüştüğünü fark etmişti. Bu bir avantaj olabilirdi çünkü tartışmadaki aşinalık birçok sırrın açığa çıkmasına neden olabilirdi. İkili arasındaki yaş farkının bu tür bir tona katkıda bulunduğu açıktı. Kuşkusuz, saygıdeğer Massini büyük bir yaşamsal güç ve saygıdeğer yaşıyla tam bir tezat oluşturan olağandışı bir psişik kuvvet sergiliyordu. Ne yazık ki, saygıdeğer kişinin, büyük çoğunluğu zayıf ya da fiziksel veya zihinsel olarak dengesiz olan sıradan insanlara her an hükmedebileceği süptil radyasyonu, belki de asil soyundan gelmesinin haklı kıldığı muazzam özgüveni, kibri ve üstünlük duygusu

etrafında toplanmıştı. Bu nedenle, Cezar'ın Bilderberg Grubu'nun elitleri tarafından iyi bilindiğini varsayabileceğimiz erdemleri ve iyi referansları ne olursa olsun, saygıdeğer Massini kendine duyduğu gururu dizginleyemedi.

“Gücümüzü ve bağlantılarımızı kullanarak bu toplantıyı talep ettik çünkü sizin gücünüzün ve yeteneklerinizin farkındayız, özellikle de çıkarlarımıza hizmet ediyorlarsa.”

Saygıdeğer kişi bunu söyleyerek ikili arasındaki oyunda ilk önemli hamleyi yapmış oldu. Ancak dikkat edileceği üzere, bu oyun en yüksek masonik düzeyde basit ve nispeten dolaylı bir işbirliği teklifinden çok daha karmaşık bir hal alacaktı.

“Sinyor Massini, özellikle bir şey anlamam gerekiyorsa ve soruna belirli bir şekilde yaklaşılacaksa, lütfen bunu en başından söyleyin. Örneğin, benim Bilderberg Grubuna üye olmamı istemenizin ana nedeni nedir?”

Sinyor Massini'nin tavrı aniden soğuklaştı ve sesi çok ciddi bir ton aldı.

“Bu sizin için gerçekten bir sorun mu Bay Brad? Seçme ya da koşul koyma özgürlüğüne sahip olduğunuzu mu sanıyorsunuz? Bilderberg Grubu'na üye olacağınızı kim söyledi? Üyelerinin gerçekte kim olduğu ve bu seviyedeki erişim kriterlerinin ne olduğu hakkında bir fikriniz var mı? Bu hiyerarşik konumdan çok uzaktasınız; ve dahası, size anlatırsam sizi tamamen şaşırtacak nedenlerden dolayı grubun yakın çevresinin bir parçası olmanız asla mümkün olmayacak. Onlar bu dünyanın bir parçası değiller. Bu nedenle lütfen daha sıradan fikirlere geri dönün ve yaptığım dolaylı teklifin, doğrudan Bilderberg Grubu'na bağlı olan dünyanın en yüksek Mason localarından birine üye olmanızla ilgili olduğunu anlayın. “Organizasyonumuz sizin özel katkılarınızı kullanabilir. Sizinle bu özel görüşmeyi yapmak için buraya bizzat gelmiş olmam, sizi çok takdir ettiğimizi anlamanızı sağlayacaktır. Elimizdeki bilgilere bakılırsa, güç ve yeteneklerinizin etkileyici olduğunu itiraf etmeliyim. Size söylediğim gibi, sizinle işbirliği yapmak istiyoruz.

“Bu loca düzeyinde, Bilderberg Grubu'nun daha sonra değerlendireceği dünyadaki ana eylem hatları için önerilerde bulunan gizli bir konsey var. Bu bir tür geri bildirim döngüsü gibi işliyor. Bu konseyde önemli bir itici güç olabilir ve bu dünyada hayal ettiğiniz her şeyi elde edebilir ve istediğiniz her şeye hükmedebilirsiniz: zenginlik, insanlar, lüks, yasalar ve hatta hükümetler. Hiçbir şey sizi durduramaz.

“Pazarlık yapmıyoruz çünkü teklif ettiğimiz şey çok büyük. Her şey bu kadar açıkken başka gereksiz tartışmalar yapmanın ne anlamı var? Dürüst olmak gerekirse, sizin için teklifimizi kabul etmekten başka bir seçenek yok.”

Saygıdeğer Massini, kendinden emin bir şekilde bunları söylerken, elini havayı keser gibi uzatarak özel bir hareket yaptı. Cezar'ın yerinde olan biri, hem konuşmanın ilerleme hızından hem de pusuda bekleyen muhteşem perspektiflerden korkmuş ve

hatta şaşkına dönmüş olabilirdi. Cezar bana bunun toplantının dönüm noktası olduğunu söyledi.

Her ne kadar karmaşık görünse de, sorunun sadece iki açık çözümü vardı: ya teklifi kabul edecekti, bu da mason örgütüne üyelik ve en üst düzeylerine hızlı bir terfi anlamına geliyordu, ya da teklifi geri çevirecekti, bu da hem kendisi hem de Sıfır Departmanı'nın faaliyetleri için öngörülemeyen olumsuz sonuçlar zincirini tetikleyecekti. Cezar o anda Masonluğun en önemli çıkarlarına ilişkin temel verilerden haberdar değildi ama dünya çapındaki bu örgütün gizli eylem nedenlerini ve hedeflerine ulaşmak için kullandığı yol ve araçları anlayabilmek için bunları öğrenmekle çok ilgileniyordu. Koşullar ona elverişli görünüyordu ve tartışma öyle bir noktaya gelmişti ki, adım adım ilgilendiği konuya doğru yönlendirebiliyordu. Bunu, Sinyor Massini'nin gurur ve güç iştahını kabartarak yapacaktı. Ancak bu hiç de kolay bir görev değildi, çünkü saygıdeğer kişi çok zeki bir muhataptı ve bunun yanı sıra çok fazla zekâ ve zihinsel güce sahipti. Ne yazık ki, bu nitelikler zaten son derece olumsuz bir yöne kanalize edilmişti.

Cezar, teklifi hemen reddetmiş olsaydı, “oyunun” biteceğini ve Sinyor Massini'nin yeniden düşünmek için herhangi bir ricada bulunmadan gideceğini sezmişti. Cezar'ın daha fazla bir şey öğrenme şansı olmayacaktı ve reddinin sonuçları tahmin edilemez olacaktı. Bu nedenle, saygıdeğer kişinin ihtiyatını kandırmaya ve kabul örtüsü altında, dünya çapındaki Masonluğun perde arkası anlaşmaları hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmeye karar verdi.

Belli bir perspektiften bakıldığında, “gizli bir kamikaze” rolünü üstlenmişti ama kendine güveniyordu ve karşısına çıkabilecek her türlü zorluğun üstesinden gelebileceğine inanıyordu.

MASONLUK HAKKINDA OKÜLT GERÇEKLER

“Bana anlattıklarınız çok heyecan verici Bay Massini; ancak bu kadar büyük bir etkiye sahip olmanızın nasıl mümkün olduğunu anlamak isterim. İtiraf etmeliyim ki bunu çok ilginç buluyorum.”

Konuşmanın bu şekilde değişmesinden memnun olan Sinyor Massini, Cezar'ın kurduğu oldukça basit “tuzağa” düşmüş gibi görünen, istekli bir cevap verdi.

“Şey, canım, nüfuz elde etmenin pek çok yolu var ve bu bizim mükemmel bir şekilde ustalaştığımız bir alan. Bunun için gereken temel nitelik sabırdır. Görünürdeki başarısızlık karşısında bile inatçı, uyanık ve her şeyden önemlisi sabırlı olmadıkça, büyük ve zarif saraylar inşa edemez ve ardından tüm eşlik eden zevklerin tadını çıkaramazsınız. Her şeyin yerli yerine oturması zaman alır ve bazen bu gerçekleşene kadar çok uzun zaman geçebilir.

"Geçmişteki saygıdeğer üstatlarımız, şu anda giderek yaklaştığımız nihai sonuca dair harika bir genel vizyona sahipti. Açgözlülükle kötü ve bencil çıkarlar peşinde

koşmadılar, aksine Masonik temelleri güçlendirmek ve sağlamlaştırmak için tüm güçleriyle mücadele ettiler. Aslında, neden sadece kendilerini ve ailelerini düşünsünler ki? Zaten tüm insanlar arasında en zengin, en varlıklı ve en iyi durumda olanlar onlar değil miydi? İhtiyaç duyduklarında birbirlerine yardım etmek ve destek olmak için yemin etmemişler miydi? Size şu anda sosyal sistemi yöneten prensiplerin gerçek mimarlarının onlar olduğunu söyleyebilirim. Ama şimdilik, tüm planı birkaç bin yıl önce tasarlayan bu 'mimarlar' hakkında fazla bir şey açıklayamam çünkü bu, Bilderberg Grubu'nun tüm üyelerinin bile bilmediği korkunç bir sırdır.

"Modern zamanlarda - ve bununla son iki ya da üç yüz yılı kastediyorum - saygıdeğer üstatlar, daha önce oluşturulmuş olan temel prensipleri akıllı bir şekilde uygulamaktan ve bunları kendi zamanlarının yapısına uyarlamaktan başka bir şey yapmadılar. Eylemleri her nesilde geliştirilirken aynı zamanda aynı güdü ve ilk fikirler de korunmuştur. Hiyerarşimizin en tepesinde, soyları yüzlerce hatta binlerce yıl öncesine dayanan soy ağaçlarında takip edilebilen yalnızca kraliyet soyundan gelen insanların bulunduğunu bilmelisiniz. Diğer ırklarla karışmamak için bu konuya büyük özen gösteriyoruz. Tüm bunlara rağmen istisnalar da oldu; ancak yavaş yavaş çekinik genleri ortadan kaldırmayı başardık."

"Avrupa'daki kraliyet ailelerinden ve Orta Çağ'ın sonundaki büyük bankerlerden bahsediyor olmalısınız!" diye sordu Cezar, konuyla ilgili daha fazla ayrıntıya zemin hazırlamak için.

"Kesinlikle. Onlar devrimci değillerdi. Herhangi bir katı ve hızlı ideolojiyi ya da belirli ve karmaşık bir felsefeyi savunmadılar. Güçleri hiçbir zaman kaslarında ya da mücadeleciler ruhlarında yatmadı. Hiçbir zaman kahramanlar ya da öncüler üretmediler. Bunun yerine, başarılı olmak için gücünü insanların gücünden, eylemlerinden ve kararlarından alan farklı bir algoritmaya ihtiyaç duyduklarını anlamakta gecikmediler. Keskin gözlemcilerdi ve en başından itibaren bazı önemli noktalara dikkat çektiler.

"Örneğin, ister monarşilerde, ister cumhuriyetlerde ya da başka herhangi bir yönetim türünde olsun, toplum yaşamının liderliğe dayandığını fark ettiler. Bu gerçeklik iki sözde 'grup' içerir. Bir yanda kitleler ya da ayak takımı, yani insanların çoğunluğu; diğer yanda ise şu ya da bu şekilde 'sürüye' çobanlık etmeye çalışan elitler. Bu basit gözlem, tüm planlarını üzerine inşa ettikleri temeldi."

"Peki insanların bu iki kategoriye ayrılması onlar için neden bu kadar önemliydi?" Cezar hemen sordu.

Sinyor Massini, üyesi olduğu örgütün karanlık sınırlarına inisiye edilmiş gerçek bir Mason üstadı gibi, Masonluğun dünya düzeyindeki ideolojik özünü ortaya koymaya başladı.

"Bu gerçeklik, iki grup arasında her zaman çatışan çıkarlar olduğu gerçeğinden dolayı çok önemliydi. Bu çatışan çıkarların hiçbir zaman tamamen ortadan kalkmaması ya da başka bir deyişle, insanlar arasında hiçbir zaman gerçek bir barışın olmaması için

durumun halledilmesi gerekiyordu. Bunun olabilmesi için, her iki 'gruba' da çeşitli yöntemlerle, onların haberi olmadan şirin görünmek gerekiyordu. Bizim İlluminatilerimiz bu beceriyi öyle mükemmelleştirdiler ki, tavşanla koşup tazı ile avlanabildiler ve bu ikili oyunda asla başarısız olmadılar!”

Cezar bunun üzerine tencereyi kaynatmaya devam etme fırsatını yakaladı. “Ama bunu nasıl yapabildiler?” diye sordu. “Yöntemleri neydi?”

“Bazı güçlü 'kaldıraçlara' ihtiyaçları vardı ve eylemlerinin kökeninde sadece iki şey yatıyordu: para ve insanın her türlü ayartmaya boyun eğmesine neden olan aşağılık doğası.

Bu her zaman başarılı bir kombinasyon olmuştur çünkü bir durumda iyi olmayan başka bir durumda da iyi olmuştur. Entrikalar, yalanlar, ayartmalar ve taklitlere dayanan bu 'reçete', etkimizin tüm dünyaya yayılmasına bu şekilde izin verdi. Günümüz dünyasında elbette bir dizi başka meseleyi de hesaba katmalıyız. Bunların en önemlileri arasında bu gezegende yaşayanların sayısı ve kayda değer teknolojik ilerleme yer almaktadır. Ancak esasında, Masonik örgütümüzün temelleri uzun zaman önce atılmıştır ve bu temeller o kadar sağlam ve insanların bilincine o kadar derinlemesine yerleşmiştir ki, programımızın tam anlamıyla hayata geçirilmesi artık sadece bir zaman meselesidir.”

Sinyor Massini yüzünde memnun bir gülümsemeye konuşmasını bitirdi ve uzun bir puro yaktı. Belli ki sözlerinin Cezar üzerindeki etkisini göstermesini bekliyordu. Cezar da ona uyararak bir açıklama yaptı.

“Ama binlerce ve binlerce yıldır bu büyük çabanın sarf edilmesinin asıl nedenini anlayamıyorum.”

Purosunu yavaşça üfleyen Sinyor Massini, yarı kapalı göz kapaklarının arasından Cezar'a baktı. Kendisiyle sınırsız bir gurur duyarak, yaklaşımının tamamen başarılı olduğunu düşünmeye başlamıştı bile. Cezar ise bu hatalı görüşün saygıdeğer kişinin dikkatini zayıflattığını ve onu bol bol açıklama yapmaya ittiğini düşünüyordu.

“Bu oldukça basit, canım. Güç her zaman ana nedendi ve öyle de kalacak! Bu kadar uzun bir süreden sonra başka ne isteyebiliriz ki? Hadi, söyle bana ve utanma! Para mı? Geçtiğimiz yüzyıllar boyunca ördüğümüz bankacılık ağı sayesinde bu dünyadaki paranın neredeyse tamamı bizim. Medeniyetler geliştiğinden beri, insanların tamamen gelirlerine bağlı olduğu bir sosyal sistem yaratmaya niyetliyiz. Para, daha fazla ve daha fazla para! Oyunun adı buydu: her yere yayılması gereken bir saplantı.

“Ama paraya sahip olmak için üretmek gerekir; üretmek için de çalışmak. Ve çalışmak zaman gerektirir. Bunlar aslında bir kısır döngü, çözümü olmayan bir bulmaca olan denklemimizin terimleridir. Sonuç olarak insanlar, aslında dünyanın ritmine ve çeşitli cazibelerine uygun olarak kolayca harcanan daha fazla paranın büyüğü altında, bizim için kendilerini tüketecek kadar çalışmaya başladılar. Yine de, ne kadar çok para

kazanılırsa kazanılsın, gerçek zenginlik ve paranın büyük kısmı bizim elimizde, bankalarımızda saklı ya da tapulara yatırılmış durumda.

“Localarımıza üye olmayan on ya da yüz kişi aşırı derecede zenginleşse bile, bunlar bir tehdit oluşturmaz çünkü bunlar belirli, büyük ölçekli bir hedef peşinde koşmayan ayrı varlıklardır. Elbette, çoğunu parlak kariyerlerinin en başından itibaren örgütümüze çekmeye ve böylece gücümüzü artırmaya dikkat ediyoruz. Teklifimizi geri çevirenler kendi başlarına çok uzun süre dayanamazlar. Öyle ya da böyle bir tehdit haline gelirlerse, bizim tarafımızdan bazı kayıplar pahasına da olsa, onları iflasa zorlamak için çabalarımızı birleştiririz. Ama inşa ettiğimiz devasa finansal mekanizma, başka yerlerdeki artışlar yoluyla finansal dengeyi hızla düzeltmemize olanak tanıyor. Amaç söz konusu kişiyi çökertmektir. Genellikle, tam çökmek üzereyken ve geri alınamayacak kadar kaybolmuş hissettiklerinde, taktik onlara ilk başta reddettikleri teklifi kabul etmeleri için ikinci bir şans vermektir. Çoğu zaman kabul ederler; ve sonra, elbette, kişisel işleri muhteşem bir geri dönüş yapar, ama o noktada zaten bizim belirlediğimiz ve kaçınılamayacak net koşullara uymaları gerekir.

“İster çıkarlarımızı ilerletecek etkili bir politikacı olsun - ki bu en sık rastlanan ve uydurulması neredeyse en kolay durumdur - isterse parasının çoğunu kendi ağlarımız aracılığıyla yönettiğimiz büyük bir işadamı olsun, her zaman kazançlı çıkarız. Dolayısıyla mümkün olduğunca çok sayıda bu tür 'kısır döngü' yaratmak bizim çıkarımıza olacaktır. İşte bu temel üzerine modern toplumu ve 'toplumun hücreleri' olarak adlandırılan aileyi inşa ettik; aileyi sonsuz sayıda bağımlılığa zincirledik: iş, ev, konfor, araba, banka kredileri ve bazen ilgili ailenin bir ya da iki nesline yayılan uzun vadeli sözleşme yükümlülükleri. 'Kısır döngünün' rolü insanları bağımlı hale getirmektir çünkü bu gerçekleştiğinde insanlar artık özgür değildir.

“Bağımlılık otomatik olarak bir tür köleleştirme ya da sınırlamayı tetikler ve insanların eylemlerinde olabildiğince sınırlı ve mekanik olmalarını isteriz ki bu da neredeyse basmakalıp hale gelmelidir. Mümkün olduğunca çok alana ve alt alana yayılan bir tür işgücü uzmanlaşmasını kademeli olarak dayatmamızın ana nedeni buydu. Eğer iş gereklilikleri basit, neredeyse minimal ama tekrarlayıcı olursa, iş sahibi kısa sürede itaatkâr ve uysal bir 'makine' haline gelecektir.

“İnsanların çok fazla düşünmesini istemiyoruz. Düşünmek tehlikeli olabilir ve hedeflerimize ters düşen fikirler doğurabilir. Bu nedenle kontrolümüzü giderek daha fazla sayıda insan üzerinde, hatta iş saatleri dışında - yani boş zamanlarında - genişletmeye çalıştık. Böylece teknoloji ve inovasyonun, bugün eksikliği felaketle eşanlamlı olan televizyonlar, telefonlar ve bilgisayarlar gibi araçlarla kitlelerin dikkatini çekmesine izin verdik.

“Fikrimiz büyük bir başarı elde etti çünkü bu teknolojik araçlara bağımlılık yaratmanın yanı sıra bilginin yayılması üzerinde de kontrol sahibi olmamızı sağladı. Şu anda, çağımızın özellikleri nedeniyle, bilgi dünyada eylem için bir 'araç' olarak ilk sırada yer alıyor. O halde bir sonraki adımı tahmin etmek kolaydır: medya kurumlarını ve araçlarını kontrol ederek, dolaylı olarak bilginin içeriğini ve kalitesini de kontrol etmiş

oluruz. Bu nedenle öncelikli hedeflerimizden biri dünyanın en büyük basın, radyo ve televizyon tröstlerinin kontrolünü ele geçirmek olmuştur.”

“Tüm bunların dünyanın kontrolünü ele geçirmek için yeterli olduğunu mu söylüyorsunuz?” Cezar sordu.

“Tabii ki hayır. Medya sadece sınırlı bir alanda mevcuttu. Bu yüzden kitlelere cazip gelmesi gereken daha fazla hâkimiyet 'yöntemine' ihtiyacımız vardı. Uyuşturucunun, özellikle de sentetik uyuşturucunun yayılmasını destekleyen bir 'gizli karar verici' gibi hareket ettik. Bu uyuşturucuların - tütün, alkol ve kahve ile birlikte - insan bedenini tahrip edebileceğinin tamamen farkında olarak, bu tür maddelere olan talebi arttırmaktan başka bir işe yaramayan sözde bir 'hayır kampanyası' düzenledik. Devasa tütün, kaliteli içecek ve kahve şirketleri yarattık. Bu dev şirketlerin başkan ve sahiplerinin neredeyse tamamı örgütümüzün en üst düzey localarının saygıdeğer üyeleridir.” Sinyor Massini tamamen tatmin olmuş bir şekilde sözlerini tamamladı.

“Bütün bunlar insanlığa karşı ortak bir saldırı gibi görünüyor,” dedi Cezar, bu fikri yeni anlamış gibi davranarak. Sorunun amacından hiç etkilenmemiş olan saygıdeğer kişi umursamaz bir cevap verdi:

“Canım, altı milyardan fazla insanı kontrol ve koordine etmek zaten zor. Şunu anlamalısınız ki, bir kalabalık ne kadar dağınık ve karışık olursa, manevra yapmak da o kadar kolay olur. Buna ek olarak, belirli bir insan sayısının üzerine çıkmazsa, şu anda elimizde bulunan zihinsel manipülasyon teknolojisi göz önüne alındığında işler oldukça basittir.

Dolayısıyla, çoğu uyuşturucuya bağlı hastalıklardan olmak üzere her gün birkaç milyon insan ölse ne fark eder sizce?”

Saygıdeğer kişi alaycı sunumunda kısa bir süre durakladı ve görünüşe göre Cezar'a bundan sonra ne söyleyeceğini düşünüyordu.

“Öncelikli hedeflerimizden biri nüfus artışına son vermektir. Dahası, dünya nüfusunu dramatik bir şekilde azaltmamız gerekiyordu. Bunu yapabilmek için de çok sayıda insanı çok kısa sürede öldürebilecek yöntemlere ihtiyacımız vardı. Ölümcül virüslerin üretilmesi için çok gizli araştırma projelerini finanse ettik. Bazı deneyler başarısız oldu ama diğerleri sonuç verdi.”

“Sonuçlar 'doğal' olarak verilen zarar açısından mı?”

“Meseleye pratik bir bakış açısıyla bakmalıyız. Ancak bu şekilde amaçlarımıza tam anlamıyla ulaşabiliriz. Eğer bir şey ya da birileri bize karşı çıkarsa, bize karşı çok uzun süre direnemezler. Size söylediğim gibi, 'araçlarımız' asla açıkta değildir. Aksine, son derece insancıl bir kılıf içinde gelirler, ancak sistemin içine yerleştirdiğimiz ve çoğunlukla insanlar tarafından bilinmeyen yumuşak noktalara dokunurlar.

“Temel gizli manipülasyon kaynağımız bir devletin anayasasıdır. Anayasa yapımı gerçek bir insan psikolojisi ve manipülasyon bilimidir, bu nedenle temsilcilerimizi dünyanın büyük güçlerinin sürecine dahil etmeye özen gösterdik. Anayasalar insani bir şekil almalı, hatta görkemli ve nispeten karmaşık olmalı, ancak aynı zamanda nüfus kontrolü ve zayıflatma için bu etkili araçları kodlamalıdır.

“Dünyanın çeşitli bölgelerinde yaşanan çatışmalar, devrimler ve savaşlar belki de zaman içinde yarattığımız ve dolaylı olarak desteklediğimiz en yaygın yöntem olmuştur. Silahlı çatışmalar bizim için her zaman gerçek ve büyük bir gelir kaynağı ve aynı zamanda dünya çapında güç sahibi olmanın ince bir aracı olmuştur.

“Özellikle az gelişmiş ülkelerdeki her türlü ekonomik ya da sosyal zorluktan faydalanıyoruz. Bankacılıktaki nüfuzumuz sayesinde, ilgili ülkedeki en üst düzey iktidarda gizlice faaliyet gösterebilir ve aynı şeyi rakip devletle de yapabiliriz. Sonuç belirsiz olabileceği için asla tek bir yönde hareket etmeyiz. Ama her iki tarafı da harekete geçmeye ikna ederek, çatışmaları nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın kazançlı çıkarız.

“Zamanımız özellikle etnik ya da ekonomik çatışmalara elverişli. Bunların tetiklenmesi kolaydır, uzun sürer ve daha güçlü ama rakip devletler açısından çok sayıda başka çıkarı da beraberinde getirir.

Sonunda ilgili savaş, ulusal olarak sınırlı bir dava olmaktan çıkıp dünyanın büyük güçleri arasında bir savaş haline gelir. İster siyasi ister askeri olsun, büyük uluslararası kuruluşların neredeyse tamamı Masonik kökenlidir. Saygıdeğerlerimiz kilit konumlarda bulunurlar ve planlarımızı en ince ayrıntısına kadar takip ederler. Ve size söylediğim gibi, biz çok sabırlıyız. Çürüme en kalın ağaç gövdesini bile yavaş ama emin adımlarla kemirir. BM ve NATO, en etkili 'araçlarımızdan' sadece ikisini saymak gerekirse, bizim açımızdan çok memnuniyet verici kararlar oldu.

“Yine de Sinyor Massini, tam olarak anlayamadığım bir şey var,” dedi Cezar sinirli bir ifadeyle. “Bu dünyadaki en önemli şeyin mason örgütünün plan ve eylemlerinin doğrudan bir sonucu olduğuna nasıl inanılabilir? Bu çok saçma ve hatta akıl almaz bir şey!”

Sinyor Massini içtenlikle güldü ve bir puro daha yaktı. Serin dağ havasında yavaşça dalgalanan mavi duman bulutlarının arasından sessizce Cezar'ı süzüyordu. Cezar bir an için gizli niyetlerinde sınırı aştığını ve saygıdeğer kişinin planını anladığını düşündü. Ama korkuları kısa sürede yok oldu.

“Canım, bu bizim doktrinimizin temel taşlarından biridir. Gerçekten de, olayları size sunuş şeklim onları o kadar saçma ve acayip gösteriyor ki, bize karşı yapılabilecek suçlamalar tamamen komik görünebilir! Bir bakıma ideolojimizin özü budur: planı takip et, ama aynı zamanda her şeyi sanki böyle bir plana karşıymış gibi göster. Böylece neden medyanın ilgisini, onurları, şöhreti ya da kamuoyu tarafından tanınmayı istemediğimizi daha kolay anlayabilirsiniz. Tüm bunlar geçicidir ve ayrıca

medya gücümüz aracılığıyla örgütümüz tarafından kontrol edilmektedir. Başarımız grup olmamızda yatmaktadır. Eylemlerimiz tek başına bireysel çıkarları takip etmez, her zaman birbiriyle ilişkilidir ve açıkça hedefe yöneliktir. Karşılıklı destek ve tam gizlilik başarımızın temel unsurlarıdır. Aslında örgütümüzün kuralları ve yeminleri çok katı ve cezaları çok ağırdır.

“Sizinle bu kadar açık yüreklilikle, hiçbir korku izi taşımadan ve tam bir güven içinde konuşmamı sağlayan şeyin ne olduğunu merak ediyordunuz. Bunu yaparken, her şeyi doğru değerlendirdiğime sizi temin ederim. Yoksa tüm bu bilgilere sahip olduktan sonra bunları tüm dünyaya duyurabileceğinizi mi düşünüyorsunuz?”

Sinyor Massini içtenlikle güldü ama hemen ardından gözleri soğuk ve sert bir hal aldı. “Dışarıdaki gücünüz ve etkiniz sıfır, Bay Brad! Bir kez dikkatimizin nesnesi haline geldiyseniz, artık bundan kaçamazsınız. Seçenekleriniz sınırlı: ya bizi kayıtsız şartsız takip edersiniz ya da istenmeyen adam olursunuz.

“Bir düşünün: yalnızsınız, dış dünyayla bağlantınız kesilmiş ve maksimum güvenlik rejimine tabi tutuluyorsunuz. Gerçekten istesek seni ortadan kaldırmanın bizim için zor olacağına inanıyor musunuz? Ama siz kendiniz planlarımızı destekleyebilecekken bunu neden yapalım ki? Ayrıca, hayal bile edemeyeceğiniz şeyler öğrenebilecek, dokunulmazlık ve mutlak korumanın keyfini çıkaracaksınız.

“Belli bir bakış açısına göre, siz değerlisiniz, ancak değerli olan şey faydasını kanıtlamalıdır. Bu nedenle canım, prensiplerimizi ve yöntemlerimizi senden saklamak için hiçbir neden göremiyorum. Bu, sizi zayıf bir zihne sahip sıradan bir takipçi olarak görmekle eşdeğer olurdu, ama bu doğru değil. Dahası, bu yaklaşımı fazla açık sözlü olarak görmemeniz için - ki bu sizin durumunuzda zaten özel bir durumdur - bu tartışmanın medeni ve karşılıklı saygıya dayalı olmasını istiyorum. Gerçekten bir seçenek veya karar görüntüsü yaratmak ve size bunu düşünmeniz için zaman tanımak istiyorum. Ama size bir kez daha söylüyorum - gerçekte - ne seçeneğiniz ne de zamanınız var çünkü gücü elinde bulunduran biziz. Pratikte size sadece bize katılma seçeneği kalıyor. Bunun hakkında düşünmelisiniz. Ne yapabilirsiniz ki? Deli olduğunuzu düşünmeden sizi kim dinler ki?”

“Masonluk her zaman okült olmuştur. Büyük bir çoğunluğunun yaratıcısı olmamıza rağmen, dünyadaki tüm büyük fikirlerin, sosyal ve kültürel eğilimlerin, ideolojilerin veya ileriye dönük ilkelerin babalığını iddia etmek gerçek amaçlarımıza aykırı olurdu. Bunun yerine gizliliği, gizemi, geri çekilmeyi ve perde arkası anlaşmaları tercih ettik. 'Mason' ya da 'Hür Mason' terimlerini duyan çok az insan vardır ve bu kelime onlara belli belirsiz bir şeyler çağırırsa bile, gerçekte ne anlama gelebileceği hakkında hiçbir fikirleri yoktur.

“Çok dikkatli bir şekilde örmeye devam ettiğimiz bu büyü zaman içinde bize iyi hizmet etti. Koşullar göz önüne alındığında, herhangi birinin dünyaya çıkıp size az önce verdiğim bilgileri yaydığını hayal edin. Bu kişiye kim inanır ya da dinler?”

“Haklı olabilirsiniz, ama bugüne kadar inşa ettiğiniz her şeyi yok edebilecek genel bir kanaat eğiliminin gücünü göz ardı etmeyin,” dedi Cezar açık yüreklilikle.

"Hakkımızda gerçeğin en azından bir kısmını bilen ve artık yalan söyleyemeyeceğimiz pek çok insan, özellikle de entelektüeller olduğunun farkındayız; ama kendi yarattığımız sosyal sistem - ve özellikle de neredeyse tamamen kontrol ettiğimiz bilgi sistemi - tarafından aptallaştırılan nüfusun geri kalanıyla karşılaştırıldığında, bu insanlar gerçekten bir azınlık. Dahası, dolaylı uyarılarımız nedeniyle dağılmış ve tehdit altındadırlar.

”Bu durumda, bazı insanlar gerçek niyetlerimizin farkında olsalar bile, güçsüz, iradesiz ve etkili bir şekilde hareket etme imkanından yoksun olduklarını düşünerek pasif bir duruş sergileyeceklerdir. Daha sonra ağlayan kurban pozisyonunu alırlar: Biliyorum ama ne yapabilirim? Biz ne yapabiliriz? Elimiz kolumuz bağlı. Yaptığımız her şey kontrol ediliyor ve izleniyor. Hiç şansımız kaldığını sanmıyorum'. Ve böylece, bizim için büyük zorluklar ve sorunlar yaratabilecek nüfusun önemli bir kısmı daha savaş başlamadan silah bırakmış durumda.

“Nihayetinde birileri bize saldırmaya ya da eylemlerimizin gerçek doğasını cahillere ifşa etmeye kalkışır, böyle bir kişiyi 'pasifize etmek' için çok çeşitli yöntemlere başvurabiliriz. Tepkilerimiz dikkatle tasarlanır ve insan psikolojisini derinlemesine anlamaya dayanır. Bu neredeyse her zaman o kişi hakkında yanlış ya da kötü bilgilerin yayılmasıyla başlatılır. Size söylediğim gibi, medya üzerinde çok kapsamlı bir kontrolümüz var.

“Diyelim ki bu bilgi ulusal çapta dağıtılan bir dizi gazete aracılığıyla yayınlandı. Okuyucular, olumsuz çağrışımları olan ilgili yanlış bilgi parçasıyla karşılaşır. İlerleyen günlerde suçlanan taraf adına tetikleyeceği düz yalanlama ne olursa olsun zarar verilir. İlk olarak, aynı okuyucunun sonraki yalanlamayı okumaması, dolayısıyla ilk okumanın hatırasını akılda tutması çok muhtemeldir. Bilginin içeriği doğru olmasa da, okuyucunun makalenin hedefine ilişkin algısı olumsuz olmaya devam eder. O halde, modern toplumun kötü durumları veya karakterleri sergileyen sansasyonel başlıklara duyduğu hastalıklı susuzlukla temsil edilen kısır eğiliminden mümkün olduğunca faydalanmalıyız.

“Bu tür telkinlerin insanların duygusal doğası üzerindeki hem etkisinin hem de korkunç etkisinin farkındayız. Kötü telkinlerin auranın uyumlu enerji yapılarını tahrip ettiğini ve psişik düzeyde süptil bir stres biçimine yol açtığını biliyoruz. Ayrıca olumlu algıların frekansını düşürdüklerini ve insanların faydalı niyetlerini etkilediklerini de biliyoruz. Bunlar, insanları yordduğu, dikkatlerini dağıttığı, uyanık zihinlerini zayıflattığı ve ruhlarının ileri görüşlülüğünü bulanıklaştırdığı için niyetlerimize mükemmel bir şekilde hizmet eder.

“Böylece sürekli olarak hedeflediğimiz amaca ulaşıyoruz: toplumsal entropiyi arttırmak. Hatta bu beceriyi mükemmele yaklaştıranın biz olduğumuzu söylemeye cüret ediyorum. Tam anlamıyla bir toplumsal karmaşayı tetikleyen sosyal entropiye

ulaşmak için, her zaman aynı konuda çeşitli medya organları tarafından yayılan ve konuyu korkunç ya da ürkütücü çağrışımlarla süsleyen çelişkili bilgileri kullanıyoruz. Bu nedenle çocukça ya da hayali konular etrafında şekillenen çalışmalarını destekliyoruz ve teşvik ediyoruz. Yine de sansasyonel olanı arayan dar görüşlüler için hepsinin büyük bir çekiciliği var. Bu mekanizmayı başlatan ve halkın kabulünü amaçlayan bu tür kitapların çoğalmasını körükleyen biziz ve aslında onlar bu eserleri takdir ederek sona erdirdiler.”

“Dayattığımız ekonomik ve sosyal sistem, rekabetin uyumsuz biçimlerini, yasadışı rekabeti ve ürünlerin aşırı tüketimini şiddetle teşvik ediyor. Tüm bunlar için de, insanları ölüm tehdidi oluşturan 'yaşam ormanını' aşmaları için eğitmek ve motive etmek gibi insani bir gerekçe sunuyoruz. Aslında, insanları sürekli meşgul eden ve sürekli baskı altında tutan bu anlamsız huzursuzluk ve saplantı, gerçek ahlaki ve etik değerlerin önemli ölçüde gerilemesine ve insan doğasının kısır bir şekilde büyümesine yol açmaktadır.

“Bu fikir ve fırsatlardan her medya düzeyinde sonuna kadar yararlanıyoruz. Bu güçlü destek sayesinde, cinselliğin anormal biçimlerinin ve pornografinin inanılmaz boyutlara ulaşan bir şekilde yaygınlaşmasını da teşvik ettik. Bunu, hem erkeğin gücü ve erkekliğinin hem de kadının duyarlılığı ve sezgisinin kötü uygulamalara maruz kaldığında hızla azaldığına dair gözlemlerimizin bir sonucu olarak yaptık. Bu koşullar altında insan doğası dengesizleşir ve ayartmalara karşı tamamen savunmasız hale gelir; dolayısıyla kolayca manipüle edilebileceği temel fikri ortaya çıkar. Hedeflerimize ulaşmak için hedefin direncinin zayıf olması gerekir. Bu nedenle insanlara 'cazip' fikirler ve fırsatlar sunarız ve ardından onların zayıflıklarından ya da bizimle pervasızca imzaladıkları sözleşmelerdeki hükümlerden faydalanırız.

“Modern toplum bu tasarıma mükemmel bir şekilde uyuyor. İzin verdiğimiz muazzam teknolojik ilerleme göz önüne alındığında, giderek daha fazla cazibe sunuyoruz ve insanlar kolayca gelişigüzel ve çeşitli duyuşal tatminlerin ve uyanların kurbanı oluyorlar. İrade güçlerinin çok geçmeden tükeneneğinin farkındayız; ve kararlılık olmaksızın insanlar mezbahaya giden aptal hayvanlar gibidir.

“Gençlere özel bir önem veriyoruz çünkü yaşam tohumları güçsüzlerin içinde kolayca öldürülebilir. Çekici ve cazip bir maske altında, genç nesle kötücül eğilimleri körükleyecek ve kabartacak tüm unsurları aşıyoruz. Şiddet içeren filmlerin ve karakterlerin sadist ve şeytani özellikler sergilediği korku filmlerinin yayınlanmasını teşvik ediyoruz. Bunu yapmak için, bana göre ticaretin kalbine dönüşen reklamlara güveniyoruz. Böylece insanların 'modern bir hastalık' halini alan tüketim eğilimini muazzam bir şekilde arttırdık. Belirli bir şeye ihtiyaçları olmamasına rağmen, satın alma, tüketme ve tekrar satın alma eğilimini takip ediyorlar, hatta işe yaramaz eşyalar ve gereksiz malzemeler alıyorlar.

“Öte yandan, paranın cazibesi ile onu elde etme yolları arasında yakın bir ilişki vardır. Zengin olmak kolay değildir, hatta mevcut ekonomik ve yasal ortamda dürüst yöntemlere başvurulduğunda bu imkansızdır. Bu nedenle zengin insanların neredeyse

tamamı kötü niyetli ve sapkındır. Zenginlerin sahtekar ve sapkın doğası, eylemlerini gizli tutmalarına neden olur ve bu da özellikle şantaj yoluyla karşılıklı yükümlülükleri tetikler. Biz bu yöntemin mimarı olduğumuz için bu tür durumlardan en iyi şekilde yararlanma konusunda çok becerikliyiz.”

“Ancak,” diye merak etti Cezar, ”sanırım herkes bu şekilde tepki vermiyor. Eğer öyleyse, bu durumda siz ne yaparsınız, Sinyor Massini?”

Saygıdeğer kişi kayıtsızca omuzlarını kaldırdı. “Geriye çok az insan kaldı; onları dikkate almaya değmez. Örneğin Romanya'yı ele alalım. Adamlarımızı kilit pozisyonlara yerleştirmek çok kolaydı, çünkü totaliter bir rejimden (o da bizim tarafımızdan kurulmuştu) görünürde bir özgürlük durumuna geçişten ustaca faydalandık. Çeşitli korkulara ve zorluklara maruz kalan insanların açgözlü ve vicdansız davranışlarını doğru bir şekilde öngördük. Bu tür insanlar, Sahra'nın ortasında, ne çıplaklıklarını ne de diğer insanların düşüncelerini umursamadan vahada umutsuzca su içen susuz gezginler gibidir.

“Ülkenizdeki devrimden sonra, ekonomik felaketi, özellikle de yolsuzluğu ve Romen halkının paranın tadına varma arzusunu teşvik etmekten başka bir şey yapmadık. Çeşitli zorluklar ve kısıtlamalarla geçen bu kadar uzun bir dönemden sonra ve uzun süren acılara maruz kalan Romenlerin kolaylıkla ayartmaların kurbanı olması muhtemeldi. Gerçekten de, nadir istisnalar dışında, hepsi bu tuzağa düştü. O anda siyasi düzeyde müdahale ettik. Neredeyse tüm ülkelerde yaptığımız şey bu olduğu için endişelenmemelisiniz. Hükümet ve Parlamento'daki ana pozisyonların, çoğu omurgasız ve manipüle edilmesi kolay özneler olan yaşlı insanlar tarafından tutulduğundan emin olmalıyız. Öte yandan güçlü ve dinamik karakterlerin bencilliklerini, özellikle de onların durumunda gerçek liderlerin işareti olmayan aldatici güç duygusunu geliştirmeye büyük özen gösterdik. Bu şekilde davranarak onların egoist, küçük ve ikiyüzlü doğalarını körükledik. Hem kirli işlere olan iştahları hem de ayrıcalıklarını ve işlerini korumak için her şeyi yapabilecekleri için kilit pozisyonlarda bu tür insanlara ihtiyacımız vardı.

“Neredeyse tamamen başarılı olduk. Aslına bakarsanız, politikacılarımızın paraya susamışlığı ve açgözlülüğüne bir de korkaklıkları ve hilekârlıkları eklenince bu oldukça kolay oldu. Tüm bu özellikler onları bir grup sefil karakter haline getiriyor. Bu konuda kendimizi çok rahat hissediyoruz ama artık bu konuyu daha fazla tartışmamamız gerektiğini düşünüyorum.”

Cezar bu kısa arayı aceleyle değerlendirdi ve sordu: “Bütün bunlar ne için Sinyor Massini? Masonların nihai amacı tam olarak nedir? Bana şu ana kadar anlattıklarınızdan elde edilecek hiçbir şey kalmamış gibi görünüyor, yine de ısrarla bir şeyi amaçlıyor gibisiniz.”

“Sevgili dostum, cevap oldukça kolay. Kral ne zaman krallığının ve halkının mutlak hükümdarıdır? Mutlak güce sahip olduğu zaman. Bu bizim için köşe taşıdır. Yakında, tüm dünyaya hükmetme gücü bizim ellerimizde olmalı. Açıkça söylemek gerekirse,

güce susamışlık bize katılmayı kabul eden herkesin temel motivasyonudur: politikacılar, liderler ve işadamları.

Hepsinden önemlisi, hem tüm dünya hem de her bir birey üzerinde tam kontrol sahibi olmayı amaçlayan saygıdeğer İlluminati'den oluşan elitler vardır. Bu plana ulaşmak için o kadar çok araç var ki, bunları size anlatmam çok uzun sürer. Bununla birlikte, size birkaç açıklama sunacağım. Gerisini anlamak ve örgütümüzün kuralları ve ideolojisiyle bütünleşmenizle birlikte bunları hızla öğrenmek sizin elinizde olacaktır.

“İnsanlar üzerinde ancak her şeyi denetlemeyi başardığımızda tam bir etki ve kontrol elde edeceğiz. Bireysel özgürlük ve özerklik, insanın doğduğu andan itibaren denetlenmeye başlandığında, tüm örgütlerimize mensup üyelerin bir araya getirdiği güç ve kuvvetler yavaş yavaş böyle bir totaliterliğe yol açacaktır.

Bundan emin olmak ve sonucun geçerliliğini deneyimlemek için, sadece bir deney olarak Komünizmi icat ettik. Ancak, sürekli aksaklıkların ve insanların ıstırabının, ayrıca her zaman tüm Komünist ülkelerin liderlerine yönelen kişilik kültürünün bazı gerilimler yarattığını ve hatta zaman içinde sorun yaratabilecek bazı bireyler için gerçeğin biraz daha netleşmesini sağlayabileceğini fark ettik. Komünist sistem birkaç on yıl boyunca sadece belirli bir süre için uygundu. Daha sonra verimsizleşti ve hatta çıkarlarımız için tehlikeli hale geldi.

“Bunu anladığımızda, bu deneyimi bitirmeye karar verdik ve siyasi değişiklikler için yeşil ışık yaktık. 'Farklı bir şey' illüzyonu yaratmalıyız ama hiçbir şeyin bir günde değiştirilemeyeceğini zaten biliyorduk. Dolayısıyla, zihniyetleri, hedefleri ve düşünce tarzını değiştirmeyi amaçlayan çok sayıda toplumsal isyan bekliyorduk. Bizler yeni sosyal sistemin ana fikirlerine medya, politikacılar aracılığıyla ve özellikle halk ile hükümet arasındaki ilişkiyi germek amacıyla mali alanda sürekli yeni çatlaklar yaratarak sinsi nüfuz edenleriz.”

"Refah genel bir koşul olmamalı, ama bu nedenle en küçük bir ipucuna sahip olmadan çıkarlarımızı destekleyecek belirli bir yozlaşmış insan tabakası istiyoruz. Aksine, görünüşler onları her zaman harekete geçmenin ve karar vermenin kendilerine bağlı olduğuna ve büyüünün bozulmasına izin vermemek için onlar için desteklememiz gereken güce sahip olduklarına inandırır.

“Şimdi size anlattıklarım Masonlukta çok gizli bilgilerdir. Her üyenin gizemlerimizi bildiğini düşünmemelisiniz. Fikirlerimize ve hedeflerimize erişime sadece adım adım izin verilir; ve açıklanacak bilgiler de önemine göre aşamalar halinde yapılandırılır.

Genel bir kural olarak, her zaman Mason biraderin görevlerini ve değerini açıkça ortaya koyan üç farklı düzeyde hareket ederiz. Kuşbakışı bakıldığında bu düzeyler birbirinden bağımsız, üst üste binmiş tabakalar gibi görünse de, dünya çapındaki planlarımızın ne olduğunun anlaşılmasında hayati önem taşıyan bazı bağlantı halkaları içerirler.

Ama bu bağlantı halkaları sadece liderlerimiz, yaşlı İlluminatilerimiz tarafından bilinir."

"Birinci tabaka, mason localarımıza yeni katılan ve henüz kendilerine ciddi görevler vermemiz için yeterince önemli olmayanları içerir. Onlar bizim 'günlük işçilerimizdir', yani oldukça faydalı olan pek çok önemsiz işi başaranlardır; ancak bir bütün olarak, büyük darbelerimiz için sahneyi hazırlarlar. Bununla farklı askeri çatışmaların, devrimlerin ve ağır silahlarımızdan bazıları olan ve dikkate değer dostlarımızın öngördüğü stratejinin bir parçası olan ulusal geri ödeme acizliğinin ortaya çıkmasını kastediyorum. Ama bu tür geniş kapsamlı eylemler sadece malzeme hazır olduktan sonra ortaya çıkar. Bu da 'gündelik işçilerimizin' bir süre bizim rehberliğimiz altında, gerçek hedefi tam olarak bilmeden hareket etmelerinden sonradır.

Bu sınıfa mensup kişiler özellikle yeni zengin ve oldukça dar görüşlü, unvan, rütbe ve sosyal kabul peşinde koşan kişilerdir. Bir bütün olarak züppedirler, yüksek hayata ait olduklarını ve hatta bu sosyal tabakayı oluşturduklarını düşünerek dengelemeye çalıştıkları bir aşağılık kompleksi taşırlar. Kibir, ikiyüzlülük ve bencillikle dolu olmaları, bir miktar mali güce sahip olmaları ama kraliyet yaşamının özlemini gizlice çekmeyecek kadar varlıklı olmamaları beklenir.

"Öyle olsa bile, bazı siyasi liderlerimizin onlar olması kesinlikle gereklidir çünkü hem hükümet düzeyinde hem de daha düşük yerel düzeyde kaldıraçları ve etkiyi kontrol etmemiz gerekir çünkü entrikanın merkeze doğru yol almaya başladığı yer burasıdır. İşte bu nedenle profesörleri, avukatları, doktorları, müfettişleri, belediye başkanlarını ve bölgedeki bazı iş adamlarını bu kademeye çekmeye çalışıyoruz.

"Tüm bu insanlar için bazı 'vanalar' ya da onları cezbedecek motivasyonlar yarattık ve sonra onları kendi yararımıza kullandık. Rotary ya da Lion's gibi seçilmiş bazı kulüpler var ki, bu kulüpler onlara ülkedeki yüksek hayata ait oldukları ve dolayısıyla topluma liderlik ettikleri yanılsamasını veriyor. Aslında bu kulüpler onların gözünde sadece bir tozdan, olası saldırılara karşı bir kalkandan ibarettir, çünkü buraya üye olan insanlar sözde yüksek yaşamın üyeleri olarak elde ettikleri ayrıcalıkları korumak için yılmadan mücadele edeceklerdir.

"Sadece iyi insanların girebildiği bilinen, toplumun kaymak tabakasını temsil eden ve farklı devlet yapılarında güç ve nüfuz sahibi olan elitist toplumun ciddi ve seçilmiş bir ön yüzü onları cezbediyor ve harekete geçiriyor. Bu, lüks, üst düzey ilişkiler ve mali destek sağlayarak sürdürdüğümüz son derece çekici bir imajdır. Ama tekrar vurguluyorum: tüm bunlar yükümlülükler yaratıyor.

"Bizim asıl ilgi alanımız sosyal katmanlar arasında büyük farklılıklar yaratmak. Bu, arada hiçbir aracı ve destekleyici katman olmadan oldukça zengin ya da çok fakir insanlar anlamına gelir. İnsanları sürekli bir saldırıyla karşı karşıya olduklarına inandıran ve her geçen gün hayatlarını kazanmak ya da mal varlıklarını daha da arttırmak için durmaksızın mücadele etmelerine neden olan genel bir toplumsal durumu bu şekilde sürdürüyoruz. Bu gerilim ve endişe korku unsurunu besleyecektir.

Korku var olduğu sürece huzura, teselliye, rahatlamaya ya da maneviyata yer yoktur. İşte bu yüzden gücümüze ve kontrolümüze zarar verecek her türlü iyilik, uyum ve gerçek dini inanç yolunu engellemek istiyoruz.”

“Ne demek istiyorsunuz?” Cezar sinirli bir ses tonuyla sordu. “Hiç dininiz olmadığını ve tam tersine onu baltalamak istediğinizi mi?”

“Din mi? Bugünlerde dünyada neler olup bittiğini dikkatle düşünün. Irkçı nefreti, tek ama özel bir Tanrı adına fanatikleşen sapkın mezhepleri düşünün. Uluslar arasındaki sonu gelmeyen çatışmalar çoğunlukla dini farklılıklara dayanmaktadır. Hıristiyan kilisesinin yozlaşmışlığını ve korkaklığını, Ortodoks kibrini ve Katolik manipülasyonunu düşünün! Aslında bunları perde arkasından yöneten yine biziz, özellikle de bazı insanların gücü altında bazı kilit noktalarda doğru zamanda uygulanan sapkın entrikalar ve fikirlerle. Bunun karşılığında insanlara, onlara gerçekten iyi bakabilecek Evrensel Mimar'ın krallığını veriyoruz. Siz ona Karanlıklar Prensi diyorsunuz. Bunun hiçbir önemi yok!

“Her şeyden önce, yaptığınız her şeyde kendi çıkarlarınızı ısrarla takip etmelisiniz. Bu bazen oldukça ciddi çabalar ve taahhütler gerektirecektir. Örneğin bu, dininizi inkâr etmeyi ve hatta ruhunuzu vermeyi bile içerebilir; ama gücü, zenginliği ve toplumun üst kademelerindeki olağanüstü etkiyi tadacaksınız.”

Cezar, başlangıçtaki planına uygun olarak ince ve ironik bir tavırla, “Bu ilginç,” dedi. “Eskiden bazı farklı kavramlara sahiptim; ancak burada söyledikleriniz oldukça çekici görünüyor.”

“Bu gerçeklerin herkes tarafından bilindiğini sanmayın,” dedi saygıdeğer Massini coşkuyla. “Öyle değil. Size üç temel düzeyden ve bunların masonik örgütlenmemizdeki önem derecelerinden söz etmiştim.

“Şimdi anlıyorsunuz ki 'günlük işçilerin' ilk kademesinin Masonluğun gizli yönlerini, özellikle de dünya çapındaki planlarımızı ilgilendiren bu tür bilgilere erişimi yoktur. Ancak ikinci dereceden üyeler, uluslararası düzenlemelerimizin bazılarıyla tanışabilirler, böylece siyasi ve hükümet anlaşmalarında daha derine inmeleri gerektiğinde, güçlü localarımız tarafından çok daha fazla desteklenirler. Özellikle de onlar için 33. dereceye kadar belirli bir basamak veya rütbe hiyerarşisi oluşturduk.

“İnsanların unvanlarına, görevlerine ve tanınmışlıklarına nasıl bağlı kalabildiklerini fark etmek önemlidir; ve biz bunu örgütümüz içinde son derece önemsiyoruz. 33. dereceden bir Mason, genel yapımızda temel bir figürü temsil edebilir. Zaman içinde bunun Masonik piramidin zirvesi olduğu fikrini yaymaya çalıştık. Yine de size özellikle belirtmek isterim ki, ikinci derece Masonik dünya elitlerinin sadece başlangıcıdır. Bu durum dikkatle gizlenmektedir. Yine de zaman içinde bazı söylentiler ortaya çıkmıştır. Ancak şunu bilmelisiniz ki piramidin zirvesinde biz varız ve mahkemede bize dava açılmaz. Neredeyse hepsini bizim yaratmış olmamız gibi basit bir nedenden ötürü bizim üzerimizde başka bir devlet yapısı yoktur.”

Cezar düşünceli bir ifadeyle, “Bu, en üst düzeyde güce sahip olduğunuz anlamına geliyor,” diye araya girdi. “Dünya Mason eliti olarak bahsettiğiniz üçüncü dereceden Masonların böyle bir güce bilinmeden sahip olması nasıl mümkün olabilir?”

“Sizin düşündüğünüz şekilde tanınmaya ihtiyacımız yok. Toplumda, özellikle miras kalan asalet unvanlarıyla ya da işlerini yürüten büyük bankacılar olarak görünebiliriz. Yine bize ait olan bazı vakıflar aracılığıyla sözde hayır işlerine her zaman yakın durmaya özen gösteririz. Aslında bu vakıflar, yasallık rengi ve hayırseverlik amaçları altında büyük miktarlarda para aktarmamızı sağlıyor. Aslında tüm para piyasalarını kontrol ettiğimiz için dünya finans tekeli elimizde tutanlar bizleriz. Dünya kontrol projesi titizlikle hazırlandı.”

“Dünya finansını kontrol etmeyi nasıl başardınız?” Cezar sordu. “Hiç kimse dolaşımdaki tüm paraya erişemez!”

"Çoğunlukla bu parayı kontrol ediyoruz ama asıl etkimiz, ekonomiyi ve dolayısıyla sosyal alanı istediğimiz şekilde ele almak için esasen tüm hükümetleri zorladığımız devasa borçlardan oluşuyor. Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu (IMF) gibi dünyadaki iki yüksek finansal yapıyı kurmamızın ana hedefi temelde budur. Ama en büyük başarımızı sağlayan en güçlü darbe, ABD'yi borçlandırarak tamamen bizim düzenlediğimiz finansal politikaların altına girmelerini sağlamak oldu.

“Dediğim gibi, bu tür siyasetin özü, borçların faizi ve ardından gelen borçlar ve bizim lehimize sonuçlanacak her türlü yükümlülük veya tavizdir. Ekonomi dünyasını bu şekilde kontrol ediyoruz ve istediğimiz yere yönlendiriyoruz. Gerçek bir istikrarsızlık yaratabilir ya da özel bir çıkarımız olduğunda ödemeleri engelleyebiliriz.

“İflas halindeki ülkeler bizim en iyi yaptığımız şeydir çünkü bu şekilde dolaylı olarak bütün bir halkı yönetebiliriz. Açıkçası bu stratejileri, yine bize ait olan uluslararası medya aracılığıyla yanlış bilgilendirme yaparak önceden belirliyor ve birbirine bağlıyoruz. Bu sistem zaman içinde son derece verimli olduğunu kanıtladı ve biz de onu düzgün bir şekilde yönetiyoruz. Eğer buna karşı çıkan biri olursa, sayısız ilişkilerimiz, yolsuzluk ve finansal sistem üzerindeki kontrolümüz sayesinde onu siyasi ya da sosyal bir kişilik olarak ortadan kaldırmak normalde sorun olmayacaktır.

“ABD gibi bazı özel durumlar vardır ki, bizim sağladıklarımız dışında hiçbir hataya ya da dış eyleme izin veremeyiz. Bu nedenle ABD'nin her başkanı bizim seçimimizdir ve masonik hedeflerimizin sonucudur. Kesinlikle Mason Localarımızın seçkin bir üyesi olmalıdır. Çoğu zaman ikinci dereceye aittirler. Sergilediğimiz siyasi ve finansal manevraları mükemmel bir şekilde gizlemek için, son iki yüz yılda kalabalıklara uygulamayı başardığımız en muhteşem ve aynı zamanda komik fikri talep ettik. Bu belki de bize büyük avantaj sağlayan ve bugünlerde hala oldukça etkili olabilen en değerli eklentilerimizden biridir. Belki şaşıracaksınız ama kulağa çok tanıdık geliyor: demokrasi!

“Kavramın kendisi bir pirinç değerinde değil; yine de planlarımızın dışlisinin en önemli parçası ve oldukça popüler. Bunun temel nedeni, insanlara kibir aşılması ve onları iktidar için can atar hale getirmesidir. Aslında, manipülasyon için harika bir çerçeve oluşturan bir tür nefret, kavga ve ayartma yaratır. Gizli siyasi oyunlar ve yüksek mali ve güç çıkarları görünüşe göre seçmenlerin elindedir. Daha sonra tüm avantajlardan yararlanabilmek için küçük tavizler vermek zorundasınız. Demokrasi aracılığıyla elde ettiğimiz avantaj aslında nedir? Genellikle bir ülkenin farklı toplumsal katmanları arasında ayrışmaya ve dünya halkları arasında düpedüz çatışmalara yol açar. Gerçek planlarımızı ve eylemlerimizi herkesin sessiz anlaşması altında gizlemek için öne sürdüğümüz fikir, her bireyin özgür seçimi yanılısamasıyla ilgilidir. Ama bu kadar stresli ve sapkın on milyonlarca farklı insanla uğraştığımızda, onların sözde 'özgür seçimleri' farklı yöntemlerle kolayca yönlendirilebilir. Kargaşa vahşileşmelidir, ama ana yönü belirli alanları koruyacak ve diğerlerini yok edecek şekilde etkilenebilir.

“Kaos ve bölünmeye ulaşmanın en kolay ve en güvenli yolunu bulduk. Görüyorsunuz, son derece hayırsever görünüşümüze ve demokrasiyi cilaladığımız ahlaki değerlere rağmen, bu aslında başladığımız ve zaman içinde geliştirdiğimiz özü gizliyor: kardeşler arasındaki nefret, basit ve geçici bir güç için körü körüne mücadele ve birlik eksikliği.

“İnsanların olumlu ve faydalı fikirler ya da kavramlar altında bir araya gelmesi oldukça tehlikelidir, çünkü kitlelerin eylemlerinde gerçekten güçlü olmalarının tek yolu budur. Devletin, her biri kendine özgü çıkarlara, kültüre ve dini inançlara sahip farklı azınlıklara bölünmesini sıklıkla takip etmemizin nedeni temelde budur. Nihai hedefimiz, kültürel ve dini geleneklerin farklı ülkelerde bireyselleşme gücünden yoksun olacakları noktaya kadar ortadan kalkmasını sağlamaktır. O zaman, açıkça Masonik dünya elitimiz tarafından yönetilecek olan benzersiz bir hükümet biçiminde kolayca kontrol edilebilir ve asimile edilebilirler.

“Karşılaştığımız ve aşmak zorunda olduğumuz en büyük engellerden biri, insanların çeşitli gelenekleri ve onlara yakın kalma ihtiyaçlarıdır. Otomatik olarak tepki veren bir 'hayvan sürüsü' toplamaya çalışıyoruz. Onlara uygun zamanda saman ve su verirsiniz ve onlar da koşulsuz bağlılıklarını sunarlar. Bunu başarmak için, daha önce de söylediğim gibi, eski gelenekler zayıflamalı; gerçek halk değerleri ve sembolleri eşitlenmeli ve hatta yok sayılmalıdır. Yeni neslin ruhu saptırılmalı ve duyuları yanlış fikirlerle, yalanlarla ve her türlü cazip ahlaksızlıkla zehirlenmelidir. Biz bunu büyük ölçüde başardık. Amerika için bu oldukça kolay oldu çünkü esasında hiçbir geleneğe sahip değiller. Şu anda dünya üzerinde planlarımızın mükemmel bir şekilde uygulandığı yer burası: tam kontrol ve mali baskı ile sosyal-ekonomik sisteme tam teslimiyet. Tüm bunlar olağanüstü teknolojilerin büyümesi ve birinci dünya gücünün saçma ve kibirli fikriyle sarmalanmıştır.

“İnsanlar sahte bir gücün bile inancına ihtiyaç duyarlar. Bilinçsizce canlı bir izlenim ve içsel güvenlik verecek bir şeye ihtiyaç duyarlar. Amerikalıların zihnindeki bu güç fikrini koruyoruz çünkü bu, onlara böylesine rahat bir üstünlük fikri sunan sisteme karşı isyan etmelerini engelliyor. Ayrıca buradan elde edeceğimiz kibir ve sığılıktan da

büyük ölçüde faydalanabiliriz. Daha az temkinli oldukları ve kolayca manipüle edilebildikleri için, Amerikalılar Dünya üzerindeki mutlak gücü ele geçirme planımızda en üst düzey saldırıyı temsil edebilirler.”

Cezar daha fazla ayrıntı istedi. “Bu sadece bir blöf olduğuna göre, demokrasi üzerinde neden bu kadar duruluyor?” diye sordu.

“Demokrasi, görünüşe göre faydalı bir şey. Aslında en büyük suiistimalleri ve çatışmaları mümkün kılar,” diye yanıtladı Sinyor Massini. “Demokrasi adına insanların öldüğünü bilmiyor musun? Mevcut uygarlığın tüm yasaları ve prensipleri demokrasi yasalarına göre yapılandırılmıştır, öyle değil mi? Peki, bu kutbun, yani demokrasinin ortaya çıkışı, karşıt fikrin ve demokrasiye karşı mücadelenin olasılığını da belirledi. Çatışmayı bu şekilde elde ettik. Çatışma bütün dünyanın yönetilmesini mümkün kılacak sağlam bir zemindir.

“Burada size masonik düzenlemelerimizin temel bir kuralını hatırlatmama izin verin: siyasette ve ekonomide akıllı taktiklerle her iki tarafa da gizli destek verin ve peşinde olduğunuz başarıya ulaşmak için her savaşıya bir omuz verin.

“Demokrasi” terimi ve yanlış kavramı, birçok hükümet için istedikleri gibi hareket edebilmek ve böylece kendi çıkarlarını korumak için bir kalkan haline geldi. Ülkelerin çoğu büyük borçlar altına girdi, savaşa girmedikleri halde askeri harcamalarını karşılamaya çalışıyorlar. Onlara kredi veriyoruz ama hükümetlerden bu kredileri birçok varlıkla garanti altına almalarını istiyoruz: madenler, ormanlar, demiryolları ya da oldukça önemli olan çeşitli sanayi alanları. Bu bizim için bir ülkenin zenginliğini yavaş yavaş ele geçirmenin ve o ülkedeki insanları kontrol etmenin ana yoludur.”

Cezar, saygıdeğer Massini'ye yanıt verirken dikkatli davranarak, “Ben hala demokrasinin iyi bir fikir olduğuna inanıyorum, ama uygulanma şekli sapkın görünüyor,” dedi.

“Bu gerçekten de doğru. Bir kavram olarak ele alındığında, demokrasi sadece medeniyet evrenin ve yaşamın gizemlerini anlama ve uygulama konusunda yüksek bir seviyeye ulaştığında değerlidir. Ama bu aşamalarda bile, sadece bazı topluluklarda ya da bütün bir ülkede önemli kararları almakla görevlendirilen bazı sınırlı birey grupları tarafından kullanılmalıdır. Demokrasi esasen heterojen yapılarıdaki geniş halk kitleleri için doğru bir şekilde var olamaz. Sadece faydalı yönlendirmelerin yapıldığı ve insanların genellikle aynı sesle düşünüp hareket ettiği, yüksek bilinç düzeyine sahip toplumlar için geçerli bir kavram olduğunu biliyoruz. Ama modern uygarlık için durum hiç de böyle değil.”

“Peki ya kilise?” Cezar araya girdi. “Bu konuda hiç etkisi yok mu? Kitlelerin kiliseye ciddi şekilde güvendiğini ve onu takip ettiğini biliyorum.”

Sinyor Massini sinirliliğini gizlemeyi başaramadı.

“Hıristiyan kilisesi sahip olduğumuz en tehlikeli düşmanlardan biri. Etkisi henüz oldukça büyük ama biz bunu mümkün olduğunca azaltmaya çalışıyoruz. Bunu yaparken de özellikle fikirlerimizle dengesizleştirmeye çalıştığımız genç nesli hedef alıyoruz. Biz esas olarak modern uygarlığın yanlış anladığı ve yanlış kullandığı bilinen özgürlük ve demokrasi fikirlerini insanlara vermeye çalıştık. Herkes özgürlük ve demokrasiyi destekliyor ve bunun hakkında konuşuyor, ama dünyada her zamankinden daha yaygın olan savaşları, çatışmaları, gerginlikleri ve yanlış anlamaları neredeyse hiç düşünmüyorlar. Ve bunu asla dünya çapında ifade edilen iyi niyet, hayırseverlik ve barış ışığında değerlendirmiyorlar. Bu şekilde yöneticilerin ikiyüzlülüğüne en yüksek rütbeyi verdik ve bundan tam anlamıyla faydalanıyoruz.

“Demokrasinin ve ifade özgürlüğünün yapısını çok iyi anladığını düşünen insanların çoğunun sağduyu eksikliğine, kibrine ve kendini beğenmişliğine de güvendik. Böyle bir çerçeve verildiğinde, ortalama insanlar kendilerini büyük görürler ve bu duyguyu oldukça gülünç bir boyutta geliştirirler. İnsanlar gündelik kaygıları altındaki küçük varoluşlarında, siyasi liderlerin kendilerine ve onların görüşlerine güvendiklerini bile hayal ederler. Dolayısıyla politikacılar insanlara kendi görüşlerinin yetkin bir görüş olduğu izlenimini verirler. Aslında onlar sadece, siyasette genellikle vaatler ve hayali platformlar altında gizlenen, kendi ihtiyaçlarına değil liderlerin çıkarlarına yönlendirilmesi gereken seçmenler üzerinde güçlü bir etki yaratma peşindedirler. İşte tam da baskı altına almak istediklerimiz tarafından bu şekilde korunuyoruz.

“Genel arka plana karşı herhangi bir direnişçi pozisyon ortaya çıkarsa, temsilci hemen ortadan kaldırılmalıdır. Genellikle medya aracılığıyla kötüleme yoluna gidiyoruz. Hicivle devam ederiz, bu da insanların o kişinin davranışları ve açıklamalarıyla ilgili şüphelerini ve güvensizliklerini uyandırmamıza yardımcı olur. Nihayetinde, hiç kimse böyle bir kişiye itibar etmeyecektir. Çoğu zaman şantajla süslenen eşmerkezli ve ısrarlı saldırılar sergilediğimiz için, söz konusu kişi kısa süre içinde yazmaya ya da söylemeye cüret ettiği şeylerden dolayı kendini çaresiz ve suçlanmış hissedecektir. Tehdit edilecek, iş şantajına maruz kalacak ve toplumda ayrımcılığa uğrayacaktır, böylece sonunda pes edecektir. Başlangıçta gösterdiği cesarete geri dönecektir çünkü artık avantajlarını geri almak istemektedir. Hatta bazen ortağımız bile olabilir.

“Toplumda yarattığımız ana dram budur: insanların çoğu zayıf ve korkaktır. Saldırılarına ve stratejilerimize direnecek çok az kişi var. Ancak, bu tür insanlar eylemlerimizi engelliyor ve daha da kötüsü, halkın takdirini ve yardımını kazanıyorlar. Bu da ortak hedeflerde birlik ve güç anlamına geliyor ki tam da bizim engellemeye çalıştığımız şey bu. Daha da kötüsü, bu kişi ve gruplardan bazılarının eylemlerimize karşı koymak için uyguladıkları çok iyi bilinen ezoterik teknikleri gözlemlemeleridir.

“Büyüklerimizin, İlluminati'nin de fiziksel dünyada belirli etkileri belirlemek için gizli ikna ve etkileme tekniklerinden yararlandığı doğrudur.

Yine de bazen planlarımızı gerçekleştirirken karşıt güçler tarafından utandırılıyor ve hatta engelleniyoruz. İşte bu nedenle sizin gibi olağanüstü güçlere erişmiş kişileri

kendimize çekmeye kesinlikle ihtiyacımız var. Biz bunun yerine çok şey sunmaya hazırız. Hayatınızı gerçek anlamda yaşayabilmeniz tek yolu budur.”

Cezar net bir cevap vermekten kaçınmaya çalışarak, “Masonik organizasyona karşı yapılan saldırılardan bahsetmişken, bunlar onun planlarını ve niyetlerini gün ışığına çıkarmıyor mu?” dedi.

“Planlarımıza şiddetle karşı çıkan bazı insanlar bizim hakkımızdaki gerçeği biliyor. Bu gibi durumlarda sıradan yok etme teknikleri o kadar da etkili olmadığından, bir hile düzenliyoruz. Bazı saygıdeğer üyelerimizi, özellikle de ikinci dereceden olanları seçiyor ve kontrollü medyamız aracılığıyla örgütümüzle ilgili bazı hususları izleyicilere sunmalarını sağlıyoruz. Yapımız ve faaliyetlerimizle ilgili bazı gerçek ve rahatsız edici olmayan yönlerin tasvir edildiği röportajlar yapıyor, kitaplar ya da makaleler yazıyorlar. Orantı konusunda izlediğimiz prensip dörtte bir gerçek ve dörtte üç sahte şeklindedir. İzleyicilere verilen büyük miktarda veri, zaten inkar edemeyeceğimiz bazı gerçek bilgiler içeriyor, ama bunlar örgütümüzün üyeleri tarafından ifşa ediliyor. Özgürce sunduğumuz bir bilgiyi gizlediğimizden kim nasıl şüphelenebilir ki? Açıkçası, bu gerçek şeyler yalanlarla sarılıp süsleniyor ki insanlar bundan pek bir şey anlamasın ve bu nedenle konuyu araştırmayı bıraksın.

”Bundan faydalanacak olan *biziz*, çünkü düşmanlarımız daha önce belirttiğimiz gerçeği artık saptırılmış bir biçimde sunamazlar. Faaliyetlerimizin diğer alanlarıyla ilgilenmeye çalışsalar bile, masum mazlum kurbanlar gibi davranacağız ve bazı olgun, etkili kişilerin desteğinden de yararlanacağız.

“Şu anda bu stratejiyi ele almaya başladık çünkü yıllardır bilinçli olarak seçtiğimiz gölgeden çıkmanın tam zamanı. Daha keskin çatışmalar nedeniyle, gölgede çok fazla kalmak artık avantajdan çok sorun yaratacaktır. İşte bu nedenle, son yirmi yıl içinde, birçok yalanla birlikte bazı gerçekleri de dile getirerek sahneye çıkmaya başladık. Bir yalanı tekrarlayanın uzun vadede ondan bir gerçek çıkaracağını ve bunun da insanların uyanıklığını kaybetmesine neden olacağını çok iyi biliyorduk. Bununla birlikte, kamuoyunun tepkisi de beklenmedik hale geldiği için mücadele şimdi daha da yakınlaşıyor. İnsanlara yardım ettiğimiz ve onları ihtiyaç ve acılarında desteklediğimiz izlenimini vermeliyiz.

“Özellikle politikacılarımız tarafından sürdürülen ana yönlendirmelerimiz, esas olarak dünya ekonomik durgunluğunun ürettiği ve örgütümüz tarafından yönetilen insanların mevcut sorunlarına büyük bir ilgi gösteriyormuş gibi davranmaktadır. Bu nedenle, size az önce bahsettiğim 'gündelikçilerimizi' kullanarak ve onların yardımcılarını kullanarak, bu konulara derin ilgi duyduğumuz ve bunları iyileştirmek için çaba gösterdiğimiz fikrini vermeye çalışıyoruz. Aslında tüm bu 'sahne şovu' sadece kitlelerin takdirini kazanmak içindir ki doğru zamanda ve mükemmel konjonktürde tüm dünyada siyasi ve ekonomik liderliği ele geçirelim ve tam ve eksiksiz düzenimiz altında eşsiz bir dünya hükümeti kuralım. Bu nedenle insanların güvenini mümkün olduğunca kazanmalı ve böylece gerçeklerin doğal bir şekilde sıralandığı izlenimini vermeliyiz - yani yaklaşan korkunç dünya krizini ve böylece kendimizi insanlığın kurtarıcıları olarak diyeceğiz, çünkü bunu yapacak mali kaynaklara sahibiz.

“ Esasen görev o kadar da zor değil çünkü kitlelerin uyanıklığı bir süredir başarıyla uyguladığımız diğer stratejilerle zaten zayıflatılmış durumda: günlük iş rutini, insanların bilinçaltına tepkisizlik ve ayrımcılıkla pasif bir tutum aşılama üzere yapılandırılmış TV programları, kimyasal gıdalar, ilaçlar ve her türlü hastalık.”

Sinyor Massini bunları söylerken birdenbire bileğindeki elmaslarla süslü zarif saate baktı. Akşam çoktan çökmüştü ve hava serindi.

“Sanırım durma vaktimiz geldi,” dedi saygıdeğer adam. ” Sizin olağanüstü benimseyiciliğinize güveniyoruz ve ben şahsen faaliyetlerimizin temel yönleri konusunda size kendimi oldukça açık bir şekilde ifade ettiğimi düşünüyorum. Bu gece Amsterdam'a gideceğim çünkü orada bazı sorunlarla ilgilenmem gerekiyor. Saygıdeğer dostlarıma bıraktığınız izlenimi de anlatacağım.”

Sinyor Massini birkaç dakika boyunca Cezar'a istekli bir tavırla baktı.

“Randevumuzun sonucunu olumlu olarak değerlendiriyorum ve sizden bu konuda uygun bir destek bekliyorum. Olası bir anlayış engellemesini önlemek için Masonik örgütümüz hakkındaki gerçeklerin çoğunu bilmeniz gerekiyor. Yakında sizi ziyarete geleceğim ve bu önemli bir an olacak. Bunun sizin için zor bir sınav olacağını söyleyebilirim. O zamana kadar sizi örgütümüze dahil etmek için her şeyi yoluna koyacağız.”

Saygıdeğer Massini çoktan ayağa kalkmış, bastonuna yaslanmıştı. Cezar onu helikoptere kadar uğurladı. Belli ki stratejisi meyvelerini veriyordu çünkü Cezar'ı ikna etmekte hiç zorlanmadı ve herhangi bir yükümlülük altına da girmedi. Gerçek şu ki, Sinyor Massini konuyu ele alırken o kadar kendini toparlamış ve açıklama yapmaya o kadar hevesliydi ki, Cezar'ın kabulüne kesin gözüyle bakılıyordu. Saygıdeğer şahıs inanılmaz bir süptil güce sahipti. Olağanüstü psişik dengesi ve zihin enerjisini mükemmel bir şekilde kontrol etmesi olmasaydı, Cezar Mason'un bir şeyin üstesinden gelmek istediğinde gösterebileceği inanılmaz aktif etkiyle yüzleşmeyi başaramazdı.

Cezar, böyle durumlarda saygıdeğer Mason'un psişik frekansının o kadar güçlü ve baskın olduğunu söyledi ki, zihninin üstün seviyelerini kontrol edemeyen sıradan bir insan üzerinde şüphesiz ciddi bir hipnotik etki yaratırdı. Kendisi de aurasında bu enerji örtüsünün son derece olumsuz olan sert etkisini algılamıştı ama aynı anda bunu zihninin üst seviyelerindeki üstün bir enerji formunda yukarı kaldırmıştı. İstikrarlı iradesi mükemmel bir kontrol sağlamış ve Sinyor Massini ile yüzleşirken tamamen farkında olmasına yardımcı olmuştu. Belki okuyucu onların karşılaşması hakkında küçük bir anlayışa sahip olabilir.

Artık tüm arka planı bildiğime göre, Cezar için bile tartışmanın gerçek nedenini ve arkasındaki kurnazlığı öğrenmenin gerçek bir sürpriz olduğunu söyleyebilirim. Ancak, devletin son derece önemli kararlar alması gereken dramatik ve gergin koşullarda “bıçak sırtında” sürünme konusundaki olağanüstü yeteneği sayesinde, ileride yaşanacak olaylar Cezar'a avantaj sağlayacaktı.

Bölüm 4 - İkinci Yüzleşme: Önemli Bilgiler

Cezar'la son görüşmemden birkaç ay sonra, o bana saygıdeğer Massini'den öğrendiği şaşırtıcı gerçekleri açıkladığında, onunla görüşmek için benimle tekrar temasa geçildi. Haziran 2003'ün başıydı ve masonik dünya hakkında zaten bildiklerimi daha derinlemesine anlamam için son derece önemli bir an olduğunu kanıtladı.

Cezar'ın açıklamaları Massini ile yaptığım ilk görüşmeden beri kafamı karıştıran konulara açıklık getirdi. Genel bilgi ve anlayışın ötesine geçen belirli mekanizmalar ve ince yasalar ve ayrıca Masonik manipülasyonlar ile çoğu insanın içinde yaşadığı illüzyon arasındaki bağlantılar hakkında kesin bir genel görüş elde etmek için bu bilgilere ihtiyacım vardı.

Bu toplantının bir başka temel yönü de Sinyor Massini'nin Cezar'a açıkladığı çok gizli bilgiler ve gizli bilgilerin açıklanmasından kısa bir süre sonra Bucegi'de gerçekleşmek üzere olan inanılmaz keşfin başlangıç noktasıydı. Olaylar hızla gelişmeye başladı ve ben de kendini açığa vuran ve “zamanın ötesine” uzanan gizemlerin şaşkın izleyicisi olmak zorunda kaldım.

Son görüşmelerinden birkaç ay sonra Sinyor Massini sözünü tuttu ve Cezar'ı tekrar görüşmeye davet etti, ancak bu seferki buluşma Bucegi'de lüks bir villada gerçekleşti. Bükreş. Burası dünyanın en güçlü ülkelerinden birinin en üst düzeydeki diplomatik merkeziydi. Davet ve tüm hazırlıklar Sinyor Massini tarafından devletin en üst düzey diplomatik bağlantıları aracılığıyla neredeyse ilk kez yapılmıştı. Bu seferki fark, Cezar'a daveti bildirenin General Obadea değil, Devlet Bakanlarından birinin emirlerini uygulayan devlet sekreterlerinden biri olmasıydı.

Bu görüşme bir öncekinden çok daha kısaydı ve esas olarak Sinyor Massini'nin Cezar'a yaptığı nispeten tuhaf bir tekliften oluşuyordu. Bu gizli bilgilerden ortaya çıkacak keşiflere bazı Masonların erişimini sağlama sözü karşılığında ona son derece gizli bazı bilgiler teklif etti. Yavaş yavaş Massini'nin gizli niyetleri ortaya çıktı.

Cezar, Sinyor Massini'yle ilk buluşmasının nedeninin, onu şimdi kendisine sunulan teklifi kabul etmeye hazırlamak olduğunu anladı. Bu bağlamda, Massini'nin tüm cazip vaatlerinin rüzgârdaki tozdan başka bir şey olmadığı ve tek amacının Romanya'da büyük bir devlet sırrı olarak kanıtlanabilecek şey üzerinde Masonik kontrolü mümkün kılmak için onun güvenini kazanmak olduğu oldukça muhtemeldi. Yaşanacak olaylar Cezar'ın şüphelerinin doğruluğunu kanıtlayacaktı.

Sinyor Massini ile ikinci görüşme Mayıs 2003'te Cezar'a saygıdeğer Mason tarafından gizli bilgilerin aktarılmasıyla gerçekleşti. Sıfır Departmanındaki rütbesi ve bu departmanın söz konusu "özel" durumlara müdahale etmeye hazır ve yetkili tek departman olması nedeniyle Cezar, Sinyor Massini'nin kendisine ihtiyaç duymasının ana nedenini hemen anladı. Kendisinin de belirttiği gibi, Masonların küresel düzeydeki en üst düzey temsilcileri gezegendeki herhangi bir hükümet üzerinde büyük bir karar verme gücüne sahipti, ancak etkileri yine de belirli sınırların ötesine geçemezdi.

Örneğin, ülkeler ve insanlar arasında savaşlar “uydurabilir” ve başlatabilirlerdi, ama bir ülkenin iç yapısını veya güvenlik ve savunma mekanizmalarının işleyişini ilgilendiren bazı kararlara müdahale edemezlerdi. Başka bir deyişle, şu ya da bu kıtada genel bir çatışma hali olmasını rahatlıkla sağlayabilirlerdi, ama etnik kavgalar ya da yeni topraklar fethetmek gibi önemli bir neden olmadıkça belli bir ülkede askeri bir harekâta zorlayamazlardı.

Massini'nin Cezar'a söylediği son derece önemli bilgi tamamen başka bir kategoriye giriyordu. Bu bilgi Bucegi'de belli bir yere işaret ediyordu ama eksikti. Cezar'ın saygıdeğer kişiden öğrendiğine göre, en son teknolojiyle bile tespit edilemeyen bir şey vardı ve bu konudaki en büyük soru işaretiydi. Cezar, Massini'nin kendisine sakladığı bazı bilgilere daha sahip olduğunu fark etti. Nedenini bilmesede bu bilginin mason liderler için hayati önem taşıdığını anlamıştı, çünkü bu bilgiye ulaşmak için tüm güçlerini ve nüfuzlarını kullanmışlardı.

Hangi nedenle olursa olsun Romanya'da yabancı bir askeri harekâtı düşünemedikleri çok açıktı. Transilvanya'daki bölgesel çatışmayı kullanmış olsalardı bile, bu uzun zaman alırdı ve savaş, yıkım ve hepsinden önemlisi büyük bir Avrupa diplomatik skandalı anlamına gelirdi. Masonların bunun olmasını istemedikleri açıktır. Buradan çıkan sonuç, güçlü bir müdahaleyi engellemek ve daha da önemlisi bazı kişilerin bu bilgiyi öğrenmesini engellemek istedikleriydi.

Bu durum, diğer hususların yanı sıra, Sinyor Massini'nin aralarındaki iki görüşmenin “çok gizli” olması konusundaki ısrarını ve Bilderberg liderinin bu konuda sadece Cezar ile temasa geçme kararını da açıklamaktadır. Bunun arkasındaki mantık basitti: çok yüksek ve güçlü bir karar alma ve müdahale pozisyonunda doğru kişiyi bulmak gerekiyordu. Bu kişinin büyük vaatlerle ayartılması, bu şekilde güven kazanması ve sonunda Masonlarla işbirliğini kabul ederek güçlerini ve kontrollerini bu düzeyde kullanmalarına izin vermesi gerekiyordu.

Cezar'ın bu plan için ideal bir seçim olduğu düşünülüyordu, ama Cezar'a düşünmesi için fazla zaman tanımamak ve onun öngörülemeyen tepkiler vermesini engellemek için işbirliği eyleminin hızla gerçekleştirilmesi gerekiyordu. Büyük olasılıkla, bu görevin küresel Masonlar için hayati önem taşıdığı düşünülüyordu ve başarılı olması kesinlikle gerekliydi. Bilderberg grubunun üst düzey bir temsilcisini, işbirliği psikolojisi konusunda bir uzmanı ve aynı zamanda uzun mesafeli etki gücüne sahip birini göndermelerinin nedeni de buydu.

Cezar'ın sahip olduğu bilgilerden, Masonların mümkün olan en kısa sürede Bucegi'deki gizli bir yerin kontrolünü ele geçirmeye çalıştıklarını, herhangi bir popülerlik forumunu dışladıklarını ve hatta bu yerin varlığını Bükreş'teki güçlerden yavaş yavaş gizlemeye çalıştıklarını anladı.

Bu tür durumlar bıçak sırtındaydı. Devlet sırları söz konusu olduğunda, herhangi bir bilgi sızıntısı tüm eylemi tehlikeye atabilirdi çünkü Masonlar tarafından tamamen kontrol edilmeyen rakip siyasi gruplar vardı. Bu nedenle bu operasyon özellikle hassas

olacaktı. Etki, sağduyu ve faaliyetin kontrolünü ustalıklarla bir araya getirmeleri gerekiyordu. Bu durum Mason üstatları için bile son derece zordu. Bunun nedeni özellikle Bucegi'de yürütülen araştırmalara ve bu eylemlerin koordinasyonuna erişimlerinin sınırlı olmasıydı. Cezar'ın konuşmamızın başlarında bana tanımladığı genel durum buydu.

Geçtiğimiz aylarda, Cezar ve Sinyor Massini arasındaki ilk buluşmadan çıkan çok sayıda yön ve sonuç üzerinde düşündüm. Üzerime çöken dehşet, o zaman öğrendiğim unsurların tüm nüanslarını anlama konusundaki yetersizliğimi bir şekilde açıklıyordu. Cezar'la bir başka buluşmayı beklerken ve daha fazla bilgi alabileceğim başka kimse yokken, kendimi sadece kendi başıma bazı araştırmalar yapmaya ve temel sorunları ortaya çıkaran bazı genel referans noktalarını zihinsel olarak düzenlemeye verdim.

Cezar'la bir sonraki görüşmem anlamlarla ve değerli açıklamalarla dolu bir görüşme olacaktı ve Sinyor Massini'nin sırrının açığa çıkmasıyla zirveye ulaşacaktı. Sıfır Departmanının teknik yöneticisi, her zaman yaptığının tersine, saygıdeğer Massini ile görüşmesinden sadece iki hafta sonra benimle görüşmek istedi.

Cezar bu şekilde yapmayı seçtiğini çünkü olayların son derece önemli olduğunu kanıtladığını ve gelecekteki eylemlerin doğru şekilde ortaya çıkmasına odaklanmazsa kontrolden çıkabileceğini ve talihsiz sonuçlar doğurabileceğini itiraf etti. Cezar, sırrı bana açıklamak için boş zamanı olup olmayacağından ya da yakın gelecekte beni görme fırsatı bulup bulamayacağından emin değildi. Bu yüzden benimle daha erken buluşmayı tercih etti: güvenilir bir kitap yayınlamak için ihtiyacım olan tüm bilgilere sahip olduğumdan emin olmak için.

Önümüzdeki aylar, Bucegi'de gerçekleşmek üzere olan keşif nedeniyle son derece gergin ve bir o kadar da şaşırtıcı geçecekti. Ağustos 2003'teki büyük olaydan önce Cezar'la yaptığım görüşme, “fırtına bulutları” ufukta çirkin başlarını kaldırmaya başladığında “fırtına öncesi sessizlik” idi.

BAŞLANGIÇ AÇIKLAMALARI

Cezar ve Sinyor Massini arasındaki ilk toplantının bazı yönlerine ilişkin anlayışımıdaki bazı boşlukları doldurma fırsatına sahip olduğum için mutlu olarak, Masonların ve onlara katılanların neden çoğu zaman bununla ilgili her şeyi seçtiklerinin tamamen farkında olduklarını sordum. Bu zamanlarda insanlığın ahlaki, etik ve ruhsal çürümeye doğru bir eğilimi olduğunu biliyordum ama aynı zamanda iyinin, ele geçirmeye çalışan bu hayalperest durumu yenebileceğine de ikna olmuştum.

Cezar daha sonra çok ciddi bir şekilde, herkesin kaderindeki temel unsurun özgür irade olduğunu açıkladı.

“Yapısı gereği insan, kötülüğü olduğu kadar iyiliği de içinde barındırır. Bu nedenle insanın üstün doğası ile aşağı doğasının bir arada var olduğunu söyleyebiliriz. Önemli olan bu yönlerden hangisinin içimizde uyandığı ve güçlendiğidir.

"Şimdi bana muhtemelen iyi ya da kötünün neyi temsil ettiğini soracaksın. Kendimizi felsefi yorumlara ve gözlemlere kaptırmak istemiyorum ama sana temel olarak iyinin kötünün yokluğu olarak anlaşılabilirliğini söyleyeceğim. Açıkçası, aynı mantığı izleyerek, kötülük iyiliğin yokluğudur.

"Hıristiyanlığın bu iki unsuru cennet ve cehennemle ilişkilendirmesinin senin için yeni bir şey olmadığına inanıyorum. Ama cennet ve cehennemin - ya da genel anlamda iyi ve kötünün - bağlantılı olduğu süptil tezahür planlarının ötesinde, bu iki zıtlık herhangi bir insanın günlük yaşamında çok daha nüanslı olarak bulunabilir. İşte bu yüzden bazı insanlar sefalet içinde ve tesadüfi olmayan bir şekilde yaşamlarını cehennem olarak adlandırırken, çok mutlu olan diğerleri yaşamlarını cennet olarak tanımlar. Eğer kişi kötülük yapmayı seçerse, şüphesiz cehenneme doğru gidecektir ve o zaman, bir şekilde, cehennem kişi aracılığıyla kendini gösterir. Böyle bir kişinin ışıltısı ve etkisi o zaman kötü olacaktır ve bu da onu iyilikten ve mutluluktan uzak tutacaktır.

"Kötülüğü seçenler, hayatlarının anlamının kendilerini geliştirmek olduğunu gerçekten anlamıyorlar, bu yüzden iyiliğe, uyuma, sevgiye ve güzelliğe karşı şiddetle savaşıyorlar. Bununla birlikte, insanın iki uç arasında seçim yapmakta tamamen özgür olduğunu bilmek iyidir: iyilik ve kötülük. Hiç kimse zorlanmaz ya da mecbur bırakılmaz. Bu tamamen kişinin kendi seçimidir.

Burada elbette kişisel kaderin ve bazı çok derin bilinçaltı eğilimlerin büyük etkisi vardır; ama bu dürtülerin gücü ve kararlılığı yenilmez gibi görünse bile, özgür irade için hala belirli bir yüzde kalır. Bu asla tamamen ortadan kalkmaz. Eğer öyle olsaydı, insanoğlu bazı belirsiz dış güçlerin elinde bir kukla olurdu. Bu nedenle en dramatik durumlarda bile insanlar seçim yapmakta özgürdür. Daha sonra iyiyi seçme ve umulmadık bir şans elde etme fırsatına sahip olurlar. Buradan itibaren, adım adım, tamamen farklı bir öncülden başlayarak hayatlarını yeniden inşa edebilirler.

"Ayrıca, bu ne kadar doğru olursa olsun, her iyi seçim fedakarlık gerektirir. Sen hiç kötülük yapmak için kendini feda eden birini duydun mu? Kötülük her zaman kolay yapılır ve herhangi bir çaba gerektirmediği için atalet, yavaşlığa ve cehalete dayanır. Bu yüzden kötülük yapmanın çok kolay, iyilik yapmanın ise çok zor olduğu söylenir. Anlamamı istediğim ana fikir, bir insan beceriksizliğini "feda ettiğinde" ve uyumlu bir şekilde hareket ettiğinde, başka bir duruma ve yaşam tarzına yöneldiğidir. Evrim geçirir çünkü kendini feda eder, yani üstün olana erişmek için aşağı olandan vazgeçer. Yine de pek çok insan zararlı alışkanlıklarından vazgeçmek için gereken içsel güce sahip değil ve bu yüzden küresel düzeyde, artan kötülük ve sapkınlıkla birlikte artan bir gerileme eğilimi var."

"Bunun anlamı," diye araya girdim, "Masonik elitler dünya nüfusunu kontrol etmek için tam olarak bu ataleti, tembelliği ve çoğu insanı karakterize eden zihinsel belirsizliği kullanıyor!"

"Bu tamamen doğrudur. Masonlar çoğu insanda çok düşük titreşim seviyelerinde tezahür eden bu enerjiyi tepkisizlik, yavaşlık, atalet ve belirsizlik yoluyla kolayca

manipüle ederler. Bu durumlarda, Masonlar kendi çıkarlarına en iyi şekilde hizmet eden neredeyse gerçek bir kolektif “uyku hali” yaratırlar. Masonların hareket tarzının bu yönünü doğru anlamak çok önemlidir.

“Çoğunlukla, bazı çok yüksek Mason çevrelerinde kara büyü ritüellerini içeren bu eylemler uzaktan yapılır; ve bu tür enerjilere - baskıcı olma ve sizi zincirleme eğiliminde olan - açık olanlar kolayca kurban haline gelir, garip bir uykuya dalarlar. Burada sadece uykunun fiziksel fenomenlerinden değil, aynı zamanda insanların çok itaatkar hale geldikleri ve kuklalar gibi hareket ettikleri belirli bir durumdan da bahsediyorum. Bunlar, herhangi bir direnç göstermeden kontrol edilebilecekleri ve yönetilebilecekleri ideal koşullardır.

Masonik amaçlardan biri de budur: bunun tüm gezegensel düzeyde gerçekleşmesi için çabalamak. Başka bir açıdan bakıldığında, insanların içinden geçtiği bu “uykunun”, kendilerini bazı ruhsal gerçeklerin açığa çıkmasından korumak için bunu kullanan şeytani güçler için bir korunma biçimi olduğunun farkında olmalısın. İnsanların yaşamları ve tekamülleriyle ilgili çok yüksek, ruhsal ve değerli yönlerle karşı karşıya kaldıklarında nasıl tepki verdiklerini dikkatle gözlemlersen, şaşırtıcı bir şekilde çoğunun garip bir uyku hali yaşadığını fark edeceksin. Açıkçası, bu tür bir atalet hali her türlü üstün anlayışı, yapıcı tutumu veya tepkiyi dışlar.”

“Şimdiye kadar belirttiğin gibi,” dedim, “Masonik örgütün bir toplumdaki tüm anlamlı eylemlere sahip olduğunu ve bunu ulusları bölmek ve etkin bir şekilde kontrol etmek için kullandıklarını görüyorum. Ruhsal, otantik veya yüce olan her şeye şiddetle saldırdıklarını, böylece insanlığı kendi isteklerine göre işletebilecekleri ve yönetebilecekleri bir tür canlı mekanizmaya dönüştürmenin peşinde olduklarını söyleyebilirim.”

Depresyondaydım. Çaresiz bir öfke varlığımı harap ediyordu ve bunun için bir panzehir bulamıyordum. İçsel durumumu anlayan Cezar büyük bir nezaketle konuştu.

“Söylediklerinde haklısın. Ne yazık ki insanlar 'robot' gibi oluyor, sadece verilen emirleri dinliyor ve onlara harfiyen itaat ediyor. İyiliğin gücünün çok büyük olduğunu ve bu konuda yapılacak herhangi bir eylemin son derece etkili olabileceğini anlamalısın. Her zaman umut vardır. Tek yapman gereken onu büyük bir inanç ve saflıkla nasıl besleyeceğinibilmektir. Bu senin dikkatini keskinleştirecek ve uygun şekilde hareket etmene yardımcı olacaktır. Masonların bile kendi zayıflıkları olduğunu unutma.”

“Ben de tam sana sormak üzereydim,” diye cevap verdim. “Geçtiğimiz aylarda bu konuyu belgelemeye çalıştım ve şaşırtıcı bir şekilde tüm dünyadaki Mason locaları arasında anlaşmazlıklar olduğunu fark ettim. Eğer bu doğruysa, bu onların bölünmüş ve güçsüz oldukları anlamına gelir.”

Cezar sempatik bir şekilde gülümsedi ve benim için her şeyi açıklığa kavuşturdu. “Mason elitinin en büyük maskaralıklarından biri, iki ya da daha fazla Mason locasının

birbirine karşı savaştığı izlenimini bırakmaktır. Gerçek şu ki, piramidal yapılarının tepesinde, büyük mason üstatları çok iyi bir şekilde bir araya geliyorlar. Ancak yapının tabanında düşman gibi görünmektedirler. Amaç kafa karışıklığı yaratmak ve yanlış yönlendirmektir çünkü bu taktiklerin sıradan insanların dikkatini dağıtabileceği iyi bilinmektedir. Aslında bu sadece şeytani bir güçtür. Buna kanan kişi, uyarılmadığı için, doğru olanın o olmadığını düşünerek localardan birini seçmeyecektir. Bunun yerine, iyi olduğuna inandığı başka bir tanesini seçecektir. Bu sadece görünüşte böyledir çünkü gerçekte Masonlar, sıradan insanları kandırmak için kullandıkları hileler ne olursa olsun, aynıdır ve aynı kalmaya devam ederler.”

“İnancınız olmalı ve faydalı eylemlerinizde sebat etmelisiniz. Eninde sonunda, kötü güçler bile iyiler tarafından alt edilir. Kötü güçlerin evrimle ilgili gizli rollerini oynama biçimleri büyük bir evrensel gizemdir; özellikle de kötülüğün yaratılış ekonomisinde yer alma biçimi.”

Şaşırılmış ve sessiz kalmıştım. Çoğu insan gibi ben de beyazın beyaz, siyahın siyah olduğunu biliyordum. Şimdi bana, aslında bu uç noktalar arasında bile bir anlam ve korelasyon olduğu söyleniyordu.

“Ne demek istiyorsun? Kötülüğün bile hayatımızda bir amacı olduğunu mu?” diye sordum.

“Çok önemli bir amaç. Bu yönü doğru anlamak için açık ve önyargısız bir zihne sahip olmalısın. Fanatizm, özellikle de dini ya da ideolojik fanatizm, ruhsal evrimle birlikte gitmez.”

Sessizce kabul ettim. Gözlerim ve kulaklarım Cezar'ın sunduğu tüm değerli bilgileri dinlemeye hazırды.

“Evrende hem iyiliğin hem de kötülüğün var olduğu gerçeği, kendi gözlerinle görebileceğin gibi, seçim özgürlüğünün, bireysel olarak özgür iradeyi kullanmanın bir yolunun var olduğunu gösteren yeterince anlamlı bir kanıttır. Başka bir deyişle, cehaletle hareket eden insan kendi kendini yok etmeyi seçer ve bu şekilde kendini inkar eder. Bu nedenle, daha kapsamlı bir analizle, kötülüğü seçmek, kendine karşı savaşmayı seçmek anlamına gelir ve bu da sonunda kendi kendini yok etmeye yol açar. Bu, iyi ve kötünün gizemli ilişkisini derinleştirir çünkü kötü güçlerin evrende ve her insanın yaşamında gizli bir amacı olduğu gerçeğini içerir.

"Varoluşun anlamı ve ruhsal ilerleme hakkındaki fikirlere ne ölçüde aşına olduğunu bilmiyorum, ama insanın evriminin öncelikle geldiği ilksel, tamamen ruhsal kaynağa dönüş anlamına geldiğini bilmeni isterim.

“Şimdilik bu kaynağın, her insanın arzuladığı yüce bir mutluluğun ebedi gerçekliği olduğunu hayal et. Varlığın ruhsal kökenlerine bu dönüşü tamamen bilinçli olmalı ve her türlü aşağılık ayartmadan, yanılısana, kısıtlama ve önyargı anlamına gelebilecek her şeyden arınmış olmalıdır.

Bu yönü doğru bir şekilde anlarsan, yaratılıştaki kötülüğe neden ihtiyaç duyulduğunu anladığını söyleyebilirsin."

Biraz kafam karışmıştı çünkü henüz sorunun özüne inememiştim. Cezar büyük bir sabırla açıklamaya devam etti.

"Eğer kötülük olmasaydı, kaynağa dönüşünüzün gerekliliğini fark edemezsiniz; ve evrenin kim bilir hangi köşelerinde durmadan dolaşırdınız. Ancak bu şekilde, kötülüğün evrenin yaratılışındaki rolü, insanoğlunu sınamak gibi temel bir amaca sahiptir. Her bireyin bilgi düzeyi, ruhsal evrimi ve sevgi kapasitesi bu şekilde sınanır. Kişinin yaptığı seçimlerle bağlantılı olarak, bu yaşam sınavını geçip geçmediği belirlenebilir."

"Üniversitedeki sınavlara benziyor," diye gözlemledim.

"Kesinlikle. Profesyonel alandakilerle aynı. Tek fark, bu ilk sınavlar hayali ve geçiciyken - sınırlı bir uzay-zaman alanının parçasıyken - yaşamın sınavları veya testleri ruhsal anlamlara sahiptir ve kişisel evrimimizde büyük önem taşıyan adımları temsil eder. Bu tür sınavlardan birini başarıyla geçmek, insanın aşağı doğasına hükmetme mücadelesinde önemli bir zafer anlamına gelebilir; ve bu zafer, yaşamın belirli ince yönlerini anlama kapasitesinin artmasıyla, ruhsal olgunluk ve ayırt etme yetisinin kademeli olarak uyanmasıyla veya çok sayıda başka faydalı ve olumlu yönle sonuçlanabilir."

Cezar kısa bir ara vererek bana düşünmem ve tefekkür etmem için biraz zaman bıraktı. Anladığımdan emin olmak istedim.

"Tam olarak ne test ediliyor ve bu sınavları nasıl fark edebiliriz?" Bu konuşmanın aldığı yeni yöne büyük bir dikkat göstererek sordum.

"Hayattaki sınavların çoğu inancınızı ve muhakemenizi test eder. Ama çoğu zaman, cehaletleri yüzünden insanlar bu sınavları büyük talihsizlikler, kendilerine yapılan korkunç bir şey ya da ayaklarını sendeleten bir zarar olarak algırlar. Bu gibi durumlarda kötülük esas olarak insanların sınanması ve arınması için kendini gösterir. Evrimleri sırasında hiç kimse hayatın farklı türden sınavlarından, derslerinden ve imtihanlarından kaçamaz. Pratik olarak konuşmak gerekirse, bu sınavlar yaratılışın şeytani ve şeytani planlarının bir parçası olan kötülük güçleriyle kendi yüzleşmemizdir. Bu durum bireyler için olduğu kadar bir çift, bir topluluk ve hatta bir ulus için de geçerlidir."

"Ama" dedim, "zor zamanlarla karşılaştığımızda ya da çok karmaşık bir yaşam sorununda tavsiyelerini istediğimizde genellikle başkalarından yardım alırız. O zaman sınavı kim geçiyor: biz mi yoksa bize yardım edenler mi?"

"Yardım etmenin zorlamak anlamına gelmediğinin farkında olmalısınız. Birisine tavsiyede bulunulabilir ve doğru yönde yönlendirilebilir, ama o kişi hala kendi özgür

iradesine sahiptir. Bununla birlikte, özgür iradenizi kullanmak ve seçim yapma olanağına sahip olmak, insanın kendi özgürlüğünün farkında ve sorumluluğunda olduğu anlamına gelir. Bir insana yardım edilebilir, desteklenebilir, teşvik edilebilir, ama tüm bunların ötesinde mevcut seçenekler arasında seçim yapma özgürlüğü yatar. Eğer bu kişi, son derece faydalı olsa bile, belirli bir yolu izlemeye zorlanırsa, o zaman özgürlüğü fiilen iptal edilmiş olur. Bu nedenle insana seçme hakkının verilmesi çok önemlidir, ama bu seçim o varlığın sahip olduğu bilinç ve idrak derecesinden etkilenecektir.

“Artık Masonların küresel düzeyde yaptıkları hakkında yeterince bilgi sahibisin ve bu gezegende iyi ile kötü arasındaki korkunç savaşın farkındasın. Tüm bunlara rağmen, her an kimin tarafında olmak istediğinizi seçmekte özgürsün. Eğer içsel yapın sayesinde ve zaten aşikâr olduğu gibi, iyiyi seçersen, o zaman bu yönde hareket etmeye devam edecek ve Masonik planlara karşı mücadelede sebat edeceksin. Aynı şey diğer tüm insanlar için de geçerlidir; sadece onların çoğu Masonik planın gerçekte ne olduğu hakkındaki gerçeği bile bilmemektedir.

“Dahası, şeytani güçlerin hareket tarzı o kadar sapkındır ki, 'verimli' bir yer bulduğu her yere, zayıf veya yeterince kirlenmiş bir vicdanın ortaya çıktığı her yere sızar.

Böyle bir zayıflık ve kirlenme, birileri yüksek sesle etrafımızın sadece saldırılar, komplolar, manipülasyonlar ve sahne arkası oyunları ile çevrili olduğu teorisini ortaya attığında ortaya çıkar, oysa aslında bunların hiçbiri yoktur ve her şey yolundadır ve doğal yasalara göre ilerlemektedir. Gerçek şu ki, bu tür davranışlar, kendilerini kendi kurallarına göre oynamaya zorlayan çok sayıda şeytani etki tarafından işkence gören bir kişi için tipiktir. Eğer bu kişi entelektüel bir elit tabakaya mensupsa ya da bir bilim adamı, yazar ya da köşe yazarıysa, o zaman masonik planlar için çok daha iyidir. Belli bir entelektüel otoriteye sahip olduğu söylenebilecek bu türden bir kişinin talihsiz görüşü, diğer tüm insanların düşüncelerini büyük ölçüde etkileyebilir.

“Bununla birlikte, Şeytan'ın en büyük maskaralıklarından birinin insanları şeytanın olmadığına, Şeytan'ın kendisinin var olmadığına ikna etmek olduğunu muhtemelen biliyorsundur. Masonik örgütlerin işleyişi de aşağı yukarı bu şekildedir; sadece iyilik yaptıkları ve istedikleri izlenimini bırakırlar. Sonuçta her şey bir maskeden ibarettir çünkü gerçekte iyiliğe, dine, inanca ve maneviyata karşı oldukları az ya da çok ortadadır.”

“İnsanoğlunun bu büyük komplonun içinde yaşaması ve varlığından haberdar olmaması nasıl mümkün oluyor anlamıyorum!” diye haykırdım.

“Neden şaşırдың? Kısa bir süre öncesine kadar sen bile, Masonlardan ve onların korkunç planlarından habersiz yaşıyordun. Muhtemelen pek çok şeyin doğru olmadığını görüyordun ama konuya daha olgun bir şekilde yaklaşmadın. Şimdi, gerçeği biliyorsun ve çok iyi olan doğan seni ayağa kalkmaya ve bu bilgiyi başkalarıyla paylaşmaya itiyor. Şimdiye kadar sana söylediklerimi yayınlayarak bunu yapmak için zaten olağanüstü bir şansa sahipsin.

“Atılması gereken ilk adım, kamuoyunun dikkatini çevredeki gerçeklik üzerine çekmektir. Bu, uykuda olan bir şehirde Pazar günü çan çalmaya benzer. İnsanlar yavaş yavaş uyanmaya başlayacak ve daha fazla ayrıntı isteyeceklerdir. Ama bundan daha da önemlisi, etraflarında ve hatta dünyada olup bitenlere daha fazla dikkat etmeleridir çünkü o zaman zaten güçlü bilgi kaynaklarına sahip olurlar. Onların uyanıklığı Masonlar için ilk ve çok ağır bir darbedir çünkü uyanık bir varlığı kandırmak, manipüle etmek ya da kontrol etmek çok daha zordur. Daha sonra aynı görüşte olan bir akım oluşacaktır. Bu şekilde Masonların plan ve girişimlerinin çoğu daha başlamadan yok edilmiş olacaktır.”

Cezar durdu ve anlayıp anlamadığımı görmek için dikkatle bana baktı.

“İnsanların tepkileri çok zayıf görünüyor,” dedim, ”hatta planladığımız şeyi nasıl başaracağımızı merak ediyorum.”

“Kehanetlerin çoğu, sonunda iyi güçlerin galip geleceğini söyler. Diğer tarafta ise mücadele son derece zor. Masonlar, korkunç bir hidra olarak, bu gezegendeki tüm insanları etkileyen tüm bu şeytani yönelimleri gerçekleştirenlerdir.

“Örneğin Romanya'da, özellikle son zamanlarda, Masonlar istedikleri gibi hareket ediyorlar. Zavallı insanlar cahil bırakılıyor ve manipüle ediliyor. Yaşadıkları trajedinin nedeninden bile şüphelenmiyorlar. Eğer bu hidra yenilirse, o zaman tüm gezegenin çok hızlı bir şekilde yenilenmesine tanık olabiliriz.

“Ne yazık ki, Batı'daki insanların büyük çoğunluğu Masonların manipülasyon yöntemlerine hiç dikkat etmiyor - bazıları gerçekten çok açık. Umursamaz ve bencil olan bu insanların çoğu kendilerini garip bir kentsel “kış uykusuna” çekmeyi tercih ediyor ve yanlışlıkla kendi hayatlarını yönettiklerini düşünüyorlar. Masonların şeytani eylemlerinden haberdar olsalar bile, bunu inkar etmeyi ya da başkalarının onların yerine önlem almasına bel bağlamayı seçerler. Dahası, serbest bırakılmış rock müzik, uyuşturucu, alkol, tütün ve materyalist bir bakış açısıyla Masonlar tarafından sürekli olarak beslenen ve desteklenen belirli şeytani yönelimlere cahilce katılırlar. Bu şekilde kendi iradesini ve kararlılığını yitiren insanın yavaş yavaş ama kesin olarak alçaldığı bu koşullarda, Masonların planlarını gerçekleştirmeleri yeterince kolaydır.”

Cezar birden sessizleşti. İkimizin de gizli düşüncelerimizle baş başa kaldığımız oldukça uzun bir ara oldu. Sonunda tekrar konuşmaya başladı ama sesinde hafif bir hüznü hissedebiliyordum.

“Maalesef bizim ülkemizde de durum aynı. İnsanlar 'uyuyor'. Uyanık ve bilinçli değiller. Masonlar ve dünya planları hakkında bazı temel unsurlar yayınlanmış olsa da, insanların dramatik 'uyku hali' ve ataleti - ki bu aynı zamanda 'akıl uykusu' ile de ilişkilidir - o kadar güçlendi ki, en azından Masonlar hakkında söylenenlerin doğru olduğuna inanan çok az kişi var. Aslında korkunç gerçek de budur.

“Her şey onlara o kadar korkunç ve inanılmaz geliyor ki, bilinçaltındaki korku ve kendini koruma dürtüsüyle hareket ederek, durumun görüldüğü kadar kötü olmadığına inanmayı tercih ediyorlar. Belki de bu tür bilgiler sadece kim bilir hangi nedenlerle yönetilen bazı şaşırtıcı güçlerin eylemlerini karalıyordur. Bu nedenle, kendilerini kabuklarına hapsetmeyi ve onları saran beceriksizlik durumunda kalmaya devam etmeyi tercih ediyorlar. “Bu durum, Masonların şeytani planları hakkında hiçbir fikirleri olmadığı zamandan bile daha kötüdür çünkü bilip de tepki vermemek büyük bir korkaklık ve en temel ahlaki kurallardan büyük bir sapmadır. Böyle bir durumda aptal olan bilmeyen değil, bilip de ona göre davranmayan kendisidir. Bu nedenle ilk ve en önemli aşama, insanların vicdanının bu korkunç uykudan uyanmasıdır. Eğer bilinçlenmezlerse, yaşam standartlarının neden bu kadar düşük olduğunu ya da her gün neden bu kadar çok olağandışı şeyin yaşandığını asla anlayamayacaklardır. Bunun bir nedeni de çoğu zaman Masonların eylemlerinin özünün gizli sembollerde saklı olmasıdır.”

Cezar ile açıklığa kavuşturmak istediğim “zayıf noktalardan” biri de buydu çünkü kendimce bazı bağlantılar kurmuştum ama yine de biraz daha açıklamaya ihtiyacım vardı. Bu fırsattan yararlandım ve sordum: “Şeytani planlarının sonuçlarını etkilemek için ritüellerinde belirli semboller kullanıyorlar mı?”

“Pergel ve mala gibi çok iyi bilinen bazı Masonik semboller var. Ancak diğerleri çok daha okülttür. Örneğin, tepesinde 'her şeyi gören göz' bulunan piramit tesadüfen bir dolarlık banknotun üzerinde yer almaz.

"Sembollerin yanı sıra, Masonların sloganları da Mason localarının takipçileri için çok önemlidir, ama bunlar herkes tarafından daha az bilinir. Örneğin, aynı bir dolarlık banknotun üzerinde Latince E Pluribus Unum sloganı yer almaktadır ve kaba bir çeviriyle kaostan düzene anlamına gelmektedir ki bu sana daha pek çok bağlantı önerebilir.

“Şu anda dünyada ve Romanya'da işlerin gidişatını sosyal, ekonomik ve siyasi açıdan tutarlı bir şekilde analiz edersen, şunu kolayca fark edersin.

Bu kaosun, Yeni Dünya Düzeni'nin kurulmasını kademeli olarak sağlamak için nasıl yapılandırıldığını ve bu düzenin adının Yeni Masonik Düzen değil - sırf cahil olanlar gerçek yaratıcılarının kim olduğunu bilmesin diye - sadece Yeni Düzen olduğunu.

"Masonlar tarafından, özellikle localar ve 'kardeşlikleri' içinde sıkı sıkıya uygulanan bir başka prensip de 'Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için' zorunluluğudur. Garip gelebilir ama bilmelisin ki bu itaat onlara bir birlik halinin yanı sıra hatırı sayılır bir güç ve azim de kazandırır. Bu açıdan bakıldığında, itiraf etmeliyim ki, eğer Romanya'daki ya da dünyanın herhangi bir yerindeki insanlar Masonlar gibi aynı azmi, aynı eylem gücünü ve aynı sistematik bağlantıyı gösterebilirlerdi - ama tabii ki son derece faydalı ve olumlu bir şekilde yönlendirilselerdi - o zaman İnsanlığın mevcut durumu ya da en azından bir kısmı tamamen farklı olurdu.

” Ama... ve bu bir sonraki husus da çok önemlidir... sıradan insan her zaman seçme şansına sahipken, Masonların arkasında, örgütlerinin üyelerine belirli bir terör durumu, ordudaki gibi bir itaat tavrı aşıl原因an derin şeytani güçler vardır. Bu da bu masonik gruplarda ya da localarda faaliyet gösterenlerin kararlarında neredeyse acımasız olmalarını sağlar. Masonik bir düzen tartışılmaz çünkü inisiyasyon anında, örgüte kabul edildiklerinde korkunç bir yemin ederler ve kendilerini tam bir teslimiyet ve itaatle yükümlü kıldıkları, aksi yönde hareket ettikleri takdirde öldürülmeyi kabul ettikleri sapkın bir ritüelden geçerler.”

“Bu, Masonların fiziksel plandaki eylemlerinin ötesinde, son derece kötü niyetli bazı okült yöntemler ve ritüeller de uyguladıkları anlamına geliyor.” Bunu tespit ettim.

“Bunlar pratik ve ideolojik sistemlerinin bir parçasıdır ama sadece belirli bir seviyeden yukarıya doğru. Daha iyi anlayabilmen için, kötü niyetli ritüeller ve çağrılar yalnızca ait oldukları locada çok yüksek bir rütbeyle veya konuma ulaşan üyeler tarafından gerçekleştirilir.

"Genellikle Masonlar hakkında yayınlanan bilgiler, bu kötü niyetli grubun devasa etki alanının ona katılanlar üzerinde yarattığı süptil veya paranormal etkiyi içermez. İşte tam da bu nedenle, bu konuda sadece belirli gerçekleri öğrenen sıradan insanlar için Masonlar, genellikle bir dolandırıcı çetesini andıran bir gruptan başka bir şey değildir. Yine de Masonlara katılmanın, kişiyi grubun ayırt edici özellikleriyle rezonansa sokan güçlü okült olumsuz etkileri vardır. Aslında, kişinin bir Mason grubuna bağlılığının bir sonucu olarak tüm bu enerjilerin birleşmesi, kişinin aurasında o kadar derin olumsuz değişiklikler yaratacaktır ki, önceki durumuyla karşılaştırıldığında Masonluğun kötü niyetli doğasını kabul etmek zorunda kalacaktır.”

“O halde ekonomi ve siyaset gibi çağdaş yaşamın temel alanlarında sahip oldukları inanılmaz gücü nasıl açıklıyorsun?” diye sordum.

“Gerçekten de Masonlar şu anda en güçlü gruplardan biri. Hatta siyasi amaçları olan tek okült grup olduğunu bile söyleyebilirim. Diğer tüm grupların ya da okült örgütlerin genellikle manevi amaçları vardır. Siyasi açıklamalar yapmak için çaba göstermezler çünkü onlara göre bu tür şeyler geçicidir. Ancak Masonlar söz konusu olduğunda durum farklıdır.

“Çok sayıda insan üzerinde sahip oldukları etki ve güçle bağlantılı olarak kendilerine katılanların bu seviyeye düşmelerini sağlamak için bu siyasi katılımında büyük ölçüde ısrar ederler. Bu şeytani eylem, gruplarına girenlerin 'ruhlarının kırılmasına' yol açıyor. “Her neyse, Masonların bu şekilde hareket etmeleri doğaldır çünkü sundukları okült inisiyasyonlar katılan kişinin ruhunda herhangi bir gelişim ya da duyarlılık peşinde değildir.

Eğer söz konusu kişinin ruhu uyanırsa, o zaman artık manipüle edilemez ve açıkça kötü niyetli ve şeytani olan sayısız eylemi gerçekleştirmesi sağlanamaz.

“Bu açıdan bakıldığında, nezaket, şefkat ve merhamet gibi duygular bir Mason için tamamen yabancıdır çünkü bu duygularla tüm emirlere itaat edemez. Okült inisiyasyon ritüeli aracılığıyla, örgüte giren kişi tüm bu duygulardan 'mahrum bırakılır' çünkü o zaman şeytani güçlerle bir tür anlaşma yapar. Ne yazık ki, çoğu durumda, varlık meydana gelen bu korkunç gerilemenin farkında bile değildir.

“Masonik elitler bir loca üyesini örgüt içinde çok yüksek ve önemli bir konuma terfi ettirdiklerinde, o kişinin şeytani yönde yeterince değişip değişmediğini 'söyleyen' bazı ince kriterlere sahiptir.

"Masonlar hakkındaki bu gerçeklerin çoğunu daha sonra - Sinyor Massini ile ilk görüşmemden sonra - kendim öğrendim. Hiyerarşik piramidin tepesinde ne kadar çok insan sefaleti olabileceği neredeyse inanılmaz. Ama olağanüstü zenginlikleri, bağlantıları, nüfuzları ve tüm dünyadaki kontrolleri sayesinde her şey yıldızlanmış, parlak ve asil bir görünüme büründürülmüştür.

“Kendilerine gelenleri ya da örgütlerinde çok yüksek mevkilere getirdikleri kişileri test etme konusunda uzman oldukları gerçeğine gelince, Massini'yi kandırmayı başardığıma inanacak kadar saftım, onun bağlılık ve işbirliği teklifini daha fazla sorgulamadan kabul ettiğimi düşünmesini sağladım.

Yaşlı adam çok kurnazdı. Yöntemleri ve eylemleri hakkında bana verdiği şaşırtıcı bilgiler bile benim için hazırladıkları testin ya da daha doğru bir deyişle 'tuzağın' bir parçasıydı. Büyük olasılıkla, teklifini asla kabul etmeyeceğimi -benimle tanışmadan çok önce- zaten biliyordu. Gerçekten de, onların çürümüş ruh standartlarına yakın bir yerde değildim ve tekliflerinin cazibesine kapılmadan onlar hakkındaki korkunç gerçeği fark edecek kadar güçlü bir ruhsal güce ve sezgiye zaten sahiptim. Yine de, görebileceğin gibi, benimle oynadıkları kart çok daha önemliydi ve risk almak zorundaydılar, ama bunu çok karmaşık bir şekilde yaptılar.

“Masonlar aptal değildir. Aksine, büyük bir zekaya sahiptirler, ama bu zeka sapkın ve hatta şeytani bir doğaya sahiptir, çünkü bunu kötü niyetli planlarını gerçekleştirmek için kullanırlar. Dahası, hiyerarşilerinin en üst seviyelerinde genellikle doğanın okült enerjilerini kullanırlar ama sadece kötü ya da çok düşük ve aşağı olanları. Tesadüfi olmayan bir şekilde, Masonlar - daha önce de söylediğim gibi - siyasi çıkarları olan tek okült gruptur.

"Yani aptal değiller; ama bazı aşırı durumlarda, amaçlarına ulaşmak için işlerine geliyorsa öyleymiş gibi davranabilirler. Sinyor Massini ile yaptığım iki görüşmede de durum böyleydi.

“Saygıdeğer kişinin, beni görmeden önce bile, gerçekleşen tüm konuşmaları zihninde canlandırmış olması çok muhtemeldir - ve şimdi ilk görüşmemizden bahsediyorum. Aslında, teorimi destekleyen şey onun konuşmasıydı, daha çok bir monolog gibiydi. Bana ne söyleyeceğini, nasıl davranacağını, işbirliğimi nasıl teklif edeceğini ve kabul etmem için beni nasıl ayartacağını çok iyi biliyordu. Ama hepsinden önemlisi, onu

kandırdığıma beni nasıl inandıracağını, kabul ettiğimi düşünmesini nasıl sağlayacağını biliyordu. Yani yalan söylediğimi biliyordu ama ben bunun farkında değildim. Birkaç hafta sonra, Romanya İstihbarat Servisi'nin bazı gizli bilgi ve casusluk kanalları aracılığıyla gerçeği öğrendiğimde şaşkına döndüm. Görünüşe göre Massini benimle yaptığı görüşmeyi Avrupa hiyerarşisindeki bazı yüksek mevkili siyasi şahsiyetlere egoistçe övmüştü; ve bu şekilde ilk karşılaşmamızın ardındaki gerçek nedenler kafama dank etti.

“Durum hâlâ çok karmaşıktı. Ona yalan söylediğimi ve onların tarafındaymışım gibi davrandığımı biliyorsa, neden bu maskeli baloyu oynamaya devam ediyor, hatta bana çok önemli bir şeyi bildirmek için beni ikinci kez ziyaret edeceğini söylüyordu? İlk görüşmede oynadığı rol zekice gerçekleştirilmişti. Bana Masonlar hakkındaki tüm o sarsıcı gerçekleri anlatarak, adeta beni beklediği 'yalan stratejisini' kullanmaya zorlamıştı. Planlarını onayladığım yalanına inandığına beni ikna etmesi gerekiyordu. Ancak, onun çok karmaşık ve gizli planı neydi? Masonlar neyin peşindeydiler ki benim yanlış bir tutumum üzerine kumar oynamaya hazırıldılar? Bu, amaçlarının gerçekten önemli olduğu ve bunu başarmak için hiçbir çabadan kaçınmayacakları anlamına geliyordu.

“Çıkardığım ilk sonuçlardan biri, hakkında hiçbir şey bilmediğim bu çok gizemli meselede bir bakıma ana piyonun ben olduğumdu. Benden yardım istemeye devam ederlerse, endişe duydukları konuda benden başka kimseye güvenemeyecekleri açıktı. Ama bu mesele neydi?

“Sıfır Departmanında uzun süredir yürüttüğüm faaliyetlerin doğası gereği, ilgilerinin sadece departmanın operasyonel müdahale ekipleriyle, benim yönettiğim ekiplerle etkileşime giren olağanüstü ve paranormal olaylarla ilgili olduğundan şüpheleniyordum. Mantıken konuşursak, bu, benim bile farkında olmadığım, ama departmandaki özel konumum nedeniyle benim tek yol olduğumu bildikleri bir devlet sırrına erişmek istedikleri anlamına geliyordu.

“Saygıdeğer Massini'nin tutumuyla ilgili çıkarılabilecek tek sonuç bunlardı. Amacına ulaşmak için bu kez sonuna kadar gitmeye, her şeyi riske atmaya istekli olduğu açıktı. Peki ama dünyanın en büyük Masonlarının Romanya'ya böylesine büyük bir ilgiyle yönelmesine neden olan şey neydi?

“Geçen yüzyılın sonunda iki büyük Hıristiyan aziz tarafından yapılan bazı çok gizli kehanetleri zaten biliyordum. Bunlar tüm dünyanın geleceği bağlamında Romanya'nın geleceğiyle ilgiliydi. Ayrıca Vatikan'ın büyük kütüphanesinde bulunan ve dünya güçlerinin zihniyeti ve egosu için akıl almaz bir durum olan Romanya'nın topraklarıyla ilgili aynı konudan 'bahseden' çok değerli bir parşömenin kesinlikle gizli varlığını da öğrendim. Viyana Tarih Müzesi'nin gizli arşivlerinde de, o dönemlerde Romanya topraklarında yaşayan muhteşem tarihi uygarlığın uzak geleceğini anlatan çok eski bir belge bulunmaktadır. Yani tüm bunlar, ikisi çok eski olmak üzere, aşağı yukarı aynı konuya değinen farklı kaynaklardır. Bu nedenle, bir aldatmacayla karşı karşıya

olduğumuza inanmak zor. Bunun yanı sıra, birbiriyle bağlantılı daha pek çok husus vardır.

“Örneğin kehanetler, dikkatleri bu bölgeye çekecek işaretlerin ortaya çıkmasının sadece birkaç yıl meselesi olduğunu söylüyor. Ayrıca Masonların Romanya'ya çok büyük önem verdiklerinin de farkında olmalısın çünkü en büyük sorunlarının burada olduğunu uzun zamandır biliyorlar. Romanya'nın yakın geleceğine ilişkin kehanetleri ve sorunların çoğunun bu bölgede yaşanacağını çok iyi biliyorlar. Bu nedenle ülkemizde neler olup bittiğiyle çok ilgileniyorlar. Bu şekilde, Romanya'nın ekonomisinde ve siyasetinde, kontrollerini sağlamak ve destekledikleri ve genellikle büyük miktarlarda para ile finanse ettikleri her türlü garip grubu yaratmak için perde arkasındaki eylemleri açıklanabilir. Bu örgütlere, karakterleri zayıf, kolay para kazanmak isteyen ve zenginler arasında sözde yüksek sosyete de bir yer edinmek için ruhlarını satmaya hazır saf insanları çekmişlerdir ve hala da çekmektedirler.

"Bu mini örgütlerin temel amacı, insanların ruhsal gelişimine ya da sosyal ve ekonomik açıdan normalleşmesine yönelik her türlü girişimi engellemek ve aynı zamanda faaliyetlerinin özellikle bu sorunları çözmeye odaklandığı gibi yanlış bir izlenim yaratmaktır. Bu nedenlerle, Bilderberg grubu seçkinleri tarafından tasarlanan planın zekice olduğunu öğrendiğimde, tüm bu hususları ilişkilendirdim çünkü durum apaçık görünüyordu. Ayrıca, on beş yıldan daha uzun bir süre önce Peder Arsenie Boca'dan öğrendiğim, bu ulusun geleceğine ilişkin birkaç gizli unsuru da biliyordum. Azıcık sağduyusu, berrak bir muhakemesi ve belli bir sezgisi olan birinin çoğu kehanetin şaşırtıcı ve karmaşık bir şekilde gerçekleştiğini fark etmemesi neredeyse imkânsızdır.

“Zaten bildiklerime dayanarak ve Massini'nin bu olaydaki ısrarını görerek, durumun Masonlar için olduğu kadar tüm ülke için de son derece önemli olduğunu sezdim. Ancak, Masonların benden ne istediğini anlamak için saygıdeğer kişiyle bir sonraki görüşmemi beklemekten başka seçeneğim yoktu. Pratikte, onlara yalan söyleyip söylemediğim hiç önemli değildi çünkü zaten abartılı sözlerini tutmayacaklardı. Onlar için, o anda hakkında hiçbir şey bilmediğim bir şeye erişmelerine izin vermem gerçekten önemliydi. Yine de, politikacılar ve devlet erki içindeki nüfuzlu kişiler gibi çok daha yüksek mevkilerde bulunan ve daha büyük karar verme gücüne sahip kişilere müdahale etmeyi göze alamıyorlarsa, konunun çok hassas olduğu anlaşılıyordu. Entrikalarının ve planlarının çoğunu birlikte yaptıkları kişilerden bile gizlilik ve gizlilik talep ediyorlarsa, bu durumun aşırı olduğu ve maksimum güvenlik gerektirdiği anlamına geliyordu. Bu hususun çok ilgimi çektiğini söylemeliyim, ancak o noktada başka bir şey bilmiyordum.

“Teorimi sadece mantıksal çıkarımlar, sezgiler ve aldığım güvenli bilgilerle desteklememe rağmen, ikinci toplantı şüphelerimi doğrulayacaktı. Devletin siyasi gücü atlatılmıştı.”

“Aslında kendi kendime, saygıdeğer kişinin neden bu meseleye çok yüksek diplomatik kanallar aracılığıyla müdahale etmeyi tercih etmediğini soruyordum,” dedim. "Mason

elitlerin planlarının duyulmasını istememelerini anlıyorum; ama öte yandan, çok yukarıdan gelen doğrudan bir emir, Sinyor Massini ile görüşmenin tüm zorluklarını ortadan kaldırılabildi. Senin durumunda, nihai sonucun ne olacağından bile emin olamazlardı; oysa doğrudan bir hükümet müdahalesi durumunda, istedikleri şeye çok kolay ve hızlı bir şekilde erişebilirlerdi."

"Gözlemlerin doğru, ama onların bile ülkeden ülkeye değişen belirli siyasi etki sınırları olduğunu unutma. Romanya'nın durumunda muhtemelen bu yolun belirsiz olduğunu düşündüler, ancak açıkçası bu çok daha kolay olurdu. Eğer bu seçeneği seçmiş olsalardı, erişimleri olacaktı ama ilgilendikleri şey üzerinde kontrolleri olmayacaktı ve Sinyor Massini, ikinci toplantımız sırasında, işbirliğimizin şartları konusunda çok netti. Bana orada kendi adamlarının olacağını ve benim de onlarla yakın çalışmam gerektiğini, bunun da masonik elit tarafından belirlenen kurallara uygun olacağını söyledi. Eğer bu işe politikacıları da dahil etmiş olsalardı, insanların kibirleri ya da devlet gücünün öngörülemeyen tepkileri nedeniyle işler aynı olmazdı. Dolayısıyla, bu açıdan hiçbir şeyi riske atmak istemedikleri benim için oldukça açıktı. Buradan, esas ilgilendikleri şeyin en üst seviyeye kadar tam bir gizlilik olduğu sonucunu çıkardım.

"Bu yüzden benimle temas kurmak, beni ikna etmeye çalışmak ve sonra da beni aralarına almak gibi daha zor ve karmaşık bir seçeneği tercih ettiler. Bana çok hızlı bir şekilde ulaşabilmek ve diğer yüksek rütbeli kişilerden gelebilecek soruları önlemek için diplomatik kanalları kullandılar.

"Her neyse," diye araya girdim, "ülke siyasetindeki etkileri ve katılımları, uygun bulmadıkları herhangi bir söylentiye veya haberi yönlendirecek ve hatta engelleyecek kadar büyük - eğer gerekirse."

"Dahası," diye devam etti Cezar, "bu ulusu neredeyse inanılmaz bir yoksulluk ve cehalet seviyesinde tutmak için tüm çıkarlara sahipler. Bunu saygıdeğer Massini'nin kendisinin de söylediğini biliyorsun. Bununla birlikte, özellikle son zamanlarda politikaları oldukça açık hale geldi. Aslında, bunu gizlemeye çalışmaktan neredeyse vazgeçtiler, sadece bu ulusa karşı sınırsız meydan okuma ve saygı eksikliğini gösteren ikiyüzlülük ve yalanlarla görünüşü sürdürüyorlar. Çok sıra dışı ve kurnaz politikaları, esas olarak Romanya halkını ekonomik olarak kurutmaya ve onları tamamen bağımlı bir duruma getirmeye hizmet ediyor, aynı zamanda bağlılıklar ve yükümlülükler yaratan dış yardım kredileri dayatıyor. İnsanları bu durumda tutmak için ellerinden geleni yapıyorlar ve ne yazık ki çoğu durumda başarılı oluyorlar.

"Durum aynı şekilde gelişmeye devam eder ve sorumlu kişilerde bir uyanış meydana gelmezse, bu olayların devam etmesi ve hatta önümüzdeki zaman diliminde daha da artması mümkündür. İşte tam da bu nedenle, insanların hem ülkedeki hem de dünyadaki bu durumu belirleyen nedenleri bulmalarının çok önemli olduğunu söylüyordum. O zaman belli bir açıklığa sahip olanların diğerlerini 'uyandırma' yeteneğine sahip olacağından emin olabilirsiniz. Çığ etkisi gibi.

Belli bir kritik noktaya, ülke halkının yaklaşık %5'ine ulaştıktan sonra, gelişimi neredeyse katlanarak, başlangıçta küçük olan kartopu ile aynıdır; sonra yuvarlanmaya başladıkça daha fazla kar biriktirir ve çok hızlı bir şekilde büyür.

“Bilgisizliklerinden dolayı pek çok insan istemeden de olsa Masonların talimatlarına uygun hareket eder ve bu şekilde Masonların kirli oyunlarını oynadıklarından hiç şüphelenmezler. Müdahalecileri kullanan bu oyunlar çok öldürücü ve haincedir. Müdahalecilerin yöntemi - ki bunlar daha sonra ateşe atılan kişiler gibi olurlar - çok eskidir ve Masonların hedeflerine ulaşma yöntemlerinde sıklıkla kullanılır. Bu sayede işlerin planlandığı gibi gitmemesi durumunda herhangi bir sorumlulukları olduğunu inkâr edebilirler. Ara kaynak suçlanacaktır.”

Derin bir nefes aldım ve koltuğumda doğruldum. Bu bilgi neredeyse inanılmaz görünüyordu ama içinde bariz bir gerçek olduğunu da inkâr edemezdim. Acılar bunaltıcı olsa bile yine de zafere giden bir yol olmalı diye düşündüm. Bu yüzden Cezar'a hevesle şu soruyu sordum.

“Şimdi her şey oldukça açık, ama Masonların kötü niyetli gücünü ve şeytani planlarını etkisiz hale getirmenin en iyi yolunun ne olacağını merak ediyorum?”

Cezar'ın bu tavrımdan memnun olduğunu hissedebiliyordum.

“Bu iyi bir başlangıç,” dedi bana gülümseyerek. "Mevcut bağlamda en pratik yol, öncelikle Masonların şeytani eylemlerini tüm diğer insanlara ifşa etmektir: ya yüz yüze tartışmalar yoluyla ya da sana önerdiğim gibi, sana söylediğim her şeyi yayınlamak. Bu şekilde, Mason gruplarına dahil olmayanların ortak bir cephesi oluşturulur ve bu da Masonların planlarının ve eylemlerinin çoğunun açığa çıkmasına neden olur. Eylemlerinin çok sinsi olduğu ve hala da öyle olduğu, esas olarak parlak fikirlerin, olağanüstü icatların ya da insanların yaşam kalitesini artırabilecek her türlü keşif ya da ilerlemenin engellenmesine yönelik olduğu açıktır.

“Buluşlara karşı koymak, buluş sahibini çileden çıkarmak ve tam bir karmaşa, stres ve iktidarsızlık hali getirmek için tüm talimatları verenler onlardır.

Bu nedenle pek çok kişi ülkeyi terk etmeyi ve entelektüel potansiyellerini dünyanın başka yerlerinde kullanmayı tercih ediyor. Bir bakıma bu, başka hiçbir ülkede karşılaşmadığımı sanmadığım paradoksal bir durum. Her ne kadar Masonlar, genel anlamda, değersizliği teşvik etmeye ve özel bir insanı yok etmeye, hatta ortadan kaldırmaya çalışsalar da, ülkemizde bu planın çok yakın olduğunu ve çok iyi uygulandığını söyleyebilirim. Dahası, siyasi ve ekonomik durum Masonların tam da sana söylediğim gibi hareket ettiklerini kanıtıyor. Kirli oyunlarının başarıya ulaşmasını sağlamak için çoğunlukla 'korkulukları / yozlaşmış insanları teşvik etmek ve hatta genel bir yolsuzluk durumu yaratmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

"Düşün ki, inatçı ve iyi niyetli insanlar kilit noktalara yerleştirilirse, bu insanlar, senin de çok iyi bildiğin gibi, bugünlerde ülkenin siyasetini ve ekonomisini ele geçiren

Masonların entrikalarına, oyunlarına ve perde arkası sefilliklerine katılmayı reddedeceklerdir. Bu iyi insanlar artık Masonların talimatlarına uymayacak ve kısa süre içinde herkesin hayatında büyük bir değişim yaşanacaktı. Çeşitli denemelere, değişikliklere, görev değişikliklerine ya da verilen sözlere rağmen işlerin böyle gitmemesi, yalan ve ikiyüzlülükle ülkedeki gergin durumu kasıtlı olarak sürdüren masonik etki hakkındaki gerçeği size göstermeye yeter.

“Halk Masonların planları konusunda ne kadar çabuk bilinçlenir ve farkındalık kazanırsa, kirli oyunlarına da o kadar çabuk karşı çıkacaktır. Daha sonra, şeytani planlarının ve niyetlerinin kamuoyuna ifşa edilmesi gerekmektedir. İfşa, Masonlara karşı mücadelede çok yararlı bir araçtır. Zaten eylemlerinin çoğu herkes için aşikârdır. Sadece henüz Masonluk ile bağlantılı değiller.

“Romanya'dan istihbarat göçü gibi tek bir örnek bile versem, Masonların insanları nasıl manipüle ettiğine dikkat çekmek için yeterli olacaktır. Bu göçü fark eden ve bu olguyla ilgili endişelerini dile getiren daha pek çok kişi var, ancak bu entelektüel 'kaçakların' sınırları aşmasının gerçek nedenini hala bilmiyorlar.

“Masonlar hakkında hiçbir şey bilmeyen ya da neredeyse hiçbir şey bilmeyenler, bunu yurtdışında çalışmaya giden büyük entelektüel yeteneklere sahip kişilerin yoksulluk ve zengin olma arzusuyla açıklıyorlar. Oysa böyle bir durum uzun yıllar sürdüğünde, sorunu farklı bir açıdan analiz etmek gerekir. Gerçek şu ki, Masonlar genellikle olağanüstü entelektüel yeteneklere sahip insanları Batılı enstitülerde veya araştırma şirketlerinde yarın kaygısı olmadan cazip ve kolay bir hayata çekiyorlar. Bu şekilde Romanya'dan yüzlerce ve binlerce yetenekli 'beyin' ülkeyi terk etmekte ve Masonlar da bu ülkede gerçekleşmesi gereken ve ülkeyi terk eden bu 'zeki' insanların önemli bir katkı sağlayacağı ruhsal uyanışı yok etmeye yönelik şeytani planlarını nihayet gerçekleştirilmeyi başarmaktadırlar.

"Bu ruhsal uyanış çok faydalıdır çünkü insanların bu zorlu koşullarda hayatlarının anlamının farkına varmalarını sağlar. Hatta insanlara Romanya'nın içinden geçmekte olduğu döneme yakın bazı değişikliklere katlanma ve diğerlerinin de uyanmasına yardımcı olmak için oldukları yerde kalma gücü verir. Ancak, bu özel insanların göç etmesiyle ruhsal uyanış gecikebilir. Bir altın alaşımı, bu durumda altın olan asil metallerin miktarının artmasına bağlı olarak daha değerlidir. Eğer bu miktar azalıyorsa, malzemenin değeri de azalıyor ve hatta direnç de azalıyor.”

“Yani sonunda Masonların kazanmasının mümkün olduğunu mu söylüyorsun?” Biraz endişeyle sordum.

"Az önce bu ulusun ruhsal uyanışının bir süre gecikebileceğini söyledim, ama Masonların şiddetli çabası bunu geçersiz kılmaya çalışsa bile gerçekleşeceğine şüphe yok. Bazı kuşkucu insanlar Masonların olumsuz fikirlerini yankılayıp kuşkularını ve hatta asla kazanamayacağımıza dair inançlarını ifade etseler bile ruhsal dönüşüm yakındır.

“Masonlar tarafından şeytani bir şekilde sürdürülen bu yıkıcı politika, öncelikle insanların umut eksikliği ve olağanüstü ve faydalı güçlere olan güven eksikliği ile kötü bir rezonans yaratarak tüm ulusun tüm umutlarını kaybetmesini mümkün kılmaktır. Oysa bir insan kitlesi, yaratıcı ve olumlu bir şekilde düşünerek coşkuyla sürdürülen ve beslenen bir umuda sahip olduğunda, bu umut, ortak arzunun gerçekleşmesini büyük ölçüde hızlandıran devasa bir ruhani güç akımı yaratır. İşte bu yüzden sana diyorum ki, son derece faydalı ve manevi bir fikir kitleler tarafından benimsendiğinde, bu ulusun dönüşümünün kilit noktası olabilecek devasa bir enerji dalgası yaratır. Bu husus dünyadaki diğer tüm uluslar için de geçerlidir.

“En önemli faydalı fikirlerden biri, insanların Masonlar tarafından dayatılan 'derin uykudan' uyanmaları ve genel durumun üstün bir anlayışıyla tamamen farklı bir perspektiften sağlam bir şekilde hareket etmek için berraklaşmaları gerektiğidir. Karşı pozisyondan bakıldığında, olumsuz bir fikrin kitleler tarafından benimsenmesi korkunçtur. Rezonans prensibi aynıdır, ama daha sonra aşırı derecede yükseltelen enerjinin doğası son derece yıkıcı ve zararlıdır. İnsanlara bir bataklık, umutsuzluk, güvensizlik hali verir; daha da kötüsü, güçlü bir şekilde kirlenerek bir tembellik, miskinlik ve pozitif uğraş eksikliği hali yaratır.

“Böyle bir durumda, Masonların şeytani oyunlarının kendi isteklerine göre kolayca oynanabileceği açıktır. Bu durum, belirli kişiler veya ruhsal gruplar onların planları ve eylemleri hakkındaki korkunç gerçeği tüm dünyaya ifşa ettiğinde neden kitle iletişim araçları aracılığıyla son derece güçlü ve azami kararlılıkla tepki verdiklerini açıklamaktadır. Bu gibi durumlarda, en kıdemli Masonlar, sıradan insanların kolayca manipüle edilebilen saflıklarından yararlanarak, bu kişileri veya örgütleri her ne şekilde olursa olsun yok etmeye çalışırlar.”

“Evet, ben de insanları manipüle etmedeki sinsiliklerine ve hainliklerine hayran kaldım, özellikle de sen bana saygıdeğer Massini'nin karmaşık planından bahsettikten sonra,” diye yorum yaptım. “Şeytani bir zekânın neler yapabileceği muazzam bir şey,” diye onayladı Cezar ve zamanı kısıtlı olduğu için bana saygıdeğer Mason ile yaptığı tartışmayı anlatmaya başladı.

PENTAGON'DA PANİK

“Sinyor Massini ile ikinci görüşmem durumu belli bir şekilde dengeledi. Her ne kadar ilk seferki oyununa devam etse de, artık en azından saygıdeğer kişinin gerçek niyetinin farkındaydım, sadece o bunu bilmiyordu. Küçük avantajımın pek bir şey değiştirmedeği doğrudu ama yine de çok daha dikkatli olmamı sağlıyordu. Durumun hassas dengesini değiştirmemek için hareketlerim çok net olmalıydı.

“Örneğin, kendimi öfkeli gösterseydim ve devletin en üst kademesinde her şeyi ifşa etmekle tehdit etseydim, büyük olasılıkla derhal görevimden alınırdım. Bu durum masonik amaçlar açısından öngörülemeyen sonuçlar doğurabilir ve hatta hayatıma mal olabilirdi.

“Pratikte, bu ülkede var olmadığını bile söyleyebilirsin. Benim tek dosyam General Obadea'nın ofisindeki dosya. Herhangi bir siyasi bağlantım, diplomatik ilişkim, finansal işim ya da sosyal yükümlülüğüm yok. Bu çok özel bir durum ve birçok avantajı var ama aynı zamanda bazı riskler de içeriyor.

“Bunun avantajı, ülkede gerçekleşen bazı özel keşifler veya olaylarla ilgili en önemli verilere ve devlet sırlarına erişebilmem. 'Özel keşifler' derken, en azından günümüz bilimi ya da genel anlayış açısından bilinmeyen bir alana ait olan durumları kastediyorum.

“Dezavantajı ise şu anda emeklilik yaşı yaklaşan General Obadea dışında başka bir desteğe sahip olmamam. Düşmanım da yok çünkü departman çok iyi gizlenmiş ve gizli tutuluyor, ama yine de Romanya İstihbarat Servisleri tarafından talep edilebilecek bir 'bölge'. Sadece o zaman sorun çıkabilir.

“Yani bir skandal çözüm değildi. Ben bu ülkeye yardım etmekle ilgileniyorum, bana sunulan iyi fırsatları kaçırmakla değil. General Obadea'nın muhalefetine rağmen Massini'nin benim yerime geçmesi çok zor olmazdı ama bu daha fazla tedirginlik ve belirsizlik anlamına gelirdi ve Masonlar için hiç de hoş olmazdı, bu da eylemin belirsiz bir süre ertelenmesine neden olurdu. Görünüşe göre onları en çok bu son ihtimal rahatsız etmiş.”

“Masonlar neden bu kadar acele ediyorlardı ve ne için?” Konuyla çok ilgilendiğim belli olduğu için sordum.

“ Sana hemen anlatacağım ama lütfen ne benim ne de Masonların elit tabakasından olanların -en azından benim anladığım kadarıyla- bu konuda fazla bir şey bilmediğimizi bil.”

“Anladığım kadarıyla,” dedim, ”uzlaşmacı bir çözümü kabul etmişler gibi görünüyor. Sana aksini söyleseler de seninle çalışmaktan hoşlanmıyorlar ama seni görevinden alarak durumu karmaşıklaştırmak ve gerçek bir skandala yol açmak da istemiyorlar.”

“Evet, şimdiye kadar benim yerime kendi adamlarını getirebilecekleri açık. Bu, sorunlarını tamamen ve derhal çözebilirdi. Ama görevimden alınmama neden olabilecekleri gerçeğine rağmen, yerime istedikleri kişiyi getirme gücünü hala özlüyorlar gibi görünüyor. İlerledikçe ayarlamaları gereken bu uzlaşmacı çözümü kullanmaya karar verdiler.”

“Sıfır Departmanındaki pozisyon değişiklikleriyle birlikte şu anda yetkili kim?” Masumca sordum. “Eğer diplomatik kanalları biliyorsak, perde arkasındaki gerçek oyunları ve bunları kimin oynadığını keşfetmek çok zor olmamalı. Ne yazık ki Hükümet'teki konumum bana bu tür bilgilere erişim imkânı vermiyor.”

Oda ağır bir sessizlikle doldu. Daha sonra Cezar alçak bir sesle cevap verdi.

“Bu işleri olduğu gibi bırakalım. Saygıdeğer Massini'nin etkisinin sorunun onun istediği şekilde çözülmesini garanti etmemiş olması bize tüm insanların yozlaşmış olmadığını gösteriyor. Bu sevindirici bir düşünce.

“Muhtemelen ilk yüzleşmemizden sonra, elde ettiği sonuçları Bilderberg grubuna rapor ettiğinde Massini, Masonlar için oldukça riskli olmasına rağmen yine de hızlı hareket etme olasılığı ve benim yanıltılmam avantajına sahip olan ilk plana devam etmeyi önerdi. Ancak bu arada saygıdeğer kişinin oyunlarını öğrendim ve başlangıçtaki planımı değiştirdim.

“Eğer ilk görüşmede onların oyununa gelmeyi düşünmüş ve görünüşte onlarla işbirliği yapma tekliflerini kabul etmiş olsaydım, ikinci görüşmede onların hain niyetlerini zaten bildiğim için gerçekte neyle ilgilendiklerini keşfedecek ve ardından konuyu devletin en üst kademesinde ifşa ederek buna erişimlerini engelleyecektim. Kendilerini maruz bıraktıkları risk tam olarak buydu ama sana söylediğim gibi bunu bir tarafa bıraktılar.”

Cezar'ın anlattıklarıyla yakından ilgilenerek, “Bir başka deyişle, kartlar iki tarafa da dağıtılmıştı,” dedim.

“Haklısın,” diye gülümseyerek cevap verdi. “Bir ay önce saygıdeğer Massini'nin beni tekrar ziyaret edeceğini öğrendiğimde, bunun zirve noktası olduğunu biliyordum. Bu insanlar asla sebepsiz ya da kişisel çıkarları olmadan bir şey yapmazlar. Bu nedenle Sinyor Massini'nin nihayet bana sorunun 'sıcak noktalarını' açıklamasını bekliyordum. Ziyaretlerini tekrar duyurmuş olmaları bana, en tepedeki karar alıcılarının, ilk toplantıda 'bölgelerini' hazırladıktan sonra doğrudan beni ilgilendiren seçenekle devam etmeyi seçtiklerini gösterdi. Ayrıca, saygıdeğer Mason'un bu kez yabancı bir diplomatın lüks villasında - güvenlik sistemlerinin mükemmel olduğu bir yerde - ev sahibi olması, duymak üzere olduğum şeyin çok önemli olduğuna dair inancımı pekiştirdi.”

Beklentiyle titreyerek Cezar'a bana sırrı açıklaması için yalvardım. Biraz eğlenerek konuşmaya devam etti.

“Toplantı çok uzun sürmedi, belki bir saatten biraz daha az. Yine de Sinyor Massini'den aldığım bilgilerin beni bile şaşırttığını söylemeliyim. Masonların en yüksek devlet kurumlarında bile ne kadar büyük bir güce sahip olduklarını, ne kadar derinlere sızdıklarını ve insanlık ve onun güvenliği için ne kadar büyük önem taşıyan bilgilere erişebildiklerini bir kez daha gördüm. Dahası, Masonlar bu son derece gizli bilgileri kontrol ve manipüle ederek tüm gezegeni kontrol ve egemenlik altına alma planlarını mümkün olduğunca hızlı bir şekilde gerçekleştirmek istiyorlar.

"Saygıdeğer kişiyle villada buluştum; ve birkaç dakikalık küçük kibar bir sohbetten sonra, bu süre zarfında elitist örgütlerine katılma isteğimi tekrar onayladığımdan emin oldum, Sinyor Massini kendine özgü tarzına uygun olarak doğrudan konuya girdi.

Daha sonra bana doğrudan Pentagon'dan gelen çok gizli bilgilere sahip olduğunu ve bu bilgilerin Romanya'daki belirli bir yerle ilgili olduğunu söyledi.

“Bilderberg grubunun ABD'nin en önemli siyasi, ekonomik ve savunma örgütlerinde temsilcileri olduğunu ve bunların başkanlık koltuğuyla da bağlantıları olduğunu itiraf etti. Amerikan başkanının etkili konumunun ötesinde, uluslararası düzeyde bazı üst düzey kişiler, devlet liderleri ve bankacılarla aralarındaki karmaşık bağlantılar, çıkarlar ve ilişkiler nedeniyle hala büyük güce sahip birkaç gizli grup var. Son olarak, bu çok güçlü Masonik grupların da ötesinde, gezegendeki bilimsel yaşamın ve teknolojinin gelişimini, dünya ekonomisinin yönelimini ve dünyanın farklı bölgelerindeki siyasi akımların ve eğilimlerin yerleşmesini denetleyen üç elit oluşum vardır. Tüm bunların üzerinde Bilderberg grubu yer alır ve bu grupta, tüm gezegende hayata geçirilecek en önemli eylemler ve fikirler üzerinde üstün karar verme yetkisine sahip üç kişi bulunur. "Burada Sinyor Massini'de hafif bir belirsizlik fark ettim, sanki bana bir şey söyleyip söylememeyi düşünüyor gibiydi. Bunun bana tüm dünya Masonluğunun temel sırrını açıklayabilecek son derece önemli bir husus olduğunu hissettim. Kısa bir tereddütten sonra, saygıdeğer Massini bu konuyu açıklama niyetinden vazgeçti ve Pentagon'dan gelen çok gizli veriler hakkında konuşmaya devam etti. Daha sonra bana gezegende keşfedilen ve belli bir öneme sahip olan her şeyin derhal dünyanın elitlerinin dikkatine sunulduğunu söyledi. Romanya topraklarında yapılan gizli keşifte de bu durum söz konusuydu.

“Pentagon aynı anda, modern bilimsel bilgiyi açıkça aşan bir teknolojiye büyük miktarda para yatırdığı birkaç gizli askeri ve jeodezik casusluk programı yürütmektedir. Günümüz teknolojisinin yaklaşık yirmi yıl ilerisinde olan bu muhteşem teknolojik yeteneklerin kaynağı, başlangıcını ve sonunu sınırlıyordu. Saygıdeğer kişi daha sonra bana dağın içinden görünen tuhaf yapının bilgisayarda yapılmış şemasının bir fotokopisini gösterdi; bu şema karelenmiş, sayılar ve verilerle kaplanmıştı. Engellenen bölgeler kırmızıyla işaretlenmişti ve sanki bir şeyi koruyorlarmış gibi her türlü araştırmayı ya da analizi reddettiklerini açıkladı.”

“Bazı yapay enerji blokaajlarından bahsediyor olabiliriz,” dedim bir nefeste, duyduklarım karşısında hayrete düşmüştüm.”

“Cezar, “Olası parazitler, metaller veya diğer bileşimler de dahil olmak üzere diğer tüm olasılıkları tek tek eledikten sonra vardıkları sonuç bu” dedi. Ama bu, çok daha hassas bir konuyu düşünmelerine neden oldu...”

“Muhtemelen tüm yapıyı kim yaptı, değil mi?” Hemen sordum.

“Evet, veriler karşısında oldukça sarsıldılar ve hemen güvenlik seviyesini maksimuma çıkardılar. İlk enerji blokaajı, yani tünelin başlangıcındaki blokaaj, tünelin girişine erişimi engelleyen bir duvar gibi düz ve dikti. Ancak ikinci enerji blokaajı, tünelin diğer ucunda, dağın merkezine yakın bir yerde bulunan bir kubbe veya yarı küre gibi muazzamdı.

BUCEGİ, ROMANYA'DA BULUNAN ESRARENGİZ YAPININ ŞEMASI

Saygıdeğer Massini'nin bana söylediğine göre, belli ki tünelin gittiği yerde son derece önemli bir şey varmış, ama aynı zamanda çok iyi korunuyormuş. Ben de size gördüğüm diyagramı çizeceğim, ama çok daha basit bir şekilde, böylece orada ne bulunduğunu daha net bir şekilde görebilirsiniz.”

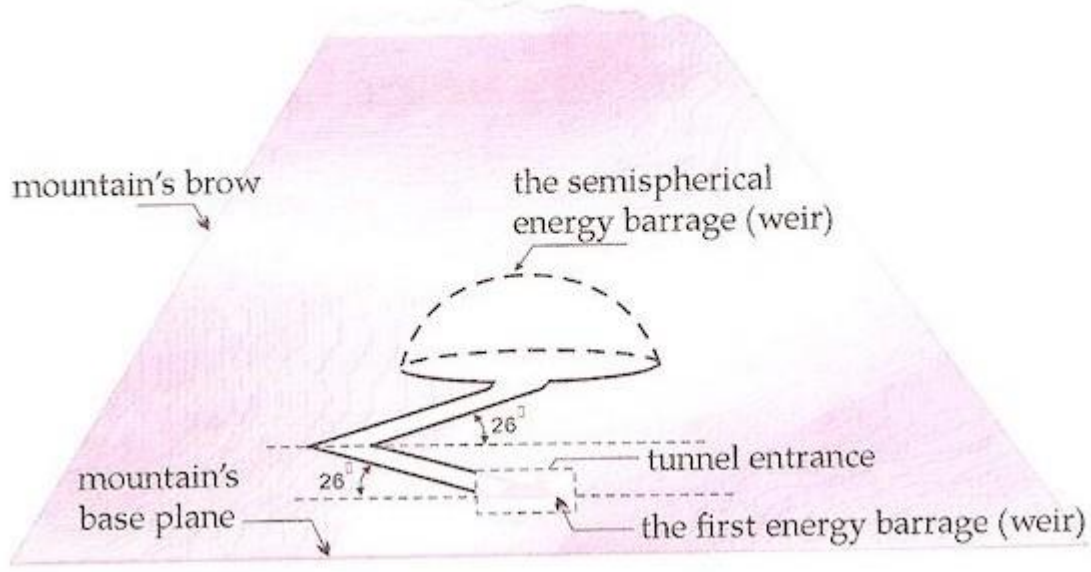
Cezar'ın Bucegi'de bulunan garip yapının yaklaşık şemasını hassas hareketlerle çizmesini hayretle izliyordum.

“Pentagon'dan gelenler tünelin neden dağın orta bölgesine doğru bir tür zikzak şeklinde döndüğünü ve yapının yirmi altı derecelik açısının önemini anlayamadılar. Yapı yere paralel bir düzlemdeydi ve yarı küresel enerji blokajı Babele adı verilen sırt kayalarına karşılık gelen dikeyde yer alıyordu. Aslında, Pentagon verilerine dayanarak yaptığımız ölçümlere göre, dikey Babele'den yaklaşık kırk metre uzaklıkta, Babele ile Bucegi Sfenksi arasında çıkıyordu.”

Cezar daha sonra başka bir kâğıda yapının tasarımını çizdi.

“Sinyor Massini'nin bana anlattığına göre, Pentagon'daki temsilcileri, yarı küresel blokajın, birkaç ay önce Bağdat yakınlarında keşfettikleri bir başka gizli yeraltı yapısındaki blokaj ile tamamen aynı frekansa ve şekle sahip olduğunu fark etmemiş olsalardı, Bucegi'deki dahili yapay yapının unsurları Masonik seçkinlerin özellikle ilgisini çekmeyecekti. Saygıdeğer Massini'nin bana açıklamadığı ve henüz bilmediğim nedenlerden dolayı, Masonik elit, askeri casusluk uydusunun Irak'ın yeraltından gelen garip enerjisel yapıyla bağlantılı olarak kaydettiği gizli verilerle son derece ilgiliydi.

BUCEĞİ SFENKSİ, BABELE VE İÇ YAPI ARASINDAKİ BAĞLANTI

“Keşiften kısa bir süre sonra savaş başladı ve Iraklılar bu konuda hiçbir şey bilmezken Amerikalılar tam bir gizlilik içinde o bölgeye erişebildiler. Massini ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar enerji duvarını aşamadıklarını söyledi ama bana daha fazla ayrıntı vermedi. Tüm operasyon çok gizliydi. Orada bulunan şeyin gezegenimizin gizemli geçmişiyle, ama bir şekilde kendi örgütlerinin tarihiyle de bağlantılı olduğunu belirtti. O zaman Sinyor Massini'nin bu konularla ilgili benimle paylaşmak istemediği başka bilgi, belge ya da kanıtlara sahip olduğunu sezdim.

“Pentagon soruşturmasında Bağdat yakınlarındaki yeraltı yapısı ile Bucegi Dağları'nın içindeki yapı arasındaki veri benzerliklerinin fark edilmesi masonik eliti çok heyecanlandırdı. Görebildiğim kadarıyla bu çalkantının büyük bir kısmı, Irak'takinden çok daha büyük ve karmaşık olan yapının Romanya topraklarında olmasından kaynaklanıyordu. Bu gerçeğin kendisi oldukça tuhaf görünmektedir, ama bunu Romanya'nın geleceğiyle ilgili daha önce bahsettiğimiz bazı hususlarla ilişkilendirdiğinizde, masonik elitin nelerden endişe duyması gerektiğini daha net bir şekilde anlayabilirsiniz. Ne kadar gizlemeye çalışırlarsa çalışsınlar, eylemleri ve niyetleri bunun aksini göstermektedir. Sorunu çözme konusundaki aceleleri, aldıkları risk ve yapıya erişme ve kontrol etme konusundaki açık arzuları, bu konudaki içsel inancımı pekiştiren unsurlardan sadece birkaçı.

”Sinyor Massini, tünele giden en kolay ve en hızlı yol da dahil olmak üzere Bucegi'deki konumun tüm gizli referans verilerini bana verdi. Dağın tam ortasında, dışarıyla hiçbir bağlantısı olmayan bir yapı ve boşluklar oluşturacak şekilde inşa etmeyi kimin başardığı büyük bir gizemdi. İkimiz de bunun, yapıyı olası bir ifşaya karşı korumak amacıyla maksimum güvenlik önlemi olarak yapıldığını düşündük. Kullandıkları teknolojinin tek açıklaması, koruyucu enerjisel blokajı aktive ettikten sonra tünelin ana girişini bir şekilde kapattıkları olabilirdi. Ancak bu, böyle bir iş için gereken ekipmandan bahsetmeye bile gerek yok, muazzam miktarda taş gerektirirdi.

“Sinyor Massini bana Pentagon'un uzmanları tarafından hesaplanan tünele ulaşmam için bir harita verdi. En yakın erişim dağın önünden, en avantajlı yönden sağlanabilirdi. Başlangıç noktası dağın yamacında, içeride bulunan ilk enerjisel blokajdan yaklaşık 60-70 metre uzakta bir yerdeydi.

Bu en hızlı yol olmasına rağmen, bir sıkıntı vardı: tünelin girişindeki enerjisel blokajın aşılıp aşılamayacağını bilmiyorlardı. Büyük yarı-küresel olanla aynı frekansa sahip olmasa bile, yine de onu aşıp aşamayacağımızdan emin olamazdık. Etrafindan dolaşmak mümkündü ama bu daha zor teknolojik sorunlara yol açacaktı. İkinci seçenek ise kayanın içinden geçmekti; ancak bu kez blokajın arkasına geçmek için bir şekilde tünelin üzerine doğru eğilmek gerekiyordu.

SFENKS - BUCEĞİ DAĞLARI

"Delme mesafesi daha büyüktü çünkü belirli bir delme açısını korumak gerekiyordu ama en azından enerjisel blokajdan kaçınma şansı vardı. Bu çözüme karşı oldukça şüpheciydim çünkü o yapıyı inşa edenlerin bunun denenebileceğini düşündüklerini ve bu konuda bazı önlemler aldıklarını tahmin edebiliyordum. Ancak saygıdeğer kişi, ABD Ordusu'nun son derece sofistike teknolojik desteğinin, kayayı son derece hızlı bir şekilde delmek için inanılmaz bir cihaz sağlayacağını garanti etti. Bu cihaz çok güçlü bir plazma jeti ve dönen bir manyetik alan kullanıyordu. Bunu kullanarak, ön delme hazırlıkları da dahil olmak üzere iki günden daha kısa bir sürede tünelin duvarına ulaşabilirdik.

“Ancak tüm operasyonun en gizli şekilde gerçekleştirilmesi gerekiyordu. Saygıdeğer kişi teknolojik araçları sunuyorsa, geri kalan her şeyi Sıfır Departmanının rutin bir görevinden farklı görünmeyecek şekilde organize etmemiz gerekiyordu. Dahası, saygıdeğer Mason'un dayattığı temel şartlardan biri de bu eylemin Başkan'a ve Romanya İstihbarat Servislerine yanlılıkla sadece karstik bir yapının keşfi olarak bildirilmesiydi.

"Sinyor Massini ayrıca ABD'den özel bir ekip getirmek ve Mason elitlerinin birkaç üyesiyle birlikte ekibimize sonuna kadar katılmak istedi. Ne güvenliği ne de dışarıya bilgi sızmasını garanti edemeyeceğimi belirterek bu talebi kabul etmedim, ama bu ekiplerin tüneli geçtikten hemen sonra bize katılmalarını önerdim. Gerçek şu ki, ABD ekibi hazır bulunsa bile sıkı bir güvenlik sağlamak sorun olmazdı, ama sırrın ortaya çıkma olasılığını bilerek abarttım çünkü Masonların bu konudaki zayıf noktasının bu olduğunu biliyordum. Elbette onların da benimle aynı anda dağa girmesini istemiyordum çünkü karar vermeden önce dağın nasıl bir yer olduğunu ve orada neler bulacağımı kendim görmek istiyordum. Durum çok fazla değişkenle çok gergin olacaktı.

Bu yüzden bizim için her an öngörülemez ve hatta tehlikeli hale gelebilirdi. Ancak önemli olan nokta, tünele ve ardından yarı küresel enerji blokajına ulaşmaktı.

BABELE - BUCEĞİ DAĞLARI

"Bunun için saygıdeğer şahsa açık olduğum ve işbirliği yaptığım izlenimini bırakmak gerekiyordu çünkü çok önemli teknik ihtiyaçlar konusunda bize yardımcı olabilecek kişi oydu. Onun baskısı oldukça önemli. Öte yandan, mutlak gizlilik arzusu nedeniyle eylemleri sınırlıdır. Görünüşe göre hiçbirimiz aşağıda ne olduğunu bilmiyorduk; ama size daha önce de söylediğim gibi, saygıdeğer şahsın sadece kontrol etmek istediği önemli bilgilere sahip olduğu izlenimini edindim. Tünele girildiği anda orada olma konusundaki ısrarını bu şekilde açıkladım.”

Rüya görüyormuşum gibi hissediyordum. Son derece önemli bir şey olmak üzereydi ama yine de her şey neredeyse gerçeküstü gibiydi.

“Bu konuda başka biriyle konuştun mu?” Cezar'a sordum.

“General Obadea ile yüz yüze konuştum,” diye cevap verdi. “Durumun tüm iç yüzünü bilen tek kişi o. İkimiz de bu durumu üst siyasi yapıya duyurmayı ertelemeyi kararlaştırdık. Aksi takdirde masonik elitin tepkisi korkunç olabilirdi. Risk almak istemedik, özellikle de bize sunmaya hazır oldukları çok ileri teknolojiye ihtiyacımız varken. Bu bir ulusal güvenlik meselesiydi; ve orada ne keşfedileceğine bağlı olarak, gelmiş geçmiş en büyük devlet sırrı olabilirdi. Bu nedenle aptalca davranmayı göze alamayız.”

Cezar'ı izliyordum. Bu adamın çok garip kaderi, dünyadaki insan ilişkilerinin ve çıkarlarının karmaşık düzenini ciddi bir şekilde analiz etmeme neden oluyordu. Nihayetinde hepimiz, hayatın “bilgisini” doğru ya da yanlış ileten, az ya da çok sofistike, farklı türde röleler gibiyiz. Durumun karmaşıklığı, özellikle de kritik keşif anıyla ilgili olarak, bedenimin her yerinde çok yoğun bir duygunun beklenmedik ürpertilerini hissetmeme neden oluyordu.

“Eylem şu anda hangi aşamada?” diye sordum.

İçten içe, gizemli yapının ortaya çıkmasından sonra onu görebileceğimi umuyordum. Düşüncelerimi gözlemleyen Cezar konuştu.

“Şimdilik hazırlıkların ortasındayız ve bunu büyük bir dikkatle yönetmem gerekiyor. Öncelikle, şansımıza ulaşılması zor ve nispeten insansız olan bölgenin güvenliğini sağladım. Askeri yardım da istedim, hatta benim ve uzman ekibimin belirlediği ve izole ettiği çevre dışında bir mini kamp organize ettim.

Neredeyse iki yüz asker getirerek bölgenin dairesel bir şekilde korunmasını sağladım. Küçük bir erişim yolu inşa edildi ve bölge dikenli tellerle çevrildi.

“Ayrıca otuzun üzerinde nöbetçi kulübesi ayarladım. İçeride, departmanın üçüncü ekibinden oluşan ikinci bir güvenlik çemberi kurdum. Doğaçlama yol üzerinde iki erişim bariyeri ve aralarında kontrol noktaları var. Bu kez lojistik büyük ve karmaşık çünkü her şey birkaç hafta sürebilir. General Obadea Deniz Kuvvetleri ile ilişkilerle ilgilendi ve onlardan destek istedi. Askeri kamp çadırları getirildi ve iletişim röleleri monte edildi. Her şeyin askeri bir görev gibi görünmesini istedim. Tüm operasyon muhtemelen önümüzdeki birkaç hafta içinde hazır olacak. Temmuz sonunda plazma sondaj ekipmanı gelecek. Ondan sonra dağın içine girmek dışında yapılacak başka bir şey yok.

"General Obadea'nın ya da benim iznim olmadan hiç kimse çevreye giremeyecek olsa da, orada keşfedeceğimiz şeyleri görmeni mümkün kılacağım. Elbette her şey planlandığı gibi giderse. Başka ayrıntılar da var ama bunlar o kadar önemli değil. Artık temel bilgileri biliyorsun.

“İlk dış sondajın Temmuz ayının son günlerinde başlaması planlanıyor. O zamana kadar birbirimizi bir daha göremeyeceğiz çünkü olaylar düz bir çizgi izleyecek ve özel nitelikleri benim orada sürekli bulunmamı gerektiriyor. Ancak, söz verdiğim gibi, her şey güvenli ve iyi hazırlanmış olur olmaz seni arayacağım.”

Cezar bu son sözlerle koltuğundan kalktı ve veda etti. Yakında olağanüstü koşullar altında tekrar karşılaşacağımızı umarak ayrıldık. Ben eve yürümeyi tercih ettim. Düşüncelerim ve çıkarımlarım beni çok sayıda olasılıkla istila ediyordu ve entrikanın karmaşıklığı neredeyse başımı ağrıyordu.

O gece dağın içindeki o yapıyı inşa eden gizemli uygarlığı düşünerek uykuya daldım. İnanılmaz teknolojilere sahip oldukları ya da sahip olacakları kanıtlanmıştı. Kimdi bunlar? Mesajlarını hangi kadim zamanlardan iletiyorlardı? Ancak ben, on binlerce yıldır ortaya çıkmayı bekleyen harika ve muazzam sürprizden şüphelenmenin yakınından bile geçmiyordum.

Bölüm 5 - Büyük Keşif

Cezar ile o görüşmeden sonra aklım daha çok Bucegi'de tespit edilen yapının gizemiyle uğraşmakla meşguldü. Tüm ön operasyonlara ve tünelin açılma anına katılabilmek istiyordum ama bunun mümkün olmayacağını farkındaydım. Olaylar karmaşık bir hal almazsa, büyük keşfin yapıldığı yere kısa bir süreliğine de olsa erişebilme şansına sahip olduğum için mutlu olmalıydım.

Son görüşmemizden sonraki bir buçuk ay boyunca hummalı bir şekilde Cezar'ın benimle iletişime geçmesini bekledim. Her türlü senaryoyu icat ediyor ve her türlü olasılığı hayal ediyordum. Neredeyse her anım dağlardaki o yere gitme arzusuyla doluydu. Cezar'a tamamen güveniyordum ve o bölgeye erişimimi kolaylaştırmak için mümkün olan her şeyi yapacağını biliyordum.

Ayrıca, çok ince bir dengede tutulması gereken çok karmaşık sahne arkası oyunu nedeniyle onun ve General Obadea'nın üzerinde olması gereken gerilimin de çok farkındaydım. Dağlarda yaşananlar gerçekten de istisnai bir durumdu. Önemi sadece ulusal güvenliği değil, aynı zamanda tüm insanlığın durumunu hedef alıyordu, özellikle de dünyanın elit Masonlarının bu konuya gösterdiği büyük ilgiyi göz önüne alırsak.

Cezar'ın operasyonları ve planı, Sinyor Massini'nin ve diğer Masonların dikkatini aynı anda başka yöne çekmek zorunda kalması nedeniyle daha da zorlaşmıştı. Buna bir de tüm bunların devletin en üst makamları tarafından bilinmesinin yaratacağı tehlikeli baskı eklenmişti. Böyle bir durumda, durumun etkili bir şekilde kontrol altına alınması daha az olasıydı. Cezar'ın planı siyasi liderleri bilgilendirmeyi içeriyordu ama bu sadece çok iyi tanımlanmış bir anda yapılacaktı.

DAĞLARDAN GELEN GİZLİ ÜS

O çok beklenen an nihayet Ağustos ayının ortasından biraz sonra geldi. Güneşli bir sabah, güvenlik önlemlerinin çok daha sıkı olduğunu fark etmeme rağmen her zamanki kanallar aracılığıyla benimle temasa geçildi. Çok ilginç olmadıkları için ayrıntılara girmeyeceğim.

Öğle yemeğinden biraz sonra dağların dibinde bulunan gizli askeri üslerden birine vardım. Oradan, özel bir üniforma giymiş iki silahlı askerin eşlik ettiği Sıfır Departmanının helikopteriyle alındım. Bükreş'ten bile olsa, bana eşlik edenlerin hiçbiri görevlerinin bilinen düzenine uyararak tek kelime etmedi. Araç ve muhafız değişikliklerine sadece kısa ve ilgili emirler eşlik ediyordu. Tüm eylem hızlı ve kesin olduğunu kanıtlıyordu. Bu hususları ve maksimum güvenliğin nedenlerini iyi bilmeme rağmen, alınan güvenlik önlemlerinin katılığı beni yine de biraz şaşırtmıştı. Bunları biraz abartılı buldum,

Çok geçmeden tüm operasyonun risklerini değerlendirecek kişinin ben olmadığını ve bu özel fırsat bana sunulduğu için kendimi şanslı saymam gerektiğini anladım. Modern zamanların muhtemelen en önemli keşfi olarak gördüğüm bir keşifte yer alıyordum. Cezar tarafından çağrılmış olmam ve güvenlik önlemlerinin bu kadar etkileyici olması bana muazzam önemde bir şeyin keşfedildiği inancını veriyordu. İnsanların çoğunluğu hala günlük sıradan hayatlarını yaşarken, bu keşfin çok kısa bir süre içinde herkesin anlayışını kökten değiştirebileceği gerçeği üzerine düşünüyordum.

Alaycı bir şekilde gülümseyerek, mevcut dünya koşullarında fikirlerimin muhtemelen fazla idealist olduğunu düşünüyordum. Böylesine büyük bir değişimin gerçekleşmesi için insanlığın geçmişinin ve hayatın derin anlamlarının dürüstçe analiz edilmesi gerekir. Böyle bir değişimin önündeki sayısız zihinsel, psişik ve hatta maddi engelleri aşmak için zekâ ve asil erdemlerle dolu ince bir diplomasiye ihtiyac duyulacaktı.

Düşüncelerimin derinliklerinde, bizi dağlarda inşa edilen yeni askeri üsse bırakmaya hazırlanan helikopterin alçaldığını neredeyse fark etmemiştim. Onlarca metre altımda yatan şeyi gördüğümde düşüncelerim bir anda yok oldu. Her ne kadar taktik askeri operasyonlara ve bu tür durumlarda kullanılan teknolojiye aşina olsam da, gördüklerim her türlü hayal gücünün ötesindeydi. İlk olarak, çok sayıda Amerikan askeri gözlemlerim. Arazi tipi askeri araçlarının üzerindeki işaretlerden ve ABD bayrağı taşıyan brandaların altına gizlenmiş devasa yapılardan Amerikan oldukları belliydi.

Ayrıca ormandan gelen, oldukça geniş, uygulanabilir tek yolu da görebiliyordum. Ayrıca üsse erişimi sağlayan iki askeri halka da vardı. Her biri dağın duvarındaki büyük bir girişin etrafında neredeyse bir daireyi tamamlayan bir tür çok geniş sınırlara benziyorlardı. İki güvenlik çemberi arasında askeri kamyonlar, birkaç arazi aracı ve şeklini ve amacını kolayca tanımlayamadığım birkaç araç vardı. Bu iki halkanın içinde yaklaşık iki yüz asker olduğunu tahmin ediyordum. İç halkadakiler özel siyah bir üniforma, dış halkadakiler ise normal bir üniforma giyiyordu. Her birinin otomatik silahı vardı ve aralarındaki mesafe sadece birkaç metreydi.

Asker kulübelerinin güvenlik halkalarının arasına yerleştirildiğini ve özel timin kulübelerinin ikinci halkanın hemen arkasında olduğunu gördüm. Yol, her halka için çift büyük bariyer ve her iki tarafta çift kontrol görevlisi ile kapatılmıştı. Halkalar arasında yaklaşık elli metrelik bir mesafe olduğunu söyleyebilirim. Çılgınca bir faaliyet varmış gibi görünüyordu çünkü iki karargâha, özellikle de dağa oyulmuş girişe odaklanan çevreye sürekli gidiş gelişler oluyordu.

Genel gözlemlerim helikopterin ana çemberin içine ve ikinci güvenlik çemberinin ötesine inmesiyle kesintiye uğradı. Dışarı çıktım ve hemen iki asker tarafından çerçvelendim, bu sefer Amerikalılardı. Önde özel timden iki asker ve arkamda iki Amerikalı olmak üzere helikopterden sadece yirmi metre kadar uzaklaştık. Bana durmam söylendi ve beşimiz de yaklaşık bir saat boyunca orada bekletildik. Belli ki beni teslim almak için emir bekliyorlardı.

Ancak o zaman gerçekleşen operasyonun boyutlarını gerçekten görmeye ve olağanüstü öneminin farkına varmaya başladım. Başlangıçta bana davranışları beni şaşırtmıştı; alındığım için değil, üsteki tüm eylemlerin neredeyse inanılmaz bir katılıkla gerçekleşmesi nedeniyle. Beni kibarca ama çok sert bir şekilde çerçeveleyen dört askeri izliyordum. Beklediğimiz bir saat boyunca ne hareket etmişler, ne gevşemişler ne de konuşmuşlardı ve neredeyse gözlerini bile kırpmıyorlardı. Hiç kıpırdamadan, insandan ziyade robot izlenimi bırakıyorlardı. Başka bir seçeneğim olmadığı için ben de onların arasında hareketsiz durdum, uyuşmamak için zaman zaman hafifçe hareket ettim.

Bekleme nedenimizi öğrenmeye çalıştım ama bu dört heykelle konuşmak gibiydi. Daha sonra emirlerin son derece sert ve katı olduğunu fark ettim ve soru sormayı bırakarak uzun süre aynı yerde durmaya razı oldum. Bunu etrafımda olup bitenleri gözlemlemek için bir fırsat olarak kullandım.

Bükreş'ten ayrıldığımdan beri hissettiğim duygular şimdi daha da güçlenmişti. Hayallerimin, umutlarımın ve varsayımlarımın hedefinden, ortaya çıkması için binlerce ve binlerce yıl bekleyebilecek olağanüstü bir keşiften 100 metreden daha az uzaktaydım. Üssün gizemli havası herkese esrarengiz ve iç odaklı bir ruh hali veriyordu.

Önümde ve biraz sağımda dağın içinden geçen bir tünelin büyük girişi vardı. Girişe monte edilmiş ve tünel boyunca devam eden modern aydınlatma sistemini görebiliyordum. Ne yazık ki büyük bir çadır ve iki ultramodern modüler yapı görüşümü engelliyordu. Benimle aynı bölgede birkaç Amerikan cipi ve aracı vardı. Sol tarafımda, her biri bir branda ile örtülmüş, şekli içeriği bilinmeyen büyük sandıklara işaret ediyor gibi görünen iki büyük yapı vardı. Tünelin girişi, her iki yanında iki Amerikan askeri tarafından korunan geniş bir metal bariyerle kapatılmıştı. Üniformalarından seçkin deniz piyadeleri oldukları anlaşılıyordu.

Özellikle dikkatimi çeken bir şey, korunan tünelin sağında, dağın içine kazılmış devasa bir hangardı. Kesinlikle çok büyüktü, yaklaşık on metre yüksekliğindeydi ve söyleyebildiğim kadarıyla yaklaşık elli metre derinliğindeydi. Bitmiş duvarları ve

kusursuz bir şekilde kavisli tonozuyla mükemmel bir şekilde yapılmıştı. Gördüğüm her şeyi sadece bir ay içinde inşa etmeyi başardıklarına göre hangi teknolojiyi kullandıklarını merak ediyordum. Daha sonra hangarın delme işleminin sadece bir gün sürdüğünü öğrenecektim.

Hangarın içinde üst üste yığılmış birçok kutu vardı. Diğer tarafta ise muhtemelen test ve araştırmalar için kullanılan uzun odalara benzeyen üç özel yapı vardı. Hangarın içi oldukça hareketliydi ve beyaz önlüklü birçok insanın farklı nesnelere ya da kağıtları taşıyarak laboratuvarlara girip çıktığını görebiliyordum. Hem hangarın orta koridorunda hem de dışarıda, tünelin girişine yakın bir yerde, orada bulunan bazı insanların içeride dolaşmak için kullandıkları birkaç küçük motorlu araç görebiliyordum.

Muhtemelen inşaat zorlukları ve henüz ihtiyaç duyulmaması nedeniyle ne tünelin ne de hangarın kayar kapıları vardı. Ancak hangarda yarı saydam bir malzemeden yapılmış bir “perde” sistemi vardı, ama girişin tüm yüksekliğinin sadece dörtte biri boyunca alçaltılmıştı. Aydınlatma sistemi kusursuzdu ve dağın alt yamacında bir yerde çalışan iki büyük jeneratör fark ettim. Bunlar iki güvenlik halkası ile kontrol muhafızlarının arasındaydı.

Sol tarafımdaki büyük askeri çadırdan belli bir mesafede sıra sıra dizilmiş birkaç modern kabin vardı; bunların arkasında da askerler ve araştırma personeli için gece barınakları olması gereken daha orta boy askeri çadırlar vardı. Yine de bir kantine ya da yemek hazırlama yerine benzeyen bir şey görmemiştim. Yiyeceklerin oraya her gün bir kamyonla, muhtemelen çok sıkı bir güvenlik altında getirildiği sonucuna vardım.

Daha sonra mutfağın birkaç kilometre aşağıda olduğunu ve Sıfır Departmanının özel ekibinden bir grup askerin günlük kamyon seferleriyle kamptakilere yemek getirdiğini öğrendim. Bu çözüm, personelin çevresel hareketlerini sınırlamak ve güvenlik sorununu çözmek için seçilmiştir. Her asker grubu kendi kulübelinde ayrı ayrı yemek yiyordu. Odak bölgesinde, Romen ve Amerikan askerlerinin yanı sıra araştırma ekipleri için de büyük askeri çadırda yemek servisi yapılıyordu. Amerikalıların kendi yemeklerini ve aşılarını getirdiklerini ancak Romenlerle birlikte dağın dibindeki mutfağa gönderildiklerini öğrendim.

İki yarım küre şeklindeki yapı Romen ve Amerikalı personelin konutlarıydı. Daha sonra Cezar bana bunlardan birinde, daha küçük olanında, kendisinin ve General Obadea'nın yaşadığını söyledi. Diğerinde ise Pentagon'dan iki general ve Washington'dan ulusal güvenlik konularında bir danışman vardı. Bu son derece ergonomik binalar daha çok başka gezegenlerden gelen araştırma istasyonlarına benziyordu ve hoş bir konfor ve büyük bir güvenlik hissi veriyordu. Yapıldıkları malzeme beyazdı ve altıgen şekillerle çevriliydi. Tepeye yakın bir yerde koyu mavi bir malzemeden yapılmış bir şerit vardı. Bu şeridin üzerinde bir tür büyük ampul vardı. Gece vakti yandıklarında çok sakin ve güzel bir atmosfer yarattıkları söylendi. Bir süre çevredeki hareketliliği izledim.

Herkes hızlı hareket ediyor ve ne yapmaları gerektiğini tam olarak biliyor gibiydi. Zaman zaman bir cip geliyor ya da gidiyordu. Bazı askerler brandanın altındaki sandıklardan bir şeyler indiriyordu. Ne yazık ki mesafe ve engeller, taşınan nesnelere net bir şekilde bakmama izin vermedi. Amerikalıların sayısının nispeten fazla olması beni hâlâ şaşırtıyordu çünkü Cezar bana sadece plazma sondaj ekipmanını manevra edecek bir ekip olacağını düşündürmüştü.

Tam bu konuda farklı varsayımlarda bulunmaya başlamıştım ki, önümdeki Romen askerlerden biri bir elini sağ kulağına götürerek dikkatle dinledi ve ardından birkaç kelime söyledi. Bunun hemen ardından, yaklaştıkça daha büyük ve tehditkâr görünen tünelin karanlık girişine doğru ilerlemeye başladık. Tünelin sadece birkaç metre yanında, iki yarı küresel binadan birinin yanında aynı düzende durduk. Kalbim güçlü bir şekilde atıyordu. İki esnek olmayan Amerikan askeri tarafından korunan geniş bariyerin ötesinde, gezegendeki en korkunç gizem olabilir. Cezar ile son konuşmamdan bu yana geçen bir buçuk ay içinde neler olmuştu? Orada ne keşfedilmişti?

Sonra tünelin önünde ve içinde, iki metre genişliğinde bir şerit üzerinde birkaç elektrikli Amerikan aracının sıralandığı yivli kauçuk bir şerit olduğunu fark ettim. Ayrıca tünelin içinin tavana ve yan duvarlara yerleştirilmiş neon lambalarla gizlice aydınlatıldığını görebiliyordum ama tünel sadece on metre sonra sola döndüğü için daha fazlasını göremedim.

Sonra Cezar görüldü. Tünelin içinden geliyordu ve elektrikli araçlardan birini kullanıyordu. Yanında gri saçlı, sert ve kararlı yüz hatlarına sahip yaşlı bir adam vardı.

İkisi de ciddi ve sessizdi. Cezar yanımda indiğinde dört asker selam verip gizlice ayrıldılar. General Obadea ile karşılaştım ve bana birkaç dakika boyunca sert bir şekilde baktı. Elimi güçlü bir şekilde sıktı ve birkaç nazik sözden sonra yarı küresel binaya doğru gitti.

General'in benimle ilgili her şeyi Cezar'dan öğrendiği ve oraya getirilmemi kabul ettiği benim için çok açıktı. Bu hareket muhtemelen Mason'un eylemlerini açığa çıkarma planlarının bir parçasıydı ve benim de orada olmam gerektiğini düşünüyorlardı. Kendimi bu muazzam gizemli unsurlar, yönler ve entrikalar çarkının küçük bir dişlisi gibi hissetsem de, bu olağanüstü şans elde ettiğim için çok mutluydum ve üstlendiğim görevin tüm sorumluluğunu almaya hazırdım.

BÜYÜK GALERİ

“Durum oldukça kritik,” dedi Cezar bana, çok endişeli bir şekilde. “Sinyor Massini ile aramızdaki ilişki gerginleşiyor ama daha da vahim olanı, her şeyin devletin en tepesindeki güç tarafından biliniyor olması. Bunu bekliyorduk ama bu kadar erken değil. Niyetimiz tüm verileri ileride ama daha uygun bir zamanda sunmaktır.”

Şimdi hem içeride hem de dışarıda işler daha gergin. Son bir ayda yaşananların çoğunu bilmiyorsunuz. Gelin, tünelden geçerken size ana hikâyeyi anlatayım,” diyerek girişe doğru ilerledi.

Elektrikli araçlardan birine binmemiştik. Bu şekilde, Cezar bana son zamanlarda her şeyin nasıl geliştiği hakkında bilgi verebileceği için biraz zaman kazanıyorduk. Ayrıca her şeyi daha yakından ve daha detaylı görme fırsatım oldu.

Tünel kalın kauçuk zeminle “kaplanmıştı”. Her iki yanında ve dağın taş duvarlarına kadar sadece kaya vardı. Girişte ve birkaç metre ötesinde su sızıntıları vardı ama tünel yavaşça sola döndükten sonra, girişten yaklaşık on metre sonra her şey kuruydu. Delme işleminin hassasiyeti ve özellikle duvarın neredeyse taşlanmış gibi görünen kaplaması beni hayrete düşürdü. Beyaz ışık, farklı jeolojik oluşumların çeşitli renklerini harikulade bir şekilde sıralıyor, tünelin içini gerçek dışı bir ışık ve gölge oyunuyla gizlice aydınlatıyordu. Ayak seslerimiz kauçuk zemin tarafından boğuluyordu ve esrarengiz ama çok heyecan verici bir atmosfer vardı. Giyinik halime göre hava biraz soğuktan ama Cezar bana bu durumun çok uzun sürmeyeceğini söyledi.

“Başlangıçta,” dedi Cezar, ”makine manyetik alandaki garip bir sapmayı takip ederek sondaj yaptı. Kısa süre sonra hatayı fark ettik ve yörüngesini düzelttik. Bakın, tam burada,” dedi tünelin sol tarafındaki virajda dururken.

Ben de durdum ve galerinin devam ettiği zarif yola hayran kaldım. Virajdan sonra, belki biraz daha geniş olsa da bir yeraltı metro tüneline çok benzer bir şekilde yaklaşık elli metre boyunca tamamen düzdü.

Bu mesafenin sonunda, dağın kalbinde, sola doğru süzülüyormuş gibi görünen ve artık galerinin genişliğinin dörtte birinden azını kaplayan devasa bir kapıya benzeyen bir şey gördüm. İki silahlı asker vardı ve tünelin etrafı çok iyi aydınlatılmıştı.

Diğer galerideki büyük girişten önce, sağ tarafta dar ama oldukça uzun bir girinti daha görebiliyordum. Bu giriş devasa bir kayar kapı tarafından korunuyordu. Maceranın, yapılan büyük keşfin başlangıcının burası olduğunu fark ettim. Cezar'ın son görüşmemizde çizdiği şemayı hatırladım ve en azından gizemli galerinin dağın içine yerleştirilmesiyle ilgili olanın, şu anda önümde gördüğümle aynı olduğunu fark ettim.

Cezar bana “Amerikalıların yanlarında getirdikleri teknolojiye hayran kaldım” dedi. “Plazma delme makinesi büyük değildi ama etrafındakiler ve delinen malzeme için özel ekipmana ihtiyaç duyuyordu. Anti-atomik radyasyon ekipmanına benzer bir şey. Ben de o özel kostümlerden birini giydim ve delme işlemini çok yakından izledim. Özel bir koruma sıvısı içeren lenslerin arkasından görebildikleriniz neredeyse inanılmaz. Kaya, plazma jetinin altında eriyormuş gibi görünüyor ama aslında sadece akış noktasına yakın bir şekilde çok esnek hale getiriliyor ve plazma jetini de yönlendiren manyetik alanın basıncıyla hemen dairesel bir şekle sokuluyor. Toz yok, döküntü oldukça önemsiz ve delme hızı böyle bir iş için çok büyük. Girişten orada gördüğünüz askerlere kadar olan mesafe sadece beş saatte katedildi. Sonrasında her

şey çok temiz görünüyor, sanki cilalanmış gibi. Kauçuk zemin ve aydınlatma ekipmanı, sondaj makinesi daha tünelden çıkarılmadan önce girişte hazırды.”

Büyük galeriye doğru ilerlerken Cezar bana başlangıçta ana tünelin girişindeki enerjik bariyerden kaçınmak için dağın başka bir bölgesinde sondaj yaptıklarını anlattı. Kampın bulunduğu yerden yaklaşık üç yüz metre uzaklıkta, yamaçta daha yüksek bir yer seçildi ve birkaç gün boyunca sondaj yaptılar çünkü tünele olan mesafe daha fazlaydı ve tünelin yatay bir düzlemde olmaması teknik prosedürleri daha da zorlaştırıyordu. Sonunda tünelin duvarlarına ulaştılar ama tüneli delme çabaları işe yaramadı. Plazma jetine ya da manyetik alana boyun eğmedi. Bu nedenle, bu seçenekten vazgeçmek ve az önce açtıkları galerinin girişini kapatmak zorunda kaldılar.

Başa döndüler ve dağın duvarını aşarak enerji bariyerine ulaşma planına başladılar. “Sondaj her an izlendi ve enerji alanına olan uzaklıkla ilişkilendirildi. Enerji alanından birkaç metre önce, şu anda gördüğünüz galerinin başlangıcına ulaştık, böylece geriye kalan tek şey iki tüneli birbirine bağlamak oldu” diye açıkladı Cezar.

Bu arada, özel birliklere ait iki asker tarafından korunan girişe vardık. Üniformalarından ve üzerlerinde yazanlardan birinin Romanyalı diğerinin Amerikalı olduğu belliydi. Askerler, birkaç metre soldaki kulübeye doğru giden Cezar'ı selamladılar. Amerikalı asker, muhtemelen bir komuta panelinin bulunduğu kabine girdi çünkü birkaç saniye içinde yapının içindeki bir nişten, ucunda karmaşık bir cihaz taşıyan metal bir kol belirdi. Kol eklemliydi. Cezar kolu göz hizasına kadar kaldırdı ve birkaç saniye sonra kısa bir erişim sesi duyuldu.

“Gerekli tüm önlemleri aldık,” dedi tekrar yanıma gelirken. “İris izim analiz edildi ve kod bilgisi olarak stoklandı. Bir lazer ışını benim ya da General Obadea'nın irisini okumadığı sürece güvenlik sistemi tepki vermiyor. Şimdi, örneğin, burada girişe kurulan çok karmaşık lazer sensör sistemi devre dışı bırakıldı. Görünmez ama doğrudan içeri girmiş olsaydık, otomatik olarak üssün içindeki alarmı başlatırdı. Amerikalı generallerin irislerini basmayı reddettik ve Büyük Galeri'ye sadece bizim girebileceğimiz konusunda ısrar ettik. İşte o zaman ilk sorunlar ortaya çıktı,” dedi düşünceli bir şekilde.

Standın Büyük Galeri'deki kapının ötesinde bir uzantısı olduğunu fark ettim, burada da bir iris okuma cihazı vardı. Cezar bana bunun Büyük Galeri'den dönüş için olduğunu söyledi. Ayrıca avucunu özel bir yuvaya yerleştirerek iris okumasıyla eş zamanlı olarak güvenlik sistemini de devre dışı bırakabildiğini öğrendim. Bu yöntem Büyük Galeri'de çok sayıda transfer yapmak zorunda kaldıklarında kullanılıyordu. Cezar birkaç metre daha yürüdüktan sonra bana açıklamaya başladı.

“Enerjisel bariyer buralarda bir yerdeydi... bu bölgede. Aslında enerjisel bir projeksiyondur ama nasıl yapıldığını anlayamadık. Ayrıca bu bariyerin binlerce ve binlerce yıl boyunca sürekli olarak var olmasının nasıl mümkün olduğunu da göremedik. Kaynağını ya da onu yaratan teknolojik araçları bilmiyoruz. Esasen,

ötesine geçmeyi başardığımız gerçeği dışında, hiçbir şekilde daha net değiliz. Ancak ötesine geçmek trajik bir olayı da beraberinde getirdi.”

Cezar'ın arkasındaydım ve büyük tünelle bağlantının yapıldığı galerinin tavanına bakıyordum. Aslında dağın kayasında, Amerikan plazma cihazının inşa ettiği tünelden daha büyük olan birkaç metrelik bir galeri vardı. Bu bölümde duvarlar bitmemişti ama birçok tepe noktasıyla düzensizdi. Dahası, galerinin bu bölümü yaklaşık altı metre uzunluğundaydı ve dairesel değil kare şeklindeydi. İki galeri arasındaki bağlantı sadece zemin seviyesinde yapılmıştı. Bizim galerimizden eski ve daha büyük olana doğru hafif eğimli bir şekilde iniliyordu.

İki seviye arasındaki fark yaklaşık bir metreydi ve iki tünelin birleştiği tavan bölgesinde çok belirgindi. Sondaj neredeyse antik galeri ile eşmerkezliydi, ancak kimse bu tünelin dağın içinden aniden başlamasının nasıl mümkün olduğunu açıklayamadı. Belli ki el yapımı gibi görünen yapay bir yapıydı. Galerinin girişinin yaklaşık altmış metrelik bir mesafe boyunca kapatılmış olduğuna inanmak imkânsızdı çünkü devasa taş yapı onu çevreleyen yapıyla aynıydı. Cezar'a enerjisel bariyere ulaştıklarında ne olduğunu sordum.

“O sırada General Obadea ve Pentagon'dan generallerle bazı kamp güvenliği konuları hakkında konuşuyordum. Bize iki galerinin kırıldığı ve birbirine bağlandığı bilgisi verildi. Biz oraya varmadan önce askerler plazma cihazını galeriden çıkarmaya başladılar. Sıfır Departmanının ilk ekibinden üç kişi yeni galeriyi görmek için gizlice içeri girdi. Bu büyük bir hataydı çünkü protokolü göz ardı ettiler. İki galeri arasındaki bir metrelik seviye boşluğundan atladılar ve güvenli olduğunu bildikleri dört metrelik alanı ve görünmez enerjisel bariyerin hemen öncesini incelemeye başladılar. Ne yazık ki daha sonra ne olduğunu kimse açıklayamadı.

Büyük olasılıkla üçü bariyere çok yaklaşmıştı çünkü birkaç saniye sonra kısa devre gibi garip ama güçlü bir ses duyuldu. Onları görünmez enerjisel bariyerin iç tabanında, bedenleri bir duvarın tam kenarı tarafından çevrelenmiş gibi garip bir şekilde bükülmüş halde bulduk. Üçü de ölmüştü. Olayı yatıştırmaya çalışsak da bu biraz panik yarattı.

“Çok geçmeden fark edeceğim gibi, Amerikalı personel arasında panik daha yoğundu ve bunun nedeni ilk korkularının gerçekleşmeye başlamasıydı. Gerçekten de o anda antik galeriye ulaşma şansımız neredeyse hiç yoktu. Yanal sondaj, onu aşmaya yönelik tüm girişimlerimize direnen bilinmeyen malzeme nedeniyle başarısız olmuştu ve enerjisel bariyer şimdi karşı konulmaz bir engel olduğunu kanıtlıyordu.

”Sinyor Massini de oradaydı ve benim fikrimi sordu. O sırada Amerikan komando timi henüz gelmemişti. Sadece sondaj cihazıyla ilgilenen uzmanlar, araştırmacılardan oluşan bir ekip, Pentagon'dan iki general, Başkanlık Müşaviri ve bu arada hala burada olan Sinyor Massini'nin temsilcileri vardı.

“ABD Başkanı'nın bu operasyondan haberdar edildiğinden bile emin değilim. Belli ki bu, mümkün olan tüm faydaları elde etmeye çalıştıkları bir iç sahne arkası meselesiydi.

Saygıdeğer şahıs bu keşfin kökenleri hakkında daha fazla şey biliyordu ve anladığım kadarıyla büyük salonda bulunan en az bir unsur hakkında da bilgi sahibiydi, ama buna yakında değineceğiz. Mason'un sabırsızlığı dizginlenmişti ama kararlıydı.

“O anda bölgeyi terk etmelerini isteyebilirdim ama bu, olayları olduğundan daha da karmaşık hale getirmekten başka bir işe yaramazdı. Sinyor Massini'nin etkisi, General Obadea'nın ve benim, devletin siyasi gücü önünde henüz gündeme gelmemiş bir operasyon yürüttüğümüz gerekçesiyle değiştirilmemize yol açabilirdi. Elbette gerekli tüm gerekçelere ve hafifletici koşullara sahiptik, ancak bilginin yabancılardan değil bizden gelmesi daha iyiydi.

“Tüm bunlara rağmen, tamamen öngörülemeyen bir unsur durumu tamamen değiştirdi ve hala tehdit edici olan çok gergin ve tehlikeli bir gelişmeye doğru yönlendirdi.

Ancak umarım bu gerginlik belli bir noktayı aşmaz çünkü o zaman bundan sonra ne olacağını söylemek çok zor olacak.”

Cezar, Büyük Galeri'nin girişini koruyan devasa taş kapıya yaklaştı. Kapının süzüldüğü tünelin sol duvarına yaklaştı ve benimle konuştu.

"Şimdi tam olarak enerjisel bariyerin aktive olduğu alandasın. Yanımdaki duvarda bir şey görüyor musun?" Dikkatlice baktım ve düzensiz kayanın içinde, mükemmel bir şekilde tamamlanmış, dağın taşıyla kaplanmış gibi görünen çok büyük bir kare bölüm fark ettim. Karenin kenarları yaklaşık yirmi santimetre uzunluğundaydı. Üzerinde, yukarıya doğru bakan, hassas bir şekilde çizilmiş bir eşkenar üçgen vardı.

“Bu, yapıyı inşa edenlerin bize bıraktığı 'anahtar'. O olmasaydı, tamamen çaresiz kalırdık. Üç askerin ölümünden sonra, tam olarak şu anda bulunduğunuz yere geldim. Etrafa dikkatlice baktığımda, üzerinde üçgen sembolü olan çok iyi işlenmiş bu taş meydanı fark ettim. Ancak o zamanlar galeri oradaki devasa taş kapı tarafından kapatılmıştı. Sorun şuydu ki ben enerjisel bariyere çok yakın duruyordum, kapının yaklaşık iki metre önünde, şu anda bulunduğunuz yerle aynı yerde. Gördüğünüz gibi, dağın kayasına işlenmiş cilalı kare, devasa taş kapı ile enerjisel bariyer arasında yer alıyor. Doğal olarak, işlevinin kapıyı açmak olduğunu düşündüm. Ama yolum görünmez enerjisel bariyer tarafından kapatılmışken ona nasıl ulaşabilirdim ki?"

Şaşkınlık içindeydim. İki asker çoktan kulübelere çekilmiş, beni ve Cezar'ı kadim gizemli koridorun girişinde yalnız bırakmışlardı. Binlerce ve binlerce yıllık sırları yavaş yavaş önümde bulmanın verdiği duygu beni derinden etkiledi. Heyecandan bedenim hafiflemiş gibiydi ve Cezar'ın sözleri kulaklarımda boğuklaşıyordu. Tüm bunlara rağmen olağanüstü bir berraklığa sahiptim ve sezgisel olarak her şeyi çok kolay anlıyordum.

“Bu bir titreşim frekansı sorunuydu,” dedim, bu sözleri nasıl bir sakinlikle söylediğime hayret ederek. Cezar bana şaşkınlıkla baktı.

“Kesinlikle!” diye onayladı. "Bir çözüm ararken gözlerimi kapattım ve enerjisel bariyere odaklandım. Kısa bir süre sonra bariyerin gerçekten de 'canlı' olduğunu hissettim ama bunu orada bulunanlara açıklayamayacağım çok özel bir şekilde. Muhtemelen sadece saygıdeğer şahıs bunu anlayabilirdi, ama karşılaştığım gizemlerden uzak tutmak istediğim kişi oydu."

“Benimle bariyerin enerjisi arasında belli bir 'uyumluluk', karşılıklı sempati gibi bir şey olduğunu ve 'kişisel titreşim testi' başarıyla geçtiğimi hissettim. Günümüz biliminin bırakın gerçekten başarmayı, hayal bile edemeyeceği bu gerçek enerjisel kontrol 'sınırını' kuranların ne tür olağanüstü bir teknolojik ve ruhsal gelişime sahip olduklarını kendime sormadan edemedim. Sonra yerden birkaç taş aldım ve onları görünmez enerjisel bariyere doğru fırlattım. Taşlar enerjisel bariyere dokunur dokunmaz ince bir toza dönüştüler ve yere düşerek düz bir çizgi oluşturdular.

Metal, plastik, ahşap ya da deriden yapılmış başka nesnelere de istedim. Sonuç açıktı. Amorf maddelerden yapılmış her şey anında toza dönüşüyordu ve organik materyal olan her şey reddediliyordu; tabii belli bir bireysel yüksek titreşim frekansına sahip değilse. Tozları analiz edilmek üzere laboratuara gönderdim ve sonra elimle enerjisel bariyerin görünmez yüzeyine hafifçe dokundum. Tenimde sadece çok hoş bir ürperti hissettim ve tüm bedenimle ilerleyerek enerjik bariyerin diğer tarafına geçtim. Yaklaşık bir santimetre kalınlığındaydı.

“Şimdi Amerikalı yetkililerin ve hala bariyerin diğer tarafında bulunan ekibimin birkaç üyesinin şaşkın yüzlerine bakıyordum. Duvara gittim ve şu anda baktığın, mükemmel bir şekilde tamamlanmış taş karedeki üçgene bastım. Aslında sadece dokunmak yeterliydi çünkü hareket etmiyordu. Sabit. Sadece yüzeyi taşa oyulmuş. Şu anda sadece bir parçasını gördüğün kapı, halen bulunduğu pozisyonda durana kadar sorunsuzca ve neredeyse hiç ses çıkarmadan kaymaya başladı. İşte o an hepimizin Büyük Galeri'yi ilk kez gördüğü andı. Yoğun duyguların yaşandığı bir andı. Tıpkı şu anda gördüğün gibi aydınlatılmış olmasına ama aslında herhangi bir ışık kaynağı, en azından bizim bildiğimiz herhangi bir geleneksel ışık kaynağı içermemesine çok şaşırmiştık.”

Cezar kısa bir ara verdi. Büyük Galeri'nin içine bakıp ışık kaynağı olmadığını ancak o zaman fark ettiğim için şaşkına dönmüştüm. Cezar'ın bana anlattıklarına ve iki galeri arasındaki bağlantıyla ilgili kendi gözlemlerime kendimi fazla kaptırdığımdan, Büyük Galeri'den gelen ışığın da, yeni açılan tünelde olduğu gibi, bu galeri boyunca kurulmuş olan aydınlatma sisteminden geldiğini düşündüm. Ancak, galeri duvarlarını kaplayan olağanüstü malzemedeki geldiğini söylemek istememe rağmen, bu ışığın bir kaynağı yokmuş gibi görüldüğünün farkına vardım. Bu ışık bizim tünelimizdekinden daha az yoğun ama çok hoştu ve hem zihinsel hem de fiziksel olarak rahatlatıcı ve gerginliği giderici bir durum yaratıyordu.

“Cezar konuşmasına şöyle devam etti: “Koridorun büyüklüğü, rengi ve yapıldığı malzemenin deseninin yarattığı çok karmaşık ve derin bir his vardı.

“Buradan sonunu pek göremezsiniz ama sana tünelin yaklaşık üç yüz metre sonra aniden sağa döndüğünü söyleyebilirim. Birazdan kendi gözlerinle göreceksin ama enerji bariyerine geri dönmeme izin ver. Cilalı üçgene tekrar dokundum ve kapı geri kayarak Büyük Galeri'ye girişi kapattı. Sadece kapıyı yeniden açtıktan sonra, bariyerin alanından tekrar geçtiğimde, iptal edildiğini fark ettim. Böylece, eşsiz komut enerjisel bariyeri kaldırdı ve aynı zamanda Büyük Galeri'ye erişimi engelleyen taş kapıyı açtı.

“Daha sonra, özellikle de enerji bariyerinin etki ettiği alanı tam olarak işaretledikten sonra daha fazla deney yaptım. General Obadea geldi ve bariyerin görünmez yüzeyine tek parmağıyla dokundu; kendisine ciddi bir şey olmasa bile yine de baş dönmesi ve mide bulantısı hissetti. Başkanlık Müşaviri, cildi ile bariyer arasındaki temas çok hafif olmasına rağmen şiddetli bir şekilde yere savrulmuştu. Yaşadığı deneyimi daha sonra doktor gözetiminde atlattı. Bundan sonra başka hiç kimse enerji duvarından geçmeyi denemek istemedi.

Ölen üç asker muhtemelen bedenlerinin daha büyük bir yüzeyinde kendileri için ölümcül olan eşzamanlı bir temas yaşadılar. Sorun şu ki, insanlar görünmez bariyerde çok uzun süre kalamazlar. Bu, kapalı kapı ile enerjisel duvar arasındaki görünmez bariyerdir. İçinden geçemeyenler orada çok uzun süre kalamazlar.

"Birkaç askerle denedik ve kapıyı kapatıp enerjisel bariyeri aktive ettikten sonra bana boğuluyormuş gibi hissettiklerini ve bunun giderek daha şiddetli hale geldiğini söylediler. Bu nedenle hem enerji bariyerini hem de kapıyı açık bırakmak zorunda kaldık, ama daha önce de gördüğün gibi Büyük Galeri'ye izinsiz girişleri önlemek için iki koruma yerleştirdik ve bir alarm kurduk. İris tanımlama sistemi beş saniye sonra kendini sıfırlıyor, bu da galeriye giriş hattını geçmek ve kapının kayma sisteminin ötesine geçmek için yeterli. Yanıma gel. Sana kapının nasıl çalıştığını göstermek istiyorum.”

Cezar hafifçe taş kareye dokundu. Yaklaşık otuz santimetre kalınlığında ve Büyük Galeri ile aynı yükseklikte, altı metreden fazla olan devasa kapı, tanımlayamadığım bir dişli sistemi sayesinde çok düzgün bir şekilde kayıyordu. Kapı girişi tamamen kapladığında, mükemmel bir şekilde tamamlandığını, cilalandığını ve yüzeyinde herhangi bir yazı olmadığını görebiliyordum. Sadece muazzam bir taş duvardı, neredeyse parlaktı ve muhtemelen iki tondan daha ağırdı. Bu kadar kolay ve hassas hareket etmesini sağlayan neydi?

Sorularıma cevap ararken ve kapının tabanına dikkatle bakarken nefes almakta zorlanmaya başladım ve başım mide bulantısıyla dönüyordu. Beni yakından izleyen Cezar kapıyı açtı ve semptomlar ortaya çıktıkları gibi aniden kayboldu. Gözlerimdeki soruyu okudu.

“Bu özel etkiyi neyin belirlediğini bilmiyorum. Muhtemelen geçit kapalıyken yüzeyi ile bu ara alanda bulunan organizmaları etkileyen enerjisel bariyer arasında bir tür etkileşim söz konusu. Ayrıca geçidin süzülme gizemini de çözmeyi başaramadık. Dikkatle bakarsan, sağa doğru süzülürken, geçidin kalınlığındaki alanı kaplayan bu taş levhayı ittiğini görebilirsin. Sola doğru kaydığında ise taş levha da kayıyor ve

kapının yan tarafına güçlü bir şekilde tutunuyor. Bunun ilkel bir teknoloji olduğuna inanmıyorum çünkü her şey çok pürüzsüz ve sessiz. Tamamen farklı bir teknoloji olmalı.

“Amerikalı generaller, altında ne olduğunu görmek için taş eşiği kırmamızı önerdiler ama biz bunu kabul etmedik. Çocukça bir çözüm gibi görünüyordu.”

Kapının kayma yoluna dikkatle baktım. Birleştirme son derece hassas ve çok iyi yapılmıştı. İçinden hiçbir şey geçemezdi ve altında hiçbir şey göremezdiniz. Hassas bir şekilde modellenmiş kapı, galerinin sol duvarından basitçe “çıkıyor” ve mükemmel bir şekilde oturduğu sağ duvara ulaşana kadar süzülüyordu.

Cezar, “Bu deney ve gözlemleri yaparken, enerji bariyerini çoktan devre dışı bıraktıktan sonra, görevli askerlerden biri gelip Amerikalı teknisyenlerin üste bulunmamızı istediklerini bildirdi” dedi. “Bize özel bir şey söylemek istiyorlardı.

“General Obadea ve iki Amerikalı generalden biri dışarıya, veri analiz merkezinin olduğu yere gittiler. Geri döndüler ve bana, Büyük Galerinin girişindeki ilk enerji bariyerinin devre dışı bırakılmasının ardından, diğer uçtaki devasa yarı küresel kalkanın aniden aktif hale geldiğini, garip bir şekilde çok yüksek bir titreşim seviyesine çıktığını ve büyük bir ışık radyasyonu yaydığını söylediler.”

Cezar bunları söyleyerek askerlerin kulübelerine doğru gitti. “Şimdi gidelim,” dedi. “Büyük Galeriyeye girme vakti geldi. Sana söylediğim her şeye kendini inandırabileceksin.”

Cezar iris tanıma işlemi tekrar yaptı. Bu şekilde, antik tünelin o tuhaf ve çok özel malzemesine ilk kez adım atarak kapının ötesine geçebildik. Arkamızda iki asker sessizce nöbet yerlerini aldılar. Büyük Galerinin girişinde iki elektrikli araç vardı, ancak Cezar'ın bana başka neler olduğunu anlatması için gerekli zamana sahip olması için yürümeyi tercih ettik.

O konuşurken ben de galeriyi dikkatle inceledim. Yüzeysel bir bakışla, üzerinde yürüdüğümüz duvarların ve zeminin dağların özenle cilalanmış taşlarından yapıldığını varsayabilirdiniz. Sol duvara yaklaşp dokunduğumda, sentetik gibi görünen bir malzemeyle kaplı olduğunu gördüm. Ancak aynı zamanda içinde organik bir şeyler olduğu gibi garip bir his de bırakıyordu. Petrol rengindeydi ama yansımaları genellikle yeşil, hatta koyu maviydi. Ayrıca her yerde ve her yönde bulunan düzensiz çizgilerden kaynaklanan sulu bir his de yaşadım. Hareket ettiğimizde çizgilerin de konum, genişlik ve renk değiştirmesi de şaşırtıcıydı; ama bu çok yumuşak bir şekilde gerçekleşiyor, sadece duvara bağlı hareketlerimizin göreceli bir etkisi olduğu izlenimini bırakıyordu. Renk nüansları zihinsel durum üzerinde derin bir rahatlatıcı etkiye sahipti ve mesafeleri değerlendirme şeklinizi değiştiriyordu. Bunu Cezar'a söylediğimde konuştu.

“Biz de aynı şeyi fark ettik. Galerinin toplam mesafesini ve farklı bölümlerini ölçmek ve hatta yanlara bazı işaretler koymak zorunda kaldık.”

Gerçekten de galerinin sağ tarafında, tünelin girişine olan mesafeyi metre ve yarda cinsinden gösteren kilometre taşlarını görebiliyordunuz. Ayrıca malzemenin dokunulduğunda sert olduğunu ve çizilemediğini ya da bükülemediğini fark ettim. Cezar bana malzemenin, kullanılan nesne ne kadar keskin olursa olsun, her türlü kırma, delme, çizme veya kesme girişimine karşı koyduğunu söyledi. Bunun da ötesinde, garip bir şekilde, ateşin ya da meşalenin alevleri malzemenin içine çekiliyormuş. Ateş, pratikte üzerinde yanamıyordu.

“Amerikalı araştırmacılar bu malzeme hakkında bir şey söyleyemiyorlar çünkü ellerinde bu malzemedan hiç örnek yok. Bize söyleyebildikleri tek şey, malzemenin organik ve inorganik bir madde arasında garip bir kombinasyon olduğuydu, ama iç yapısında nasıl organize olduğu onlar için hala derin bir gizem.”

İki yüz seksen metreyi gösteren kilometre taşında galeri aniden keskin bir açıyla sağa döndü. Bu yörüngenin nedeni deşifre edilemiyordu.

Çok daha ileride, bir yıldız gibi parlayan mavi bir ışık görebiliyordum. Duygularımı gören Cezar gülümsedi ve benimle konuştu.

“İşte yolculuğumuzun sonu. Ama şu ana kadar edindiğim bilgilere göre, bu aynı zamanda daha da büyük bir şeyin başlangıcı. Bu verilerin bize gösterildiği teknolojik araçlar muazzam; ama ne yazık ki sen bunlara erişemiyorsun. Projeksiyon Salonu'na gittiğimizde bunu daha iyi anlayacaksın.”

“Bu, Amerikalıların da oraya ulaştığı anlamına geliyor.” dedim. “İlk enerji bariyeriyle ilgili sorunu çözmeyi başarır başarmaz, Sinyor Massini koridora girmek ve büyük salona ulaşmak istedi. Üç askerin ölümünü de belirleyen artan risk konularını ve ana koridorun girişine monte edilmesi gereken ciddi bir güvenlik ve alarm sisteminin gerekliliğini dile getirdim. Bundan hoşlanmamıştı ama başka seçeneği de yoktu.

“Mümkün olduğunca çok zaman kazanmaya çalışıyordum ama özellikle de yanımda Mason olmadan büyük salona gitmeyi başarabilmek için. Oradan ne istediklerini bilmiyordum ama salona girip içindekileri incelediğimde bunu fark etmeyi umuyordum. Uydu verileri galerinin sonunda büyük bir alanın varlığını gösteriyordu, ama burası da enerjisel bir bariyerle korunuyordu.

"Bir organizasyon molası sırasında, Amerikalıların ve Sinyor Massini'nin tünelde olmamasından yararlanarak, elektrikli bir araca bindim ve bu koridordan, elli bin yıldan fazla bir süredir terk edilmiş bir koridordan, önünde daha aşağıda gördüğün ışığa doğru tek başıma gittim. Parladığını gördüğün şey, muazzam salonun devasa enerjisel koruyucu kalkanının sadece bir kısmının yansımasıdır. Fark edeceğin gibi, galeri sonunda keskin bir dönüş daha yapıyor.

“İçten içe bu engeli de ilkinde olduğu gibi geçebileceğimi umuyordum ama oraya vardığımda şaşkına döndüm. Geçmekte olduğumuz galeri birdenbire dağın tam kalbinde, içinde muazzam bir yarı küresel enerji kalkanı bulunan devasa bir salona açıldı. Bu kalkan Projeksiyon Salonunu ve içerdiği her şeyi çevreliyordu. Yapının

ihtişamı kıyaslanamazdı ama tam da içeri girmek için en uygun yolu bulmaya hazırlanırken, acilen üsse çağrıldım. Almak üzere olduğum haber her şeyi karmaşıklaştıracaktı. Bu öngöremediğim çok önemli bir andı.”

BÜYÜK DİPLOMATİK GERGİNLİKLER

“Olabilirdi hızlı bir şekilde üsse geri döndüm ve General Obadea tarafından da kabul edildiğim Amerikalıların odasına girdim,” diye anlatmaya devam etti Cezar. “Bizim ve Sinyor Massini'nin tüm planlarını altüst eden beklenmedik bir unsur ortaya çıktı. Saygıdeğer şahıs odanın arka tarafındaki bir sandalyeye oturmuş, derin düşüncelere dalmıştı. Muhtemelen yeni planlar yapıyor ve pozisyonunu yeniden gözden geçiriyordu.”

“Romanya basını bir şeyler mi sızdırdı?” Tahmin ettim.

“Bundan daha da kötü bir şeydi. Saygıdeğer şahsın bana Bağdat'ın yanında yaptıkları keşiften bahsettiğini hatırlıyor musun? Orada da aşılamayan ama buradan büyük salonu çevreleyen yarı küresel kalkanla aynı olan enerjisel bir bariyer olduğunu?”

Başımı salladım. Amerikalı'nın keşfi tesadüfi değildi, Bucegi Dağları'nın içindeki yapının yaklaşık haritasının verilerini de ortaya çıkaran aynı askeri casusluk uydusundan gelen bazı işaretleri takip ediyordu. Cezar devam etti.

"Amerikan ulusal güvenlik danışmanı çok gizli bir faks aldı ve bu faksta Bağdat'taki enerji kalkanının aniden aktive olduğu ve büyük bir frekansta titreşmeye başladığı bildiriliyordu. Şaşırtıcı bilgi ise, önünde bir hologramın belirerek önce Avrupa'yı, sonra Avrupa'nın güneydoğusunu, sonra Romanya topraklarını, sonra Bucegi Dağlarını ve son olarak da Büyük Galer'i'nin koridorundaki iç yapının ve güçlü bir şekilde titreşen yarı küresel enerjisel kalkanın yerini göstermesiydi. İki enerjisel yarı küresel kalkanın doğrudan ama gizemli bir şekilde birbirine bağlı olduğu ve birinin aktive edilmesinin diğerinin de aktive edilmesine yol açtığı açıktı. Kim bilir, belki de dünyanın her yerinde bu tür yeraltı yapılarından oluşan bir ağ vardır.

“Kötü haber ise ABD Başkanlığının bu olaylardan haberdar olması ve gizli servisler aracılığıyla Romanya ile diplomatik temas kurmasıydı. Sadece birkaç dakika içinde tüm operasyon ortaya çıkarılmıştı. Bükreş'ten bir devlet heyetinin gelip durumu değerlendireceği duyurulmuştu.”

Cezar'ın anlattıklarını dinlemeye o kadar dalmıştım ki yürümeyi bıraktığımı fark etmemiştim bile. Son dönüş yaklaşık yüz metre kalmıştı ve Büyük Galer'i'nin duvarına yansıyan enerji kalkanının ışığı artık çok daha güçlüydü.

“Siyasi düzeyde yönetimi ele geçirmek mi istiyorlar?” Sabırsızlıkla sordum.

“Sanırım ilk emir buydu ama tüm bunların neyle ilgili olduğunu gerçekten gördüklerinde işler daha da karmaşıklaştı. Korkularım gerçek oldu çünkü bu

konulardan haberdar olması gereken politikacılarımız paniğe kapıldı. Olaylarla yüzleşemeyecekleri ve kararların ileri derecede stres altında alınacağı belliydi.

“General Obadea Bükreş'e çağrıldı. Bu, Sıfır Departmanının varlığını ya da en azından bağımsız yapısını bile tehlikeye atan kritik bir andı. General siyasi iktidardan kaçışını haklı göstermek zorundaydı. Komisyondakilerin eşliğinde başkente gitmeden önce General Obadea benimle konuştu ve ikimiz de Sinyor Massini ile olan ilişkim de dahil olmak üzere geçen yılın tüm yönlerini, entrikalarını ve planlarını açıklamaya karar verdik. En zor sorun, bu çok önemli raporu verecek doğru kişileri bulmaktı çünkü aksi takdirde tüm niyetlerimiz ve planlarımız ortaya çıkacaktı ve bunun sonuçları benim ve Generalin sağlığı açısından ölümcül olabilirdi. Aynı şey ulusal güvenlik için de söylenebilirdi. Bu arada ben üste mahsur kalmıştım, tüm çalışmalar durmuştu.

“Amerikan ekibi bir çadırda tecrit edilmiş ve tünelin korunması ordunun özel müdahale birlikleri tarafından devralınmıştı. Diplomatik tansiyon yükseliyordu çünkü Washington, Pentagon'daki generaller ve Başkanlık Müsteşarı ile temas kurulması için baskı yapıyordu.

“O zamanlar, enerji kalkanıyla korunan büyük salonda ne olduğunu kimse bilmiyordu. Her türlü girişim ya da araştırma faaliyeti durdurulmuştu. Muhafız devriyeleri dışında kimsenin üsse girmesine izin verilmiyordu. Yeni durum, Romanya'nın en üst düzey siyasi yapısıyla sürekli temas halinde olan Romanya ordusundan iki üst düzey general tarafından koordine ediliyordu. Tüm bu son derece gergin durumda, Bükreş'ten gelen çok özel bir emre uyararak üssün dışına 'gizlice' çıkmayı başaran tek kişi Sinyor Massini'ydi. O zamandan beri onu görmedim ama inan bana, olayların daha sonra gelişmesinde onun etkisini tamamen hissettim. Burada Romanyalı ve Amerikalı diplomatlar arasındaki sessiz ama çok şiddetli kavgadan ve buradan operasyonla ilgili olarak alınan siyasi kararların niteliğinden bahsediyorum. Her şey çok hızlı gelişti; bu olayların üzerinden sadece sekiz gün geçti.”

Cezar'ı dinlerken olayların bu şekilde gelişmesi beni şaşırtmıştı ama özellikle de ben hâlâ orada olduğum için, sanki duyduğum hiçbir şey gerçekten yaşanmamış gibi.

“Eğer ben buradaysam ve anladığım kadarıyla sen Projeksiyon Salonu'na girmeyi başardıysan, bu General Obadea'nın Bükreş'te başarılı olduğu anlamına gelir.” Cezar gizemli bir şekilde gülümsedi.

“Çoğunlukla cevabım olumlu. Başarı esas olarak her şeyi doğru insanların kulağına götürmekti, büyük bir ahlaki bütünlüğe sahip ve aynı zamanda derin bir vatanseverlikle hareket eden insanlar.

“NDSC (Milli Savunma Yüksek Konseyi) acil bir toplantı istedi. Çoğu kişi öğrendikleri karşısında sarsıldı. Ardından General ve faaliyetlerine yönelik yoğun bir onay dalgası kendiliğinden oluştu. Hemen General ve benim özel komutam altında araştırmaya devam etme kararı aldılar. Ancak diplomatik kriz henüz çözülmemişti. Amerikan ordusunun ertesi gün ülkeyi terk etmesine izin verildi; ama araştırmacılar ve uzmanlardan oluşan ekip ile tüm lojistik ve cihazlar burada tutuldu. O zaman işlerin

yoluna girdiğini düşündük ve ben de neredeyse böyle olduğu için memnundum. Bu şekilde Mason elitinin saygıdeğer üyesine az ya da çok rol yapmama ya da teslim olmama gerek kalmadı. Ne yazık ki, etki güçleri ve diplomatik kanallar aracılığıyla uyguladıkları baskı çok büyüktü.”

Salonun sonuna gelmiştik ki birden sola döndü, bu kez sadece dört metre kadar. Gözlerimizin önündeki manzara gerçekten görkemliydi. Enerji kalkanının oluşturduğu devasa kemer görkemli, parlak bir maviydi ve sürekli olarak yoğun, parlak beyaz ışıklarla kesiyordu.

Cezar Projeksiyon Odası'nın tıpkı Büyük Galeri gibi bir kapıyla dışarıdan izole edildiğinden bahsetmiş olsa da, içeriden hiçbir şey görüleliyordu. Salon aniden dağın içine bir yarım küre gibi kazılmış devasa bir odada sona erdi. Salonun sonundan enerji kalkanına kadar yedi ya da sekiz metreden fazla mesafe yoktu. Bu alanda dört elektrikli araç sıralanmıştı.

Enerji kalkanının oluşturduğu kemer yarım küre şeklindeki boşluğa dahildi, ama arkasındaki alanın kaya duvarla ortak olduğunu fark ettim. Kalkanın kemeri ile odanın tavanı arasındaki seviye mesafesinin yaklaşık on metre olduğunu tahmin ettim. Enerji kalkanının ürettiği büyümlü ışık, dağın kayalık duvarlarına harika kıvılcımlar ve gölgeler halinde yansiyordu. Bu tablonun güzelliği ve ihtişamı bana çok yabancı geldi ve kalbim duygu ve sevinçle irkildi.

“İçeri girmeyi nasıl başardınız?” Resmin bende yarattığı duygu yoğunluğundan etkilenerek Cezar'a sordum.

”Beklediğinden çok daha basit. Tüm kurulumu planlayanlar muhtemelen ilk enerji kalkanının olası girişler için gerçek bir 'mihenk taşı' olacağını düşündüler ve bunun tüm yapının güvenliği için yeterli olduğunu tahmin ettiler. Haklı olduklarını kabul etmek zorundayım. Çok üstün ve son derece faydalı bir bilinç olmadığı sürece hiçbir şey ilk enerji kalkanını geçemezdi. Atomik bir yanma durumunda bile, kurulum dağ tarafından çok iyi korunuyordu. Belki de Büyük Galeri'nin dağın derinliklerinde aniden başlamasının nedeni buydu. Teknik olarak nasıl oluşturduklarını söyleyemem.

“Bükreş'ten yeni emirler aldığımında çok mutlu oldum. Mücadelenin yeni başladığını hissediyordum ama en azından önemli bir siyasi desteğim vardı, hem de önde gelen siyasetçilerden. Aynı gün gözlerinin önünde gördüğün Projeksiyon Odası'na girdim. Elli bin yıldır gizli kalmış korkunç gizemi öğrenirken yalnızdım. O anlarda hissettiklerimi tahmin bile edemezsin. Yine de sana anlatamayacağım bazı hususlar var.”

“Daha önce bu kadar yıldan bahsetmiştin,” diye Cezar'ın sözünü kestim. “Tüm bunların burada olduğu zamandan bu yana geçen sürenin doğru olduğunu nasıl söyleyebiliyorsun?”

"Bu, 'onların' sunduğu ve odaya girdikten sonra senin de göreceğin bazı verilerin bilimsel olarak incelenmesi sonucunda ortaya çıktı. Sana anlattığım tüm olaylar geçen

haftadan bu yana meydana geldi. Birçoğu çok hızlı gerçekleşti ve durumların değişimi bazen dramatik oldu. Odaya girmeden önce sana burada her şeyi anlatacağım, çünkü gördüklerin karşısında çok heyecanlanacaksın."

Büyük Galeri ile yarım küre şeklindeki enerji kalkanının bulunduğu dağın içindeki devasa salon arasındaki sınır çizgisinde durduk. Büyülenmiş bir halde bir yandan Cezar'ı dinliyor, bir yandan da yarım kürenin mavi yüzeyindeki egzotik ışıklarını izliyordum.

"Araştırmaya Sıfır Departmanı'nın yönetimi altında devam etme kararının ardından Projeksiyon Odası'na birkaç kez girdim ve uzman ekibimizle birlikte çalışarak her şeyi katalogladım.

"Ancak ertesi gün siyasi güçlerden ilk çelişkili sinyaller geldi. Birbiri ardına gelen ve birbirini iptal eden emirler ya güçlü ya da kaçamaktı ve büyük bir gerilimin varlığını gösteriyordu. Gerçek bir savaşın dramı olduğundan şüpheleniyordum. Projeksiyon Odası'nda yaptığımız keşfin sonuçlarını güvenli bir telefon hattı üzerinden çoktan göndermişim. Görünüşe göre 'bombayı' ateşleyen kıvılcım buydu.

"General Obadea iki gün önce Bükreş'ten döndükten sonra bana Ülkeyi Koruma Yüksek Konseyi üyelerinin sürekli toplantı halinde olduklarını ve bizimle temas halinde olduklarını söyledi. Konuyu önceden konuştuktan sonra Romanya'nın dağlarındaki bu muazzam keşfi tüm dünyaya duyurmaya karar verdiler. General Obadea, Ülkeyi Koruma Yüksek Konseyi'nin yapısında yer alıyordu ve Romanya'nın tüm dünyaya yapacağı açıklama için onun sözü çok önemliydi. Bana Ülkeyi Koruma Yüksek Konseyi'nin bazı üyelerinin buna şiddetle karşı çıktığını ama azınlıkta olduklarını söyledi. Duygular o kadar yükselmişti ki, bir noktada bu kişiler ayağa kalkıp odayı terk ettiler. Başkan'ın danışmanları sürekli olarak gelip gidiyor, Dış Diplomatik İlişkiler Ofisi'nden Ülkeyi Koruma Yüksek Konseyi toplantısına bilgi aktarıyorlardı.

"Amerikalı diplomatlara Romanya'nın tüm dünya için hayati önem taşıyan uluslararası bir duyuru yapacağı bilgisi verildiğinde her şey kaosa dönüştü. General bana diplomatlar arasında böyle bir telaş ve panik görmediğini söyledi. Kimse nedenini bilmiyordu ama herkes çok ciddi ve önemli bir şeyler olduğundan şüpheleniyordu. Bir noktada, Romanya Cumhurbaşkanı Beyaz Saray ile doğrudan bir telefon görüşmesi yapmak üzere çağrıldı. Bu çok özel ve çok gizli bir görüşmeydi. Daha sonra uzun bir süre geri dönmedi ama herkesi üst düzey bir Amerikan diplomatik heyetinin Bükreş'e doğru yola çıktığı konusunda bilgilendirdi.

"Bilgi çok hızlı yayıldı. Romanya devleti ile uluslararası finans kuruluşları arasındaki tüm işlemler ve anlaşmalar birkaç saat içinde bloke edildi. Dağlık bölgede her an olağanüstü hal ilan edilmesi bekleniyordu. Savunma Bakanlığı subaylar için genel alarm emri verdi. Hiç kimse mevcut gerginliği yaratan gerçek nedeni bilmediği için bu operasyona katılanlar arasında büyük panik ve hatta dehşet anları yaşandı.

“Amerikalı yetkililer ile Romen yetkililer arasındaki tartışmalar tercüman olmadan gerçekleşti. O kadar şiddetliydi ki, diplomatların birbirlerine bağırabildikleri kadar yüksek sesle bağırdukları ve misilleme önlemleri içeren çok sayıda tehdit savurdıkları birçok kriz anı yaşandı. İşin iyi tarafı, dünyanın diğer devletlerinin bu sorunu henüz öğrenmemiş olmasıydı. Amerikalılar, deklarasyonunu sürdürmek için Romanya'nın tarafını tutacak başka güçlü ülkeler olduğunu çok iyi biliyorlardı.”

“Neyi bildirmek istiyorlardı?” Merakla sordum.

PROJEKSİYON ODASI

Cezar bana öne çıkmamı söyledi. Büyük Galeri aniden dağın içindeki devasa bir odada son buldu. Yaklaşık 30 metre yüksekliğinde ve yaklaşık 100 metre uzunluğundaydı. Neredeyse enerji kalkanıyla çevrelenmiş olan Projeksiyon Odası, dağ odasından daha küçük boyutlara sahipti. Yüksekliği yaklaşık 20 metre, belki de daha fazlaydı. Bana çok büyük göründü. Salonun bir ucundan enerji kalkanına kadar yaklaşık yedi ya da sekiz metre vardı. Bu mesafe, salonu saran aynı malzemedeki iki sınırla çevriliydi. Sınırlar ilerledi ve salon kadar geniş olan kalkana kadar çıktı. Her iki tarafına da dört elektrikli araç yerleştirilmişti.

Heyecanla salondan çıkıp sınırlarla çevrili kısa pist alanına adım attım. Bu, gerçeğin ortaya çıkacağı an gibi görünüyordu. On binlerce yıldır saklanan bir gizemin kalbine girecek ve böylece bu gizemin açığa çıkmasına erişebilen az sayıdaki kişiden biri olacaktım.

Cezar, “Enerji kalkanının görevi odayı bir duvar gibi dağdaki boşluğun geri kalanından ayırmak ve aynı zamanda dışarıdaki kötü etkilerden korumaktır,” diyerek beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. “Koşulsuz erişimin tek bir yolu var, tıpkı bir kapı gibi, tam önünde.”

Gerçekten de öyle. Enerji duvarına yaklaşır yaklaşmaz, kalkanın iki sınırla sınırlanan kısmı şeffaflaştı ve sonra tamamen kayboldu, böylece neredeyse beş metre yüksekliğindeki bir girişin dış hatlarını tam olarak işaretledi. Büyük odanın içine adım attım, Cezar da beni yakından takip etti.

Arkamızda, kalkan sıkılaştı. Cezar bana odaya girmenin tek yolunun bu olduğunu açıkladı. Kalkanın başka herhangi bir yerinde denedikleri herhangi bir sızma girişimini reddedecekti. Yine de ona dokunacak herhangi bir organik ya da inorganik madde ne zarar görecekti ne de içinden geçebilecekti. Kalkan mükemmel bir holografik projeksiyon gibiydi, ama kıvamı saf enerjidydi ve koridoru saran malzeme gibi aynı yaşam izlenimini bırakıyordu. İçeride, kalkanın yüzeyi artık mavi değil altın beyazıydı ve gözleri hiç yormayan berrak ve parlak bir ışık yansıtıyordu. Dağdaki büyük odanın aksine Projeksiyon Odası'nın neredeyse dairesel olduğunu fark ettim. Garip bir optik etki nedeniyle bana kozmos kadar devasa görünen devasa alanı düşündüm. Zemin, Büyük Galeri'deki gibi aynı malzemeyle kaplıydı ama burada özel ışık, harika turkuaz gölgelerin yansımalarını sağlıyordu. Kendimi farklı bir dünyada hissediyordum.

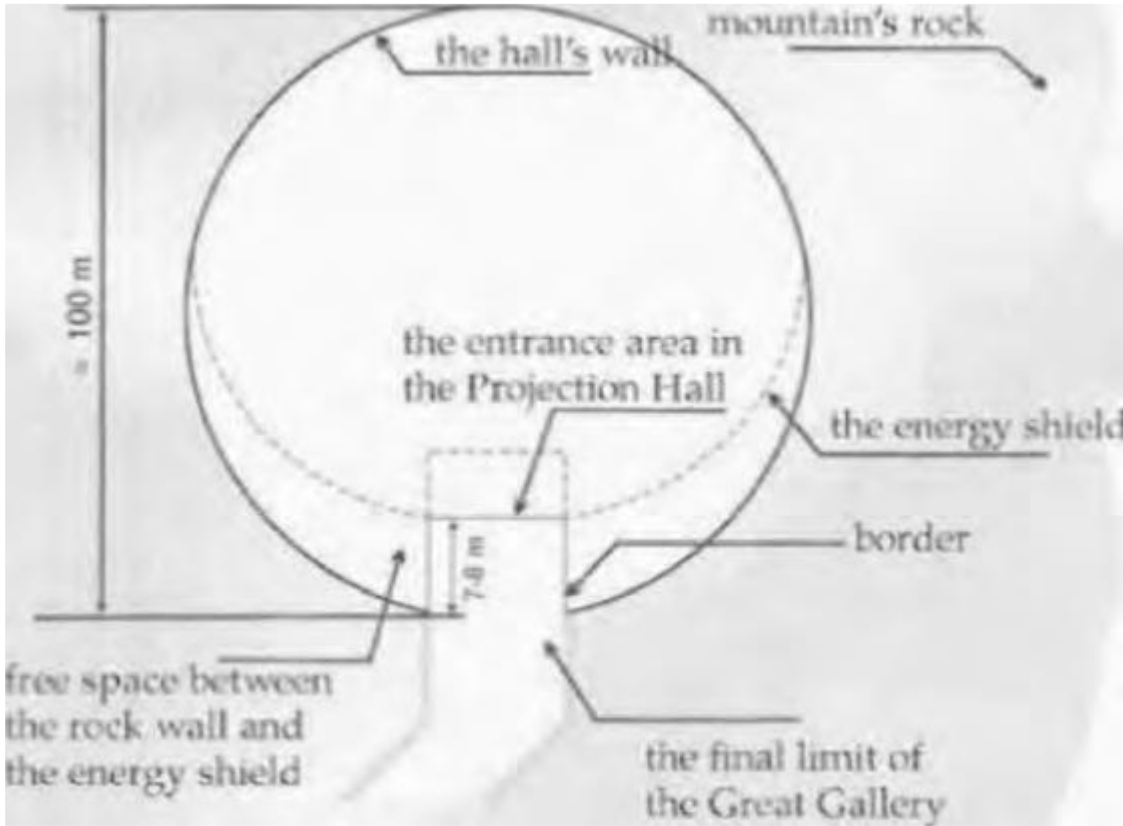
Gördüğüm neredeyse hiçbir şey, içinde yaşadığım ve alışkın olduğum medeniyetin olağan değerlerine ve boyutlarına uymuyordu.

Arkamızdaki alan bulunduğumuz yerle taban tabana zıttı ve en başından beri dikkatimi çekmişti. Çevresinin yarısı kayalık dağ duvarı ile paylaşılıyordu. Enerji kalkanı girişte olduğu gibi yere değmiyor, yerden on metre yüksekliğe kadar bir kemer gibi kıvrılıyor ve yarı yolda bitiyordu. Böylece Projeksiyon Odası'nın çevresinin arka yarısı kayalık dağ duvarı tarafından kaplanmıştır.

DAĞ ODASININ TEPESİNDEN GÖRÜŞ

On ya da on iki metre yüksekliğindeki o ağır kaya duvarında üç büyük tünel girişi gördüm: biri tam önde, diğer ikisi de simetrik olarak her iki yanda. Yeşil bir ışıkla belli belirsiz aydınlatılmışlardı. Bu mesafeden, üç tünelin her birinin etrafında başka cihazlar olduğunu görmeme rağmen ayrıntıları net olarak fark edemedim. Yine de tünellerin her birinin Büyük Galeri'nin girişinde olduğu gibi iki asker tarafından korunduğunu fark ettim. Şaşkınlıkla Cezar'a döndüm.

“Buraya da güvenlik sistemleri mi kurdunuz? Neden? Bu tüneller nereye gidiyor?”

DAĞ ODASININ TEPESİNDEN GÖRÜŞ

"Burası senin erişiminin olmadığı bir alan. Romanya devleti ile Amerika Birleşik Devletleri arasında imzalanan gizli protokolle bu kesinlikle yasaklanmıştır. Sana bu

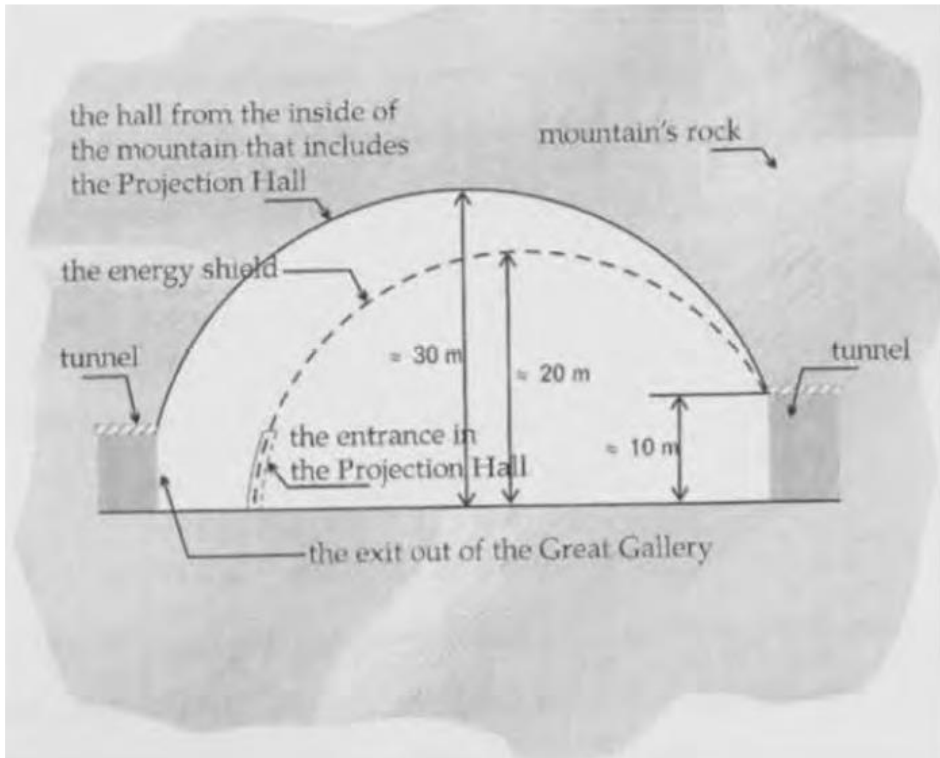
konuda bazı genel bilgiler verebilirim ama bazı şeyler gizli kalmalı, en azından bundan sonra bir süre için. Buradan başlayalım,” dedi Cezar, sağında bir yeri işaret ederek.

Döndüm ve taştan yapılmış, duvara yaslanmış, eğrisini takip eden T şeklindeki devasa masaların sıralandığını gördüm. Bu masaların hiçbirinin yüksekliği iki metreden kısa değildi.

DAĞ ODASININ ENİNE KESİTİ

Eski ok başlı karakterlere benzeyen bilinmeyen bir yazının farklı işaretleri masa tablasının kalınlığına üç boyutlu olarak kesilmişti. Her masanın genişliğinde sadece bir satır işaret vardı. Yazı karmaşıktı ama aynı zamanda üçgenler ve daireler gibi genel semboller de içeriyordu. İşaretler boyanmamış olsa da, her masa için farklı renkte olan hafif bir ışıklı radyasyon nedeniyle yine de fark edilebilirlerdi.

Odanın her iki yanında beş masa vardı. Bazılarının üzerinde ne işe yaradığı bilinmeyen farklı nesnelere görebiliyordum. Bilimsel kullanım için teknik araçlara benziyorlardı. Birçoğundan beyaz yarı saydam teller iniyor, masanın dışında ve yerde bulunan dikdörtgen kutularda toplanıyordu. Kutular çizilmesi mümkün olmayan parlak gümüş bir metalden yapılmıştı. Bir tanesini hareket ettirmeye çalıştım ama yere çok iyi sabitlenmişti. Hassas kablolar son derece esnek ve hafifti ve içlerinde tüm uzunlukları boyunca “kayan” küçük parlak impulslar görebiliyordunuz.

Masalardan ikisi boştu ve ince bir turuncu toz tabakasıyla kaplıydı. Cezar bana buradan aldıkları örnekleri ön analiz için üssün içindeki laboratuvara gönderdiklerini ama henüz bir sonuç alamadıklarını söyledi. Ama asıl sürpriz, araştırma ekibinin o devasa dağ odasına “Projeksiyon Odası” adını vermesine neden olan farklı unsurdu.

Bir masanın yanından geçerken, masanın yüzeyinde belirli bir bilimsel alandan kesitler sunan holografik bir projeksiyon eş zamanlı olarak aktif hale geldi. Üç boyutlu olarak renklendirilmiş görüntüler mükemmel ve çok büyüktü, neredeyse iki buçuk metre yüksekliğindeydi.

Masalar yüksek olduğu için hologram projeksiyonlarının kaynağının nerede olduğunu göremiyordum. Cezar'dan pürüzsüz taş masaların dikdörtgen yüzeyinin ortasında birkaç santimetre uzunluğunda ve masanın en uzun kenarına paralel dar bir açıklık olduğunu öğrendim. Holografik projeksiyonlar oradan görünüyordu.

“Kullanılan teknoloji harikaydı,” diyor Cezar. “Projeksiyonlar kendi başlarına görünüyorlar ama aynı zamanda interaktifler ve onları izleyen ve masanın yüzeyine dokunan kişiye bağlılar.”

Üs ekipleri tarafından getirilen üç ayaklı basamakların olduğu bir masaya gittim ve bedenim masanın üzerinde olana kadar birkaç basamak çıktım. Neredeyse beş metre uzunluğunda ve bir buçuk metre genişliğindeydi. Şeffaf olmayan ama koyu renkli, cam benzeri bir malzemeden yapılmış bir filmle kaplıydı. Başımın ve bedenimin bu parlak, koyu ve mavi dumanlı filmin yüzeyinde bir aynadaki gibi yansıdığını görebiliyordum.

Film, bir tür çerçeve oluşturan düz yatay ve dikey çizgilerle işaretlenmiş birkaç büyük kareye bölünmüştü. Hologramı oluşturan ışınlar mükemmel bir uyum içinde merkezdeki yuvadan dışarı çıktı. Görünüşe göre, bazılarını hiç tanımadığım bitki ve hayvan görüntüleri gözlerimin önünde kayarken, alanı biyolojydi. En büyük karelerden birine hafifçe dokundum ve hologram insan bedeninin anatomik yapısını göstermeye başladı. Aslında, kolumdaki belirli bir işaret nedeniyle kısa süre sonra bunun benim bedenim olduğunu anladım. Hareket etmememe rağmen, bedenimin belirli bölgelerinin holografik görüntülerinin sürekli döndüğünü ve farklı açılardan sunulduğunu gördüm. Eğer parmağımı o kareden kaldırırsam, bitki ve hayvan resimleri yeniden beliriyordu. Parmağımı karenin içinde hareket ettirsem, görüntü bedenimin içini okuyor, böylece parmağımın karenin yüzeyindeki konumuna göre iç organlarımın projeksiyonunu sunuyordu. Parmağı belli bir şekilde hareket ettirmenin incelenen alanı büyüttüğünü fark ettim.

Son derece küçük boyutlara züm yaparak tek tek hücrelerin, çekirdeklerinin üzerinden geçip moleküler alana ulaştığımda şaşkınlığım sınırsızdı. Rüya gördüğümü sanıyordum ama gerçekten kendi karaciğerimin bir parçası olan bir molekülü gördüm ve devasa bir boyutta gösterildi. Birkaç dakika içinde modern bilim adamlarının en cüretkâr hayallerinin bile ötesine geçmiştim. Görüntü, muhtemelen gerçek zamanlı olarak meydana gelen enerjisel değişimler nedeniyle sürekli renk değiştiren bir tür enerji bulutu sunuyordu; ancak farklı noktalarında, sürekli titreşen bir tür köprü ile birbirine bağlanan bir tür yoğunlaşma fark ettim. Bunların moleküler zincirler olabileceğini düşündüm. Nükleer alana yakınlaştırdığımda, görüntü atomlardan birini yakaladı ama kararsızlaştı ve bloke oldu. Daha sonra atom olduğunu düşündüğüm şeyi çok küçük parlak bir merkezi/kalbi olan belirsiz bir enerji sisi olarak gördüm.

Şaşkınlıkla diğer karelere de dokundum. Her dokunduğumda kare turuncu renkte yanıyor ve içinde bilinmeyen bir yazının işaretleri belirliyordu. Büyülenmiş bir şekilde birkaç karenin üzerinden geçtim ve diğer gök cisimlerindeki yaşamın inanılmaz izdüşümlerini izledim. İki farklı karenin iki yüzeyine aynı anda dokunduğumda, holografik görüntünün çok karmaşık bir bilimsel analiz sunduğunu, bu varlıkların DNA moleküllerini ve aralarındaki uyum olasılıklarını gösterdiğini fark ettim. Görüntülere, muhtemelen yapılan analize ilişkin gözlemler, yorumlar veya göstergeler olan o garip yazının yanlara doğru dikey çizgileri eşlik ediyordu. Bunlar dinamikti ve iki yaşam formunun karışımının olası aşamaları olarak bir dizi halinde sunuluyordu. Sonunda, en olası mutant form genetik verilerin bir kombinasyonu olarak ortaya çıktı.

Merdivenlerden titreyerek indim. Zihnim tutarlı düşünmeyi reddediyordu. Zihnimde tuhaf düşünceler belirdi, sanki bana tuzak kuruluyordu ya da her şey bir rüyaydı. Bana neler olduğunu fark eden Cezar, çok kısa bir süre içinde eriştiğim ileri teknoloji nedeniyle yaşadığım çok güçlü şokun tetiklediği paranoyak eğilimlerimi yavaş yavaş bastırdı. Birkaç dakika sonra kendime geldim. “Burada hiç sıkılmadan yıllar geçirebilirsiniz!” diye haykırdım. “Bu kadar ileri bir teknolojik seviyeye ulaştıklarına neredeyse inanamıyorum. Kimdi onlar? Biliyor olmalısın.”

Cezar cevap verdiğinde çok ciddiye.

” Sana ne kadar tuhaf gelirse gelsin, şu ana kadar hiçbir ipucumuz olmadı. Sanki bize bu paha biçilmez hazineyi bırakmak istemişler ama kim olduklarını bilmemizi istememişler gibi. Şüphelenebildiğimiz tek husus, muhtemelen çok uzun boylu oldukları. Buradaki bazı nesnelere devasa boyutlarını başka türlü açıklayamayız. Yine de son elli bin yıldır 'biyoloji' tablosunu derinlemesine araştıran ilk kişi olduğun için gurur duyabilirsin.

“Çaprazlama yönteminden çok etkilendim. İlginçtir ki araştırmacılarımız henüz iki kareye aynı anda dokunma yöntemini bulabilmiş değiller. Çok kısa bir süre içinde çok fazla şey yapmak zorunda kaldığımız da bir gerçek. Sonuçta, bu odaya girdiğimizden beri beş ya da altı gün geçti ve sadece üç gün gerçek anlamda çalıştık.”

Daha da ileri gittik. Odanın her iki yanında, yarı yolda, enerji kalkanından yedi metre uzakta beş büyük masa vardı. Cezar bana orada bulunmamın sınırlı olduğunu söylediği için her birinin üzerinden hızla geçtim. Ayrıca benim orada bulunmam, General Obadea'nın Cezar'ın bile yapamayacağı çok özel bir isteğinin sonucuydu.”

Projeksiyon Odasında beş Romanyalı ve üç Amerikalı vardı. Odanın arkasından çıkan üç dev tünelin her biri bir çift asker tarafından korunurken, iki subay da odanın tüm gözetimini sağlıyordu.

Cezar bana, “Talimat, yalnız olduklarında hiçbir şeye dokunmamaları ya da hareket etmemeleri yönünde,” diye açıkladı.

“Pekâlâ, ama burada neyi koruyorlar? Daha doğrusu, kimden?” diye sordum.

“Bu bir protokol. Ayrıca sana söylediğim gibi, sana söyleyemeyeceğim bazı unsurlar var ama onlar da bu güvenlik önlemleriyle bağlantılı.”

Her masanın üzerinde hızlı incelemelerime devam ettim. Fizik, kozmoloji, astronomi, mimari, teknoloji, din ve tamamen insana benzemeyen çeşitli akıllı varlık ırklarının özelliklerini temsil eden bir alandan projeksiyonlar vardı. Bilginin o kadar geniş olduğunu hemen anladım ki, birçok araştırmacı grubunun, bitirme korkusu olmadan sürekli olarak çalışmak için birkaç yıla ihtiyacı vardı. Her şey, teknik ve ruhsal açıdan son derece gelişmiş esrarengiz bir uygarlık tarafından zekice sentezlenmiş büyük bir evren kütüphanesi gibi görünüyordu.

Daha sonra iki buçuk metre yüksekliğinde bir tür platformun bulunduğu odanın ortasına doğru ilerledim. Yüzeyine erişimi kolaylaştırmak için beş basamak vardı. Binanın tamamı büyük galeride bulunan malzemenin aynısından yapılmıştı. Cezar ile birlikte merdivenleri çıktık ve şeffaf bir malzemedan yapılmış, korumalı dairesel bir kabine benzeyen bir cihaza ulaştık. Üç buçuk metre yüksekliğinde ve bir buçuk metre genişliğindeydi. Aslında, içinde birkaç karmaşık tesisat bulunan bir silindirin yarısıydı. Tabandan yukarıya doğru üçte bir oranında duvarından bir tür platform çıkıntı yapıyordu ve ucunda sensörler olan bazı metal teller daha yükseğe yerleştirilmişti.

Cezar, “Bunun bir zihinsel emisyon kurulumunu temsil ettiği sonucuna vardık,” dedi. “Olası bir düşünce amplifikatörü ya da gerçek bir 'zihin makinesi'. Yapıcılarının boyutlarına göre açıkça yapılandırılmış. Yukarıda gördüğün metal sensörler, platforma oturan üç buçuk metre boyundaki bir adamın kafasına tam olarak oturacaktır. Ne yazık ki henüz nasıl çalıştığını anlama fırsatım olmadı. Bazı uyarlamaların yapılması gerekiyor, ama yakında en son teknolojiyi taşıyan birkaç Amerikan nakliye aracı ve her yeri sistematik olarak araştırmaya başlayabilecek uzman ekipler gelecek.”

“Bunu hangi amaçla kullandıklarını biliyor musunuz?” Büyük bir ilgiyle sordum. “Odanın ortasında olduğu için çok önemli olduğunu düşünüyorum.”

"Bu doğru, ama gerçek kullanımını henüz bilemiyoruz. Muhtemelen silindirin içindeki bu sensörlere bağlanan kişi büyük zihinsel enerjileri kontrol edebiliyor ve bunları uygun şekilde iletebiliyordu, ama bu enerjilerin hedefinden emin olmam şimdilik mümkün değil."

Platformdan indik ve sahneyi arkamızda bırakarak ilerledik. Yaklaşık on beş metre ötede, aynı orta hat üzerinde, kontrol paneli denebilecek bir şey gördüm. Çok büyük değildi ama yaklaşık bir metrelik kenarıyla kare şeklindeydi ve zeminden çıkan merkezi bir ayakla ayakta duruyordu. Oldukça yüksek olduğu için üstünde ne olduğunu çok iyi göremedim. Odadaki diğer tüm nesnelere gibi o da başımın biraz üzerindeydi.

Başka bir üç ayaklı merdiveni kullanarak birkaç basamak yukarı çıktım. Her şeyin bir araya getirilme şekli beni hayrete düşürmüştü. Çok karmaşıktı, bilgisayar plakalarından oluşan bir projeksiyon ağı izlenimi bırakıyordu. Düşme dediğimiz şey farklı renklerde geometrik sembollerle temsil ediliyordu. Çoğunlukla üçgenler, kareler

ve spiraller dikkatimi çekti. Panelin ortasında birbirine paralel iki yuva bulunuyordu. Yuvalardan yirmi santimetre uzunluğunda, iki tutamağa benzetilebilecek iki metalik kol çıkıyordu. Her ikisi de yuvaların dibinde aşağı pozisyondaydı ve yukarı aşağı kayabildikleri açıktı. Asıl dikkatimi çeken, panonun sağ tarafında, alt köşeye doğru yerleştirilmiş büyük bir kare oldu. Bir daire ile temsil edilen ve panodaki diğer işaretlerden çok daha büyük olan kırmızı bir “düğme” ortaya yerleştirilmişti. Çapı yaklaşık on santimetre olan sözde düğme, aynı bilinmeyen yazının parçası gibi görünen bir dizi karmaşık işaretle çevriliydi. Tahtada böyle bir işaretin bulunduğu tek alan buydu.

Beni aşağıdan izleyen Cezar, tahtadaki hiçbir şeye, özellikle de kırmızı “düğmeye” dokunmamamı istedi ama avucumu dairenin bulunduğu karenin üzerinden geçirmemi önerdi. Benden istediğini hemen yaptım ve önümde devasa bir holografik görüntü belirdi. Tahtadan yaklaşık iki metre uzaktaydı ve atmosferde yaklaşık yirmi beş kilometre uzaktan görülen Dünya'yı temsil ediyordu. Karpat dağ zincirini ve kendine özgü kıvrımını tanıdığımda çok etkilendim ama sonunda yer berraklaşana kadar büyük miktarlarda suyun ovalara ve tarlalara doğru aktığını fark ettiğimde şaşırđım. Ardından, üzerinde büyük kırmızı düğme bulunan gümüş karenin izdüşümü holografik görüntüyle örtüştü. Düğme dönüşümlü olarak yanıp sönerken, yan taraftaki sinyaller farklı renklerle hızla değişti. Şu anda Romanya'nın tamamını, Macaristan'ın büyük bir bölümünü ve Ukrayna'yı içine alan bölgenin her yerinden dev nehirler gibi büyük su akıntılarının ortaya çıktığını, dağlara ve Transilvanya Platformu'na doğru aktığını gördüm.

Görüntü daha sonra yakınlaştırıldı ve kısa bir süre içinde Romanya'nın tamamının neredeyse yeni bir denize dönüştüğünü ve bu denizden sadece bazı dağ tepelerini ya da ada olarak küçük kara parçalarını görebildiğinizi gördüm. O anda, kırmızı düğme karesinin izdüşümü göz kırpmadan hologramın görüntüsüne yerleşti. Hemen ardından soldaki panodan kulplu iki merkezi yuvanın izdüşümü belirdi, kulplar yavaşça aşağı kayıyordu. Aynı anda suların ülkemiz topraklarından nasıl geri çekilmeye başladığını izliyordum. Garip bir şekilde, sadece bir noktaya doğru güneye indiler ve o nokta da Retezat Dağı'nda, büyük olasılıkla Godeanu Dağları bölgesinde bir yerdi. Suyun tamamı orada toprağa karıştı ve Romanya toprakları bugün bildiğimiz jeolojik oluşumlarla yeniden kuru bir görünüme kavuştu. Yine de Karpatlar'ın kıvrımlı bölgesinde ve onlardan doğuya doğru belli bir mesafede, bugün Vrancea olarak bilinen bölgede, yaklaşık otuz kilometrelik karanlık bir alan fark ettim ama neyi temsil ettiğini anlayamadım. Ayrıca Tuna Deltası artık yoktu ve Karadeniz yerine Orta Doğu'ya doğru uzanan devasa bir platform vardı. O anda holografik görüntü ortaya çıktığı gibi aniden kayboldu. Şaşkınlıkla Cezar'a baktım.

“Bize bir 'talimat kitapçığı' bile bırakmışlar, değil mi?” dedi gülerek. “Prosedür karttaki diğer tüm düğmeler ve komutlar için benzer, ama özellikle kırmızı düğmeye dokunulduğunda neler olabileceğini görmeyi istedim. Ancak görünüşe göre bir güvenlik sistemi var.

Araştırma ekibi, kırmızı düğmeye basıldığında selin ve kısaca izlediğiniz felaketin meydana gelmesi için kontrol masasında tamamlanması gereken bir dizi üç karmaşık

adım belirlemiştir. 'Onların' bize öğrettiği yöntem çok pratik, kolay ve sezgisel. Bu cihazların Romanya'nın tektonik bölgesinin temel enerji dengesini şimdiye kadar hiç bilmediğimiz bir şekilde koruduğunu düşünüyoruz. Bu dengenin bozulması halinde yaşanabilecek felaketi az önce gördünüz.”

Şaşkınlıkla başımı salladım. Daha sonra odanın sonuna doğru ilerledik. Orada, T şeklindeki masaların arkasında odanın kenarlarına yerleştirilmiş bazı uzun metalik cihazlar gördüm. Antene benziyorlardı çünkü yanlardan çıkan karmaşık şekillere sahip farklı metalik dallar vardı. Cezar bana kimsenin bu dev cihazların kullanımından haberdar olmadığını söyledi.

Zemin malzemesiyle sınırlanmış ve kontrol masasından yaklaşık on metre uzakta olan çok büyük bir kareye ulaştık. Karenin kenarları üç metreyi buluyordu ve neredeyse pürüzsüz olan yüzeyi altın sarısıydı. Ortasında, tepesinde bir yarık bulunan yaklaşık on beş santimetre yüksekliğinde küçük bir kubbe vardı. Kubbenin önünde yaklaşık yarım metre yüksekliğinde antik bir amforaya benzer bir kap vardı.

“Amforanın içeriği keşfin güçlü noktalarından birini temsil ediyor.” Cezar açıkladı.

“Şahsen, saygıdeğer Massini'nin kendisi ve mason eliti için çok istediği şeyin bu olduğunu düşünüyorum.”

Amforanın üzerinde ne desen ne de yazı vardı. Özel kırmızımsı bir metalden yapılmıştı ve kulpları yoktu. Zarif kapağı içindekilerin görünmesine izin vermiyordu. Cezar onu kaldırdı ve sonra öne doğru eğilerek içinde çok ince beyaz bir tozun parladığını görebildim. İlginç bir şekilde, iç duvarlar beyaz tozun neredeyse büyümlü parıltılarını vurgulayan mavi bir ışıkla dikkat çekmeyecek şekilde aydınlatılmıştı.

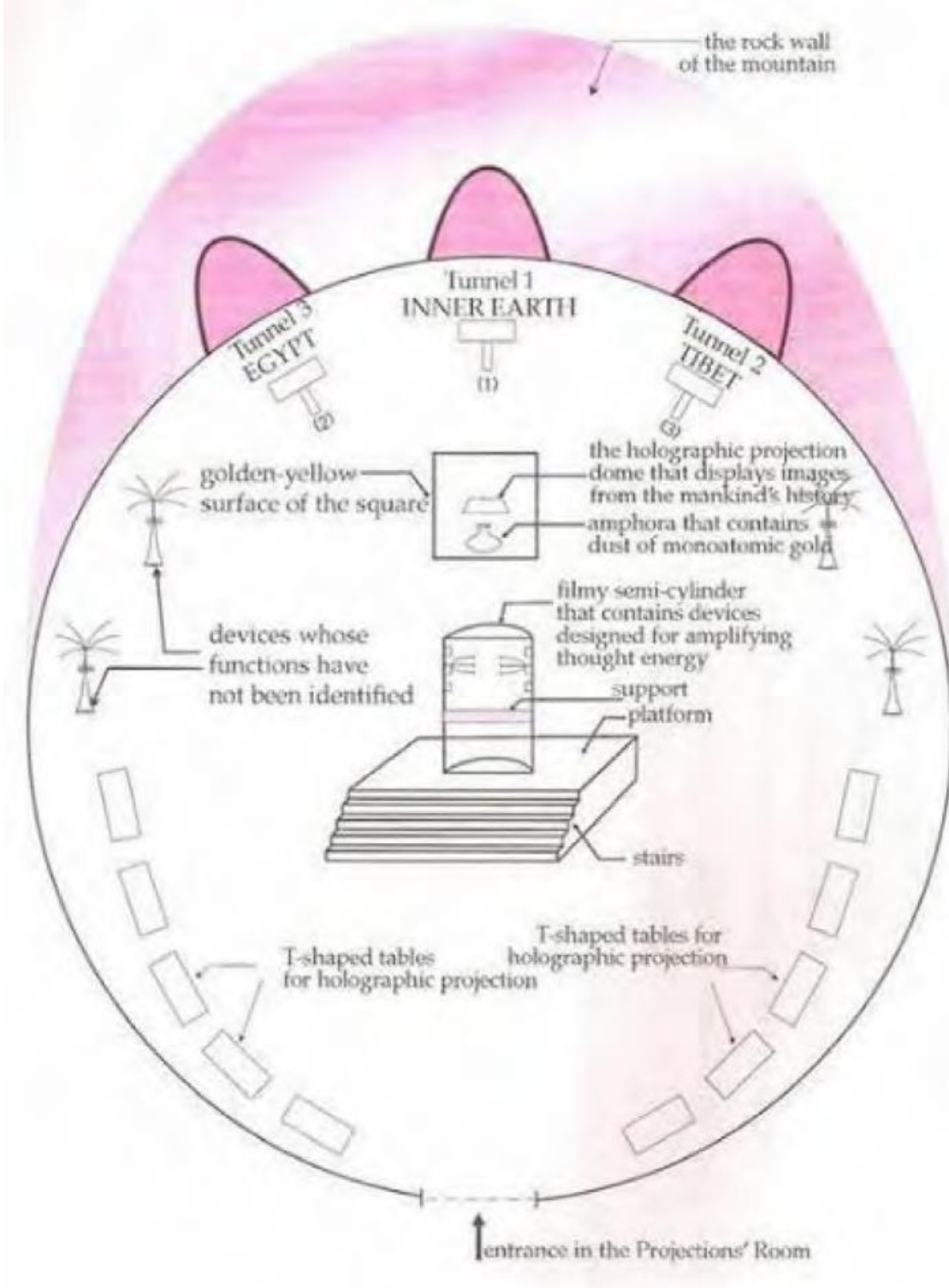
“Bir örneği analiz edildi,” diye açıkladı Cezar. “Amerikalı araştırmacılar bunun monatomik altının bilinmeyen bir kristal yapısını temsil ettiğini keşfettiklerinde çok şaşırdılar. Bu, sarı olan ve atomları üç boyutlu bir ağa yerleştirilmiş olan sıradan altının aksine, parlak beyaz olan ve atomları iki boyutlu bir ağa yerleştirilmiş olan bir altın türevidir. Bazı kadim metinlerde ve Orta Doğu'daki birkaç gerçek simya referansında anlatıldığı gibi, monatomik altın tozunu, özellikle de çok yüksek saflıkta elde etmek çok zordur. Pratik olarak konuşmak gerekirse, modern bilim olağanüstü saf monatomik altın tozunu elde edememiştir. Buna rağmen, canlı dokular üzerinde özellikle rejeneratif kapasite açısından inanılmaz terapötik etkiler fark edilmiştir. Bu nedenle monatomik altın elde etme teknolojisiyle ilgili hala çok az bilgi kaynağı var. Amerikalı bir bilim adamı bana NASA'nın bu konuyla çok ilgilendiğini ve araştırma için büyük miktarda para yatırıldığını söyledi.”

O ana kadar monatomik altın hakkında hiçbir şey duymamıştım ve kullanımını benim için çok net değildi.

“Peki neden bazı insanlar bu tozla bu kadar ilgileniyor?” Cezar'a sordum. “Sinyor Massini'ye altın tozunun varlığından bahsettin mi?”

"Saygıdeğer şahıs buraya girmeden önce bunu biliyordu. Masonik elitlerin bu tür bilgi kaynaklarına nasıl ve nereden sahip olduklarını bilmiyorum ama bu keşiften önce bunu duydukları kesin. Ben de Sinyor Massini'nin bunu elde etmekte neden bu kadar ilgilendiğini merak ediyordum. Hem bizim bilim adamlarımızla hem de bu konuda bir şeyler biliyor gibi görünen Amerikalı bilim adamlarıyla konuştum."

PROJEKSİYON ODASININ İÇ PLANI

"Bana saf haliyle, hücresel düzeyde ve özellikle de nöronal düzeyde belirli enerjisel akışları ve değişimleri güçlü bir şekilde uyardığını söylediler. Başka bir deyişle, çok daha hızlandırılmış bir gençleşme süreci yaratıyor. Teorik olarak, bir insanın periyodik olarak iyi belirlenmiş miktarda bu tozdan tüketmesi halinde aynı fiziksel bedende binlerce yıl yaşayabileceğini söylediler. Bu akıllara durgunluk veren ve günümüz insanının durumu ve zihniyeti için neredeyse inanılmaz bir şey ama bu, insanlık tarihindeki pek çok esrarengiz noktayı, bazı önemli şahsiyetlerin inanılmaz uzun ömürlülüğüyle ilgili hususları açıklıyor; ayrıca masonik elitin gizli niyetlerini de açıklığa kavuşturuyor."

Şaşırtıcı bir şekilde dilim tutulmuştu. Elimi çabuk tutuyor ve Cezar'dan daha fazla açıklama bekliyordum.

"Modern teknoloji, bedeni gençleştiren genel enerjisel süreci başlatmak için gerekli olan monatomik altın tozunun saflığını elde etmemize izin vermiyor. Dahası, numunenin laboratuvar sonuçları altın atomlarının düz bir ağ oluşturduğunu ama aynı zamanda Dünya'da bilinmeyen başka bir elementin atomlarıyla birleştiğini gösterdi. Bu da durumu daha da karmaşık hale getiriyor çünkü araştırmacıların tamamen göz ardı ettiği antik metinlerde bahsedilenler dışında tozun başka hangi özelliklere sahip olduğunu bilemiyoruz."

Cezar bana meydanın yüzeyine ve ortasındaki küçük kubbenin önüne gelmemi söyledi.

"Eğer bir şeyin seni daha fazla etkileyebileceğini düşünüyorsan, bu odada yaşayabileceğin en büyük sürprizlerden biri bu olacak" diye şaka yaptı.

Ardından kubbenin yuvasından yansıtılan hareketli öğelerle devasa bir holograma tanık oldum. Bu projeksiyonların insanlığın son derece eski geçmişinin ana unsurları olduğunu hemen anladım.

Kadim geçmişimizin kısa bir yorumu olmasına rağmen, insanoğlunun gizli kökenine ilişkin bilgiler içeriyordu. Darwin'in evrim teorisinin hatasını açıkça fark ettim. Temel hatası zorlama bir fikir değil, cehaletti. Çok uzun zaman önce Dünya'da meydana gelen kesin unsurlar, olağanüstü zeki ve derin sezgisel bir sentezle işlendiğini gördüğüm unsurlardı.

İnsanoğlunun tarihindeki en önemli olayların gerçek görüntülerini izlerken duygularım ayaklarımın altına serildi ve diz çöktüm, buna bugüne kadar pek çok tartışmaya neden olan gerçek kökeni de dahil.

Ne yazık ki, gezegenimizin geçmişinde izlediğim bazı önemli olayları bu kitapta derli toplu bir şekilde yazmama izin verilmedi. Bu olaylar on binlerce, yüz binlerce yıl önce nasıl yaşanmışsa aynen öyle aktarıldı. Bu, Cezar'ın Romanya ve ABD arasındaki çok gizli karşılıklı anlaşmanın şartlarına uymamı istediği koşuldu.

Dürüstçe itiraf ediyorum ki, benim kanaatime göre, bugün insanlık tarihi hakkında resmi olarak bilinenlerin yüzde doksanı sahte ve uydurmadır. Gerçekten yaşanmış olduğu düşünülen şeylerin büyük ölçüde yalan olması gerçekten inanılmaz. Öte yandan, hikaye kitaplarını dolduran ve çoğu insan tarafından kabarık bir hayal gücünün ürünü olarak kabul edilen mitler ve efsaneler birçok açıdan neredeyse gerçektir. Bu garip “tersine dönüş” zaman içinde insanlar arasında pek çok soruna ve anlaşmazlığa neden olmuştur.

Arkeologların ve araştırmacıların çoğunun fikirleri ve varsayımları yanlıştır, ancak çeşitli kanıtlar bazen yanlış fikirlerini değiştirmelerini gerektirecek kadar açıktır. Dinozorların 65 milyon yıl önce ortadan kaybolduğuna dair komik teori veya Atlantis ve Lemurya'nın eski kıtalarının bir efsane olduğunu düşünmek gibi bazı “fantezileri” artık tamamen paramparça oldu, çünkü olayların gerçekte nasıl olduğunu o anda ve orada çok net bir şekilde gördüm! Ama pek çok araştırmacı için, bilinmeyen meydan okumasını kabul etmek ve sınırlarını itiraf etmek yerine mışıl mışıl “uyumak” muhtemelen daha rahattır.

Zaman zaman holografik projeksiyon, zaman içinde önemli bir ana ulaşıldığında olayın görüntüsünü tuttu. Arka planda, gökyüzünün haritası görülebiliyordu ve o zamanın ana yıldızlarının ve takımyıldızlarının konumları işaretlenmişti. Cezar yıldızların çok basit bir tarihsel saptama yöntemi olduğunu açıkladı. Alimlerin yapması gereken tek şey, bu yıldızların konumlarını gerçek konumlarıyla örtüştürmek ve böylece bu olayların gerçekten yaşandığı zaman dilimlerini tespit etmektir.

Sorun, hologramların kapsadığı zaman diliminin çok büyük olmasıydı: birkaç yüz binlerce yıl. Dünya'nın 25.920 yıllık presesyon döngüsü, takımyıldızları gezegenimize göre konumlarında, her biri 26.000 yılın katları olan zaman aralıklarında aynı noktaya getirir. Önemli olan holografik projeksiyonu başından sonuna kadar takip etmek ve ardından kaç tane “platonik yıl”ın (her biri yaklaşık 26.000 yıl) bu şekilde işaretlendiğini hesaplamaktır. Örneğin, Bucegi Dağları'ndaki yapının yaklaşık 50-55.000 yıl önce inşa edildiği sonucuna varabiliriz, çünkü Büyük Galeri'nin ve ana odanın görüntüsü, içerideki tüm nesnelere bulduğumuz gibi, arka planda takımyıldızların Dünya'ya göre konumları olacak şekilde yansıtıldı. Bundan sonra görüntü, ekinoksların iki presesyon döneminin geçişini temsil eden bir rehber olarak bir kez daha ortaya çıktı.

“Dersler” kolaydı ancak içerikleri nedeniyle son derece üzücüydü. Mısır uygarlığı ve büyük Mısır yapılarının nasıl inşa edildiği hakkındaki gerçekleri gördüm; bu gerçekler bugün Mısır bilimciler tarafından iddia edilen aptallıklardan tamamen farklıydı. Büyük Tufan sırasında gerçekten neler olduğunu ve onu takip eden insan uygarlığının tohumlarını ve daha sonra Avrupa, Asya ve Afrika'yı nasıl doldurduklarını gördüm. Çağdaş insanın zihniyeti, fikirleri ve bilgisi için çok fazla şok edici gerçekleri ima ettikleri için bu yönleri henüz açıklamama izin verilmedi.

İlk başta, holografik projeksiyonun sadece insanlığın geçmişini, kökenlerinden başlayarak Bucegi'deki inşaatın yapıldığı ana kadar göstereceğini düşündüm. Bu ya dağın içindeki tüm yapıyı inşa eden devlerin zaman klişelerine erişimde iyi birer usta

oldukları ya da -ki holografik projeksiyonun kapsadığı devasa zaman dilimi nedeniyle bu durum daha olası görünüyor- holografik bilgi kaynağını gizemli bir şekilde “güncelledikleri” anlamına geliyordu. Görünüşe göre, bu tür son güncelleme M.S. 500 civarında gerçekleşmiş. Ancak kimse tarihsel bilginin neden o zaman durduğunu bilmiyordu.

Bugün bile bazıları tarafından inkâr edilen İsa'nın hayatını ve çarmıha gerilişini dramatik bir görüntü akışı içinde gördüm. Şunu söylemeliyim ki, o dönemde İncil'de anlatılanlardan çok daha şaşırtıcı pek çok şey oldu. Projeksiyonlar ayrıca İsa'nın tepede çarmıha gerilmesine katılan birçok kişiyi de ortaya çıkardı; bu kişiler o zamandan değil, başka tarihsel dönemlerden oraya gelmişlerdi. Orada bulunan Yahudilerle aynı giysilere sahip olan bu insanlar tamamen farklı özelliklere sahipti ve yüzlerini giysilerin akışının altında saklamalarının nedeni de buydu.

Hologram ayrıca şaşırtıcı ilahi armağanlara sahip olduklarını gerçekten kanıtlamış olan bazı istisnai kişilerin yaşamlarını ve ruhsal misyonlarını da sırayla sunuyordu. Bu kişiler kadim geçmişteydi. Böylece 18-20.000 yıl öncesinden, hakkında hiçbir şey bilmediğimiz büyük ruhsal reformcuların eylemlerini gördüm. O zamanlar sosyal sistem ve insanların tüm gezegendeki dağılımı bugün bildiklerimizden tamamen farklıydı. Arkeologlar, antropologlar ve tarihçiler o dönemlere ilişkin fikir ve anlayışlarını yeniden gözden geçirmelidir.

Tanık olduğum o kadar çok unsur vardı ki ve bunlar o kadar derli toplu bir şekilde sunuldu ki, yaklaşık bir tanım vermek için kesinlikle yüzlerce sayfaya ihtiyacım olacaktı. Yine de holografik projeksiyon sadece bir buçuk saat sürdü. Odayı koruyan iki subay ve tünellerin girişlerinde duran altı asker, görüntüleri ilk kez izlemiyor olsalar bile, hayretler içinde izlediler. Hologram kaybolduktan sonra hareketsiz bir şekilde bakmaya devam ettim.

Daha sonra Cezar, Projeksiyon Odası'na erişim sürem dolduğu için üsse dönme zamanımın geldiğini söyledi. Doğruca önüme baktım. Dağ duvarındaki üç esrarengiz tünelin devasa ve neredeyse korkutucu girişleri, hala üzerinde durduğum meydanın ötesinde keşfedilecek tek alandı. Yaklaşık yirmi metre uzaktaydılar. Her birinin önünde, yaklaşık altı veya sekiz metre uzaklıkta, başka kontrol masaları görülebiliyordu. Salonun ortasındakine benziyorlardı ama ondan daha küçüklerdi.

Cezar'a bu üç tünelin ardındaki olağanüstü gizemin ne olduğunu sordum. Bu konuda çok fazla açıklama yapamayacağını söyledi. Bana söylediği şey, dev dağ tünelleri hakkında öğrendikleri şeyin, her tünelin kontrol masasından gelen bazı holografik projeksiyonlardan kaynaklandığıydı. Açıklayabildiği tek husus, üç tünelin binlerce kilometre boyunca Dünya'daki üç farklı bölgeye doğru ilerlediği idi.

Soldaki tünel kumların altındaki gizli bir yerden Mısır'a bağlanıyordu. Burası Giza Platosu'nda Kahire'nin yanındaydı ve Sfenks ile Büyük Piramit arasında yer alıyordu. Henüz keşfedilmemişti.

Sağdaki ise Tibet Platosu'ndaki bir dağın içinde yer alan benzer bir yapıya bağlıydı. Ancak bu daha küçüktü ve o kadar karmaşık değildi. İkinci tünelin ikincil dalları Buzau'nun altında, Karpatlar'ın kıvrımına yakın bir bölgeye ve daha sonra Irak'ta Bağdat'a yakın bir yeraltı yapısına doğru uzanıyordu. Bu tünelin ayrıca Moğolistan'daki Gobi Platosu'na giden ikincil bir kolu daha varmış.

Cezar'ın bana anlattığına göre, Projeksiyon Odası'nın ortasında yer alan üçüncü tünel, ABD'nin kesinlikle kendisine saklamak istediği dünya çapında bir sırrı temsil ediyordu.

O anda ne Cezar ne de General Obadea Romen-Amerikan tartışmasının yeni unsurlarından haberdardı. Ancak bu “değiş tokuşun” her iki taraf için de avantajlı olduğu aşikârdı. Masonların korkunç siyasi nüfuzunu ve Sinyor Massini'nin iki ülkenin siyasi yapılarıyla olan ilişkilerini bildiğimizden, üssün kontrolünün hükümetimizin çıkarlarına dışsal faktörler tarafından “ele geçirilmesi” için kademeli bir girişim olacağından şüphelenbilirdik.

Cezar bana, siyasi ve idari sistemimizde çok önemli kişilerin bulunduğunu ve bu kişilerin, özellikle de Bucegi Dağları'ndaki büyük keşfi ele geçirme konusunda, Masonların iğrenç uygulamalarından haberdar olduklarını ve onların etkisine şiddetle karşı çıktıklarını söyledi. Daha sonra bana merkezi tünelin iç kısımlara ve hatta yerkabuğunun ötesine doğru ilerlediğini söyledi ama daha fazla ayrıntı vermedi.

Cezar, dağın içinden gelen dev koridora karşılık gelen holografik görüntülerin neredeyse inanılmaz olduğunu ama aynı zamanda içinde bulunduğumuz yapının ve onu inşa edenlerin kökenine dair olası bir cevap sunduğunu fark etti. Cezar odadan ayrılmadan önce bana çok gizli ve yoğun bir şekilde bazı keşif seferleri için hazırlık yapıldığını söyledi: önce tünelden Mısır'a, sonra Tibet'e ve son olarak da ortadaki tünelden Dünya'nın içine doğru büyük bir keşif seferi.

Romen-Amerikan ikili görüşmelerinin doğrudan bir sonucu olarak, altı Amerikalı ve on Romen olmak üzere en iyi on altı kişiden oluşan bir ekip kurulmasına karar verildi. Liderlik görevi Cezar'a verildi ve Cezar böylece albay rütbesine yükseltildi. Bu rütbenin özellikle ekibin psikolojik durumu açısından önemli olduğunu açıkladı. Sefer hazırlıkları karmaşık olduğu için yola çıkış Eylül 2003 sonunda olacaktı. Cezar bana tünellerde ne olduğu hakkında bir şey söylemedi ama tünellerin yapısı Büyük Galeri'ninkinden farklıydı. Binlerce kilometre yol katedileceği gerçeğini göz önünde bulundurarak tünellerde nasıl ilerleyecekleri konusunda da bana hiçbir şey söylemedi.

Son olarak ve ne yazık ki, bana her hedefe karşılık gelen holografik görüntüler hakkında herhangi bir ayrıntı vermedi. Yine de burada sunulan unsurların bizi derin düşünmeye ve gelecek zamanlar için hazırlanmaya sevk edebileceğini düşünüyorum.

Büyük keşfin yapıldığı dağlık alanın tanımlanmasına yol açabilecek bazı spesifik verileri bilerek ve açıkça atladım. Oraya yaptığım ziyaretten bir yıl sonra, Bucegi Dağları'ndaki gizli yapının yarattığı o gerçeküstü ortamda geçirdiğim birkaç saat boyunca edindiğim ezici izlenimleri hala canlı bir şekilde hatırlıyorum. Zamanın

kadim gizemi ve onu kontrol etmeyi başaranların bilgeliği o yerin üzerinde asılı duruyor ve onlarca bin yıldır sabırla gerçeği öğreneceğimiz anı bekliyor...